

ΤΑ ΜΟΔΑ

238

4.3.50

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Ανοιξιότικη Μόδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΕΣΤ

Είστε μιὰ τέλεια σύζυγος;

Ἡ διατήρησι τῆς γαλήνης στὴν οἰκογένεια ἐξαρτᾶται κατὰ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴ «σύζυγική διπλωματία» σας!

Τὸ σημερινό μας «τέστ» ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερα τὶς νεαρὲς συζύγους, ποὺ ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια παντρείδας, ἀρχίζουν νὰ διακρίνουν ρήγματα καὶ καθιζήσεις — γιὰ νὰ μεταχειρισθοῦμε τοὺς τεχνικούς ὁρους — στὴν ἐγγαμὴ ζωὴ. Ὁ ὀρίζοντας εἶναι πάντοτε γαλήνιος, ἀλλὰ ἡ λαμπρότητά του ἀρχίζει νὰ ξεθωιάζει, μερικὲς συζητήσεις δὲν εἶναι πιά τόσο αὐθόρμητες, ὅπως ἄλλοτε, οὔτε ἡ συνεννόησι εἶναι εὐκόλη ὅπως πρῶτα. Τὶ συνέβη ἄραγε; Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τίποτα τὸ σοβαρό, λίγη κούρασι μόνον. Πρέπει ὁμῶς νὰ ἐπισκευασθοῦν τὰ ρήγματα, χωρὶς νὰ περιμένουμε νὰ χειροτερεύῃ ἡ κατάσταση. Οἱ εἰκοσι αὐτὲς ἐρωτήσεις

δὲν εἶναι μόνον ἓνα παιχνίδι. Χρησιμοποιεῖν ἐπίσης γιὰ νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχή σας σὲ ἰσάριθμα προβλήματα τῆς σύζυγικῆς διπλωματίας, ποὺ παρουσιάζονται κάθε μέρα. Ἐξετάστε τὶς προσεκτικὰ, ἀλλὰ μὴν ἐξαντλήτε τὸ θέμα μ' ἓνα ναι ἢ ἓνα ὄχι: μπορεῖτε νὰ βγάλετε ἀπ' αὐτὲς πολὺτιμες ἐνδείξεις. Τὸ «τέστ» αὐτὸ εἶναι σὰν ἓνας καθρέφτης: δὲν ἀρκεῖ νὰ κυτταχθῆτε σ' αὐτὸν γιὰ νὰ γίνετε πιο ὁμορφη, πρέπει νὰ μελετήσετε ἀπὸ κοντὰ τὸν ἑαυτὸ σας καὶ νὰ βρῆτε τὸν τρόπο γιὰ νὰ βγάλετε κάθε ρυτίδα. Διατηρήσετε νεαρὸ τὸ γάμο σας, ὅπως κάνετε γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας, χρησιμοποιώντας πάντοτε μὲ τέχνη τὴ σύζυγική σας διπλωματία.

- 1 Εἰσαπαιτεῖται, ὅτι ἡ ἴδια εὐγένεια ποὺ χρησιμοποιοῦτε γιὰ ἓναν ξένο εἶναι ἐξ ἴσου ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητη ἀνάμεσα σὲ σὰς καὶ στὸ σύζυγό σας;
- 2 Ὅταν εἰσθε μὲ συντροφιά προσέχετε νὰ μὴ μονοπωλήσετε τὴν προσοχή, ἀποφεύγοντας νὰ ἐπιδείξετε τὶς ἰκονότητές σας γιὰ νὰ μὴ ἐπισκιάσετε τὶς δικές του;
- 3 Κατορθώνετε νὰ συγκρατήσετε τὸ πρῶτο ξέσπασμα θυμοῦ ὅταν ἐκεῖνος κανὴ κανένα σφάλμα ἢ καμμιὰ γκάφα, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ ἀφορᾷ τὸ ἀτομὸ σας;
- 4 Ἔχετε κατορθώσει νὰ προσαρμοσθῆτε στὴν πραγματικότητα ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὁ σύζυγός σας, χωρὶς νὰ τὸν συγκρίνετε μ' ἓνα ἀφηρημένο ἰδανικό τύπο;
- 5 Ἀπαντᾶτε μὲ κάθε εὐκρίνεια: κατορθώνετε νὰ μὴ ζηλεύετε τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀνδρός σας στὴ δουλειά του καὶ ἐιδικώτερα ἂν εἰσθε καὶ σεῖς ἐργαζομένη;
- 6 Μπορεῖτε νὰ ἀνέχεσθε μὲ ὑπομονὴ νὰ περνᾷ περισσότερο ἀπ' τὸ συνηθισμένο χρόνο στὴν ἐργασία του, χωρὶς νὰ παραπονηθῆτε διαρκῶς ὅτι σὰς παραμελεῖ;
- 7 Προσπαθεῖτε νὰ συγκρατήσετε τὰ γέλια γιὰ τοὺς φάρους τοῦ ἢ τὶς ἀδυναμίες του, καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μὴν βλάψετε πιθανὸν τὴν ἀμοιβαία εὐκρίνεια;
- 8 Ἀφιερώνετε σ' αὐτὸν καὶ στὰ ρούχα του λίγο - πολὺ τὴν ἴδια προσοχή καὶ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον ποὺ ἀφιερώνετε κατὰ τὸν ἀλησμόνητο μῆνα τοῦ μέλιτος;
- 9 Πολλὲς ᾄτιμιον νὰ συζητοῦν τὰ διάφορα προβλήματα μὲ ἄλλους παρὰ μὲ τὸν ἄνδρα τους, δίνοντας ἔτσι ἀπόδειξι δυσπιστίας: Ἔχετε τὸ ἐλάττωμα αὐτό;
- 10 Ἀφίνετε ἓνα λογικὸ περιθώριο στὴ δραστηριότητα ποὺ μπορεῖ ν' ἀναπτύξῃ χωρὶς ἑσὰς ὁ ἄνδρας σας ὅπως τὸ κυνὴγί, τὸ ψάρεμα, τὸ ποδόσφαιρο κλπ.;

ΜΕΧΡΙ 10 ΝΑΙ

Ἀπὸ 1 ἕως 5 «ναί», ἡ σύζυγική σας συμπεριφορά ἐμφανίζει κάποια κούρασι, ἀποτέλεσμα ἴσως τῆς συνήθειας: Προσπαθήστε νὰ κυττάξετε γύρω σας μὲ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον, νὰ «ξαναδενικώσετε» τὴν ἀγάπη σας. Ἀπὸ 6 ἕως 10 «ναί», ὁ κίνδυνος ὑπάρχει ἀλλὰ εἶναι ἀσφαλῶς μικρότερος καὶ λίγη καλὴ θέλησι θὰ τὸν ἐξουδετερώσῃ. Πρέπει νὰ χεῖτε ὅτι δὲν σημαίνει πῶς ὅλα θὰ πάνε καλά μιά καὶ παντρευθήκατε τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαπᾶτε. Πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀγάπη.

- 11 Εἰσαπαιτεῖται ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ἀνάξιες ζηλοτυπίες καὶ μπορεῖτε ν' ἀνέχεσθε νὰ θαυμάζῃ ὁ σύζυγός σας τυχαία καμμιὰ ἄλλη γυναῖκα, χωρὶς νὰ κάνετε σκηνή;
- 12 Παρὰ τὶς οἰκιακὲς ἀσχολίες, εἰσαπαιτεῖται ἐνήμερη στὰ τρέχοντα ἐξωτερικὰ προβλήματα, ὥστε οἱ συζητήσεις σας μαζί του νὰ ἔχουν πάντοτε κάποιο ἐνδιαφέρον;
- 13 Μπορεῖτε νὰ συγκρατηθῆτε μὲ εὐκολία ὅταν σὰς ἔρχεται στὰ χεῖλη ἓνα εὐφυλόγημα, ποὺ ὁμῶς θὰ πληγῶνε τὴ φιλοτιμία του καὶ τὴν ἀξιοπρέπεία του;
- 14 Θυμόσαστε ν' ἀκολουθῆτε ἔστω καὶ μὲ σχολαστικότητα, τοὺς κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς στὸ τραπέζι καὶ γενικὰ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς;
- 15 Ἔχετε τὴν ἰκανότητα νὰ μὴν ἀνασκολεύεστε στὶς συζητήσεις σας περασμένα σφάλματα ποὺ ἔχετε πιά συγχωρήσει, καὶ ποὺ εἶναι ἄσκοπα σήμερα;
- 16 Κάνετε ὅ,τι μπορεῖτε γιὰ νὰ μὴν φτάνετε ἀργὰ στὰ ραντεβού σας ἢ γιὰ νὰ μὴν ἐξαναγκάζετε τὸν ἄνδρα σας νὰ περιμένῃ ὅταν πρόκειται νὰ βγῆτε μαζί ἔξω;
- 17 Προσπαθεῖτε νὰ συμμορφώνεστε μὲ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ συζύγου σας σχετικὰ μὲ μιὰ μεγαλύτερη τάξι στὸ σπίτι ἢ γιὰ ἓναν σεβασμὸ στὶς ὥρες τοῦ σπιτιοῦ;
- 18 Ἄν σὰς προτείνῃ νὰ βγῆτε ἔξω μιὰ βραδυά, εἰσαπαιτεῖται ἰκανὲς νὰ τακτοποιήσετε γρήγορα τὰ παιδιὰ ἢ ὅ,τι διήποτε ἄλλο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐτοιμασθῇ στὸ σπίτι;
- 19 Ἀποφεύγετε μὲ λεπτότητα καὶ μεγάλη προσοχή κάθε εὐκαιρία ποὺ θὰ σὰς δοθῇ ὥστε νὰ μὴ μειώσετε τὸ σύζυγό σας μπροστὰ στὰ παιδιὰ σας;
- 20 Τοῦ λέτε, ὅτι ἂν μπορούσατε νὰ γυρίσετε πίσω, θὰ ξανακάνετε ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ εἶχατε κάνει καὶ πρῶτα —καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα θὰ τὸν παντρευόσαστε;

ΜΕΧΡΙ 20 ΝΑΙ

Ἄν ἀπαντᾶτε «ναί» ἀπὸ 11 ἕως 15 ἐρωτήσεις, πρόκειται τὸ πολὺ γιὰ περαστικά σύννεφα, ἀλλὰ τὰ θεμέλια τοῦ γάμου σας εἶναι γερά. Ἀπὸ 16 ἕως 20 μπορεῖτε νὰ εἰσαπαιτεῖται ἡσυχία. Ἄν, ὁμῶς, πιστεύετε ὅτι κατὰ ἀνάμεσα σὲ σὰς τοὺς δύο δὲν πᾶει πιά καλά ὅπως ἄλλοτε, δώστε τὸ τέστ αὐτὸ στὸν ἄνδρα σας. Γιατὶ σίγουρα αὐτὸς θὰ εἶχε περισσότερη ἀνάγκη νὰ τὸ διαβάσῃ. Φροντίστε νὰ ἐξουδετερώσετε κάθε μικροδιαφορά σας γιὰ τὴ διατήρησι τῆς οἰκογενειακῆς γαλήνης καὶ εὐτυχίας.

Ἔτος 10ον • 4 Μαρτίου — 17 Μαρτίου 1959

Ἀριθμὸς τεύχους 238 • Τιμὴ δραχμαὶ 6

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλῃ δεκαπενθήμερῃ εἰκονογραφημένῃ ἐπιδεώρησι

Ἱδιοκτησία - Διεύθυνσις:

Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεῖα Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Ἀριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ

Ἡ ἀνοιξὶς ἦρθε!	Σελ.	11
Ἡ νέα μόδα	»	34
Καρὸ καὶ πιὲ ντὲ πουλ	»	38

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

10 φάρμακα κατὰ τῆς γρίπης	»	9
Ὁ μυστηριώδης κόσμος τῶν ἐντόμων	»	16

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πῶς θὰ φτιάξετε τριαντάφυλλα ἀπὸ ὕψασμα	»	17
Πῶς νὰ δέσετε τὴ «ΓΥΝΑΙΚΑ»	»	42
Τὰ κόλπα τοῦ μανταρίσματος	»	46
Πλεκτὰ μὲ μοχαῖρ	»	52
Τὰ κεντήματα τοῦ παραρτήματος	»	56
Τὰ πατρὸν τοῦ παραρτήματος	»	57

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ — ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Πῶς θὰ προσφέρετε τσάι, πῶς θὰ τὸ ἐτοιμάσετε κ.λ.π.	»	28
---	---	----

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Ἀκούσαμε, διαβάσαμε γιὰ σὰς	»	4
Οἱ γυναῖκες μεταῦ μας	»	5
Ὅτι θέλει ἡ γυναῖκα	»	6
Ἡ διττοῦς τῆς «Γυναίκας»	»	7
Ὁ κόσμος τῆς ὁδὸς	»	8
Ἕνας ἄνδρας μονολογεῖ	»	8
Ἡ «Γυναίκα» σὰς συμβουλεύει	»	21
Περνάτε εὐχάριστα τὴν ὥρα σας	»	49
Ἡ σελίδα τῶν παιδιῶν	»	55
Ὁ κήπος τῆς «Γυναίκας»	»	60
Θεατρικὰ παρασκευῆς	»	60
Οἱ γιατροὶ μας σὰς ἀπαντοῦν	»	61
Ὁ διακοσμητὴς μας στὸ σπῖτι σας	»	64
Μιλούν τ' ἀστρά	»	66

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τὸ μυστικὸ τῶν 7 κοριτσιῶν (μυθ.)	»	19
Ἡ ὕψη ἔφθασε ἀργὰ (διήγ.)	»	26
Μιὰ κακὴ γυναῖκα (διήγ.)	»	36
Κυριακάτικη ἐκδρομὴ (διήγ.)	»	43
Ἡ μαγεμένη γῆ (μυθ.)	»	47
Τὸ φυλαχτὸ (παιδ. μυθ.)	»	54

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Καὶ τὰ ζῶα παίζουν!	»	10
Μικρὲς λεπτομέρειες μὲ μεγάλη σημασία	»	15
Ρόμυ Σνάιντερ	»	24
Καρναβάλι στὴν Καστοριά	»	27
Παλαιὸ ἐξωφρενικὸ χορὸ	»	30
Τὸ βασίλειο τῆς μουσικῆς	»	36
Μιὰ γυναῖκα στὸ «Θρόνο τοῦ Διὸς»	»	40
Παυλίνα Βοναπάρτη	»	44
Οἱ διάσημοι καλοφαναδες	»	62
Ἀπόκρως στὴ Βιέννη	»	64

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἑσωτερικοῦ:	Δρ.	ΔΟΛΛΑΡΙΑ	...	8,50
ΕΤΗΣ. (26 τεύχ.)	156	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ.	...	3.0.0
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	80	ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚ.	...	2.900
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)	40	ΒΕΛΓ. ΦΡ.	...	410

Τὰ ἐμβάσματα δέον νὰ ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιοδικὸν «Γυναίκα», διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

Τὸ ἐξώφυλλό μας

Ἕνα ὠραιότατο βραδυνοφῶρεμα ἀπὸ θελοῦδο μπλε - νανιέ, Ἕνας φαρὺς γιαντῆς-ἑσάματα ἀπὸ λευκὴ γούνα, εἶναι ἡ μόνη γαρνιτούρα τοῦ φορέματος ποὺ κάνει ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι.

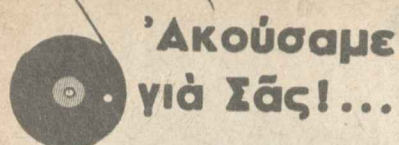
ΗΧΩ

Εἶναι Πανκοσμὸς ἀνεγνωριστέ-
νους ΣΚΟΥΠΛΑ-ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ
ἔχουν ἀποκτήσει τὴν ἐμπιστοσύ-
νῃ τῆς νοικοκυρᾶς καὶ ὅΛΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ μοναδικὴ ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ
γιὰ ὅλα τὰ πατώματα καὶ
ἐπιπλα ἀκόμη.
Ἡ πλέον εὐκόλῃ χρηστῇ

ΠΑΤΚΟΣΜΙΩΣ ΦΗΜΙΣΜΕΝΗ
ΚΥΤΛΑ - ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ - ΑΠΟΡ-
ΡΟΦΑ συγχρόνως
ΠΑΝΗΪ σερπὶν ἐξορμημάτων

HOOVER
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ὁδὸς ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 — ΤΗΛ. 26-707, 32-010

'Ακούσαμε για Σας!...

ΔΙΣΚΟΥΣ

...και διαλέξαμε από τους τελευταίους δίσκους:

1. ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

● **HISTORIA DE UN AMOR** (Ιστορία ενός έρωτα): Μία τρυφερή, μελωδία, εμπνευσμένη από τη ζωή του Μεξικανού και της Καρλόττας του Μεξικού των πρώτων ημερών στη χώρα των Άντερσον—που παίζει η περίφημη ορχήστρα του Πιέρ Πράντο.

● **ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΧΟΡΟ**: 'Επιλογή από διάφορες μεγάλες επιτυχίες με τάν δεξιοτέχνων πιανίστα και διασκευαστή μοντέρνων ρυθμών Ρόμπερτ Βαλεντίνο και το ρυθμικό του συγκρότημα. Ο Βαλεντίνο με τις εμφανίσεις του στην τηλεόραση, όχι μόνο καταφέρνει να επιβληθεί σαν καλλιτέχνης δι' εθνούς κλάσως, αλλά και να εκπορεύει την καρδιά της... πρώην σύζυγου του γιου Ροζαρίο που έχει για πρόκα της τη... μιση Γουαδελούπα.

2. ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

● **AS TIME GOES BY** (Καθώς κυλούν τα χρόνια): Νασταλγική μελωδία, που δραβεύθηκε τέσσερις φορές στο μεγάλο διαγωνισμό του 1958, τον οποίο ωστόσο κέρδισε το ραδιοφωνικό δίκτυο N. B. C. 'Εκτελείται από το ξάγανό Πέρνι Κόου, που τον συνοδεύουν χορωδία και ορχήστρα.

● **I CAN'T GIVE YOU ANYTHING BUT LOVE** (Δεν μπορώ να σου προσφέρω τίποτ' άλλο εκτός από αγάπη): Είναι το δεύτερο τραγούδι του ίδιου διαγωνισμού. Πρωταγωνιστές ο 'Εντ Φίσερ και η μεγάλη ορχήστρα.

● **FASCINATION** (Γοητεία): Λίγες συνθέσεις έχουν, πραγματικά, τόση ευγένεια όσο αυτή. Αποτελέσει τη βασική επένδυση στο φιλμ «'Απογευματινός έρωτας» και την αποδίδει απίστευτα η Ντάνιελ Σάο και η χορωδία, που τη συνοδεύει.

● **DON'T CALL ME SWEETIE** (Μη με λές... γλυκερία μου): Ένας πικάντικος σκοπός, που τραγουδούν οι αδελφές Ντέ Κάστο με χορωδία και ορχήστρα. 'Αλλη πληροφορία δεν έχουμε γι' αυτές εκτός απ' το ότι πριν γίνουν τραγουδίστριες ήταν... οδοντογιατροί...

3. ΤΖΑΖ

(Για τους φίλους του Μπέννυ Γκούτμαν).

● **THE GOLDEN AGE OF BENNY GOODMAN** (Ο χρυσός αιώνας του Μπέννυ Γκούτμαν): Ο μεγάλος κλαρινετίστας και η πρωτότυπη ορχήστρα του, δίνουν με τέσσερα κομμάτια, μία αντίληψη, για το πώς πρέπει να εκτελείται η μουσική της τζαζ.

4. ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ

● **DIE FLEDERMAUS** (ε'Η Νυχτερίδα—'Αποσπάσματα) του Γ. Στράους. Παίζει η φιλαρμονική της Βιέννης και διευθύνει ο Κλέμενς Κράους. Ένας υπέροχο δείγμα μιας εποχής, που ξεπήκωσε κύματα ενθουσιασμού στην Εύρωπη και που σήμερα είναι άναμνησι.

5. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

● **ΡΑΧΜΑΝΙΝΟΦ**: Συμφωνικοί χοροί έργο 45. Παίζει η μεγάλη συμφωνική ορχήστρα του ραδιοφωνικού δικτύου των Σοβιέτ. Διευθύνει ο 'Αλεξάντερ Γκούσκ. Ο Σέβκιος Βασιλίεβιτς Ραχμάνοφ, συνθέτης και διευθυντής του πιάνου γεννήθηκε στην Πετρούπολη, το 1873. 'Ασκητική ιδιοσυγκρασία, έταξε τη ζωή του στην υπηρεσία της Τέχνης. Ταξίδεψε σε ολόκληρη την Εύρωπη και στην 'Αμερική. Παντρώθηκε με την Αλβίνα, η οποία υπήρξε διευθύντρια του Αυτοκρατορικού Θεάτρου στην Πετρούπολη και έγραψε μελοδράματα, συμφωνίες για γυναικείες φωνές, χορούς για ορχήστρα, έργα μουσικής 'δωματίου και τραγουδιών κλασσικού ύφους, προσάμοσιμα στο δαιμόνιο ρωσικό αίσθημα. Θεωρείται ένας δημιουργός που άναμφισβήτητα συγκεντρώνει τη παγκόσμια ενδιαφέρον.

Ένας δίσκος που τον συνοδεύει στους φίλους της μουσικής.

Ο...δισκοβόλος

Είναι το δέρμα σας διψασμένο;

Αυτό είναι το μυστικό για να διατηρήτε το δέρμα σας νεανικό, λείο και δροσερό! Το κύτταρο του δέρματος είναι γεμάτο από υγρό. Προσέξτε το δέρμα ενός μωρού: 'Αποτελείται κατά 80% από υγρό. Μετά τα χρόνια όμως το δέρμα χάνει την ικανότητα να αναπληρώνει μόνο του το απόθεμα του υγρού του.

Χάνει τη φρεσκάδα του... διψά.

Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη, γιατί μόνον η NIVEA περιέχει την περίφημη EUCERIT που εισδύει στο δέρμα και του δίνει το απαραίτητο υγρό. Δέρμα περιποιημένο με NIVEA διατηρείται ελαστικό και νεανικό σαν μπουμπουκί.

Δροσερό δέρμα με κρέμα **NIVEA** -γιατί η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη

ΠΡΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF-GERMANY

TITAN

Αυτό είναι το Βερνίκι για τα παπούτσια σας

Λυοκευαζόμενο οξείωξηνάρια για να μη ξηραίνεται

BIZKA "Αλυσος 2 Ν. Ίωνία-Τηλ: 89 215

Διαβάσαμε για Σας!...

ΒΙΒΛΙΑ

«ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» Π. 'Αμπλιανίτη.

Κάθε μητέρα θα πρέπει να προσμενι τη το ανώτερο διδίο που εκδοόσας τελευταία γιατί θα τη βοηθήσιν πάλι στην ανατροφή των παιδιών της και θα δώσιν λύσεις για τα διάφορα προβλήματα που καθημερινά δημιουργούνται με την ανάπτυξη των παιδιών. Το «Λεξικόν 'Αγωγής του Παιδιού» εγράφει με βάση τα έργα του καθηγητού της θεραπευτικής παιδαγωγικής του Πανεπιστημίου της Ζυρίχης Χένρις Χάιντς και του ειδικού ψυχιάτρου 'Οσκαρ Φόρελ. Στις 270 καταπληκτικές σελίδες που υπάρχουν, με ελκυστική κατάταξη, εφόσον είναι κατάτοπιστικά, για το κάθε ζήτημα που αφορά το παιδί. 'Αναφέρονται στην τύχη μερικά: 'Εργασία, 'Επαγγελματική προσανατολισμός, 'Εξελίξεις ψυχικής, 'Αναστροφής, Κλάμα, 'Ηθες, 'Εκπαίδευση στον ύπνο, Κινηματογράφος, Ντισκω, Μπλουζ κλπ.

«Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ. ΑΣ»: Σπύρος Γιαννάτος.

Τα προδομένα δειρά των νέων που ξεκίνησαν γεμάτοι ιδανικά στις παροχές του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου για να τσακίσουν τα πάντα τα φτερά τους στα μεγάλα γεγονότα που σημάδεψαν τα τελευταία χρόνια συγκίνησαν πολλούς 'Ελληνες και ξένους συγγραφείς και ανάμεσα τους και το Σπύρο Γιαννάτο. «Εδώ την ίδια γενιά των επανορθωμένων ανδρών—όπως τους χαρακτήριζε ο Φρανσουά Μωριάκ—έζησε ακέραιο το δράμα των χαμένων πίστσεων και ελπίδων διασώζεται οίκτος «ο καιρός της προσδοκίας». 'Ετσι οι νέοι του διδίου του που ξεκίνησαν λίγο πριν από τον πόλεμο γεμάτοι ιδανικά που ένα—ένα παρδίδονται από τις περιστάσεις—είναι σύμβολα μιας ολόκληρης γενιάς.

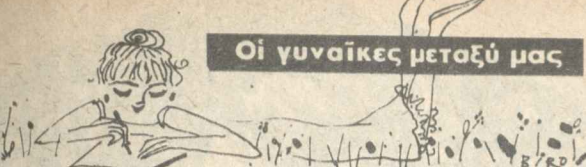
Για τους άσκητες ο Γιαννάτος κερδίζει από τις πρώτες κιόλας σελίδες του μυθιστορήματος—χρονικού του—τον αναγνώστη. Το διδίο του είναι αφιερωμένο στους νέους που έζησαν όλα τα φλογερών γεγονότα των τελευταίων χρόνων και που πιστεύουν, πολύ αργάπην, πολύ αγωνίστηκαν και πολύ προσδοκούν.

Ο ίδιος συγγραφέας που με τον «Καιρό της προσδοκίας» μας δίνει μία από τις πιο ανθρώπινες μαρτυρίες της ταραγμένης εποχής μας, εκκλιόσας και ένα διδίο με ταξιδιωτικές εντυπώσεις. Τίτλος του: «'Η γη της επαγγελίας» και θέμα του ένα ταξίδι στο σημερινό 'Ισραήλ όπου το παρόν συναντιέται με το παρόν και όπου στα μέρη που σημάδεψαν τα ήθητά τους οι Προφήτες πνέει ένας άνεμος δημιουργίας. Η ε'η της επαγγελίας συνοδεύεται από δύο ακόμη αξιοδιάστα κεφάλαια που το πρώτο αναφέρεται στην Αίγυπτο και το δεύτερο στο Μόναχο. Οι αναγνώστριές μας που αγαπούν τα λογοτεχνικά ταξίδια θα βρουν στο διδίο του Γιαννάτου μία γοητευτική περιπλάνηση στο χέος και το σήμερα.

«ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ Ο ΜΑΓΟΣ»: Μελέη Νικολαΐδη.

Στην 'Αντίοχεια του τρίτου αιώνα «είναι την καλλίστην των πόλεων που διακρίνεται για τη γλήδη και την ακολασία της ζωής ο Κυπριανός ο μαγός». 'Ανθρώπος πολύ μορφωμένος, έχει τεράστια δύναμη αλλά και πολλές αδυναμίες. 'Ανάμεσα στ' άλλα του σκέχια που 'ικανοποιούν τον εγωισμό και τις αισθήσεις του, είναι και η κατάντηση της Ιουστίνης, μιας κοπέλας που πιστεύει βαθιά στο θό της αγάπης. Όμως η 'Ιουστίνη δεν λυγίζει. Και τότε ο πανίσχυρος μάγος αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει κάτι βαθύτερο και ουσιαστικότερο που δίνει νόημα στην επίσημη ζωή μας: 'Η πίστι! Πιστεύει στο θό της 'Αγάπης, ωστόσο πλάτη του σ' εκκλινει που έχουν ανάγκη και ακολουθεί την 'Ιουστίνη στο τραγικό μαρτύριό της. 'Ραίο και δυνατό το διδίο του Νικολαΐδη μετουσιώνει τα αλάνια και τα φανταστικά γεγονότα σε ένα νοητευτικό αφήγημα που θυμίζει το κλασσικό πλάσμα του Σέγκκεντς «Κόκο δοντίς». Σε μία εποχή γεμάτη από ιδανικά όπως είναι αυτή που ζούμε, το διδίο του Μελέη Νικολαΐδη γραμμένο με πολλή ευσυνείσσια και τρυφερότητα, μας εμπλουτίζει με μία νέα δύναμη που πηγάζει από τη βαθιά και λυτρωτική πίστι.

Ο διδίοφιλος

Οι γυναίκες μεταξύ μας

ΧΟΥΛΑ-ΧΟΥΠ

ΕΝΑΣ σύζυγος έζητησε διαζύγιο από τη συμβία του. Διότι... «ένώ ησχολείτο με τα οικιακά της καθήκοντα, συνήθιζε να χορεύει «χούλα—χούπ», ακόμα και κατά τις ώρες που παρασκεύαζε το φαγητό».

Την είδισιν αυτή την ανήγγειλε μια εφημερίδα. Μία ξένη εφημερίδα. Και βλέπουμε ότι υπάρχουν και σύζυγοι—έξοι σύζυγοι, έννοω, της Εύρωπης της πολιτισμένης, σύζυγοι—που πράττουν κάτι τέτοιο. Θά έλεγε κανείς ότι δεν θα υπήρχε ούτε ένας Εύρωπαός ούτε μισός, που θα έδινε τη σύζυγό του, διότι και τα λοιπά.

Και όμως φαίνεται ότι υπάρχουν και αυτό το είδος του συζύγου. Και τώρα; Τί θα γίνει; 'Η σύζυγος αυτή θα χαθεί, σ'α μία «καθημενία», σαν τα καμμένα τα πουλάκια του ποιητή;

Τα πουλάκια, τα καμμένα τα πουλάκια. Τώρα πέρα θα χαθούν, χωρίς έλπιδα να φανούν την άλλ' ήμερα.

Δεν τ'ο φαντάζομαι. Νομίζω αντίθετως ότι ανοίξε η τύχη αυτής της κυράς. Και δέξαι! Ποιός δεν θα θέλησιν μία τέτοια σύζυγο;

Κάθεται ήδη στο τραπέζι ο σύζυγος και του φέρνει τη σουτιέρα, η κυρά, ενώ στροβιλίζεται το τσέρκι γύρω στους γοφούς της.Θά μου πείτε ότι αυτό δεν είναι κάτι ωραίο; Μόνο που την τελευταία στιγμή βάζει ο 'Εξαπόδης την ούριστα του και γίνεται ένα μικρό, ένα τόσο δα στραβοπατημάκι. Και είναι γνωστό, πόσο τ'α χαίρεται ο 'Εξαπόδης αυτά τα στροβιλιστικά στραβοπατάκια. Τα τσακνόν σ'τις νυχώρες του και που από και έφωγουν! 'Από δώ τα τραβά από και τα τσιτώνει και ώσπου να της αλευρίσ, σου σκαρώνει μία δουλειά και πηγαίνει έσ' και τράδα τα μαλλιά σου.

Φαίνεται όμως η κυρά να μην ήτανε καμιά από κείνες, τις συνηθισμένες τις κυράδες που συνηθίζουν να τραδάνε τα μαλλιά τους. 'Αστειεύσθε, με τέτοια ακρίβεια το περιμανάν; Πού πάμε; Λοιπόν, μετά το στραβοπατάκι, θα χυνότανε η σουτιέρα, ίσως και χάρω, στο πάτωμα, ή στο τραπέζι—από το χέρι—ή ακόμα και πάνω στην κεφαλή του συζύγου. Δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ότι η

σουπία θα χυνότανε όπουσδήποτε, είναι νόμος αυτός της Φυσικής.

'Ηρεμία. «Χούλα—χούπ» και όλα φτιάχνουν, αρκεί το στεφάνι να τριγυρνά γύρω στο κορμί με όσο το δυνατό περισσότερες στροφές, αρκεί να είναι συνδυασμένο το χούλα—χούπ με ρόκ εντ ρόλ. Και με χούλα—χούπ τρέχει η κυρά στην κουζίνα και με χούλα—χούπ φέρνει το πανί και με χούλα—χούπ τα κάνει όλα στη στιγμή και λάμπουν.

Μά ποιός σύζυγος δεν θα ήθελε να έχη μία τέτοια συμβία;

Όλοι! Και δέξαι! Δλοι!

Με χούλα—χούπ θα τηγανίζει τους κεφτέδες, με χούλα—χούπ θα κοπανίζει τη σκορδαλιά, με τα νομίζει αυτά για κάτι εύκολο; Για δοκιμάστε! Με χούλα—χούπ θα κτυπά τα αυγά. Τώρα και αν πέφτουν μέσα και τα τσάφια, τσάφια είναι. Λίγα θα μπλέξουν στο δόντι, λίγο θα γρατσούνισουν το λαιμό κατά την κατάποση, τί να γίνει; Τσάφια είναι, επί τέλους!

Μία τέτοια σύζυγο! Και ποιός δεν θα την ήθελε για συμβία!

Φυσικά, δλοι.

Και αυτός τη χώρισε—αυτός, ο σύζυγος της—διότι, λέει, συνήθιζε, η καμμένη, να χορεύει χούλα—χούπ ενώ ησχολείτο με τα οικιακά της.

Αυτή; Τί έπιδία;

Αυτός; Τί άχμια;

Τό έχετε κάτι το συνηθισμένο να περάσας το στεφάνι στη μέση σου, με όλους τους κανόνες, «να το σφίξης δυνατά, συγκρατώντας το με ανοιχτές τις παλάμες, (όπως υποδεικνύει η «ΓΥΝΑΙΚΑ» στο 244 τεύχος της) και σημειώστε: ότι: «το στεφάνι πρέπει να μείνη ακίνητο σ' αυτή τη θέση». Και ακόμα: «'Επ'προση! Δεν θα το πιάσετε με τα χέρια, αλλά απλώς, θα το σφίξετε με ανοιχτές τις παλάμες».

Λοιπόν, τό έχετε για κάτι συνηθισμένο να το σφίγγετε το στεφάνι μ' ανοιχτές τις παλάμες και συγκρατώντας να τινάξετε τα σεντόνια, φέρ' εϊπείν: 'Η το στεφάνι να μείνη ακίνητο στη θέση του, δηλαδή στη μέση σας και σεις να τριβέτε τα πόμολα της πόρτας, π.χ.:

«'Η, να το σφίγγετε το τσέρκι δυνατά πάνω στη μέση σας, συγκρατώντας το με ανοιχτές τις παλάμες και να σας φωνάζη το παιδί σας, «μαμά, πιπί μου!»

«'Η τη στιγμή που το στεφάνι γυρίζει, γυρίζει και εναγυρίζει και σεις πιά κάνετε τις κατάλληλες ρυθμικές κινήσεις της μέσης, του στήθους, των γλουτών και της αλλίως κοιλίας—αχ, γι' αυτήν γίνονται όλα—να φυσήξη από καπνού και να σας σαρώσ η κουρτίνα, όλα όσα τσάκωσαν οι άκρες της;»

Δοκιμάστε να χορεύετε χούλα—χούπ και να ξεσκονίζετε.

Να χορεύετε χούλα—χούπ και συγκρατώντας να παίρνετε με την ταβανόσκουτα μιάν άραχη από το ταβάνι.

Να στροβιλίζεσθε στους ρυθμούς του συνδυασμένου χούλα—χούπ και ρόκ εντ ρόλ και την ίδια στιγμή να πρέπει να κοπανισθ στο γουδί, πολυ—πολύ ψηλά ή κανέλα.

Όλα αυτά είναι πράξεις που θα τις ζήλευσαν δλοι οι ταχυδακτυλουργοί, από το ένα άκρο της γης μέχρι το άλλο. Και... όλες αυτές τις πράξεις τις εκτελούσε μία κυρά και ο σύζυγός της...

Μά ποιός σύζυγος—ούρανοί! Ποιός;—δεν θα επιθυμούσε να έχη μία τέτοια χουλαχοπητική συμβία; Όλοι. Φυσικά, δλοι. Φτάνει να μην ήσαν ο γιός μας.

Ηλεκτροκινήσατε την ραπτομηχανή σας SINGER* Θά ράβετε άνετα, γρήγορα και εύχρηστα

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΠΟΤΑΝΘΕΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η ΤΟΝ ΤΟΠΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ

SINGER*

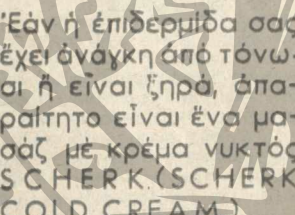
ΑΛΛΑ

Είδε τόθο ωραία...

πιό είναι το μυστικό της;

Καθαρίζει πρωί και βράδυ την επιδερμίδα με Λοσιόν προσώπου SCHERK. 'Εξαφανίζονται τα μπιμπικία και η επιδερμίδα γίνεται διαφανής, λεία και τρυφερή.

Εάν η επιδερμίδα σας έχει ανάγκη από τόνωση ή είναι ξηρά, απαραίτητο είναι ένα μωσας κρέμα νυκτός SCHERK (SCHERK COLD CREAM).

Ζητείτε με επιμονή τα Καλλυντικά SCHERK. Πωλούνται παντού.

Scherk Face Lotion

ΑΛΛΑ

Πηνελόπη

A stylized illustration of a hand with a long, pointed index finger pointing towards the right. The hand is rendered in a light skin tone with dark outlines. The wrist and forearm are visible, wearing a dark, possibly black, sleeve. The background is a plain, light beige color.

ΜΠΟΥΤΙΚ
REXEL

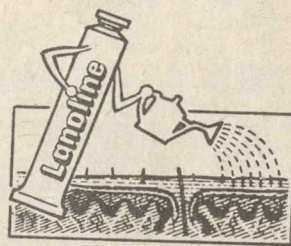
**Μικρά
κομψοτε-
χνήματα**

Σαμπού
Περλέ
«Μιράκλ»

**Ἀνεξίτηλα
ἐμπριμέ
Νάυλον**

Πρὶν γίνῃ
τὸ κακὸ
προλάβετε
τὸ....

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

● Η Λανολίνη Μελπάν τώρα τον χειμώνα και πάντοτε είναι μία εύλογια για το δέρμα.

МЕЛПАН

Αντιπρόσωπος ΚΥΠΡΟΥ Ανδρέας Λάμπρου
Οδός Χατζηλοϊτζή - Μιχαηλίδη αρ. 2 ΛΕΜΕΣΟΣ

ВЕЛАТОН

ΟΧΙ ΠΕΙΑ ΓΚΡΙΖΑ ΜΑΛΛΙΑ
Έπαναφέρει τον φυσικό τους
χρωματισμό. Από το μαύρο
μέχρι το άνοικτο ξανθό.

TERYDRAPE-NELO

Ελβετικό βουαλάζ δια στόρ από TERYLEN (ΤΕΡΙΚΑΛ)
Εύκολο στο πλύσιμο. Δεν μπαίνει. Δεν ξεχειλώνει.
Στεγνώνει σε λίγα λεπτά. Δεν θέλει σιδέρωμα.

«Π. ΔΡΟΣΟΣ» ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΕΡΜΟΥ 37 — ΑΘΗΝΑΙ

A black and white illustration of a woman with short, wavy hair, looking into a large, ornate mirror. She is holding the mirror with her right hand. The mirror has a decorative, possibly Art Deco style frame. The woman has a slight smile and is looking directly at her reflection. The background is plain.

Όπως ίσως γνωρίζετε, μερικά αλάτια έχουν μιαν ευεργετική επίδραση στο δέρμα και στο κυκλοφορικό ακόμα και σύστημα. Στο ινστιτούτο ΤΑΝΙΑ έφεραν μόδα ένα νέο είδος μπανιόν που έχει ως βάση τα ειδικά αλάτια. Το μπανιόν αυτό αναζωογονεί τους ιστούς του δέρματος, τρώνει τους μύς σας, δαίνων τα αλάτια, και κάνει δερμα βελούδινο, απαλό και γενικά δημιουργεί ένα αίσθημα ευεξίας. Ινστιτούτο ΤΑΝΙΑ Βουκουρεστίου 27 τηλέφωνο 517 — 453.

Πραγματικά θα γοηυτευθεί όταν έ-
πισκευθεί η μπουτίκ CHARM. «Ε-
κεί θα βρείτε τα πιο μοντέρνα είδη
σπόρ. Μπλουζές, πορτοφόλια, ρού-
σες φανετές και δροσιστικά υφάσ-
ματα σε ωραία σχέδια. Επίσης
πολύ μεγάλα υφιστά γαλλικά και
italiana πολύ πρωτότυπα. Τσάντες
άποικιαστικές και θαμνισμιά βου-
δωνα τασανάκια. Και κάτι άλλο
το καινούριο βερνίκι νυχιών «Pigal»
σε ωραίστους χρωματισμούς». Ε-
πισκευθεί η μπουτίκ CHARM Κο-
δονική 10 στ. Άγγελ. τ. 215322.

Οι φωτογραφίες είναι το ωραιότερο
ενθύμιο. Μας επαναφέρουν στη μη-
νη αγαπητή πρόσωπα, ευχάριστες
στιγμιές, άδεχαστα γεγονότα, που
τόσο πολύ μας συγκινούν. Όλοι
λίγο πολύ είμαστε ερασιτέχνες φω-
τογράφοι. Γιατί να μην προτιμήσει-
τε λοιπόν μία φωτογραφική ή κινη-
ματογραφική μηχανή YASHICA που
συγκεντρώνει τα περισσότερα πλεο-
νεκτήματα απ' όλες. Είναι στερεό,
αποδοτική, εύπαιδευταση και συγ-
χρόνως σε καταπληκτικές τιμές. Ζη-
τήστε να όητε ένα από τα 10 πρι-
μια μοντέλα της γιαπωνέζικης μη-
χανής YASHICA. Θα μείνετε άπολυ-
τα ικανοποιημένοι. Κατάστημα ΒΕ-
ΚΡΗΣ — ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Λεωφ.
Πανεπιστημίου 47, τηλέφ. 25-398.

Πολλές φορές το βράδυ πέφτοντας στο κρεβάτι έχετε την έμπειρία να διαβάσετε άλλα διατάγματα να ανήψετε το φως μήπως ενοχλήσετε τους άλλους. Γι' αυτό είναι πολύ κατ'άλληλο το Αιτορείο που σας βοηθά να διαβάσετε εύχρηστα χωρίς να ενοχλήτε κανένα. Το Αιτορείο είναι ένα πρωτότυπο χρώσιμο και άπλο ποταφί. Χαρακτημνη σ' εμψνάζει η λιλιποουετία αυτή σκευή, έχει τέσσερα βασικά πλεονεκτήματα: φωτίζει μοναχά τις σελίδες που διαβάετε, δέν ενοχλεί κανένα, ανάδει χωρίς διακόπτη, σβύνει αυτόματα. Τιμάται άραχ. 40. Είναι πολύ κατ'άλληλο και πρωτότυπο άδο. Αντιπρόσπος Γ. ΜΑΡΚΟΥΛΛΑΧΗΣ όδός Μνησικλέους 6 - τηλεφώνω 30-285

Στην επόμενη μας το σχέδιο έπαινε να είναι μοναχά μια εύχρηστη απασχόληση, αλλά μάς δόθηκε να αντιμετωπίσουμε με περισσότερα ενδιαφέροντα και το μέλλον. Η Σχολή Α.Β.Κ. που μαθητριά της έχει κάνει το σχέδιο αυτό με κεντρική έδρα στη το Παρίσι και με ίδρυμα στις πρωτεύουσες των πιο προηγμένων χωρών του κόσμου, δίδασκε με έντελως πρωτότυπο τρόπο σκέψης, σχέδιο, χρώμα με σπουδή στο σπίτι σας, όπου και αν μένετε, όποια και αν είναι η ηλικία σας. Επλήστε πληροφορίες χωρίς υποχρέωση από την Σχολή Α.Β.Κ. Πανεπιστημίου 10 και αναφέροντας ότι είστε αναγνώστης της «Γυναίκας». Για παιδιά, γονείς και την ηλικία που έχει.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

★ 'Ο μνηστήρ της Μπριζίτ Μπαρντό τραγουδιστής Σασά Ντιστέλ θα πρωταγωνιστήσει χωρίς την «Μπέ - Μπέ» στην όθνη. 'Ο σκηνοθέτης Κλώντ Λανό Λανό του έδωσε έναν ρόλο στην προσεχή ταινία του.

★ 'Η Μαρτίν Καρόλ ανήγειρε ότι θα παντρευτεί τον 'Οκτώβριο τον γιατρό 'Αντρέ Ρουβέξ.

★ 'Η Τζην Τίρνερ διέκοψε πάλι το γύρισμα της ταινίας όπου έπαιζε και μη-κε στο νοσοκομείο.

★ 'Η χήρα του Τάυρον Πόουερ γεννήσε ένα αγόρι και το άνωμασε Τάυ...

★ 'Ο Λώρενς 'Ολίβιε βρίσκεται στο Χόλλυγουντ όπου πρωταγωνιστεί στην ταινία «Σπάρτακος» με τον Κιέρκ Ντάγκλας, τον Τσάρλς Λάτον, τον Τόνυ Κέρτις και τον Πίτερ Ούστινσβ. 'Ο Λώρενς 'Ολίβιε θα μείνει στο Χόλλυγουντ πέντε μήνες.

★ 'Ο Γιούλ Μπρύνερ όμως πήγε στο Λονδίνο για να πρωταγωνιστήσει με την Καίη Κένταλ στην ταινία «Ακόμη μία φορά με αίμα». 'Η Καίη Κένταλ είναι η γυναίκα του Ρέξ Χάρισον.

★ 'Η Ρίτα Χαίγινουορδ γιάρτασε την τεσσαράκοντη επέτειο των γενεθλίων της. Μόλις τέλειωσε την ταινία στην οποία πρωταγωνιστεί με τον Γκάρι Κούπερ έφυγε για το Μεξικό να συναντήσει τον άνδρα της Τζίμ Χιλ που είναι παραγωγός μιας ταινίας που γυρίζεται εκεί. 'Η Ρίτα λέει πως επί τέλους δρῆκε την ετυχία στον πέμπτο σύζυγό της.

★ 'Ο Μάρλον Μπράντο

πρόκειται να συμπιλιωθεί με τη γυναίκα του 'Αννα Κάσφι. Κι' αυτό χάρις στο παιδάκι τους Κριστιάν. 'Ο Μάρλον, πηγαίνοντας να το βλέπει σχεδόν κάθε μέρα, συγκινήθηκε πάλι απ' τα θέλητρα της τῆς σύζυγού του.

★ 'Η Λέσλι Καρόν μετά την επιτυχία της στην ταινία «Ζίζη» έγινε περιζήτητη. 'Αρχισε το γύρισμα της νέας ταινίας της με συμπρωταγωνιστή τον Χένρυ Φόντα και μετά απ' αυτήν θα παίξει σε μια ταινία του Ροζέ Βαντίμ στο Παρίσι.

★ 'Η 'Αδα Γκάρντνερ εξακολουθεί να καπρίτσει της και στην Αυστραλία. 'Αλλαξε τέσσερις υπηρέτριες και άλλες τῆς ἄλλαξε στίτι γιατί την ἐνοχλούσαν οι θαυμαστές της. 'Ο Αυστραλιανός τύπος γράφει πως όσο περνά ο καιρός η νευρική της 'Αδα αυξάνει.

★ Μόλις έφθασε στο Λονδίνο η Λώρεν Μπακάλ, όπου θα πρωταγωνιστήσει σε μια ταινία με τον Κέννενθ Μόρ, κατηγόρησε το τόπος ἔν τῷ ρομάντζο της με τον Φράνκ Σινάτρα δεν είχε αίσιο τέλος.

★ 'Ο Μπίγκ Κρόσμπυ ζηλεύει πολύ τη γυναίκα του Κάθριν Γκράντ και βρίσκεται κάθε μέρα στο στούντιο όπου εκείνη πρωταγωνιστεί στην ταινία «Το Μεγάλο Τσίρκο». Διαμαρτύρεται δε συνεχώς όχι γιατί φοβάται μήπως χτυπήσει η Κάθριν σε κανένα ακροβατικό νούμερο —γιατί δεν πρόκειται να γίνει— αλλά γιατί η φόρμα που φορά είναι πολύ εφορμωστή και διαγράφονται έντονα οι γραμμές του κορμιού της!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΛΕΝΤΕ

Η Κατερίνα Βαλέντε πέρασε από το Παρίσι πριν φύγει για το Χόλλυγουντ όπου θα πρωταγωνιστήσει μαζί με τον Μάριο Λαντσα σε μια μουσική ταινία. Στους δημοσιογράφους δήλωσε πως είναι ετυχισμένη που επισκέπτεται το Χόλλυγουντ και περήφανη γιατί θα ἔχη ως παρτενέρ της έναν από τους καλύτερους τραγουδιστές ὄλου του κόσμου.

★ 'Η Ζαζά Γκαμπόρ δείχνει με περηφάνεια ένα πολύτιμο διαμάντι —αυράδων— που της προσέφερε ο υποψήφιος νέος σύζυγός της Χάλ Χέις. Νομίζω θανά ο πέμπτος, κι έχει ο Θεός...

★ 'Η Κλαίρ Μπλουμ θα εμφανισθῇ σ' ένα πολυμρόλο για πρώτη φορά στη στοαδιοδρομία της. Πρωταγωνιστεί μαζί με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον στην ταινία «Κύτταρα πίσω θυμωμένα». Για την ίδια ο ρόλος αυτός ήταν, όπως λέει, ένας «μεγάλος πειρασμός» γιατί θα δείξει μια δολοφονία διαφορετική απ' το ταλάντο της.

★ 'Η νέα αποκάλυψη της Γαλλικής ὁδῆς είναι ο νεαρός γόης Ζακ Σαρριέ αυτός που πρωταγωνιστεί τώρα με την Μπριζίτ Μπαρντό στη νέα ταινία της «'Η Μπεμπέ πάει στον πόλεμο». Προλέγουν ότι θ' ακολουθήσει την καριέρα του Ζαν Γκαμπιέν και του Πιέρ Φρενέ. Την ταινία αυτή τη σκηνοθετεί ο Κριστιάν Ζακ ο οποίος θα μάς δείξει μια νέα ὁμη της Μπριζίτ Μπαρντό.

★ Κι' ἄλλο δραβείο πήρε πάλι η Μαρία Σέλ. Αυτή τη φορά οι 'Αμερικανοί κριτικοί των ἡμερησίων ἐφημερίδων την δρᾶνευσαν για τη δημιουργία της «Στὸ ξεσπασμα της καταιγίδος» που προβάλλεται αυτές τις ἡμέρες κι' ἐδῶ κι' όπου πρωταγωνιστεί με τον Γκάρι Κούπερ.

★ Την προηγουμένη ἑβδομάδα ἔφθασαν στην 'Αθήνα για μια σύντομη διαμονή δέκα διάσημοι ἡθοποιοί του Χόλλυγουντ μεταξύ των οποίων η Τζην Κράιντ, ο Ρόμπερτ Κάμινγκς και η Τζαίην Ράσελ. Παρέστησαν στη θεμελίωση του ξενοδοχείου «Χίλτον - Πεζά» που θα κτισθῇ στην 'Αθήνα κι' ἐμειναν ὅλοι τους ἐξαιρετικά γοητευμένοι ἀπὸ την ὁμορφιά της πατρίδος μας και ἀπὸ την φιλική και θερμή ἀκτισφαιρία που συνάντησαν ἐδῶ. «Θα προσπαθῶν να ὀδηγῶ ἐξῆς ἐντὶν 'Ελλάδα», δήλωσε η Τζαίην Ράσελ. Είναι ἡ πιὸ ὁμορφή χώρα του κόσμου.

★ Διάφορες φήμες κυκλοφόρησαν στην 'Ιταλία ὅτι ἡ γνωστή 'Ιταλοελληνική ἡθοποιὸς 'Αντονέλλα Λουάντι, θα σταματήσει εἰς τὸ ἔξῃς να γυρίζει ἄλλες ταινίες για να ἀφοσιωθῇ στην οικογενειακή ζωή. 'Η Λουάντι δίδευσσε ὅμως κατηγορηματικῶς οὐτὲς ὅλες τις φήμες, δηλώνοντας πως είναι πολύ μακριά ἡ μέρα κατά την ὁποία θα ἐγκαταλείψῃ τὸν κινηματογράφο και πρὸς τὸ παρὸν προσέχει τη δουλειά της χωρίς ν' ἀμελή την οικογένειά της.

Ρένα Βελισσαρίου

Ένας "Ανδρας μονολογεί..."

ΔΕΝ ΞΕΥΡΩ ποιά μέτρα χρησιμοποιούν οι σημερινοί Έλληνες και να τις δραβούν. Άλλα το κάλλος δεν μετρείται μόνον με τὰς σωματικές αναλογίες. Έχω ὅτ' ὅσιν μου ἔτι ο Ζευξίς, ο αρχαῖος Ἕλληνας ζωγράφος, ἔθευρε, καθώς λέγουν, τριάντα στοιχεία ἀπαραίτητα διὰ νὰ ἀπαρτίσουν μίαν καλλονήν. Άλλα και αὐτὸς ἐτοποθεῖ τα περισσότερα ἀπὸ τὰ στοιχεία αὐτὰ εἰς τὸ εὐγενέστερον σημεῖον τοῦ ἀνθρώπινου οργανισμοῦ, εἰς τὴν κεφαλὴν. Τὸ σύνολον τῶν πνευματικῶν δυναμειν εἶναι ἀνάλογον μετὰ τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν σχῆμα τῆς κεφαλῆς. 'Ο στραβοκέφαλος, ὁ κακοκέφαλος και ὁ χονδροκέφαλος ἄνθρωπος εἶναι κατὰ κυριολεξίαν και μεταφορικῶς τέτοιος.

ΚΕΦΑΛΙ πολὺ μικρὸν ἢ πολὺ μεγάλο δὲν εἶναι ὠραῖον. Και ὅμως, εἶδα εἰς μίαν φωτογραφίαν ἐκλεγεῖσθαι πρὸ καιροῦ ξένης καλλονῆς, ἡ ὁποία ἦτο μπουμπουνοκέφαλος. Τὸ ἴδιον συμβαίνει και μετὰ τὸ πρόσωπον. Τὸ πρόσωπον εἶναι ὁ καθάρτης τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο ἄλλωστε και ἡ μερίσι τῶν γυναικῶν φροντίζει διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς τὸ πρόσωπον. Περισσότερον εἶναι νὰ λεχθῇ ὅτι ἀκόμη και ἡ κόμη εἶναι ἀπαραίτητον στοιχείον διὰ τὴν πλαισίωσιν μίας ὠραίας κεφαλῆς. 'Υστερα ἔρχονται ὅλα τὰ ἄλλα. Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι οἱ ἐλλανοδικοί τῶν καλλιστείων περιορίζονται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναλογιών τοῦ σώματος, ἀρχίζοντας μάλιστα ἀπὸ τῆς ποδῆς και ἀπὸ τὸ ἀνάστημα, σὺν νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ εἶναι ὠραία μίαν γυναίκα μετρίου ἢ χαμηλοῦ ἀναστήματος. Και τὸ κεφάλαι και τὸ πρόσωπον ἐξετάζονται τελευταῖα. Διότι οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι σκέπτονται μετὰ τὰ πόδια...

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ νέα ἐπλήρωσε μετὰ τὴν ζωὴν της τὸν ἔρωτά της. Άλλοι τὰ ἔβαλαν ἐπὶ αὐτὴν τὴν ἴδιαν τὴν ἀτυχὴ κόρη, ἄλλοι μετὰ τὸν ἱατρὸν ποὺ ἐπενέβη παρανόμως διὰ νὰ διακοπῇ τὴν κύησιν, ἄλλοι μετὰ τὴν κοινωνίαν ποὺ θεωρεῖ ἀπαρσιν ἐρωτᾶ ἄλλα κανεῖς δὲν τὰ ἔβαλε μετὰ τὸν ἀσυνείδητον ἐκείνον νέον ποὺ ἀφοῦ καλὰ - καλὰ ἔκαμε τὸ κῆφί του, ὕστερα ἐπῆγε νὰ ἐξακάμῃ τὸ δημιούργημά του, ἐνῶ θὰ ἡμπορούσε ν' ἀναλῶθι τὰς εὐθύνas του.

ΕΙΜΕΘΑ ἡ μόνη χώρα τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τὴν γέννησιν ἑνὸς ἀνθρώπινου πλάσματος θεωροῦμεν ὑπεύθυνον μόνον τὴν μητέρα του, τοῦ δὲ πατρὸς ἡ εὐθύνη δὲν ζητεῖται περισσοτέρον ἀπὸ ὅσον ζητεῖται ἑνὸς γατοῦ ἢ ἑνὸς σκύλου. 'Ολίγον ἀκόμη και θὰ ὑπεστηρίξῃ κανεῖς ὅτι ἑνας ἄνδρας πρέπει νὰ σκοτῇ τὰ ἀρρενα προϊόντα του, ὅπως κάνουν οἱ πατέρες τῶν ἀρρενικῶν σκυλιῶν και τῶν ἀρρενικῶν γατιῶν. 'Η πατρότης μᾶς ἀπασχολεῖ ἐλάχιστα, ἐνῶ εἰς αὐτὴν ἀνέκει ἡ μεγάλη εὐθύνη.

ΠΟΤΕ μου δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω διατί πολλοὶ ἄνθρωποι τὰ θάνουν μετὰ τὴν γυναικείαν μόδον. 'Ο ἄνθρωπος, ἀπὸ τότε ποὺ ἠσθάνθη ἐαυτὸν γυνῶν, ἐπιζητεῖ ἐκαστὸτε πρόπους διὰ νὰ κρύψῃ τὴν γυνωπότητά του — ἢ διὰ νὰ τὴν σαρκώσῃ. Και ἤρχισε μετὰ ἐνα φύλλον σικκῆς. Μόδα θὰ πῇ τῶς ἀμφιέσεως. Και ἡ ζωὴ διαρκῶς μεταβάλλει τὸν τρόπον εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της. Τοῦτο εἶναι τὸ θεμελιώδες χαρακτηριστικὸν της. Ζωὴ χωρίς μεταβολὰς σημαίνει θάνατον. 'Ολοι οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ μετέβαλλαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἐμφάνισιν των. Και εἶχαν τὸ πρόβλημα τῶν θαπανῶν διὰ τὴν ἀμφοίεσιν.

ΆΛΛΑ, — διὰ νὰ ἀφήσωμεν τοὺς ἀρχαίους — ἂς ἔλθωμεν ἐδῶ κοντὰ εἰς τοὺς προγόνους μας. Οἱ γιαννίδες τῶν ἡλικιωμένων ἐξ ἡμῶν διὰ νὰ ἐνδύθων σύμφωνα μετὰ τὴν μόδον ἐχρειάζοντο μίαν μικρὰ περιουσία. Και ναί μεν, κάθε μόδα ἤρκει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην περισσοτέρον χρόνον ἀπὸ τὴν σημερινήν, ὅπως ὁποῖτε ὅμως και αὐτὴ ἤρκει κατὰ τὴν σημερινήν. Διὰ τὸ ἑνα ἐκείνην φόρεμα τῆς παλαιᾶς μόδας ἐχρειάζοντο τὰ χρήματα, ὅσα δὲν θαπανᾶν σημερον μίαν γυναίκα μετὰ σχετικῶς φθινὰ και συχνότατα πάμφθινὰ ὑφάσματα.

ΟΣΟΝ διὰ τὴν λεγομένην πολυμρότητα της ἐμφάνισεως, οἱ καθήγοροι της σημερινῆς μόδας ἀσφαλῶς δὲν ἔχουν ὅτ' ὅσιν οὔτε τὴν ἀρχαίαν, οὔτε τὴν παλαιάν μόδον. Αἱ ἀρχαῖαι κυρία ἦσαν ἐν σχέσει μετὰ τὴν σημερινάν... ἀσέμνως ἐνδεδυμένοι. Αὐτὴ, ἡ παλαιὰ «σεμνότης» τὴν ὁποίαν δίδῃν ἡμποῦμεν, ὁσάκις ὑπῆρξε πράγματι, ἦτο ἀποτέλεσμα κάποιου ἱστορικοῦ αἰτίου. 'Αν ἐτόλμα π.χ. κομμάι γυναίκα νὰ δῇ χωρίς νὰ ἔχη κρύψει τὴν καλλονὴν της ἐπὶ τὸν κορματῆν! Θὰ τὴν εἰσῆγεν εἰς τὸ χαρμί του ὁ πρῶτος τυχὸν Τούρκος. Γενικῶς, τὴν σεμνότητα τῶν γυναικῶν τὴν ἐπέβαλεν κατὰ κανὸνα εἰς τὰς διαφόρους ἐποχὰς, ὁ φόβος τῆς ἀπαγωγῆς των. Σήμερα τέτοιο φόβος δὲν ὑπάρχουν...

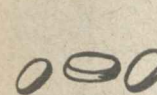
ΑΕΓΩ πολλὰ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν — σύμφωνα μετὰ τὴν πεποιθῆσιν μου. 'Ας εἶπω και κατὰ... ἐναντίον των. Κατ' ἀρχὴν ὁμιλοῦν περισσοτέρον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας. 'Η φύσις ἐπιβάλλει τὸ κελάδημά των (διότι ἀληθινὸν κελάδημα εἶναι μερικὰ γυναικεῖα φωνά). 'Αλλὰ ἐκεῖ ποὺ θάνουν πολὺ πίσω των τοὺς ἀνδρας εἶναι τὸ τηλεφῶνον. Θεέ μου, εἶναι φοβερὸν νὰ περιμένῃ κανεῖς σειρὰν νὰ τηλεφωνῇ ἐπείτα ἀπὸ μίαν κυρίαν, ποὺ συνδιαλέγεται μετὰ μίαν ἄλλην. Εἶναι ἀδύνατον νὰ τελειώσῃ γρήγορα. Και συχνὰ εἶναι ἀπίστευτον πόσον αὐτὰ ποὺ λέγουν εἶναι ἀσῆμαντα και ἑαυτὰς τὰς ἰδίας. 'Εχω χρονόμετρησε μερικὰ γυναικεῖα συνδιαλέξεις: ὑπερβαίνουν κάποτε τὸ ἑνα τέταρτον της ὥρας. 'Απὸ τὸ τηλεφῶνον τὸν μακαλὴν ἢ τοῦ φιλικατῆδου της γειτονίας εἰς ἐπῆκοον ὅλον τοῦ κόσμου, μεταδιδάσκονται τὰ πλέον ἀνούσια (ἢ τὰ πλέον μουσικά) λόγια ποὺ ἡμποροῦν νὰ ἀφοροῦν μίαν γυναίκα.

10 ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

Μερικὲς χρήσιμες ἱατρικὲς συμβουλὲς

ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ Ὑπάρχει και πουλιέται στὰ φαρμακεία. Εἶναι ὁμοῦ χωρίς ἀποτέλεσμα γιὰ τοὺς πολλοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀντέχουν στὴ γρίππη, μπορεῖ ὅμως νὰ προστατεύσῃ ἐκείνους ποὺ λόγω ἄλλης παθήσεως (καρδίας, λόγου χάρι) θὰ ἦταν ἐκτεθειμένοι σὲ κίνδυνον. Μπορεῖτε νὰ τὸ ἀποφύγετε.

Η ΑΣΠΙΡΙΝΗ Εἶναι τὸ εἰδικὸ φάρμακο γιὰ τὴ γρίππη, ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ παρῇ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχή. Για ν' αὐξήσετε τὴν ἀποτελεσματικότητά της τὴν παίρνετε μαζί με κινινὸ ἀντιπυρινη ἢ καφεΐνη. Ὑπάρχουν παρασκευάσματα κοινά.

ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ εἶναι ἀπαραίτητο μόλις νοιώσετε πυρετό, δὲν θὰ ἦταν γρίππη... Πρέπει νὰ πέσετε στὸ κρεβάτι μόλις νοιώσετε τὸ πρῶτο ρίγος και νὰ μείνετε στὸ δωμάτιο τουλάχιστον 24 ὥρες μετὰ ποὺ θὰ πέσῃ τελείως ὁ πυρετός, γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια.

Η ΖΕΣΤΗ Δὲν ἀρκεῖ ὁμοῦ νὰ εἰσάστε στὸ κρεβάτι. Πρέπει νὰ εἶναι ζεστὰ μέσα στὸ δωμάτιο και νὰ ἰδρωσετε, ἀν αὐτὸ εἶναι δυνατό. Μπορεῖτε ν' ἀνοίγετε κάθε τόσο τὸ παράθυρο ἀν ὁ καιρὸς εἶναι ἑρὸς, ἀρκεῖ ὁ ἀρρώστος νάνη καλὰ σκεπασμένος και νάχη θερμοφόρα. Προσοχή, μὴ ξανακυλῇ!

ΤΑ ΘΕΡΜΑ ΠΟΤΑ 'Ενας ἀρρώστος ἀπὸ γρίππη πρέπει νὰ πίνῃ ἀφθονὰ ὕγρᾳ. Τὸ πολὺ ἑλαφρὸ τσάι, ἀν δὲν σὰς πειράξῃ, εἶναι θαυμαστό. 'Αλλοῖως, πίνετε τίλιον ἢ χαμομήλι. Μὴν πίνετε περισσοτέρον ἀπὸ ἑνα φλυτζάνι καθε φορὰ, ἀλλὰ πίνετε συχνά. Μὴν τὰ πίνετε ὁμοῦ πολὺ καφά.

ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ αὐξάνει τὸν τόνο, ὅπως λένε στὴν ἱατρική, δὲν πρέπει ὁμοῦ νὰ πίνετε οἶνοπνευματώδη ἀν ὑποφέρετε ἀπὸ τὸ σκόπι, ἀλλὰ μερικὲς κοιταλέες κοινὰς ἑνα ζεστὸ τσάι εἶναι και ὠφέλιμο και ἀρκετὰ εὐχάριστο συγχρόνως.

Η ΔΙΑΙΤΑ εἶναι ἀπαραίτητη ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πυρετός. Τὴν πρῶτὴ μέρα θὰ περιορισθῇ σὲ ζεστὰ ποτὰ. Ὑστερα μπορεῖτε νὰ πᾶτε, ἑνα ἑλαφρὸ ποτὸ και φρούτα κομπόστα καλὰ θρασμένα. 'Επανερχόσαστε ὕστερα βαθμιαία στὴ φυσιολογική διατροφή σας. Αὐτὸ μόνον ἀν ὑπάρχῃ σχετικὸς πυρετός.

Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ C ἀποτελεῖ μέρος κάθε θεραπείας γρίππης και πολλὰ ἀντιγριππικά παρασκευάσματα περιέχουν ἀπ' αὐτήν. Μπορεῖτε νὰ τὴν ὀρῆτε και σεις σὲ δισκία, ἀλλὰ ὑπάρχει κι' ἀπλούστερος τρόπος: προσθέτετε στὸ ζεστὸ σας λίγο χυμὸ φρέσκου λεμονίου, ποὺ εἶναι πλούσιος σὲ βιταμίνες C.

ΤΑ ΑΕΡΟΣΟΛ Τὰ φάρμακα ποὺ εἶναι προωρισμένα γιὰ τὴν ἀναπνευστικὴν ὁδὸν εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὰ ἀν ἀπορροφηθῶν ὑπὸ τὴ μορφή αεροσολ (ψεκασμοὶ με σταγονίδια ποὺ φέρνουν σ' ἐπαφὴ τὸν ἐλκονογόνον τῶν βρόγχων μετὰ τὸ φάρμακο ποὺ χρησιμοποιοῦμε). Ρωτήστε τὸν γιὰτρός σας.

ΤΑ ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται σὲς περιπτώσεις ποὺ παρουσιάζουν κάποια σοβαρότητα. Μὴν τὰ χρησιμοποιεῖτε χωρὶς τὴν συμβουλὴ τοῦ γιὰτροῦ. Χρησιμοποιώντας τα γιὰ φύλλον πῶλημα κινδυνεύετε νὰ ἐλαττώσετε τὴν δραστηριότητά τους ὅταν κάποτε θὰ σὰς χρειασθῶν.

Τι κρίμα νὰ βλέπῃ κανεῖς τόσες νέες κοπέλλες με μιμικία, με μαύρα στίγματα με ἀνοιχτοὺς πόρους! Θὰ ἦταν τόσο πιὸ δροσερὲς, τόσο πιὸ ὠραῖες χωρὶς αὐτὰ τὰ μικρὰ ἐλαττώματα.

Γιὰ μίαν νέα κοπέλλα ἑνα ὠρατὸ δῆρμα εἶναι ἡ μεγαλύτερη της ἐπιτυχία. 'Αλλὰ σήμερα εἶναι πολὺ εὐκολο νάχη κανεῖς δῆρμα ἀπαλὸ, καθαρό, βελούδινο ἐάν μεταχειρίζεται τὴν κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ. ποὺ κάνει πραγματικὰ θαύματα. 'Αμέσως οἱ κοκκινίλες, τὰ μαύρα στίγματα, οἱ ἀνοιχτοὶ πόροι, τὰ μιμικία ἐξαφανίζονται και ἀφήνουν νὰ φαίνεται ἑνα νέο θαυμασταῖο δῆρμα ποὺ λάμπει ἀπὸ νεῖατα και φρεσκάδα.

Δοκιμάστε ἀπὸ σήμερα τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ

Τοκαλον

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ ΡΟΥΧΩΝ

Βανιλιούκα

Βεβέ Ροζ

Μερικές ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις

ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ ΠΑΙΖΟΥΝ!

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ λάμπει στον έρημο νοτιοαμερικανικό κάμπο. Ξαπλωμένος στο έδαφος, ένας Άγγλος εξερευνητής κοιμάται βαθιά. Ξαφνικά, τον ξυπνάει το τρεπτάκι ενός πούμα. Μέσα στο αδύνατο φως του φεγγαριού, διακρίνει τέσσερις απ' αυτούς τους μεγάλους αγριούς γάτους που έρχονται προς το μέρος του. Τρομοκρατημένος, με τα νεύρα τεταμένα, περιμένει ακίνητος...

Μια ανείπωτη ανακούφιση τον κυριεύει όταν βλέπει ότι τα πούμα δεν έχουν καθόλου σκοπό να τον κατασπαράξουν. Απλώς παίζουν, και γι' αυτά ο εξερευνητής δεν είναι παρά ένας θεατής. Καλεί το ένα το άλλο, πηδούν, κυνηγιούνται σε γατάκια, παίζουν κρυφτό, κυλιούνται κα-

τά γής παλεύοντας χωρίς κακία.

Ενώ ο εξερευνητής κρατάει την αναπνοή του, τα αϊλουροειδή, τ' ένα μετά το άλλο πηδούν από πάνω του και χάνονται μέσα στη νύχτα.

Η περίεργη αυτή περιπέτεια συνέβη στον Ουίλλιαμ Χώδσον, το διάσημο Άγγλο φυσιοδίφη. Άλλά, παρόμοιες περιπέτειες μπορούν να αναφέρουν και άλλοι εξερευνητές, γιατί είναι γεγονός ότι και τα αγρία ακόμη ζώα παίζουν. Η γκριζα αρκούδα της Αμερικής, η γκριζόβλη όπως τη λένε εκεί, παίρνει μια όψι προμερά αγρία όταν επιτίθεται εναντίον του κυνηγού. Ωστόσο, αυτό το ίδιο θηρίο, τρελλαίνεται να του-λαση σε μια χιονισμένη πλαγιά. Ξαναβγαίνει ακούραστα στην κορυφή

ένος ύψωματος για να νοιώσει μόνο την ευχαρίστηση να κατακυλίσει στο χιόνι, όπως ένα παιδί παίζει τσουλήθρα.

*

Ένας νεαρός ιπποπόταμος, που γεννήθηκε στο ζωολογικό κήπο του Αμστερνταμ, είχε εφεύρει έναν έντε-λώς δικό του τρόπο για να διασκεδάει. Μια μέρα έπεσε μέσα στη χαβούζα του ένα φύλλο δένδρου. Το τεράστιο αυτό ζώο γλύστρησε ήσυχα μέσα στο νερό και κολύμβησε έως το μέρος όπου και έπλεε το φύλλο. Φυσώντας το τότε σιγά, το έκσφενδονισε στον αέρα. Όταν ξανάπεσε το φύλλο, ο ιπποπόταμος φύσισε πάλι. Και το παιχνίδι αυτό τον είχε τόσο μαγέψει, που επί ώρες εξακολουθούσε να διασκεδάει με τον τρόπο αυτό.

Στην Αμερική, υπάρχει ένα μικρό μαστοφόρο που ζή κοντά στα ποτάμια και που συνηθίζει να βουτάει την τροφή του μέσα στο νερό προτού τη φάει, δηλαδή την πλένει. Το ζώο

λοιπόν αυτό διασκεδάει παίζοντας... μπτό με τον ασβό, από το τρίχωμα του οποίου φτιάχνουν κυρίες τις βούτσες του ξυρίσματος. Το μικρό μαστοφόρο διασκεδάει και με άλλον τρόπο: σπιλβώνει μικρά κομμάτια έβλου. Η άλεπου και ο λύκος της Αμερικής βρίσκουν διασκεδαστικό να πετούν στον αέρα θύλα ή φλοιούς δέντρων και να τα ξαναπάρουν προτού πέσουν στο έδαφος. Η νυφίτσα βρίσκει και αυτή διασκεδαστικό να παίζει μόνη της με μια πέτρα ή με μια βέργα.

Δεν υπάρχει πιά αδέλφιο ζώο από τον σκατζόχοιρο. Και όμως και στους σκατζόχοιρους αρέσει να παλεύουν μεταξύ τους. Οι σκατζόχοιροι μάλιστα βρίσκουν τον τρόπο να μη... αλληλοσπιντιούνται. Πράγματι, όσο μονιασμένη και αν είναι η πάλη τους, θεωρούν ότι δεν είναι τίμιο να χτυπιούνται με την ούρα τους, που είναι ώπλισμένη με τρομερά αγκάθια.

Υπάρχει ένα είδος πιθήκων που διασκεδάζουν επίσης με το να χτυπούν το κεφάλι τους κάτω, κρεμασμένοι από την ουρά τους σε ένα κλαδί.

*

Τα πουλιά, και αυτά, βρίσκουν ευχαρίστηση να μαζεύονται και να παίζουν πολλά μαζί. Ένα είδος κοράκια, που έχουν μαύρα γυαλιστερά φτερά με κόκκινες ανταύγειες, ανεβαίνουν πολύ ψηλά στον αέρα κατά σμήνη, ύστερα αβάνονται και πέφτουν σαν πέτρες. Δεν ανοίγουν τις φτερούγες τους παρά την τελευταία στιγμή πριν φτάσουν στο έδαφος. Και επαναλαμβάνουν το παιχνίδι δεκάδες φορές συνέχεια, σαν ατρόμητοι αλεξιπτωτιστές.

Ένα σμήνος από γλάρους καθόταν μια μέρα στη γραμμή, πάνω στο θωράκιο μιας γέφυρας και επιδιόταν σε μια περίεργη άσκηση. Όταν ένα βαπόρι πλησίαζε να περάσει κάτω από τη γέφυρα, τα πουλιά αυτά με κατακόρυφη καταδυσι πήγαιναν και κάθονταν στα ξάρτια του βαποριού. Έμεναν εκεί ώσπου το πλοίο να περάσει κάτω από τη γέφυρα και ύστερα πετούσαν βγάζοντας δυνατές φωνές και χτυπώντας τις φτερούγες τους πήγαιναν και κάθονταν στο άλλο θωράκιο. Εκεί, περίμεναν να ρηθ βαπόρι από την αντίθετη διεύθυνση και επανελάμβαναν το παιχνίδι αυτό πολλές φορές.

*

Τα ζώα που ζουν κοπαδιαστά επιδίδονται σε παιχνίδια που θυμίζουν πολύ τα παιχνίδια των παιδιών. Ένα έλαφι διασκεδάει να κυνηγά ένα άλλο έλαφι. Αν κατορθώσει να το φτάσει, το άγγίζει με την όπλη του. Βλέπει έτσι κανείς κοπάδια έλαφιών να παίζουν «κυνηγητό» και κρυφτούλι συγχρόνως. Τρέχουν το ένα πίσω από το άλλο, στους πρόποδες ενός λόφου, και όλη η πονηριά του παιχνιδιού έγκειται στο να αλλάζουν ξαφνικά κατεύθυνση για να χάσουν τα ίχνη τους αυτά που τρέχουν από πίσω τους. Χάρis σ' αυτή τη συνήθεια σώζονται πολλά έλαφια από τους πραγματικούς κυνηγούς.

Οι ελέφαντες, και αυτοί, αγαπούν τα παιχνίδια. Μια μέρα, στην καρδιά της ζούγκλας, ένας εξερευνητής πλησίασε με προφύλαξη ένα κοπάδι από τα μεγάλα ζώα. Τα βάρια αυτά ζώα σχημάτιζαν ένα παράξενο σύμπλεγμα. Απασχολημένα να κλωτσούν και να χτυπούν το έδαφος με τα πόδια τους, τα παχύδερμα δεν φάνηκαν να ανησυχούν, ή να πειράχτηκαν από την παρουσία του εξερευνητού, που πλησίασε πιο κοντά ακόμη. Πόση δέ ήταν η κατάπληξη του τελευταίου όταν διεπίστωσε ότι τα πελώρια ζώα έπαιζαν εκείνη τη στιγμή με μια σφαίρα από χώμα ξεραμένη στον ήλιο, που είχε διάμετρο πάνω από πενήντα εκατοστά! Κλωτσώντας τη και σπρώχνοντάς τη με την προσοκίδα τους, κατάφερναν να την κυλήσουν κάμποσες εκατοντάδες μέτρα.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΗΡΘΕ!

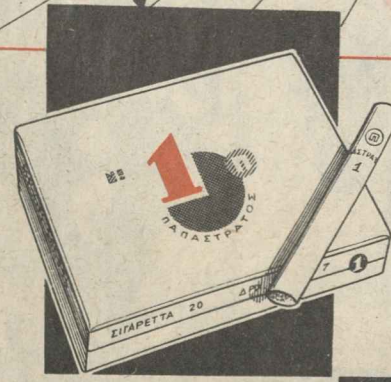
2

1 Ταγιέρ από πτί καρό ύφασμα. 'Η φούστα είναι ίσια με μια βαθιά πιέτα πίσω. 'Η ζακέτα κουμπώνει χαμηλά με τέσσερα κουμπιά. 'Εχει τσέπες λοξές, πέτα και γιακά μεγάλα, μανίκι με χαμηλή μανικοκόλληση, φαρδύ ρεβέρ.

2 Ταγιέρ από λεπτό μαλλινάκι. 'Η φούστα είναι ίσια, η ζακέτα έχει δυο πλάγιες ραφές που καταλήγουν σε κοφτές τσεπούλες. 'Εμπρός κλείνει με τέσσερα κουμπιά. Πέτο και γιακάς ανδρικός. Κουμπιά στα πέτα και στις τσέπες.

3 Παλτό από συνθετικό πιέ ντέ πούλ, σε ίσια γραμμή κομμένο με φύλλα εμπρός κλείνει με μεγάλα κουμπιά. 'Ο γιακάς και οι τσέπες είναι από διαφορετικό μονόχρωμο ύφασμα ή από πλεκτό. Το μανίκι είναι κομμένο τρουά-κάρ.

Χαρήτε τις Ύδοκρής
μέ ένα θιγαρέττο N: 1

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1931 ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

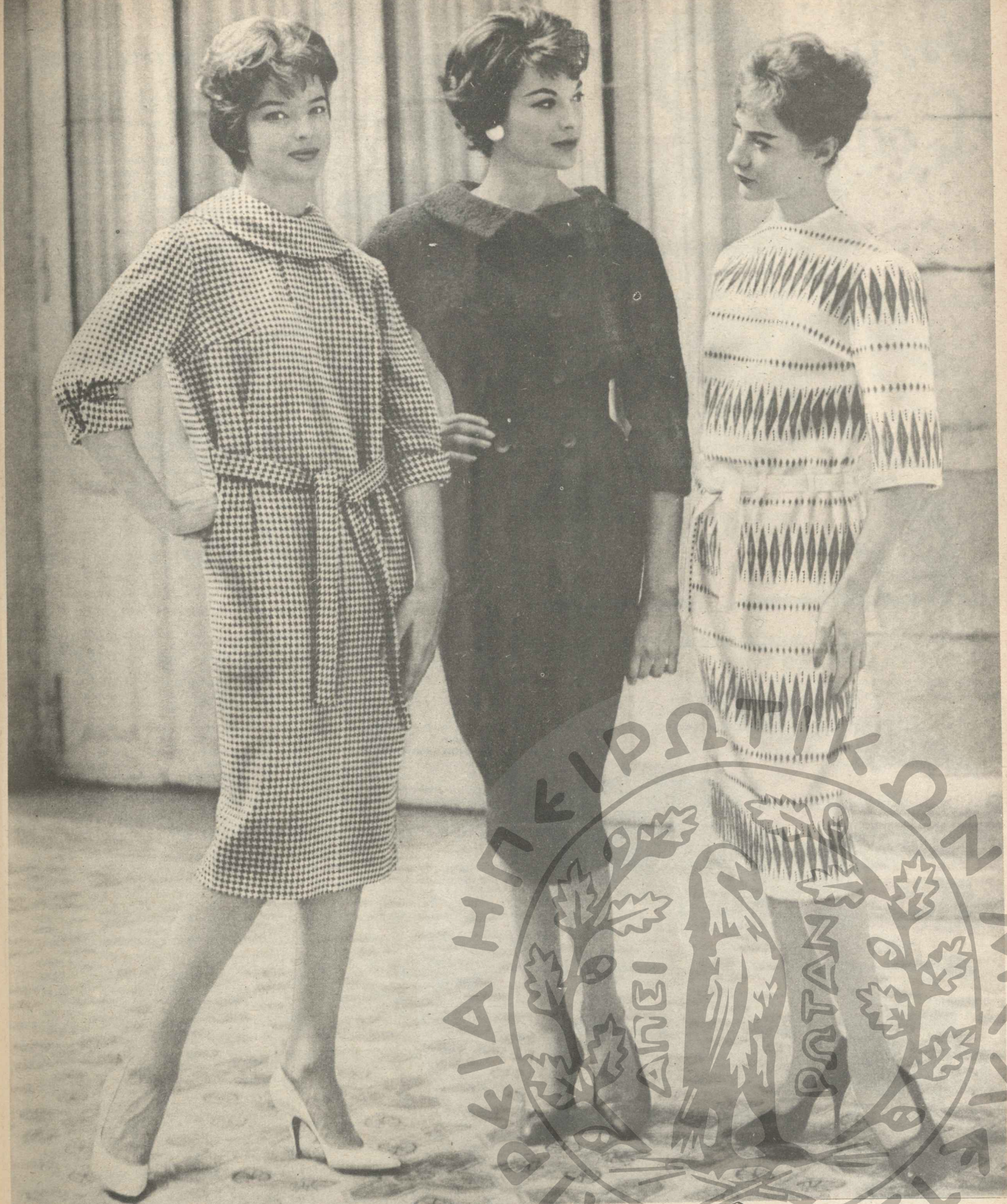
Φόρεμα από αλπακά. 'Η φούστα κατεβαίνει κάτω από τη μέση σχηματίζοντας ακατάστατες πιέτες. Μπροστά μία πāt ανεβαίνει στη μέση και στολίζει το φόρεμα με κουμπιά.

Φόρεμα κατάλληλο για ύφασμα με οριζόντια σχέδια. Το κορσάκι είναι σκέτο με μπατό ντεκολτέ και η φούστα πέφτει με άτακιστες πιέτες. 'Η ζώνη είναι φτιαγμένη από δέρμα.

Φόρεμα από συνθετικό ύφασμα σε ίσια γραμμή. Έμπρός είναι μονοκόμματο, ενώ πίσω έχει ραφή. Στα πλάγια δύο κοφτές τσέπες. Είναι κλειστό στο λαιμό, μανίκι ζαпонέ.

Κομψό φόρεμα από πιέ ντε πουλ. Έμπρός έχει ζώνη, επίσης ελαφρές πένες στα πλάγια, γιακά λαξό, κομμένο στο γυμνό. Τα μανίκια του φορέματος αυτού έχουν μανσέτ.

Φόρεμα από μαλλινάκι, σε ίσια γραμμή με τονισμένες τις άνω με ελαφρές σούρες. Το εμπρός στολίζεται με έξη μεγάλα κουμπιά και ό γιακάς του είναι ξεχειλωτός.

Άπλο και μοντέρνο φόρεμα από συνθετικό ύφασμα. 'Η ζώνη περνάει μέσα από το φόρεμα σαν κορδέλα τρού - τρού. Το κορσάκι είναι άρ - κετά φαρδύ, το μανίκι τρούα καρ.

Τίνετε
Χρυσία!

Τα καλλυντικά "Φυλλίς", εκτός από τις φαρμακευτικώς καθαρές πρώτες ύλες, την τέλεια επιστημονικώς σύνδεση και τα αναμφισβήτητα ευεργετικά αποτελέσματα, έχουν δύο ακόμα εξαιρετικά προσόντα. Είναι εύκολα στη χρήση και σταθεράς διαρκείας.

Οι γυναίκες της δράσης βρίσκουν σ' αυτά ότι ακριβώς τους χρειάζεται. Ανθίστανται στον ήλιο στον αέρα στην ζέση, στο κρύο, στο τεχνητό φως και στις υπεριώδεις ακτίνες.

Χωρίς κανένα φρεσκάρισμα εξασφαλίζουν άφογη εμφάνιση για πάρα πολλές ώρες.

Μυλλίς

Η κρέμα βαφής που δεν καταστρέφει τα μαλλιά.

Διατηρείστε τον φυσικό νεανικό χρωματισμό των μαλλιών σας και στην πιο προχωρημένη ηλικία.

Η κρέμα βαφής ΜΑΛΛΙ-ΩΝ του καλού κομμωτού

ΚΟΛΕΣΤΟΝ

Η πρώτη Κρέμα Βαφής μαλλιών. Δίδει τους πλέον Φυσικούς χρωματισμούς. Τελείως άβλαβής.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA

Για μένα & για όλες σας

MONON **MISSLYN**

T.M. LECHNER

ΧΕΙΛΕΩΝ & ΟΝΥΧΩΝ

Ταυτότερα εις τον κόσμο

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΕΛΟΥΔΙΝΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
"ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ"
42 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42

Σαβουάρ - 616p

ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ
ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ

Συχνά λέμε — και πολύ εύκολα το πιστεύουμε — ότι οι λεπτομέρειες δεν έχουν σημασία. Και όμως οι λεπτομέρειες έχουν σημασία. Και, καμιά φορά, μία μικρή παράλειψις μπορεί να έχει ανυπολόγιστες συνέπειες. Αντίθετα, περισσότερη προσοχή, λίγη πειθαρχία, λίγο συστημα, διευκολύνουν τη ζωή μας. Ένας τυπικός άνθρωπος, αλλά όχι και σχολαστικός, έχει συχνά ησυχία τον εαυτό του όταν προσέχει μερικές λεπτομέρειες. Άς έχουμε και μεις λοιπόν υπ' όψιν...

...Να εξακριβώνουμε τον αριθμό του τηλεφώνου που πρόκειται να καλέσουμε αν δεν είμαστε απόλυτα βέβαιοι γι' αυτόν.

Άλλωθις, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ν' ακούσουμε μίαν άγνωστη φωνή να μας λέει εκνευρισμένα: «Κάνετε λάθος, κυρία μου!» Θά έχουμε ανησυχίσει κάποιον χωρίς λόγο, και θα πληρώσουμε και ένα τηλεφώνημα άδικα. Άς μην έχουμε λοιπόν, τόσο εμπιστοσύνη στη μνήμη μας. Ο τηλεφωνικός κατάλογος βρίσκεται εδώ, πρόσθυς να μας βοηθήσει — αυτός και τα πολυάριθμα... παραρτήματά του! Άς καταφύγουμε σ' αυτόν, πριν πάρουμε τον αριθμό για τον οποίον δεν είμαστε χίλια τα εκατό σίγουρες. Και άς έχουμε κοντά στο τηλέφωνο ένα μικρό εγχειρίδιο, με σημειωμένους όλους εκείνους τους αριθμούς που μας χρειάζονται συχνά.

...Να κουρδίζουμε τακτικά τα ρολόγια μας.

Τα ρολόγια του χεριού, τα επιτραπέζια, τα έκκρεμη, όλα έχουν ανάγκη από ένα κανονικό ρυθμό ζωής. Άν τ' αφήσουμε να σταματήσουν ή να επιβραδύνουν την πορεία τους γιατί είναι ξεκουρδιστά, μπορούμε να πάθουμε χίλιες — δυο άνωμαλίες στο ρυθμό της ζωής μας από την καθυστέρηση στη δουλειά μας γιατί δεν χτύπησε εγκαίρως το ζυγνητήρι το πρωί, ως το ραντεβού που θα χάσουμε...

...Να βάζουμε ημερομηνία στα γράμματά μας.

Είναι απαραίτητη η ημερομηνία στο κάθε γράμμα, για να έχη την αξία του, ιδίως όταν πρόκειται για εμπορικό γράμμα ή γράμμα που αναφέρεται γενικά σε δουλειές. Έξ' άλλου είναι αναγκαία, ή τουλάχιστον χρήσιμη, και στην ιδιωτική αλληλογραφία και η ελληνική της μπορεί να δημιουργήσει παρεξηγήσεις, παρατηρήσεις, ψέματα. «Τι έκανε, λέει; Έλαβες το γράμμα μου το Σάββατο; Μά εγώ σου είχα γράψει από την περασμένη Παρασκευή!» κ.ο.κ.).

...Να κλείνουμε κάθε βράδυ το διακόπτη του γκαζιού.

Πράγματι, δεν αρκεί να κλείνουμε τους διακόπτες που είναι πάνω στην κουζίνα — αν βέβαια έχουμε κουζίνα γκαζιού — γιατί ο σωλήνας μπορεί να ξεφύγει από τη θέση του τη νύχτα ή να τρυπήσει, και να παρουσιάσει διαρροή που μπορεί να αποβεί θανατηφόρα. Πρέπει απαραίτητα να κλείνουμε το γενικό διακόπτη του γκαζιού κάθε βράδυ, εκείνον που βρίσκεται άμεσως μετά το ρολόι.

...Να ελέγχουμε την κατάσταση των παπουτσιών μας

Δεν υπάρχει πιο επικίνδυνο πράγμα από ένα τακούνι που έχει μισοσπάσει, ή μία σόλα που έχει ξεκαρλωθεί. Σε μίαν άνωμαλία του δρόμου, στα σίδερα του τράμ, το παπούτσι σκαλώνει, και νάμαστε εσπλωμένες χάρω, με κάποιο μέλος σπασμένο ίσως, ή με το τράμ επάνω μας! Η άμεση επίσκεψη των παπουτσιών όχι μόνο μας εξασφαλίζει από τους παντοειδείς κινδύνους, αλλά αποτελεί και θετική οικονομία.

...Να παραγγέλνουμε εγκαίρως ό,τι μας χρειάζεται.

Πολλές γυναίκες πηγαίνουν την τελευταία στιγμή στη μοδίστρα τους, και την υποχρεώνουν, για να τους, ετοιμάσει το φόρεμα που πρέπει απαραίτητα να φορέσω την τάδε μέρα, να κουραστώ, να δουλέψω και τη νύχτα, και να παραμελήσω ίσως τη δουλειά των άλλων πελατιδιών.

Πόσοι μη προνοητικοί άνθρωποι, άντρες και γυναίκες, αφήνουν την τελευταία στιγμή για να προμηθευθούν ένα αντικείμενο που βρίσκεται δύσκολα, που έχει εξαντληθεί, ή που πρέπει να έρθει από μακριά!

...Να βάζουμε το κανονικό γραμματόσημο στα γράμματά μας.

Άν έχουμε οποιαδήποτε αμφιβολία στο ζήτημα αυτό, άς δώσουμε το αεροπορικό γράμμα μας στην πωλήτρια των γραμματοσήμων να το ζωγίσει. Άν δεν ξέρουμε πόσο γραμματόσημο πρέπει να βάλουμε στο επισκεπτήριο, την κάρτ — ποστάλ, το γράμμα με το κοινό ταχυδρομείο, άς ρωτήσουμε. Σε περίπτωση που δεν έχουμε βάσει αρκετό γραμματόσημο, ο παραλήπτης θα πρέπει να διαλέξη μεταξύ του να επιβραδυνθεί με τη διαφορά ή να μην παραλάβει το γράμμα μας.

...Να αφήνουμε τους άλλους να μας δώσουν πρώτοι το χέρι.

Αυτό πρέπει να το κάνουμε όταν το πρόσωπο με το οποίο συναντάμεθα είναι ανώτερό μας σε αξίωμα, ηλικία, προσωπικότητα. Ένας άντρας πρέπει πάντα να περιμένει να του δώσει πρώτη τη γυναίκα το χέρι. Μία νέα γυναίκα δεν πρέπει να δώσει πρώτη το χέρι σε μία ηλικιωμένη κυρία. Το ίδιο και ο κατώτερος στον ανώτερο. Το ίδιο και ο πολιτης στον κληρικό. Φυσικά, αυτή η άρχη επιδέχεται εξαιρέσεις, ανάλογα με τις προσωπικές σχέσεις και την οικειότητα που έχει κανείς με τον άνθρωπο που συναντά.

Μεταβάλλετε εύκολα γνώμη;

ΜΗΝ ΑΠΕΛΠΙΖΕΣΤΕ ΑΝ ΔΕΝ ΜΕΝΕΤΕ ΠΙΣΤΕΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΣΑΣ

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ καμιά φορά ένα γνωστό σας πρόσωπο, που εκτιμάτε για την εφύια και τη σοβαρότητά του, να μη σκέφτεται όπως σκεφτόταν άλλοτε για ένα οποιοδήποτε ζήτημα. Η λύσι που άλλοτε του φαινόταν σωστή κι' αναπόφευκτη, να του φαίνεται τώρα παράλογη, ενώ δέχεται πρόθυμα εκείνο που κάποτε του φαινόταν σφάλμα. Η μεταβολή αυτή, σας κάνει να πιστεύετε ότι πρόκειται για έλαφρό κι' επιπόλαιο άτομο. Άν όμως συλλογισθίτε καλά το ζήτημα θα δείτε, ότι η αλλαγή γνώμης δεν έρχεται σε σύγκρουσι με κανέναν απόλυτως ήθικό νόμο.

Όρος βασικός: η ελικρίνεια

Για να έχη όμως αξία η αντίληψι αυτή, πρέπει η αλλαγή γνώμης να είναι ελικρινής, δηλαδή να μην προέρχεται από λόγους συμφέροντος, κρυφό υπολογισμό ή από κάποια άνομολογητή αιτία. Όποιος αλλάζει γνώμη για έναν απ' αυτούς τους λόγους δεν αξίζει ούτε την εκτίμησι, ούτε την κατανόησι των άλλων. Γιατί όταν ανακατεύονται οι υπολογισμοί, οι φιλοδοξίες, ο καιροσκοπισμός, δεν μπορούμε να μιλάμε για ήθικη και για εντιμότητα, και το πρόβλημα ξεφεύγει από τη σωστή του βάση. Η αλλαγή της γνώμης είναι σεβαστή όταν και τα αίτια που την προκαλούν είναι σεβαστά, κι' όχι όταν πρόκειται για προσωπικά μόνο ωφέληματα, όχι λίγες φορές και άνομα.

Οι καιροί αλλάζουν

Ένας μεγάλος πολιτικός είπε κάποτε: «Εκείνος που καυχιέται ότι δεν άλλαξε ποτέ ιδέες στη ζωή του είναι ένας θάλασας». Η κρίσι είναι αυστηρή, αλλά δίκαιη, γιατί χαρακτηρίζει ένα είδος ατόμων για τα οποία η σκέψι είναι κάτι το αδρανές, παράλυτη για πάντα, άκίνητη να κινηθή και κατά συνέπεια να δημιουργήσει συλλογισμούς. Η άμετακίνησι αυτή όμως βρίσκεται σε φανερό αντίθεσι με τη συνεχή μεταβολή των πραγμάτων, των προβλημάτων, των καταστάσεων. Οι καιροί αλλάζουν, εξελίσσονται, κι' εκείνος που δεν θέλει να μείνι πίσω από την εποχή του, πρέπει να ακολουθή με το πνεύμα και την ψυχή την άρχη αυτή, αλλά και τόσο άδυσωπη μεταμόρφωσι του κόσμου και της κοινωνίας, στην οποία ζή.

Καινούργια προβλήματα

Κάθε μέρα προβάλλουν καινούργια προβλήματα, και τα πράγματα εμφανίζονται με όμι που δεν είναι πιά ίδια με την προηγούμενη. Τα πράγματα που χθες μάς φαινόταν παράλογα, παράδοξα ή ασυνήθιστα, σήμερα μάς εμφανίζονται κάτω από άποψι, που θεωρούμε λογικά και φυσικά. Γιατί, λοιπόν, τότε θα έπρεπε να επιμενιούμε σε θέσεις που έχουν μεταβληθή, μόνο και μόνο για να έχουμε την ίκανοποίησι να μείνιουμε πιστοί σε κάτι που δεν υπάρχει πιά γιατί ύπστη το νόμο του χρόνου; Τα ίδια προβλήματα μεταβάλλονται από χρόνο σε χρόνο και τελευταία μάλιστα με ολοένα και μεγαλύτερη ταχύτητα. Έχουμε, κατά συνέπεια, το δικαίωμα, που σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις είναι καθήκον, να προσαρμόσουμε τον φακό της απέναντίσε των πραγμάτων, αντί να κλείνουμε τα μάτια στην πραγματικότητα. Γιατί αν κάνουμε έτσι, θα δοκιμάσουμε πικρές απογοητεύσεις και θα βρεθούμε πολύ σύντομα ούραγοι.

Έντιμότητα σκέψως

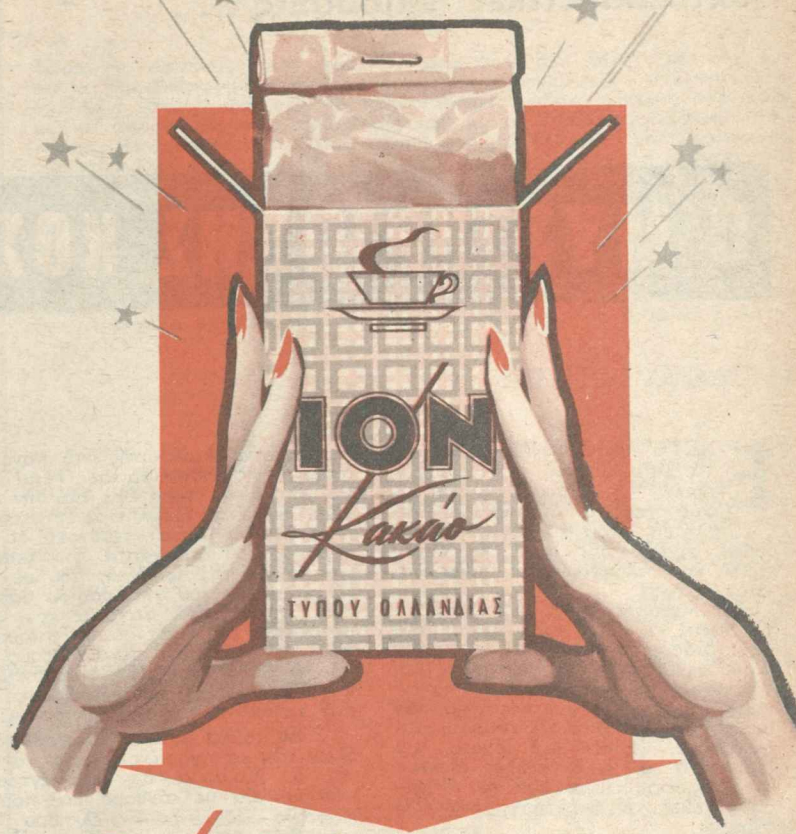
Το ν' αλλάζουμε γνώμη για ένα πρόβλημα δεν σημαίνει ότι υπακούουμε σε μία ιδιοτροπία ή υποχωρούμε σε μία προσωρινή παρόρμησι: σχεδόν πάντοτε σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε μία καινούργια αλήθεια που πρώτα δεν κατορθώναμε να δούμε ή από την οποία μάς ξέφευγαν οι ουσιώδεις πλευρές. Στην ουσία, όποιος αλλάζει γνώμη για ένα λογικό και τιμίο λόγο, αποδεικνύει ότι εμφορείται από εντιμότητα σκέψως: αναγνωρίζει και παραδέχεται ότι πρώτα είχε λάθος και ότι σήμερα τα πράγματα του παρουσιάζονται κάτω από μία πλήρη, πιο λογική, πιο πιστική άποψι. Θά ήταν γελοίο, στην περίπτωση αυτή να θέλν να ισοχρησίσθ ότι τίποτα δεν μεταβλήθηκε και να μείνι προσκολλημένος σε κρίσεις και γνώμες που έχασαν τη βάση τους ή έδειξαν τη σαθρότητά τους.

Ψευτοεγωϊσμός

Δεν πρέπει επίσης να μη θελήσουμε ν' αλλάζουμε ιδέα με τη δικαιολογία ότι το να μείνιουμε πιστοί στις παλιές αντιλήψεις μας είναι κάτι που προκαλεί το σεβασμό. Σε πολλές περιπτώσεις, το να μείνιουμε πιστοί στις ιδέες μας είναι κάτι το αξιόπαινο, αλλά όταν αυτό γίνεται τυφλή αλληλεγγύη με άρχες και όταν αυτό δεν αξίζει πιά τίποτα, τότε πρόκειται σκέψως που δεν αξίζουν πιά τίποτα, τότε πρόκειται για ψευτοεγωϊσμό που μάς αναγκάζει να επιμενιούμε σε στις παλιές θέσεις για να μην αναγκασθούμε να αναγνωρίσουμε το σφάλμα μας του παρελθόντος. Η ζωή αλλάζει, ο κόσμος μεταβάλλεται, ο πολιτισμός εξελίσσεται: κατά συνέπεια είναι σωστότατο ν' αλλάζουμε γνώμη κι' εκείνοι που το θεωρούν κατακριτέο γίνονται γελοίοι, γιατί βρίσκονται έξω από την εποχή τους.

"ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ."

Διά να είδατε Ρεβανισι
ότι αγοράζετε ΚΑΚΑΟ
"ΙΟΝ", ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Αποτιμάτε
το συσκευασμένο σε κυτία

Εξασφαλίζετε

ΑΡΩΜΑ-ΓΕΥΣΙΝ-ΤΗΗΣΙΟΤΗΤΑ

Κακάο ΙΟΝ

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

★ Εξυπνη δικαιολογία

Κάποιος υπάλληλος που τιμωρήθηκε με πρόστιμο από τον διευθυντή του, επέδειξε σχεδόν κάθε πρωί έχοντας άρχα στο γραφείο, έδωσε την ακόλουθη δικαιολογία:

— Τόσο πολύ, κύριε διευθυντή, με είχατε μάθει να μην κυττάω ποτέ το ρολόι του γραφείου ώστε συνήθισα να μην κυττάω και το ρολόι του σπιτιού μου!

★ Τι τον ανησυχούσε...

— Θεέ μου! Έπιασε δυνατή βροχή και η γυναίκα μου είναι έξω!

— Μην ανησυχής, καυμένη! Θά μπήκε σε κανένα μαγαζί.

— Αυτό ακριβώς με κάνει να ανησυχά!

★ Παιδί — Θάυμα

Δύο μπαμπάδες εξαίρων τα προτερήματα των νεαρών βλαστών τους. Ο ένας λέει:

— Ο δικός μου είναι τριών χρόνων και ξέρει να διαβάξη, να γράφει και να παίζει πιάνο...

Κι' ο άλλος:

— Πού να δής τον δικό μου! Είναι τριών μηνών και ξέρει ήδη ότι η ζωή είναι πανακόβη, ότι μάς απειλεί νέος πόλεμος, ότι ο κόσμος χλάσσει.

— Τι λές; Και πώς αντιλαμβάνεται ότι τα ξέρει όλ' αυτά;

— Απλώς, απλά. Από το πρωί ως το βράδυ δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να κλαίη!...

★ Ομοιοπαθείς

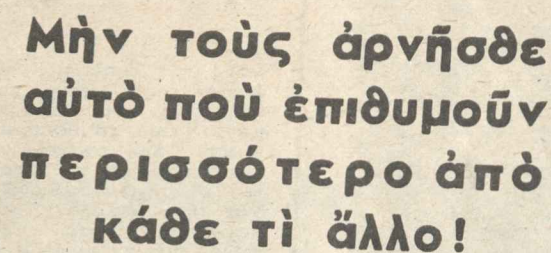
— Τον καυμένο τον λυπάμαι. Πάσχει από τυφο. Και να γιατρέψι θα είναι άλακας.

— Μπά, πώς το ξέρεις;

— Άμ' εγώ την πέρασα αυτή την αρρώστεια!

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ!

11

Δέχεται καθ' ἑκάστην 8—2
καὶ 4—7.

Εγγράφητε εγκαίρως στην ΝΕΑ ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟ-
ΔΟ από 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ μέχρι 31ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Ο αριθμός
των εισακτέων θα είναι περιορισμένος.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ 9—1 και 4—8

19

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

είναι έτσι; ρώτησε χαμογελώντας. «Εκείνη τόν κτύπησε κατάπληκτη. Ήταν η πρώτη φορά που τον έβλεπε να χαμογελά. Της φαινόταν πως έβλεπε έναν άλλον άνθρωπο και όλη εκείνη η αγωνία που έσφιγγε την καρδιά της τόσες μέρες, διαλύθηκε με μιάς. Αισθάνθηκε να την τυλίγει ένα ελαφρό αίσθημα ανακουφίσεως, ελπίδας.

Ο Φαρίτζι συνέχισε: — Γυρίστε ψυχική στην κυρία Λουίζα, στη δουλειά σας, στον αρραβωνιαστικό σας. Θα συνεχίσω μόνος μου τις έρευνές μου κι' αν δεν καταλήξω σε τίποτα, δεν θα σας ξαναενοχλώσω πιά.

— Είσαστε πάντοτε αποφασισμένος να συνεχίσετε; Τόν ρώτησε η Μαριάννα με αγωνία.

— Ναι, της απάντησε ήρεμα. — Τότε δεν μπορείτε να κάνετε χωρίς μένα. Τουλάχιστο μέχρις ότου τις βρείτε όλες.

— Όπως θέλετε, της απάντησε ο Πάολο και η έκφρασή του ξανάγινε με μιάς ψυχρή, έχθρική.

Ήθελε τόν γκαρσόνι με τόν δίσκο και η Μαριάννα διάλεξε την πιο μεγάλη πάστα. Ένώ έτρωγε μιλούσε, σαν να συνέχισε μία συζήτηση που είχε αρχίσει με τόν εαυτό της.

— Έμεις, είπε, απαντούσαμε ότι είμαστε οι πιο δυστυχισμένες. Έμεις, δηλαδή, που φθάσαμε ως την τελευταία τάξη, του ορφανοτροφείου, γιατί δεν βρέθηκε ποτέ κανείς να μάς υιοθετήσει. Βλέπαμε τις μικρότερες που φεύγανε και τις ζηλεύαμε, παρ' όλο που κάναμε τις αδιόφορες. Μόνο η Σεσίλια έλεγε ότι θα έρριχνε δηλητήριο σ' όποιονδήποτε αποφάσιζε να την υιοθετήσει.

— Α, ώστε υπήρχε λοιπόν κάποια εκεί μέσα με δολοφονικά ένστικτα; ρώτησε ο Φαρίτζι.

— Η Μαριάννα τάρχηθηκε.

— Τό έλεγε έτσι στ' άστεία, διώρθεσε. Δεν πρέπει να παίρνετε τα λόγια μου κατά γράμμα, γιατί δεν θα τολμά πια να μιλήσω. Η Σεσίλια, συνέχισε, έλεγε ότι δεν ήθελε να την υιοθετήσουν, γιατί, πράγματι, όταν έρχονταν να μάς δουν, μάς μεταχειρίζονταν σαν να είμαστε σκυλάκια πολυτελείας που επρόκειτο ν' αγοράσουν. Έμεις προσποιούμαστε ότι δεν καταλαβαίνουμε για ποιο σκοπό έρχονταν εκείνος ο κόσμος να μάς δει. Η διευθύντρια μάς έλεγε: «Ήρθαν επίσκεπται για να σας φέρουν δωράκια». Άλλα μετά την άκουγα με τους ψιθύριζι:

— Αύτηνης η ύγεια δεν είναι και τόσο καλή. Έκείνη έχει είναι γερά, δυνατή, αλλά έχει λίγο δύσκολο χαρακτήρα.

«Κι' εγώ έτρεμα σαν την Σεσίλια όταν έβλεπα κανένα να με κινάει επίμονα. Φοβόμουν να μην πέσουν σε άσχημα χέρια. Να μην αποκτήσουν γονείς κακούς, που να μάς δένουν.

— Πάρτε ακόμη μία πάστα, είπε ο Φαρίτζι και η φωνή του έγινε ξανά απαλή, προστατευτική.

Η Μαριάννα πήρε άλλη μία πάστα, χωρίς αντίρρηση και συνέχισε: — Η Σεσίλια μπορούσε να ξεφεύγει εύκολα. Ήταν άσχημους και μόλις την κτύπησε κανείς άρχισε να κουνι μορφαμούς που την έκαναν να φαίνεται ακόμη πιο αντιπαθητική. Μια φορά πήρα κι' εγώ μία μεγάλη τούμπα. Ήρθε ένας άνδρας κόκκινος και παχύς, που μύριζε κρασί και με κτύπησε επίμονα. Τά έχασα και δεν ήξερα τι να κάνω. Ουμμήθηκα πως μία καλόγρια μάς είχε πη να είμαστε καλές και ευγενικές γιατί αλλιώς δεν θα μάς έπαιρνε κανείς, κι' άρχισα τότε να γυτώ τα πόδια μου και ύστερα έδωγα τό παπούτσι μου και τού το

πέταξα στο κεφάλι. Μία καλόγρια με πήρε τότε, με πήγε σ' ένα δωμάτιο και μου της έδρεξε, αλλά ύστερα ήρθε η διευθύντρια και άρχισαν να μιλάν μεταξύ τους. Άκουσα τότε τη διευθύντρια να λέη: «Πήρα πληροφορίες. Είναι ένας υπερχής. Η γυναίκα του είναι καλή, αλλά αυτός ένας παλάνθρωπος. Δεν θα τού τη δώσουμε». Από κείνη τη στιγμή έπαυσα να φοβάμαι. Αισθάνθηκα να γεννιέται μέσα μου μία καινούργια σιγουριά. Δεν έπρεπε να είμαστε μονάχα έμεις καλές κι' ευγενικές. Έπρεπε να είναι καλοί κι' ευγενικοί κι' αυτοί που θα μάς υιοθετούσαν.

Έκανε να συνεχίση, αλλά σταμάτησε. Συνάντησε τόν θάλαμο του Φαρίτζι. Δεν ήταν πια έχθρικό. Την κτύπησε φιλικά, σχεδόν με τρυφερότητα. Της φαινόταν παράξενο πως εκείνος την κτύπησε σ' ένα ζήτησε τη βοήθειά της. Λοιπόν δεν ήταν πια έχθρα.

— Θα ήθελα πολύ να σας βοηθήσω να ξαναβρείτε τη γαλήνη σας, τού είπε σε μία στιγμή έντελως αθόρυμπα.

— Θα ήσυχάσω μονάχα όταν τα μάθα όλα, απάντησε ο Φαρίτζι. Λοιπόν, στ' αλήθεια θέλετε, Μαριάννα, να με βοηθήσετε;

Κούνησε τόν κεφάλι της καταφατικά.

— Τότε, αούριο, αν θα είσαστε για λίγο ελεύθερη, μπορούμε να πάμε να ζητήσουμε εκείνη τη Βιόλα Άνουντσιάτα. Έχω τη διεύθυνσή της κι' έμαθα ότι μένει ακόμη στην οδό Γκρέτσι, αριθμό 6.

— Ναι; — Έχει δυο μέρες που λείπει από τόν σπίτι, αλλά η θυρωρός μου είπε ότι συχνάζει γύρω από τήν όδο Μπαμπούινο και Μαργκούτα. Τί χαρακτηρισμός ήταν;

— Ένας χαρακτηρισμός φοβερά κλειστός. Δεν μιλούσε ποτέ. Είχε ένα σωρό μανιές, άθώες βέβαια. Έκανε χίλιες δυο συλλογές. Έφτιαχνε κουκλές με μία εύκολια καταπληκτική, με ό,τιδήποτε υλικό της έπεφτε στα χέρια.

Τό πρόσωπο της Μαριάννας ζωήρεψε.

— Την εποχή που έβγαζαν οι παπαρρουνες, συνέχισε, έκανε παράξενες μεταλλινές απ' αυτά τα λουλούδια. Κιττάξετε πως τις έφτιαχνε. Πήρε μία χάρτινη πετσέτα και τη διπλώσε ανάμεσα σ'α δάχτυλά της.

— Νά, έτσι. «Υστερα τραβούσε προς τα κάτω τα πέταλα και τά έδενε στη μέση, μ' ένα χορτάκι. Σχηματίζονταν έτσι ο μπουστός και η φούστα της υπαλαρινάς. Μετά έσχιζε την άκρη τού κορσινιού σ'α δυο. Ήταν τα πόδια της. Έφτιαχνε δεκάδες, εκατοντάδες τέτοιες υπαλαρινές. Άλλοτε πάλι έπαιρνε δότσολα, πετραδάκια και ζωγράφισε έπάνω κάτι παράξενες μορφές. Ό,τι έπεφτε στο γέφυ της, άλλαζε άμέσως σχήμα. Έπαιρνε μορφή. Της άρεσε πολύ η μουσική. Όταν πηγαίναμε στην εκκλησία, καμιά φορά τού έπαιζε τόν άρμόνιο, έκστασιαζόταν τόσο πολύ, μέχρι που λιποθυμούσε. Έμεις γελούσαμε, γιατί νομίζαμε ότι τόν έκανε σ'α ψέμα.

Αρχίστε σωστά την ημέρα σας!...

...με ένα ωφέλιμο ρόφημα.

Πίνοντας κάθε πρωί ένα ποτήρι ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ δίνετε στον οργανισμό σας τη ζωτικότητα που χρειάζεται για μιά ημέρα σωματικής ή πνευματικής εργασίας.

Τό Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ είναι πολύτιμο για τους μεγάλους και τους μικρούς γιατί τούς κάνει και ξεκινούν για τήν εργασία ή τόν σχολείο τους τονωμένοι, αισιόδοξοι και με κέφι για δουλειά.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

— Άλλα οι καλόγριες τρώζαν. — Πώς ήταν σ'τό πρόσωπο, ρώτησε ο Φαρίτζι.

— Ήταν μελαγχολική. Πιο σκούρα από μένα. Τα μαλλιά της ήταν ίσια, μαύρα.

— Τα δικά σας μαλλιά έχουν και κινώπες ανάταγες, είπε ο Φαρίτζι με τρυφερότητα.

— Έχουν ανοίξει τα τελευταία χρόνια. Άλλοτε ήταν πιο σκούρα. Άλλα της Βιόλας ήταν πάντα μαύρα. Και τα μαλλιά της ήταν μαύρα, μακρούλα, ανασηκωμένα προς τούς κροτάφους. Έτσι, κινάτε ('Η Μαριάννα ακούμπησε τα δάχτυλά της στις άκρες των ματιών, και τά τραβήξε προς τα επάνω).

— Ο Φαρίτζι χαμογέλασε πάλι, λικά όπως χαμογέλασε κανείς σ' ένα παιδί.

— Τη φωνάζαμε «Κινέζα», συνέχισε η Μαριάννα, εξ'ατίας τού σχήματος δίσκων και ραδιοφώνων, ανέπνευσε με άνακουφισι βλέποντας ότι ήταν ανοιχτό ακόμη. Δεν είχε όμως τόν κορσάκι να μη.

— Έκανε πως κτύπησε τις διτρίνες, κατασκοπεύοντας τόν εσωτερικό τού μαγαζιού. Τόν Λουίτζι, όμως, δεν τόν έβλεπε πουθενά κι' άρχισε ν' ανησυχή. Μήπως ήταν άρρωστος; Μήπως κι' αυτό δεν είχε φανη τόσες μέρες; Άρχισε κιόλας να νοιώθει τμήσεις για τις άδικες σκέψεις που είχε κάνει εις βάρος του, όταν έφανικά τόν είδε. Είχε ένα ύψος κούρσασμένο και λυπημένο. Δοκίμασε κάποιο δίσκο.

— Η πόρτα ήταν ανοιχτή κι' έφτανε ως τόν δρόμο η μουσική ενός κονσέρτου για βιολί και ορχήστρα. Ήταν μία μουσική παθητική. Τό βιολί ήταν σαν να έκλαιγε πάνω σε κάποιο σκοπό και η ορχήστρα έπανέλαυνε τόν κλάμα.

— Πρέπει να με πιστέψετε, όμως, όταν σας λέω ότι δεν θυμάμαι τίποτα σ'αυτό τόν θρόνο.

— Έκτός τού ότι είσαστε άρλες» στην εκκλησία. Αυτό τόν θυμάστε με ακρίβεια, δεν είναι έτσι;

— Ναι, αυτό ναι, μουρμούρισε η Μαριάννα.

— Έρριξε μία διαστοική ματιά σ'αυτό το ρολόι.

— Είναι άρτα, είπε. Σχεδόν έπτά. Κι' έμεις είμαστε έξω από τη μία.

— Νά σας συνοδεύω σ'τό σπίτι; — Όχι, όχι, ευχαριστώ. Έσας είναι ακόμη ανοιχτό τόν μαγαζί σ'τό οποίο ενοιάζεται ο αρραβωνιαστικός μου. Θα ήθελα να περάσω από εκεί να τόν δω. Δεν φάνηκε καθόλου αυτές τις μέρες. (Και πρόσθεσε με πικρό): Ας πάω γώ να τόν δω.

— Ο Φαρίτζι δεν είπε τίποτα. Πληρώσε τόν λογαριασμό και δγχαν άπό τόν Ζαχαρούχλαστοί.

— Θα πάω με τόν λεωφορείο, είπε τόν κορίτσι. Άλλωστε, δεν είναι μακρινά.

— Θα έρθω να σας πάρω αύριο τόν μεσημέρι, είπε ο Φαρίτζι.

— Γιατί τόν μεσημέρι; — Είναι η ώρα που ξυπνά ο κόσμος στην περιοχή που μένει η παλιά σας συμμοθήτρια;

— Τί περιοχή είναι αυτή; — Θα έπτε. Ο κόσμος ξυπνά αυτή την ώρα, και μετά πηγαίνει να χαρή τόν ήλιο, σ'α σκαλοπάτια της Πιάσας ντι Σπάνια. Πιστεύετε ότι αν όητε τη φίλη σας θα τήν άγνωρίζατε;

— Ό, είμαι σχεδόν σίγουρη. Είχε μία ιδιαίτερη φυσιογνωμία. Δεν μπορεί να έχη άλλαξει. Έκτος άν...

— Έκτός άν; ρώτησε ο Φαρίτζι.

— Έκτός άν έχη άλλαξει και αυτή σαν την Κλάρα. Η καμμένη η Κλάρα. Έχει γίνει αγνώριστη. Φαίνεται τουλάχιστο σαράντα χρονών. Χοντρή, πιασάρη, γκριζά. Είναι φοι κτό. Και είναι εικοσιδυο χρονών μονάχα, να σκεφθίτε. Μόλις λίγους μήνες μεγαλύτερη από μένα.

Μία έσωνική σκέψη φάνηκε να τήν αναστατώνει. Στράφηκε προς τόν Φαρίτζι και τόν κτύπησε ασυμπτρικά.

— Άν χάσω τόν αρραβωνιαστικό μου εξ'ατίας σας, θα σας μισήσω για όλη μου τη ζωή, τού είπε.

Και τόν μίσος φέρνει γρουσουζιά, να τόν έρεξε.

— Άν χάσετε τόν αρραβωνιαστικό σας τόν σφάλμα θα είναι δικό σας και όχι δικό μου, απάντησε ήρεμα ο Φαρίτζι. Εγώ ήθελα να σας μιλήσω ιδιαίτερα, την ημέρα που ήρθα στο σπίτι σας, μα έσείς άρνηθήκατε. Θα έβλεπε να μου πείτε την αλήθεια και δεν θά αποκάλυπτα τίποτα σε κανένα. Πολύ περισσότερο σ'όν αρραβωνιαστικό σας.

— Η αλήθεια είναι αυτή που σας είπα, επανέλαβε με έπιμονή η Μαριάννα.

— Θα τόν δούμε. Λοιπόν, αούριο τόν μεσημέρι.

Της έτεινε τόν χέρι, αλλά εκείνη προσποιήθηκε ότι δεν έπρόσεξε την κίνησή του. Τού γυρίσε τις πλάτες και άπομακρύνθηκε τρέχοντας, κάνοντας νόημα σ'τό λεωφορείο να σταματήσει.

— ΟΤΑΝ κατέθηκε άπό τόν λεωφορείο, μπροστά τού μεγάλο κατάστημα δίσκων και ραδιοφώνων, ανέπνευσε με άνακουφισι βλέποντας ότι ήταν ανοιχτό ακόμη. Δεν είχε όμως τόν κορσάκι να μη.

— Έκανε πως κτύπησε τις διτρίνες, κατασκοπεύοντας τόν εσωτερικό τού μαγαζιού. Τόν Λουίτζι, όμως, δεν τόν έβλεπε πουθενά κι' άρχισε ν' ανησυχή. Μήπως ήταν άρρωστος; Μήπως κι' αυτό δεν είχε φανη τόσες μέρες; Άρχισε κιόλας να νοιώθει τμήσεις για τις άδικες σκέψεις που είχε κάνει εις βάρος του, όταν έφανικά τόν είδε. Είχε ένα ύψος κούρσασμένο και λυπημένο. Δοκίμασε κάποιο δίσκο.

— Η πόρτα ήταν ανοιχτή κι' έφτανε ως τόν δρόμο η μουσική ενός κονσέρτου για βιολί και ορχήστρα. Ήταν μία μουσική παθητική. Τό βιολί ήταν σαν να έκλαιγε πάνω σε κάποιο σκοπό και η ορχήστρα έπανέλαυνε τόν κλάμα.

— Πρέπει να με πιστέψετε, όμως, όταν σας λέω ότι δεν θυμάμαι τίποτα σ'αυτό τόν θρόνο.

— Έκτός τού ότι είσαστε άρλες» στην εκκλησία. Αυτό τόν θυμάστε με ακρίβεια, δεν είναι έτσι;

— Ναι, αυτό ναι, μουρμούρισε η Μαριάννα.

— Έρριξε μία διαστοική ματιά σ'αυτό το ρολόι.

— Είναι άρτα, είπε. Σχεδόν έπτά. Κι' έμεις είμαστε έξω από τη μία.

— Νά σας συνοδεύω σ'τό σπίτι; — Όχι, όχι, ευχαριστώ. Έσας είναι ακόμη ανοιχτό τόν μαγαζί σ'τό οποίο ενοιάζεται ο αρραβωνιαστικός μου. Θα ήθελα να περάσω από εκεί να τόν δω. Δεν φάνηκε καθόλου αυτές τις μέρες. (Και πρόσθεσε με πικρό): Ας πάω γώ να τόν δω.

— Ο Φαρίτζι δεν είπε τίποτα. Πληρώσε τόν λογαριασμό και δγχαν άπό τόν Ζαχαρούχλαστοί.

— Θα πάω με τόν λεωφορείο, είπε τόν κορίτσι. Άλλωστε, δεν είναι μακρινά.

— Θα έρθω να σας πάρω αύριο τόν μεσημέρι, είπε ο Φαρίτζι.

— Γιατί τόν μεσημέρι; — Είναι η ώρα που ξυπνά ο κόσμος στην περιοχή που μένει η παλιά σας συμμοθήτρια;

— Τί περιοχή είναι αυτή; — Θα έπτε. Ο κόσμος ξυπνά αυτή την ώρα, και μετά πηγαίνει να χαρή τόν ήλιο, σ'α σκαλοπάτια της Πιάσας ντι Σπάνια. Πιστεύετε ότι αν όητε τη φίλη σας θα τήν άγνωρίζατε;

— Ό, είμαι σχεδόν σίγουρη. Είχε μία ιδιαίτερη φυσιογνωμία. Δεν μπορεί να έχη άλλαξει. Έκτος άν...

— Έκτός άν; ρώτησε ο Φαρίτζι.

— Έκτός άν έχη άλλαξει και αυτή σαν την Κλάρα. Η καμμένη η Κλάρα. Έχει γίνει αγνώριστη. Φαίνεται τουλάχιστο σαράντα χρονών. Χοντρή, πιασάρη, γκριζά. Είναι φοι κτό. Και είναι εικοσιδυο χρονών μονάχα, να σκεφθίτε. Μόλις λίγους μήνες μεγαλύτερη από μένα.

Μία έσωνική σκέψη φάνηκε να τήν αναστατώνει. Στράφηκε προς τόν Φαρίτζι και τόν κτύπησε ασυμπτρικά.

— Άν χάσω τόν αρραβωνιαστικό μου εξ'ατίας σας, θα σας μισήσω για όλη μου τη ζωή, τού είπε.

Και τόν μίσος φέρνει γρουσουζιά, να τόν έρεξε.

— Άν χάσετε τόν αρραβωνιαστικό σας τόν σφάλμα θα είναι δικό σας και όχι δικό μου, απάντησε ήρεμα ο Φαρίτζι. Εγώ ήθελα να σας μιλήσω ιδιαίτερα, την ημέρα που ήρθα στο σπίτι σας, μα έσείς άρνηθήκατε. Θα έβλεπε να μου πείτε την αλήθεια και δεν θά αποκάλυπτα τίποτα σε κανένα. Πολύ περισσότερο σ'όν αρραβωνιαστικό σας.

— Η αλήθεια είναι αυτή που σας είπα, επανέλαβε με έπιμονή η Μαριάννα.

— Θα τόν δούμε. Λοιπόν, αούριο τόν μεσημέρι.

Της έτεινε τόν χέρι, αλλά εκείνη προσποιήθηκε ότι δεν έπρόσεξε την κίνησή του. Τού γυρίσε τις πλάτες και άπομακρύνθηκε τρέχοντας, κάνοντας νόημα σ'τό λεωφορείο να σταματήσει.

— ΟΤΑΝ κατέθηκε άπό τόν λεωφορείο, μπροστά τού μεγάλο κατάστημα δίσκων και ραδιοφώνων, ανέπνευσε με άνακουφισι βλέποντας ότι ήταν ανοιχτό ακόμη. Δεν είχε όμως τόν κορσάκι να μη.

— Έκανε πως κτύπησε τις διτρίνες, κατασκοπεύοντας τόν εσωτερικό τού μαγαζιού. Τόν Λουίτζι, όμως, δεν τόν έβλεπε πουθενά κι' άρχισε ν' ανησυχή. Μήπως ήταν άρρωστος; Μήπως κι' αυτό δεν είχε φανη τόσες μέρες; Άρχισε κιόλας να νοιώθει τμήσεις για τις άδικες σκέψεις που είχε κάνει εις βάρος του, όταν έφανικά τόν είδε. Είχε ένα ύψος κούρσασμένο και λυπημένο. Δοκίμασε κάποιο δίσκο.

— Η πόρτα ήταν ανοιχτή κι' έφτανε ως τόν δρόμο η μουσική ενός κονσέρτου για βιολί και ορχήστρα. Ήταν μία μουσική παθητική. Τό βιολί ήταν σαν να έκλαιγε πάνω σε κάποιο σκοπό και η ορχήστρα έπανέλαυνε τόν κλάμα.

— Πάμε κι' έμεις. Είναι ώρα να κλείσω. Ετοιμαζόμουν πρίν να σου πω τόν έξο; Σ' αυτή την ιστορία υπάρχουν μία αλήθεια, κάποιο γεγονός. Έσ'α τόν έξερις, αλλά δεν θέλεις να τόν πής σε μένα, τόν άνδρα που έτρώκει» να παντρευθής και που θα μπορούσε να σε βοηθήσει πραγματικά. Αντιθέτως, προτιμάς να γυρίεις όλη την ημέρα σ'αυτόν τόν άγνωστο. Τόσο τόν χειρότερο λοιπόν για σένα, Μαριάννα.

— Άκουσε, Λουίτζι, τόν παρακάλεσε. Άν άρνηθώ να τόν βοηθήσω θα έξακολουθήσει να με βασανίζει. Δεν θα μάς άφήση ποτέ σε ήσυχία. Πρέπει να πεισθώ ότι είμαστε όλες άδωες. Καταλαβαίνεις;

— Άφισε τόν να τόν καταλάβη μόνος του.

Ο Λουίτζι τράβηξε τα ρολά τού μαγαζιού, με τόσο θόρυβο, που η Μαριάννα τρώμαξε.

— Υστερα τόν πλησίασε και πέρασε τόν χέρι της κάτω από τόν μπράτσο του.

— Λουίτζι, ψιθύρισε παρακλητικά. Έπαιξε ότι εκείνος θα έσκυβε να τή φιλήσει, αλλά ο Λουίτζι της έσφιξε μονάχα λίγο τόν χέρι της κάτω από τόν μπράτσο του και ξεκίνησε.

— Άν ήξερες πόσο με έχει άναστατώνει αυτή η ιστορία της είπτε ύστερα από λίγο. Δεν μπορώ να ύποψέμαι αυτόν τόν άνθρωπο. Τόν μισώ. Έχει κάτι τόν φοβερό... ψιθύρισε η Μαριάννα.

Ο Λουίτζι τήν έστρωψε με θυμό. — Ήμουν σίγουρος γι' αυτό, είπτε άπότομα.

— Λουίτζι, πρέπει να βρω τις συμμοθήτριές μου, τού έξήγησε χαμηλόφωνα. Νά τις προειδοποιήσω.

— Τότε κάνε όπως θέλεις, της απάντησε αδιάφορα. Άλλά για μένα, φυσικά, δεν είναι πια αυτή που ήσουν πρώτα.

Περπάτησαν για λίγο σιωπηλοί. Η μοτοσυκλέτα ήταν λίγο πιο κάτω, σε μία πάροδο. Ο Λουίτζι άνέβηκε κι' έβαλε έμπρός τη μηχανή. Η Μαριάννα έκανε ν' ανέβη κι' αυτή σ'τό πίσω κάθισμα, αλλά εκείνος τήν έμπόδισε.

— Λυπάμαι, της είπτε. Δεν μπορώ να σε πάρω μαζί μου.

— Άν ήξερες πόσο με έχει άναστατώνει αυτή η ιστορία της είπτε ύστερα από λίγο. Δεν μπορώ να ύποψέμαι αυτόν τόν άνθρωπο. Τόν μισώ. Έχει κάτι τόν φοβερό... ψιθύρισε η Μαριάννα.

Ο Λουίτζι τήν έστρωψε με θυμό. — Ήμουν σίγουρος γι' αυτό, είπτε άπότομα.

— Λουίτζι, πρέπει να βρω τις συμμοθήτριές μου, τού έξήγησε χαμηλόφωνα. Νά τις προειδοποιήσω.

— Τότε κάνε όπως θέλεις, της απάντησε αδιάφορα. Άλλά για μένα, φυσικά, δεν είναι πια αυτή που ήσουν πρώτα.

Περπάτησαν για λίγο σιωπηλοί. Η μοτοσυκλέτα ήταν λίγο πιο κάτω, σε μία πάροδο. Ο Λουίτζι άνέβηκε κι' έβαλε έμπρός τη μηχανή. Η Μαριάννα έκανε ν' ανέβη κι' αυτή σ'τό πίσω κάθισμα, αλλά εκείνος τήν έμπόδισε.

— Λυπάμαι, της είπτε. Δεν μπορώ να σε πάρω μαζί μου.

— Άν ήξερες πόσο με έχει άναστατώνει αυτή η ιστορία της είπτε ύστερα από λίγο. Δεν μπορώ να ύποψέμαι αυτόν τόν άνθρωπο. Τόν μισώ. Έχει κάτι τόν φοβερό... ψιθύρισε η Μαριάννα.

Ο Λουίτζι τήν έστρωψε με θυμό. — Ήμουν σίγουρος γι' αυτό, είπτε άπότομα.

— Λουίτζι, πρέπει να βρω τις συμμοθήτριές μου, τού έξήγησε χαμηλόφωνα. Νά τις προειδοποιήσω.

— Τότε κάνε όπως θέλεις, της απάντησε αδιάφορα. Άλλά για μένα, φυσικά, δεν είναι πια αυτή που ήσουν πρώτα.

Περπάτησαν για λίγο σιωπηλοί. Η μοτοσυκλέτα ήταν λίγο πιο κάτω, σε μία πάροδο. Ο Λουίτζι άνέβηκε κι' έβαλε έμπρός τη μηχανή. Η Μαριάννα έκανε ν' ανέβη κι' αυτή σ'τό πίσω κάθισμα, αλλά εκείνος τήν έμπόδισε.

— Λυπάμαι, της είπτε. Δεν μπορώ να σε πάρω μαζί μου.

— Άν ήξερες πόσο με έχει άναστατώνει αυτή η ιστορία της είπτε ύστερα από λίγο. Δεν μπορώ να ύποψέμαι αυτόν τόν άνθρωπο. Τόν μισώ. Έχει κάτι τόν φοβερό... ψιθύρισε η Μαριάννα.

Ο Λουίτζι τήν έστρωψε με θυμό. — Ήμουν σίγουρος γι' αυτό, είπτε άπότομα.

— Λουίτζι, πρέπει να βρω τις συμμοθήτριές μου, τού έξήγησε χαμηλόφωνα. Νά τις προειδοποιήσω.

— Τότε κάνε όπως θέλεις, της απάντησε αδιάφορα. Άλλά για μένα, φυσικά, δεν είναι πια αυτή που ήσουν πρώτα.

Περπάτησαν για λίγο σιωπηλοί. Η μοτοσυκλέτα ήταν λίγο πιο κάτω, σε μία πάροδο. Ο Λουίτζι άνέβηκε κι' έβαλε έμπρός τη μηχανή. Η Μαριάννα έκανε ν' ανέβη κι' αυτή σ'τό πίσω κάθισμα, αλλά εκείνος τήν έμπόδισε.

— Λυπάμαι, της είπτε. Δεν μπορώ να σε πάρω μαζί μου.

— Άν ήξερες πόσο με έχει άναστατώνει αυτή η ιστορία της είπτε ύστερα από λίγο. Δεν μπορώ να ύποψέμαι αυτόν τόν άνθρωπο. Τόν μισώ. Έχει κάτι τόν φοβερό... ψιθύρισε η Μαριάννα.

Ο Λουίτζι τήν έστρωψε με θυμό. — Ήμουν σίγουρος γι' αυτό, είπτε άπότομα.

Η «Γυναίκα» σ'ας συμβουλεύει:

ΤΑ ΚΟΡΔΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΑΔΡΩΝ

Τά κορδόνια τών κάδρων και τού καθρέφτη καταστρέφονται και από τόν βάρος και από τήν έπαφή με τά καρφιά. Νά τά άνανεώσετε έγκαιρώς και άκόμα καλύτερα να τά ένισχύετε με ένα σύρμα γερό.

ΟΙ ΚΑΛΥΣΣΕΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Εάν γυρίσετε έλαφρά από τήν άνάποδη τις καινούργιες κάλτσες τού παιδιού σας σ'τό μέρος της φτέρνας αυτές θα κρατήσουν περισσότερο καιρό.

ΠΑΥΣΙΜΟ ΜΑΝΤΗΛΙΩΝ

Τό πλ ύσιμο τών μαντηλιών είναι πιδ εύχαιστο άν προηγουμένως τ' άφήσετε να μουςκώσουν επί 12 ώρες σε νερό στο όποιο έχετε προσθέσει μία φούχτα άλάτι. Μ' αυτό τόν τρόπο τά μαντήλια θα έχουν καθαρίσει και δεν θα χρειασθώ να τ' άφήσετε πολύ ώρα. Ένα ή δυο νερά είναι άρκετά και πρδ άπολύτως καλό έξπλυμα.

■ Μπορείς να τόν πείσεις ακόμη καλύτερα άν τού κλείσης τήν πόρτα καταπρδσωτό. Η αλήθεια είναι πως...

■ Σταμάτησε, γιατί εκείνη τη στιγμή μπήκε μία νέα σ'τό μαγαζί και τού ζήτησε ένα δίσκο.

Ο Λουίτζι άστειεύθηκε λίγο μαζι της. Προσπαθούσε να παραστήσει τόν ήρεμο και τόν αδιάφορο, να κάνει τη Μαριάννα να πιστέψει πως δεν έβινε σημασία ούτε σ' αυτήν, ούτε σ'τό δράμα της.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ρὺ νὰ σὲ πᾶω στὸ σπῆτι σου. Δὲν ἤξερα πὼς θὰ ἐρχόσουν κ' ἔχω δώσει ραντεβὺ μὲ ἕνα φίλο μου.

Ἡ Μαριάννα προσπάθησε νὰ κρύψῃ τὴν ἀγωνία της, τὴν ταραχὴ της. — Λουτζί, τὸν παρακάλεσε, ἀν ἤθελες σὲ δύο λεπτά θὰ μὲ πηγαίνεις στὸ σπῆτι. Εἶμαι κουρασμένη κ' αὐτὴ τὴν ὥρα τὰ λεωφορεία εἶναι γεμάτα.

— Διὸ λεπτά γιὰ νὰ διασχίσω ὁλόκληρη τὴν Ρώμη; Δὲν εἶσαι στὰ καλά σου. Λυπάμαι, Μαριάννα, ἀλλὰ ἔχω ἀρρώστει πολύ.

Εἶδε τὸ πρόσωπό της ἀναστατωμένο καὶ γιὰ μιὰ στιγμή αἰσθάνθηκε οἶκτο. Ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ ἡ ζήλεια καὶ ἡ ἀγανάκτησι ἐπὶ τὴν αὐτὸ συναισθήματα.

— Ὁ ἀνακριτὴς σου δὲν ἔχει αὐτοκίνητο; τὴ ρώτησε σαρκαστικά.

— Μαί, ἀλλὰ τί σημασία ἔχει; — Ναί, προέβει ἐντύπωση, πῶς ὕστερα ἀπὸ τόσο χρόνο ποὺ διαβέβαιε γιὰ τὰ προσωπικά του ζητήματα, δὲν βρίσκει τὸν καιρὸ νὰ σὲ πᾶν σπῆτι σου, μιά καὶ τὸν ἐξυπηρετεῖς μάλιστα τόσο πολὺ.

— Νομίζεις πὼς ἡ ἀνάγκη σου τὸν διασκεδάζει; παρατήρησε ἡ Μαριάννα. — Ἐξ ἄλλου ἤθελα νὰ σὲ δῶ, πρὶν πᾶω σπῆτι μου, μιά καὶ σὺ δὲν ἦρθες τόσες μέρες νὰ μὲ δῆς.

— Ἀ, τώρα ἄρχισες νὰ δρίσκεις καὶ σωστὴ τὴ συμπεριφορά του! Τὸν ἐπιδοκιμαζεῖς, τὸν δοῦναι...

— Μὰ ἐγὼ θέλω μονάχα...

— Γεῖα σου. Τὴν ἔκοψε ἀπτόξατο ὁ Λουτζί. Εἶναι καλύτερα νὰ μὴν ἐκτασθῶμε, ὥσπου νὰ τελειώσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία. Δὲν τὸ δρίσκεις καὶ σὺ ὥστε, ἡ κάνει πὼς δὲν καταλαβαίνεις;

Δὲν τὴν ἔδωσε καιρὸ νὰ ἀπαντήσῃ. Ἀπομακρύνθηκε διακριτικά, ἀφαινοῦντας τὴν μὴν στὸ πεζοδρόμιο.

Ἡ Μαριάννα ἔβρινε γιὰ κάμποση ὥρα ἀκίνητη, ἀσπασμένη, μὲ τὰ μὰ τι γεμάτα δάκρυα. Μέσα στὴ θουρωδὴ ζωὴ τῆς πόλεως, ἦταν καὶ πάλι μόνη. Φοβερὰ μόνη, ὅπως πάντα.

Ὑστερα ἄρχισε νὰ περπατᾷ πρὸς τὸ σπίτι τοῦ τραί.

— Ἐφτάσε στὸ σπῆτι κουρασμένη, τσακισμένη. Ὅλο της τὸ κορμὶ πονούσε ἀπὸ τὴν ὁρδοστασία καὶ ἀπὸ τὸ στριμωγίδι τοῦ τραί.

Ἡ κυρία Λουίζα τὴν κῦτταξε καχύπιστα.

— Τηλεφώνησε δύο φορές κάποια γυναίκα, εἶπε. Μόλις τώρα πῆρα τὸ δεύτερο τηλεφώνημα. Ἀκουσα τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας καὶ τῆς εἶπα νὰ περιμένῃ.

— Ἀ, εὐχαριστῶ.

Ἡ Μαριάννα πῆρε τὸ ἀκουστικό.

— Εἶμαι ἐγὼ, ἡ Κλάρα ἀκούστηκε μιὰ γυναικεῖα φωνὴ ἀπὸ τὴν ἀλλήλη ἀκρὸ τοῦ σύματος. Ἦθελα νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὴν ξεχάσεις τὸ γράμμα.

— Οχι, ὄχι. δὲν θὰ τὸ ξεχάσω. Νὰ, τὸ γράφω τώρα ἀμέσως. Πὼς εἶπες πὼς λέγεται ὁ νέος;

— Ὅρατίου. Εἶναι ἀστυνομικό.

Πρέπει νὰ τοῦ πῆς πὼς δὲν ἀγάπησα ποτὲ κανέναν ἄλλο, πὼς ὁ πατέρας της μικρὴς θὰ μὲ παντρεῖται τὸν ἀνδρὸς τῆς μέσης οἱ δικοὶ του καὶ πᾶς...

— Ναί, καί, ἔξω τί θὰ τοῦ πῶ. Μείνε ἥσυχη.

Ἀλλὰ ἡ Κλάρα δὲν ἔλεγε νὰ σταματήσει.

Ἐαυτὴ καὶ ὁ νέος δὲν ἔλεγε νὰ σταματήσει.

— Ἐκείνος ὁ κύριος ποὺ ἦταν μαζί σου μὲ εἶπε τὴν ἀλήθεια; Πιστεύεις πὼς θὰ μὲ εἶδεν πράγματι χρῆματι γιὰ νὰ πᾶω νὰ μείνω μόνη μου σ' ἕνα δωμάτιο... μὲ χρῆσι κοῦτσες, ἀν μιλοῦσα;

— Κλάρα, ἐν δὲν θὰ μιλήσεις ποτὲ αὐτό. Ποτέ, ἐπανάλαβε ἡ Μαριάννα. Τὸ ὀρκιστήκαμε, θυμάσαι;

Ἄν μιλήσεις θὰ σοῦ φέρῃ γρουσουζιά, καὶ κακὸ θὰ σοῦ συμβῇ. Θὰ φέρῃ γρουσουζιά σὲ ὅλες μας.

— Οχι, σὲ ρώτησα ἀπλῶς, ἀπάντησε ἡ Κλάρα. Λοιπόν, δὲν θὰ ξεχάσεις τὸ γράμμα, ἔ;

Ἀλλὰ ἡ Μαριάννα συνέχισε:

— Ἐνα πρόσωπο μόνον θὰ μποροῦσε, ἡ μάλλον θὰ ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ. Τὸ ξέρεις;

— Διὸ πρόσωπο, Μαριάννα. Ἀλλὰ προπάντων τὸ ἐνὰ. Βέβαια, Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν μίλησε ποτέ, γιὰτὶ θὰ μίλησε τώρα;

Ἡ Μαριάννα δίστασε γιὰ μιὰ στιγμή καὶ ὕστερα εἶπε:

— Θὰ ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ γιὰ μένα. Γιὰ νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν κατηγορία ποὺ μὲ θαραίνει. Ὁ Λουτζί δὲν μὲ πιστεύει. Ὁ Λουτζί θέλει νὰ μὲ ἀφήσῃ, γιὰτὶ νομίζει ὅτι εἶμαι ἐγὼ ἡ ἐνοχή.

— Ποιός;

Ἡ Μαριάννα δὲν θυμόταν ἀν εἶχε ποτὲ μιλήσῃ στὴν Κλάρα γιὰ τὸν Λουτζί, ἀλλὰ ἡ Κλάρα ἐκεῖνη τὴ στιγμή της εἶπε:

«Δὲν πρέπει νὰ σκέπτομαι τόσο πολὺ», εἶπε κουρασμένα στὸν ἐαυτὸ της. Συχνὰ της τὸ ἐπαναλαμβάνανε αὐτὸ καὶ ἡ διευθύντρια τοῦ παρθεναγωγείου: «Ἐσὺ ἔχεις μεγάλη φαντασία. Γι' αὐτὸ γράφεις διακώκς. Συγκράτησε τὸν ἐαυτὸ σου. Μείνε στὴν πραγματικότητα». Καὶ ἡ Γκλόρια τῆς φθόριζε καμιά φορά: «Ἦσως εἶσαι κόρη ἐνὸς μεγάλου συγγραφέα. Ὁ πατέρας σου ἐρωτεύθηκε μιὰ μέρα μιὰ καμαριέρα καὶ σ' ἔφερε στὸν κόσμον».

Ἡ Γκλόρια ἤξερε καλὰ τὴ ζωὴ. Σὰν νὰ εἶχε ζήσει μιὰ ἄλλη ζωὴ, πρὶν ἀνοίξῃ τὰ μάτια της σ' ἐκεῖνο τὸ μελαγχολικὸ μοναστήρι, ποὺ ὀρίσκονταν ἐξω ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἦταν διαφορετικὴ ἡ Γκλόρια ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ κοπέλλα. Ἐβασκε κόκκινα τὰ μάγουλά της μὲ χυμὸ ἀπὸ φράουλες καὶ σκάρου. Ὅτις καλόγριες ἕνα σωρὸ διαβολίς. Καὶ ἡ καυμένη Τσελέστε ἐκλαίγε κ' ἔκανε μετάνοιες καὶ προσευχὲς στὸ Θεὸ γιὰ νὰ μὴν πᾶν ἡ Γκλόρια στὴν κόλαση.

Ἀλλὰ ἡ Γκλόρια γελοῦσε καὶ δὲν λογάριζε τίποτα. «Ξέρεις, ἔλεγε στὴ Μαριάννα. Εἶμαστε τυχερές ἐμεῖς ποὺ δὲν ἔχουμε γονεῖς. Ἐτοί, μπορούμε νὰ τοὺς φανταζόμαστε ὅπως ἡσ ἀρέσουν. Ἐμένα ἡ μαμά μου θὰ ἦταν σίγουρα ἡθοποιός. Μιὰ ξανθεῖα ζωρὴν πριμαντόνα. Ἐτοί τὴ φανταζομαι συνήθως: ξανθεῖα, ζωρὴ, εὐθυμ. Ἀλλοτε πάλι τὴ θέλω μικρόσωμη μελαχροινὴ, μὲ μελαγχολικὰ μάτια».

Ἡ Μαριάννα νόμιζε πὼς τὴν ἐνάβλεπε τὴ μικρὴ Γκλόρια: Τὸ σῶμα της ἦταν εὐκίνητο, ἡ μύτη ἀνασηκωμένη, τὰ μάτια λαμπρὰ, ἀνήσυχα. Θυμόταν ἕνα ἀπόγευμα ποὺ καθόνταν στὰ σκαλοπάτια τοῦ κήπου καὶ ἐκεῖνη της ἔλεγε: «Γράψε μου Μαριάννα ἕνα ἐρωτικὸ γράμμα. Ἐνα ὥραῖο ἐρωτικὸ γράμμα γιὰ τὸ Ναπολέοντα. Ἐγὼ εἶμαι ἐρωτευμένη μὲ τὸ Ναπολέοντα. Τί μὲ νοιάζει ἀν εἶναι ζωντανὸς ἡ πεθαμένος; Ἀν ἔζησε σ' αὐτὴ ἡ σὲ μιὰ ἄλλη ἐποχὴ; Γράψε του. Γράψε του στὴν ἐξορία, στὴν Ἁγία Ἐλένη».

Κι' αὐτὴ ἔπαιρνε ἕνα μεγάλο χαρτὶ ποὺ εἶχε κλέψῃ ἀπὸ τὸν κατὰλογο κάποιας καλόγριος, καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ: «Ἀγαπημένε μου Ὅρατίου». Οχι, ὄχι. Ὅρατίου. «Ἀγαπημένε μου Ναπολέοντα».

Οἱ ιδεὲς ὑπερδυνάμων στὸ μυαλό της. Τὸ κεφάλι της πονούσε. Ἐσφίξε τὸν κροτάφου της καὶ ἔβρινε ἐτοί ἀκίνητη γιὰ πολλὰ ὥρα. Ἐνα τέταρτο, μισὴ ὥρα... Γιὰ πρώτη φορά δὲν σκεπτόταν τίποτα. Ὑστερα σήκωσε τὸ κεφάλι της. Παραμέρισε κλωστὲς καὶ σχέδια, πῆρε ἕνα φύλλο χαρτὶ καὶ ἄρχισε νὰ γράφῃ: «Ἀγαπημένε μου Ὅρατίου. Μὲ ματωμένη τὴν καρδιά ἀπὸ τὸν πόνο, σοῦ γράφω αὐτὸ τὸ γράμμα, γιὰ νὰ σοῦ ἐξηγήσω ὅλα αὐτὰ ποὺ δὲν εὕρισκα τὰ λόγια νὰ σοῦ πῶ στὴν τελευταία μας συνάντησι...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ἡ Μαριάννα δὲν εἶχε ξαναπαίει τέτοια ὥρα, στὴν Πιάτσα ντὶ Σπὰ-

νια: Οἱ καμπάνες χτυποῦσαν εὐθὺς γιὰ τὸ μεσημέρι. Θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς οἱ ἤχοι κατρακυλοῦσαν ἀπὸ σκαλοπάτι σὲ σκαλοπάτι, πᾶν στὴ μακρὰ σκάλα τῆς «Πιὰ ντὶ Μόντι». Χιλιάδες χελιδόνια πετοῦσαν τριγύρω. Ἀγρία καὶ κοῦτσες ἦσαν καθισμένα κατὰ μῆκος τῆς σκάλας, ἡ πάνω στὰ πεζοστρωτὰ καὶ κῦτταζαν κάτω τὴν κίση τῆς πλατείας ἡ κουδεντίζαν μασουλώνοντας σάντουιτς.

Οἱ κοπέλλες φοροῦσαν φαρδιὰς μοντέρνες φοῦστες ἢ στενὰ ἀγορστικά παντελόνια καὶ τὰ μαλλιά τους δεμένα σὲ ἀλογουρά, κυματίζαν στὸν ἀέρα. Οἱ νέοι ἔχουν κομὰ περιποιημένα γένεια, φοροῦσαν πολυχρώμα ἀμερικανικά ποικαῖα καὶ δελουδίνα κοτλὲ σακκάκια. Μιλοῦσαν ὅλοι μαζί γιὰ ζωγραφικὴ, γλυπτικὴ καὶ θέατρο, γιὰ ἐρωτες καὶ ἐραστές, μὲ τρόπο πολὺ ζωρὸ, ἔτσι ποὺ γινόταν σύγχυση, μιὰ ἀληθινὴ Βαβυλωνία καὶ δὲν ἀκούετο ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Θυμίζαν πολὺ τοὺς Παρισίους ὑπερτίτες, ποὺ σύγκριζαν στὶς ταβέρνες τοῦ Σάν-Ζερμὰν—Ντὲ—Πρέ.

Μιὰ ξανθεῖα κοπέλλα, λεπτὴ καὶ χαριτωμένη, μὲ μαῦρο κορὸ παντελόνι καὶ φαρδὸ μπλὲ πουλόβερ ἀπὸ τὸ ὅποιο ἔδωαινε ἕνα περίεργο κεφαλάκι μὲ ἀγορστικά κομμένα μαλλιά, μάζευε λεπτά ἀπὸ τοὺς ἄλλους: «Ἀν μαζέψουμε ἀρκετά, ἔλεγε, θὰ πᾶμε νὰ φαῖμε στὸ «Κολόμπο», ἐδῶ στὴν ὁδὸ Μαργκούτα».

Κατέβαινε τὰ σκαλοπάτια φαρδιὰ, ἀερῖνη, σὰν νὰ πετοῦσε. Ἐμοιάζε περισσότερο μὲ παιδικὰ παρὰ μὲ γυναικὰ καὶ στὰ γυναικὰ πᾶς της φοροῦσε παράξενα σαυδάλαινα στολισμένα μὲ λουλούδια.

Οἱ ἄλλοι τὴ φώναζαν.

— Λοβέλλα... Λοβέλλα...

Ἐκεῖνη μιλοῦσε διαρκῶς ἡ φωνὴ της ἔμοιαζε μὲ τιτίθισμα παιδίου:

— Ὑστερα, ἔλατε ὅλοι στὸ ἀτελιέ μου, ἔλεγε. Θὰ σὰς δῶσω νὰ πῆτε, θὰ σὰς διηγηθῶ.

Οἱ ἄλλοι τὴν ἀκούγαν, τὴν προσέχαν, τὴν παρακαλοῦσαν μὲ τὸ δέμμα. Ἦταν τυχερὴ αὐτὴ. Ἦταν διάσημη. Γύριζε ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου εἶχε ἐκθέσει μερικοὺς πίνακες της καὶ εἶχε ἀνέβει πολὺ στὴν ἐκτίμησι τοῦ κύκλου της.

Ἐνα κόκκινο αὐτοκίνητο, ἀνοικτὸ, σὲ κακὴ κατάστασι, σταμάτησε μπροστὰ στὴν πλατεία. Βγήκε ἕνα ἄλλο γκρουπ ἀπὸ νέους, ποὺ ἔτρεξαν πρὸς τοὺς πρώτους φανταζοκῶς καὶ χειρονομώντας. Ἐἶχαν νὰ διηγηθῶν κατὰ σπουδαίον.

— Ἡ Ὀλγα ὑπέγραψε συμβόλαιο σήμερον τὸ πρωί! φώναζαν ὅλοι μαζί.

Ἡ Ὀλγα, μιὰ κοπέλλα μὲ φλογερὰ μάτια καὶ προκλητικὸ στήθος, βρέθηκε ἀμέσως περικυλισμένη ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἄσχος, εἶπε. Δὲν μπορούσα νὰ προφέρω διὸ λόγια. Χθὲς τὸ βράδυ εἶχαμε πᾶσι τοῦ Τζετζὲ καὶ πῖναμε ὡς τίς πέντε τὸ πρωί.

Τὸ συμβόλαιο τοῦ ὑπέγραψε, ὅμως γιὰ τὸ φιλμ τῆς «Ἰταλικά», της εἶπε κάποιοι.

Γιὰ τὴν ὥρα δὲν εἶχε τίποτα καλύτερο, ἀπάντησε. Ὁ Ὀλγα, Ὁ Φρέντυ μὲ ὑποχρέωθηκε ὅμως νὰ πᾶσιν στὸ πρώτο φιλμ ποὺ θὰ νύριση στὴν Ἀμερικὴ.

Ἡ χειρότερη δουλειὰ εἶναι τῆς ἡθοποιῶ, ἔλεγε ἡ ξανθοῦλα, ἐκεῖνη ποὺ ἀκούετο στὸ ὄνομα Λοβέλλα. Σὲ ταλαιπωροῦν τρεῖς ὥρες γιὰ τὸ μακιγιάζ καὶ ὕστερα δὲν ξέρεις πὼς νὰ κινηθῇς μπροστὰ σὲ ὅλον ἐκεῖνον τὸν κόμπο ποὺ σὲ κῦτταε. Οὐθ, ἂς λείπῃ χίλιες φορές!

Πᾶμε νὰ φαῖμε, πρότεινε ἕνας νεαρός μὲ γενάκι. Ὑστερα περνοῦμε ἀπὸ τὸν Ὁδελίσκο. Ἐχει μὴν ἐκθεσὶ τοῦ Πιλόιν.

— Ὁκ, αὐτὸν τὸ σαχλὸ, βαρέθηκα νὰ βλέπω τὰ βουνὰ καὶ τίς ἐρήμιους τῶν.

Ἡ Ὀλγα πρότεινε:

Πᾶμε νὰ φαῖμε στοῦ «Ὁθέλο» στὴν ὁδὸ Κρότσε. Κερνάω ἐγὼ τὴ σαλάτα σὲ ὅλους. Θὰ γιορτάσουμε τὸ συμβόλαιό μου. Ὁ,τι καὶ ἀν εἶναι, εἶναι καλύτερο ἀπὸ τὸ τίποτα.

Μιὰ συντροφιά ἀπὸ μοδιστροῦλες ποὺ εἶχαν δῆ γιὰ ν' ἀπολαύσουν λίγο ἥλιο, στὴ μεσημεριανικὴ διακοπὴ τῆς δουλειᾶς, κῦτταζαν μὲ θαυμασμό, ἀνάμικτο ἀπὸ εἰρωνεία καὶ φθόνον, ὅλες αὐτὲς τίς ὑποψήφιες ἡθοποιούς, ζωγράφους, καλλιτέχνιδες. Τὶς κοπέλλες ποὺ περνοῦσαν ἐξοικιστὰ τὸν καιρὸ τους καὶ δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ πᾶνε τὸ μεροκάματο στὸ σπῆτι. Γιατὶ, ἀπλοῦστατα, οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς δὲν εἶχαν σπῆτι, δὲν εἶχαν οἰκογένεια.

Ἡ Μαριάννα προσπάθησε ν' ἀνοίξῃ δρόμον ἀνάμεσά τους. Δὲν τὴν ἄφιναν νὰ περάσῃ.

Ὁ Πάολο Φαρίνι προχωροῦσε ἐκεῖνη τὴ στιγμή πρὸς τὸ μέρος της. Φοροῦσε ἕνα σπορ ἀνοιχτόχρωμο σακκάκι. Φαινόταν τόσο νέος, ποὺ ἡ Μαριάννα δὲν τὸν ἀνεγνώρισε ἀμέσως.

Ἐκεῖνος τῆς σήκωσε τὸ χέρι σὲ χαιρετισμὸ καὶ ὕστερα σταμάτησε μπροστὰ σὲ μιὰ ξανθεῖα κοπέλλα καὶ τὴ ρώτησε κατὰ. Στὸ μεταξὺ ἔφθασε κοντὰ του καὶ ἡ Μαριάννα.

Οἱ νέοι καὶ οἱ νέες κῦτταζαν μὲ δυσπιστία τὸν ἀγνωστὸ ποὺ ἦταν ἀνάμεσά τους.

— Βιόλα Ἀννουτσιάτα; εἶπε τὸ ξανθὸ κορίτσι. «Οχι... Δὲν ἀκούσα ποτὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ποῦ κάθεται, εἶπατε; Στὴν ὁδὸ Γκρέτσι; Μένει στὴν πανσιόν; Τότε θὰ τὴν ξερῇ ἡ Λέα. Λέα, ἔλα δὲ, φάναε».

Μιὰ μελαχροινὴ κοπέλλα, ποὺ ἦταν ἐμπνευσμένη πᾶν στὸ πεζοῦλι, σήκωσε ἀργὰ καὶ πῆγε πρὸς τὸ μέρος τους. Ἐἶχε τὰ χεῖλη της βαμμένα μ' ἕνα χρώμα καφέ - ἄσμη καὶ φοροῦσε μακρὰ σκουλαρίκια κεραμικῆς τέχνης. Τεντώθηκε νοχελικά.

— Δὲν μ' ἄφινει νὰ κοιμηθῶ; εἶπε μόλις τὴ ρώτησε ἡ ἄλλη. Ἡ πανσιόν τῆς ὁδοῦ Γκρέτσι; Μ' ἔδωσαν χθὲς τὸ βράδυ αὐτὰ τὰ τέταρα, οἱ ιδιοκτήτριες. Ἀναγκάστηκα νὰ κοιμηθῶ στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ.

Ὁ κύριος λέει, ὅτι σ' αὐτὴ τὴν πανσιὸν μένει κανεὶς Βιόλα Ἀννουτσιάτα. Ποιὰ εἶναι;

Ἡ Λέα χασμουρήθηκε.

Εἶναι ἡ Νικίτα, εἶπε.

Οἱ νέοι καὶ οἱ νέες ποὺ ἦταν μαζεμένοι τριγύρω, ἔβαλαν τὰ γέλια.

Ἡ Νικίτα! Ἡ Νικίτα λέγεται Βιόλα Ἀννουτσιάτα; Κῦτταξε ἐδῶ, τὴ μαθαίνει κανεὶς. Γιατὶ δὲν μὰς τὸ ἔλεγε τόσον καιρὸ;

Μιὰ μικρόσωμη κοπέλλα, μὲ κόκκινα βαμμένα μαλλιά, μὲ τὸν ὅμοιο, εἶπε:

— Ἐγὼ νὰ πῶ δύο μέρη.

— Ἐγὼ ἀπὸ τὴν πανσιόν, ἐξηγήσε ἡ Λέα. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ τὴν εἶδωσαν γιὰτὶ ἐκεῖνη πλήρωσε. Ἡ Νικίτα ἔχει πάντα λεπτά. Ἀν δὲν εἶχε φύγῃ θὰ μὲ δᾶνεῖς κ' ἐμένα. Δὲν θ' ἄφινε νὰ μὲ διώξουν.

— Δανεῖται πάντα λεπτά σὲ ὅλους, παραδέχθηκε ἡ Ὀλγα. Μοῦ εἶχε δώσει κ' ἐμένα. Καὶ δὲν τὰ ζητάει ποτὲ πίσω. Εἶναι πολὺ «σικ» ἡ Νικίτα.

Καὶ στὸ ὄφρανοτροφεῖο ἦταν τὸ ἴδιο σκεπτόταν ἡ Μαριάννα. Μοίραζε σιωπηλὰ τὰ λυμένα προβλήματα, τὶς καραμέλες ποὺ εἶχε φυλάξει ἀπὸ μέρη, ἔδινε τὰ βιβλία της ὅταν καμμιὰ εἶχε ξεχάσει τὰ δικά της.

— Τί ἀπὸγινε τώρα; ρώτησε κάποιοι.

— Θὰ εἶναι σὲ «περιπέτειες».

Ἡ Λέα γέλασε.

— Σὲ περιπέτεια! Ἡ Νικίτα σὲ περιπέτεια! Δὲν τὴν εἶδα ποτὲ στὴ ζωὴ μου μὲ ἄνδρα. Ἡ Νικίτα ἀδιαφορεῖ γιὰ τοὺς ἄνδρες.

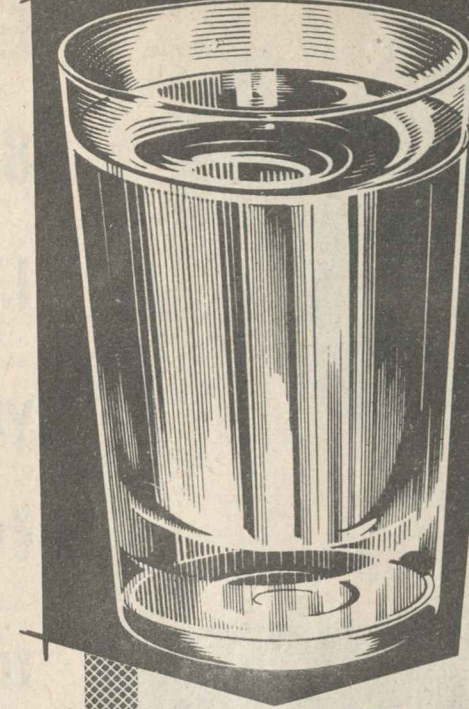
— Ἐχουμε νὰ τὴ δοῦμε δύο μέρη, διαβεβαίωσε ἡ Λέα. Ἐγὼ τὴ ζήτησα ἀμέσως. Ἀρχίζω ν' ἀνησυχῶ σ' ἀλήθεια. Ἀφῆσε ὅλα της τὰ πράγματα στὸ δωμάτιό κ' ἐφυγε χωρὶς νὰ πᾶρῃ τίποτα.

— Ποῦ ἐργάζεται; ρώτησε ἡ Μαριάννα.

Οἱ νέοι γιὰ πρώτη φορὰ ἀντιλήφθηκαν τὴν παρουσία της καὶ τὴν κῦτταζαν μὲ περιέργεια.

— Κάνει τόσα ὥραῖα πράγματα μὲ πηλὸ, εἶπε ἡ Ὀλγα. Ὁ, ὄχι τὰ συμβατικά. Πράγματα πρωτότυπα.

— Τερατὸν, εἶπε ἕνας νεαρός.

Κάθε φορά
πού πίνετε
ἕνα
ποτήρι νερό,
σκεφθῆτε
τὴν

ΙΖΟΛΑ

Γιατὶ καὶ ἡ ΙΖΟΛΑ σὰς σκέπτεται κάθε μέρα, φροντίζοντας νὰ καλύτερῇ πάντοτε τὴν ποιότητα καὶ νὰ ἐλαττώσῃ συνεχῶς τίς τιμές.

ΚΟΥΖΙΝΑ K 700. Μὲ τρεῖς ἐστίες τῶν 1.800, 1.200 καὶ 800 ἑατ. • Οἱ ἐστίες

δὲν θὰ ἦταν ἡ γυναικὰ σ' ἕνα μονάχα καλὸς κ' ἂν ἦταν αὐτός. Καὶ οἱ τὰς ἀποδίδει

κάθε ἀντίστοιχης νωμένος μὲ ὕαλο-

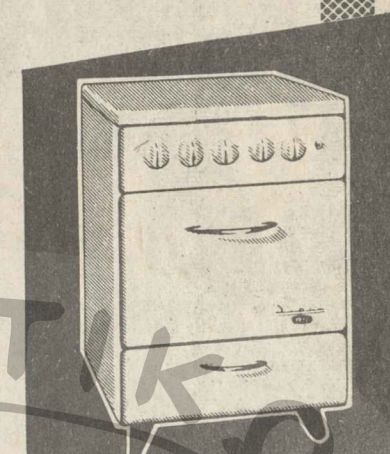
ιολογ, ὅπου μπορεῖ-αγητὸ σὰς, δίχως α.

καὶ συνοδεύεται δύο σῆρες.

3.600

ΛΑ

Η ΙΖΟΛΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ

Τὰ εἶδα ἐκτεθειμένα σ' ἕνα κατάστημα τῆς ὁδοῦ Κοντόττι. Μαῖμου-δες καὶ δράκους. Πράγματα ἐφιαλτικά.

— Εἶδες τὴν καρφίτσα μὲ τὸν κρεμασμένο;

— Διάβολε, ἦταν φρικτός. Ποιὸς τ' ἀγοράζει τέτοια πράγματα;

Της κ. ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ.

Είναι πάρα πολλά τα παρασκευάσματα, γλυκά και αλμυρά, που ταιριάζουν με το τσάι. Σε τσάι απλό, ένα κέικ, ένα ή δύο είδη μπισκότων και ένα είδος «πτι - φούρ» είναι αρκετά. Σ' αυτά εάν προστεθούν μιά τούρτα ή άλλο γλυκίσμα, και μερικά παρασκευάσματα αλμυρά π. χ. μικρά σάντουιτς, «καναπέ», μπισκότα αλμυρά, τυροπιτάκια, και φρέσκο βούτυρο, το τσάι τότε είναι πλουσιότερο. Από το τσάι δεν πρέπει να λείπουν το γάλα, το λεμόνι και το κονιάκ. Τα αλμυρά παρασκευάσματα προσφέρονται, φυσικά, πρώτα και ακολουθούν τα γλυκά. Το τσάι σερβίρεται κατά δύο τρόπους: Στην τραπέζια και στο σαλόνι. ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΙΑ σερβίρεται το τσάι όταν είναι επίσημο, κατά τον ακόλουθο τρόπο: Στρώνετε το τραπέζι με λινό τραπέζιμανηλό και το στολίζετε με λίγα λουλούδια που έχετε σε δύο χαμηλά βάζα. Βάζετε στο κέντρο τις πιατέλες με τα αλμυρά παρασκευάσματα και τα βουτήματα και σε ένα δίσκο έχετε την τσαγιέρα, τη γαλιέρα, τη ζαχαριέρα, τα κονιάκ, ένα πιατάκι με φετάκια λεμονιού και με το ειδικό πηρουνάκι και ένα δοχείο με ζεστό νερό για να αραιώσουν το τσάι τους όσοι το δρσκούν βαρύ. Στη θέση κάθε καλεσμένου βάζετε το φλυτζάνι και μέσα στο πιατάκι του φλυτζανιού βάζετε το κουταλάκι. Αριστερά κάθε φλυτζανιού βάζετε το πιατάκι για το γλυκό. Μέσα σ' αυτό έχετε το μαχαίράκι για το βούτυρο. Αριστερά βάζετε επίσης και το πετσέτακι. Το τσάι σερβίρεται στα φλυτζάνια από την οικοδέσποινα. Γεμίζετε το φλυτζάνι σας και ρωτάτε αυτή στην οποία θα το προσφέρετε πώς το προτιμά. Συνεχίζετε για όλες. ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ: Σε μία γωνία του σαλονιού έχετε ένα μικρό τραπέζι και βάζετε τις πιατέλες με τα βουτήματα, τα φλυτζάνια, τα πιατάκια και ό,τι είναι απαραίτητο για το σερβίρισμα του τσαγιού. Η τσάι βάζετε στο τραπέζι της τραπέζιας ή επάνω στο μπουφέ. Σερβίρετε το τσάι στα φλυτζάνια και μία φίλη σας ή υπηρέτρια τα προσφέρει στους καλεσμένους. Κατόπιν περνάτε με ένα δίσκο με τη ζαχαριέρα, τη γαλιέρα, το λεμόνι, το ζεστό νερό και το κονιάκ. Ακολουθούν οι πιατέλες με τα βουτήματα. Η βάζετε σε κάθε πιατάκι από όλα τα είδη βουτήματα.

ΠΩΣ ΠΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΣΑΪ

1ον Βράζετε νερό πολύ φρέσκο και καθαρό και όσο το δυνατόν λιγότερο αεριοποιημένο.
2ον Χρησιμοποιείτε τσαγιέρα μετ' αλλήνη ή από πορσελάνη. Την ξεπλύνετε με ζεματιστό νερό τη στιγμή που πρόκειται να φτιάξετε το τσάι.
3ον Στραγγίζετε την τσαγιέρα καλά και ρίχνετε μέσα το τσάι υπολογίζοντας ένα κουταλάκι τσαγιού κοφτό τσάι για κάθε φλυτζάνι.
4ον Ρίχνετε το βράζον νερό επάνω στο τσάι και σκεπάζετε αμέσως την τσαγιέρα. Αφήνετε το τσάι επί 3 έως 4 λεπτά, το ανακατεύετε και το σερβίρετε.
Μη χρησιμοποιήτε την τσαγιέρα για κανένα άλλο σκοπό.
Εάν οι καλεσμένοι σας είναι περισσότεροι από τρεις ή τέσσερις ετοιμάζετε τσάι πολύ δυνατό και το αψέξαντε κατόπιν με νερό βράζον.

ΔΥΟ ΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΤΣΑΪ

«Χωνάκια».
Μπισκότνια κ. λ. π.
Χρυσό κέικ.
Τούρτα απλή χορμαδάων.
Γάλα. Λεμόνι. Κονιάκ.

*

Σάντουιτς με ζαμπόν ή «καναπέ».
Μπισκότα παρμεζάνας.
«Τουίλ».
Πτι φούρ πορτοκαλιού.
Τούρτα καρνιδιών.
Βούτυρο φρέσκο.
Γάλα. Λεμόνι. Κονιάκ.

Πώς και με τι θα προσφέρετε τσάι

σκο ή βιτάμ ■ 25 δράμια άγλυκη σοκολάτα λυωμένη ■ 3 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένη ζάχαρη άχνη. ■ 1)3 φλυτζ. τσαγιού γάλα ή κρέμα του κουτιού Νεστλέ ■ Βανίλια.

Εκτέλεσις: Βάζετε το βούτυρο ή το βιτάμ κοντά σε φωτιά για να μαλακώσει και το χτυπάτε με τη σοκολάτα και με ένα φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη έως ότου γίνει αφράτο. Κατόπιν προσθέτετε την υπολοίπη ζάχαρη άχνη και το γάλα ή την κρέμα αλληλοδιαδόχως, ενώ χτυπάτε συνεχώς. Προσθέτετε τη βανίλια.

ΓΚΛΑΣΟ ΜΟΚΑ: Έκτελεσις: την άνωτέρω συνταγή. Έλαττώνετε τη σοκολάτα κατά το ήμισυ και προσθέτετε 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό νεοκαφέ.

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΜΕΛΙΟΥ

3 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι ■ 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό σόδα ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή βιτάμ ■ 2)3 φλυτζ. τσαγιού μέλι ■ 2 κροκάδια αυγών ■ 2 κουταλιές σούπας κοφτές ξύσμα πορτοκαλιού ■ 2 κουταλιές σούπας κοφτές ξύσμα λεμονιού ■ 2 κουταλιές σούπας χυμός λεμονιού ■ 2 άσπρα άγρια ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού ψιλοκομμένα καρδιά ■ Κερασακια γκλάσε.

Εκτέλεσις: Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, τη σόδα και έλάχιστο αλάτι.

Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνετε το μέλι λίγο - λίγο. Προσθέτετε τα κροκάδια των αυγών και συνεχίζετε το χτύπημα. Κατόπιν ρίχνετε το ξύσμα πορτοκαλιού και λεμονιού και το χυμό λεμονιού. Ρίχνετε επίσης το μίγμα στο αλεύρι. Ζυμώνετε ελαφρά τη ζύμη και τη βάζετε στο ψυγείο. Την αφήνετε επί 1 ώρα.

Χτυπάτε ελαφρά τα άσπρα άγρια των αυγών. Πλάθετε τη ζύμη σε μπαλίτσες στο μέγεθος καρδιού, τις βυθίζετε στο άσπραν και τις τυλίγετε μέσα στα καρδιά. Τις βάζετε σε παψί βουτυρωμένο και σε τρόπο, ώστε η μία να απέχει αρκετά από την άλλη. Βάζετε στο κέντρο κάθε μπαλίτσας από μισό κερασάκι και τις ψήνετε σε σιγανό φούρνο (325ο Φαρενάιτ) επί 18 λεπτό λεπτά.

Γίνονται 6 περίπου δωδεκάδες νοστιμώτατα μπισκοτάκια.

ΧΡΥΣΟ ΚΕΪΚ

2 1/4 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι ■ 2 κουταλάκι τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 1/2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ. ■ 5 κροκάδια αυγών ■ Λίγη βανίλια. ■ 3)4 φλυτζ. τσαγιού γάλα ■ Ζάχαρη άχνη.

Εκτέλεσις: Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, την μπέικιν - πάουντερ, το αλάτι και τη ζάχαρη.

Προσθέτετε στο μίγμα του αλεύρου το βούτυρο, τα κροκάδια των αυγών, τη βανίλια και το μισό γάλα. Χτυπάτε το μίγμα δυνατά με κουτάλι επί 2 λεπτά. Προσθέτετε το υπολοίπο γάλα και συνεχίζετε το χτύπημα επί 1 λεπτό.

Αδειάζετε το χυλό σε βουτυρωμένη και στρωμένη με λαδόχαρτο φόρμα μακρόστενη 25X12 1/2 εκατ. Ψήνετε το κέικ σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 1 περίπου ώρα. Το βγάζετε από τη φόρμα με-

τά 10 λεπτά, ξεκολλάτε το χαρτί και το αφήνετε επάνω σε σχάρα για να κρυώσει. Το πασπαλίζετε με λίγη ζάχαρη άχνη.

Σημ: Με τα άσπρα άγρια που περσιεύουν φτιάχνετε τα «τουίλ».

ΤΟΥΡΤΑ ΑΠΛΗ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ

1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή βιτάμ ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 2 αυγά, χτυπημένα ■ 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό σόδα ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό ■ Λίγη βανίλια ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 50 δράμια χορμαδάς ψιλοκομμένες ■ Μαρμελάδα βερυκόκο ή πορτοκάλι ■ Ζάχαρη άχνη

Εκτέλεσις: Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη. Προσθέτετε τα αυγά και συνεχίζετε το χτύπημα. Διαλύετε τη σόδα με το νερό. Προσθέτετε στο μίγμα το βούτυρο λίγο αλεύρι, λίγο από το νερό της σόδας κ.ο.κ., ενώ ανακατεύετε συνεχώς. Προσθέτετε επίσης έλάχιστο αλάτι, τη βανίλια και τους χορμαδάς. Ζυμώνετε ελαφρά τη ζύμη και τη στρώνετε μέσα σε δυο ταψάκια διαμέτρου 22 εκατοστών, βουτυρωμένα και στρωμένα με λαδόχαρτο. Ψήνετε το γλυκίσμα σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 35 περίπου λεπτά.

Οταν κρυώσει βάζετε ανάμεσα στα δυο κομμάτια τη μαρμελάδα και κοσκινίζετε στην επιφάνεια λίγη ζάχαρη άχνη.

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΠΑΡΜΕΖΑΝΑΣ

2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι ■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ ■ 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό αλάτι ■ 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μουστάρδα σε σκόνη ■ Λίγο πιπέρι άσπρο ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ ■ 35 δράμια παρμεζάνα τριμμένη ■ 3)4 φλυτζ. τσαγιού γάλα ■ 1 αυγό.

Εκτέλεσις: Κοσκινίζετε το αλεύρι και το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού. Το ξανακοσκινίζετε με την μπέικιν - πάουντερ, με το αλάτι, με τη μουστάρδα και με το πιπέρι. Προσθέτετε το βούτυρο ή το βιτάμ κομμένο σε κομματάκια και το τρίβετε το μίγμα με τις παλάμες ελαφρά. Προσθέτετε την παρμεζάνα, το ανακατεύετε ελαφρά και ρίχνετε λίγο - λίγο από το γάλα, τόσο, όσο χρειάζεται για να γίνει ζύμη μάλλον σφιχτή. Τη ζυμώνετε ελαφρά επάνω σε αλευρωμένη επιφάνεια και την άνοιγετε σε φύλλο πάχους ενός περίπου εκατοστού.

Κόβετε το φύλλο με «κουπί - πάτ», σε δίσκους διαμέτρου 6 περίπου εκατοστών ή σε μικρά τριγώνια και, με ένα βουρτσάκι, αλείφετε την επιφάνειά τους με λίγο αυγό ελαφρά χτυπημένο. Ψήνετε τα μπισκότα σε δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) επί 10 περίπου λεπτά.

«ΤΟΥΪΛ»

3)4 φλυτζ. τσαγιού (5 ως 6) άσπρα άγρια ■ 1)2)3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λυωμένο γλάσο βούτυρο φρέσκο ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λυωμένο χλιαρό βιτάμ ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού κοσκινισμένο δυνατό αλεύρι ■ 3)4 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένα και κοπανισμένα αμύγδαλα.

Εκτέλεσις: Αναμειγνύετε τα άσπρα άγρια των αυγών με τη ζάχαρη και με το αλάτι έως ότου η ζάχαρη λυώσει. Προσθέτετε το βούτυρο και το βιτάμ, ανακατεύετε το μίγμα και ρίχνετε το αλεύρι και τα αμύγδαλα.

Παίρνετε κοφτές κουταλιές σούπας από το χυλό και τις ρίχνετε σε άβουτυρωτο παψί εις τρώπον, ώστε η μία να απέχει από την άλλη 12 εκατοστά. Ψήνετε τα «τουίλ» σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 8 περίπου λεπτά. Αφήνετε να μείνουν 1/2 λεπτό και κατόπιν βγάζετε γρήγορα και με προσοχή ένα - ένα και το τυλίγετε στον πλάστη για να πάρει σχήμα ημικυκλικό. Θα μοιάζει σαν κεραμίδι.

Σημ: Ψήνετε λίγα «τουίλ» κάθε φορά, ώστε να προφθάσετε να τα φορμάρετε πριν κρυώσουν. Εάν κρυώσουν και γίνουν σκληρά τα ξαναζεσταίνετε και τα φορμάρετε. Διατηρούνται επί μία εβδομάδα ή και περισσότερο.

Με τα κροκάδια που περσιεύουν φτιάχνετε το «χρυσό κέικ».

ΠΤΙ ΦΟΥΡ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ

1/4 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ ■ 1 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι ■ Έλάχιστο αλάτι ■ 2 αυγά χτυπημένα ■ 3)4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ■ 1 φλυτζ. τσαγιού κοπανισμένα καρδιά ■ 1/2 φλυτζ. τσαγιού τριμμένη καρδιά ■ 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι ■ Βανίλια.

Εκτέλεσις: Βάζετε το βούτυρο ή το βιτάμ κοντά σε φωτιά για να μαλακώσει και το αναμειγνύετε με το αλεύρι και με έλάχιστο αλάτι. Απλώνετε το μίγμα μέσα σε ένα τετράγωνο ταψάκι 22 X 22 εκατοστών και κατόπιν το πατάτε με μία σπάτουλα. Το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 15 λεπτά.

Αναμειγνύετε τα αυγά με τη ζάχαρη και προσθέτετε τα υπολοίπα υλικά. Απλώνετε το μίγμα επάνω στην ψημένη κρούστα και ψήνετε το γλυκίσμα σε μέτριο φούρνο επί 15 λεπτά. Οταν κρυώσει απλώνετε στην επιφάνεια γκλάσο πορτοκαλιού, τραβάτε με πηρούνι γραμμές.

Σερβίρετε το «Κούγκελχοφ» με τσάι, σκέτο ή κομμένα φέτες με μαρμελάδα.

έλικοειδείς. Πασπαλίζετε επάνω μερικά καρδιά χονδροκομμένα και το κόβετε σε μικρά τετράγωνα με πλευρά 2 1/2 περίπου εκατοστών. Γίνονται 36 πτι φούρ.

ΤΟ ΓΚΛΑΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ:

1)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ. ■ 2 κουταλιές σούπας κοφτές ξύσμα πορτοκαλιού. ■ 1 κροκάδι αυγού ■ 3 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη άχνη. ■ 1/4 φλυτζ. τσαγιού χυμός πορτοκαλιού ■ 1 1/2 κουτάλ. τσαγιού χυμός λεμονιού.

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε το βούτυρο με κουτάλι ή σε ηλεκτρικό μίξερ με το ξύσμα πορτοκαλιού, με το κροκάδι του αυγού και με ένα φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη. Οταν το μίγμα γίνει αφράτο προσθέτετε λίγη - λίγη την υπολοίπη ζάχαρη, το χυμό πορτοκαλιού και λεμονιού, ενώ συνεχίζετε το χτύπημα. Εάν το γκλάσο είναι πολύ πηχτό προσθέτετε μία ή δύο κουταλιές ακόμη χυμό πορτοκαλιού.

τά

λίγο

αβόι»,

Για την Καθαρή Δευτέρα

ΜΕΝΟΥ ΝΗΣΤΗΣΙΜΟ

«Καναπέ» με ταραμοσαλάτα με μπρικ και με θαλασσινά, έληες, τουρσί, άγκινναράκια, ευδάτα. Γκιαντζή ντολμαδάκια. Μαρούλι, κρεμμυδάκια φρέσκα.

Γαρίδες, πιλάφι ή χταπόδι κρασάτο. Ζιλέ με φρούτα ή μήλα στο φούρνο.

Με τον καφέ ή με το τσάι: Κουλουράκια, λαδερά, ταχυνόπια.

ΧΤΑΠΟΔΙ ΚΡΑΣΑΤΟ

Για να γίνει μαλακό το χταπόδι πρέπει να είναι παραγούλισμένο όπως λένε οι ψαράδες. Το παραγούλισμα γίνεται από τους ίδιους, αλλά πολλές φορές δεν είναι αρκετό και τότε όσο καλά και αν μαγειρευθεί μένει σκληρό. Για να είσθε λοιπόν σίγουρη πως το χταπόδι θα βράση εύκολα το τρίβετε αρκετά επάνω σε μία πέτρα ή σε ένα μάρμαρο έως ότου κατασάρωσουν τα πλοκάμια του. Το πλένετε και το αφήνετε να στραγγίσει καλά.

Βάζετε σε κατσαρόλα αρκετό λάδι και όταν κάψει πολύ και καπνίσει, ρίχνετε μέσα το χταπόδι δολοκλήρω και σκεπάζετε την κατσαρόλα αμέσως, για να μην πάρη φωτιά. Σε λίγα λεπτά το άνοιγετε και το γυρίζετε. Οταν κοκκινίσει το σμένετε με κρασί άσπρο ή κόκκινο και προσθέτετε ένα έως δύο κρεμμύδια και καρδιά ψιλοκομμένα, λίγο σέλινο, φύλλο δαφνής, σκόρδο και πιπέρι άκοπανιστό, (άλατι καθόλου). Το σκεπάζετε και το αφήνετε να σιγοβράση στο φούρνο.

Οταν γίνει το βγάζετε από τη σάλτσα και το κόβετε σε κομματάκια. Περνάτε τη σάλτσα, τη βράζετε μερικά λεπτά και ρίχνετε μέσα το κομμένο χταπόδι. Το σερβίρετε κρύο.

ΚΑΝΑΠΕ ΘΑΛΑΣΣΙΝΩΝ

Φαρί φόρμας ■ Βιτάμ ■ Σαρδέλες, άστράκες, καβουράκια ή άλλα θαλασσινά ■ Χυμός λεμονιού ■ Αλάτι. (Ποσότητα - σόδα) ■ Πατάκια βρασμένα, ευδα ■ Έληες, φέτες λεμονιού.

Εκτέλεσις: Κόβετε το φαρί σε φέτες και αλείφετε την κόρα. Τις αλείφετε με βιτάμ. Χωρίζετε με πηρούνι σε λεπτά κομματάκια σαοδέλες του κουτιού, άστρα, καβουράκια ή άλλα θαλασσινά και τα ραντίζετε με χυμό λεμονιού και τα βυθίζετε με κουτάλι σε σιγανό φούρνο. Βράζετε τα πατάκια, τα καθαρίζετε και τα κόβετε σε φιλά κομματάκια. Τα αφήνετε μέσα σε ευδα. Αφαιρείτε από μερικές έληες το κουκούτσι και κόβετε τη μία άκρη τους για να μπορούν να σταθούν όρθιας.

Κόβετε τις φέτες φαμιού σε μικρά τετράγωνα ή σε δίσκους με κουπί - πάτ. Βάζετε επάνω λίγο από το μίγμα της σαοδέλας ή του θαλασσινού και γύρω από αυτό μία λεπτή μπριντούρα από τα πατάκια. Βάζετε στο κέντρο από μία έληα και γυρνάτε το πιατό σε φέτες λεμονιού.

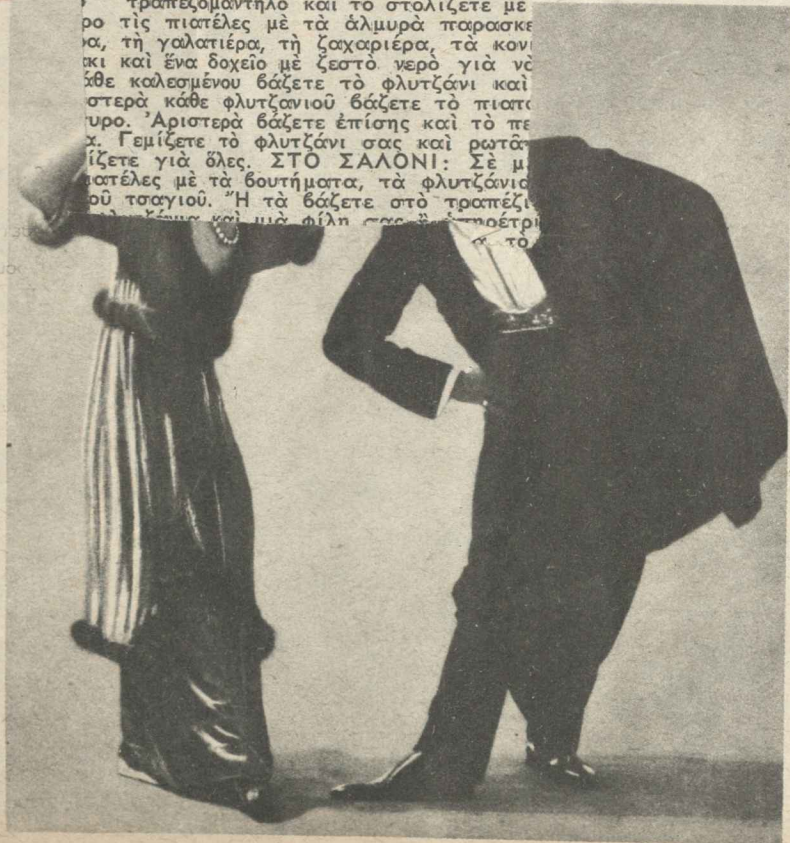
Ξέρετε τὸ Σίμμου, τὸ Οὐάιν - Τέπ, τὸ Μπλάκ - Μπόττομ, τὸ Φόξ - Τρότ, τὸ Χαΐκουάθα, τὸ Τσάρλεστον, τὸ Μπόστον,

ΠΑΛΑΙΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ!...

Γενική είναι ἡ κατακραυγή τῶν παλαιότερων κατὰ τοῦ ρόκ ἐν ρόλ, τοῦ μάμπο, τοῦ καλύψω καὶ τῶν ἄλλων χορῶν τῆς ἐποχῆς μας. «Χοροὶ εἶν' αὐτοὶ ἢ παλαβομάρες;» λένε. «Εμεῖς στὸν καιρὸ μας...» Ἔ, λοιπόν, αὐτοὶ στὸν καιρὸ τους ἔκαναν τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Φυσικὰ δὲν θέλουν νὰ τὸ παραδεχθοῦν. Γι' αὐτὸ καλὸ εἶναι νὰ βοηθήσουμε λίγο τὴ μνήμη τους. Στὶς φωτογραφίες ποὺ δίνουμε ἔδω βλέπετε ἀναπαραστάσεις τῶν χορῶν ποὺ χόρευαν ἐκεῖνοι ποὺ «στὸν καιρὸ τους...». Ἀπὸ τίς ἐπεξηγήσεις ποὺ παραθέτουμε θγαίνει ἓνα παρήγορο συμπέρασμα: «Ὅτι ὅλοι καὶ ὅλες κάποτε στὴ ζωὴ μας ὑπῆρξαν λίγο «παλαβοί», εἴμαστε ἴσως καὶ τώρα καὶ φυσικὰ θὰ εἶναι καὶ τὰ παιδιὰ μας ἀσφαλῶς...

τάσματα, γλυκὰ καὶ ἀλμυρά, ποὺ ταιριάζουν καὶ ἓνα εἶδος «πτι - φούρ» εἶναι καὶ μερικὰ παρασκευάσματα ἀλμυρὰ π. καὶ φρέσκο θούτυρο, τὸ τσάι τότε εἶναι τὸ λεμόνι καὶ τὸ κονιάκ. Τὰ ἀλμυρὰ τὰ γλυκὰ. Τὸ τσάι σερβίρεται κατὰ δύε ΡΙΑ σερβίρεται τὸ τσάι ὅταν εἶναι ἐπὶ τραπεζομάνηλο καὶ τὸ στολίζετε μετὰ τὴν πιάττες μετὰ τὰ ἀλμυρὰ παρασκευασμένα, τὴ γαλατιέρα, τὴ ζαχαριέρα, τὰ κονιάκ καὶ ἓνα δοχεῖο μετὰ ζεστὸ νερὸ γιὰ νὰ ἔχει καλεσμένοι βάψετε τὸ φλυτζάνι καὶ ὁ σερβιτόρος καὶ φλυτζανιὸν βάψετε τὸ πιάττο. Ἀριστερὰ βάψετε ἐπίσης καὶ τὸ πιάττο. Γεμίζετε τὸ φλυτζάνι σας καὶ ρωτᾶτε ἵστε γιὰ ὅλες. ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ: Σὲ μὲν πιάττες μετὰ τὰ δοτιήματα, τὰ φλυτζανία καὶ τὸ τσάγιον. Ἡ τὰ βάψετε στὸ τραπέζι καὶ ἔτσι καὶ μὴ φῆτε ὅτι ἐστὶν ὁ τσάγιος.

1890 Ταγκό

Τὸ ταγκό, κοσμάγαπτος σήμερα χορὸς, προήλθε ἀπὸ ἓνα τσιγγάνικο χορὸ τῆς Ἀνδαλουσίας, ἀπ' ὅπου εἰσῆλθε στὴν Ἀργεντινὴ καὶ τὴν Οὐρουγουάη ἀπὸ τὴν Ἰσπανία. Ὅταν πρωτόκανε τὴν ἐμφάνισί του στὴν Εὐρώπῃ θεωρήθηκε φυσικὰ ἀσέμνος. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β' τῆς Γερμανίας ἐξέδωσε διαταγή, ποὺ ἀνέφερε: «Ἀπαγορεύω εἰς ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς μου νὰ χορεύουν ταγκό!» Ὁ γοητευτικὸς αὐτὸς χορὸς—ἓνα κράμα ἀπὸ λαϊκοὺς νοτιοαμερικανικοὺς ρυθμούς καὶ κουβανέζικους χαμπανέρας εἶχε μεταφερθῇ στὴν Εὐρώπῃ ἀπὸ ναυτικούς τὸ 1890 καὶ ἀπλάθηκε γρήγορα σὰν ἐπιδημία. Ὅταν μάλιστα τὸ εἶδωλο τοῦ κινηματογράφου ὁ Ροδόλφος Βαλεντίνο, ἀνακηρύχθηκε ὡς ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 χορευτὴς τοῦ ταγκό, τίποτα πιά δὲν μποροῦσε νὰ συγκρατήσῃ τὴ διάδοσιν τοῦ χοροῦ αὐτοῦ. Ὅποιοι δὲν ἤξεραν νὰ χορεύῃ ταγκό ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ ἐλπίδας νὰ προσεχθῇ καὶ νὰ προτιμηθῇ ἀπὸ μιὰ κοπέλλα. Φυσικὰ οἱ ἡλικιωμένοι ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ τὸν χαρακτήριζαν ὡς σκανδαλιστικὸ καὶ ὡς ἀσέμνο. Σήμερα, ὁμῶς τὸ ταγκό, θεωρεῖται σὰν ὁ σεμνότερος ἀπὸ τοὺς χορούς καί... τὸν προτιμοῦν οἱ ἡλικιωμένοι, ἐνῶ οἱ νέοι χορεύουν ρόκ—ἐν—ρόλ ποὺ ἀργότερα, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἴσως θεωρηθῇ καὶ αὐτὸς σεμνός! Αὐτὸ ὅς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅσοι κατακρίνουν τοὺς μοντέρνους χορούς.

1910 Φοξτρότ 1920 Σίμμου

Ὅπως καὶ κάθε καινούργιος χορὸς, ἀλλωστε, καὶ τὸ Φόξ—τὸν χαρακτηρίσθηκε μὲν ἐμφανίσθηκε «φρικτὸς». Φόξ—τὸν σημαίνει κατὰ λέξιν «πρὸς τὴν ἀλεπού», ἀλλὰ ὁ χορὸς δὲν εἶχε τίποτα τὸ φρόνιμο, τὸ προσεκτικόν, ὅπως τουλάχιστον θὰ φανταζόταν κανεὶς ἀκούγοντας «ἀλεπού». Ἀντίθετα εἶχε τέτοια πηδημάτα ποὺ σείσαν ὁ τόπος ὅπου χορευόταν. Καὶ ἐπειδὴ κανένας Εὐρωπαῖος χοροδιδάσκαλος δὲν ἤξερε ἀρκετὰ καλὰ τὸ ἀμερικανικὸ Φόξ—τρότ, ὁ καθένας ἐπινοοῦσε καὶ ἓνα δικό του Φόξ—τρότ καὶ ἐπὶ προήλθε ἓνας πηδηχτός χορὸς ποὺ πρῶτοι καλλιέργησαν οἱ Ἑλβετοὶ καὶ οἱ Ὀλλανδοί. Τὸ σπόρο τοῦ Φόξ—τρότ τὸν εἶχε ρίξει ἓνα μουσικὸ συγκρότημα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιάνων, ποὺ εἶχε παῖσι στὴ διεθνή ἐκθεσὶ τοῦ Σικάγου. Ἐνας ἀπὸ τοὺς Ἰνδικούς χορούς, ὁ Ράγκα, προκάλεσε τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Ἀμερικανῶν. Ἐνας ἀπὸ τοὺς περιφημότερους Ἀμερικανούς συνθέτες, ὁ στρατιωτικὸς μουσικὸς Σούζα, μαζὶ μετὰ ἄλλους τὸν τροποποίησαν στὸ Φόξ—τρότ καὶ γρήγορα αὐτὸς κατέκτησε ὅλες τὰς αἰθούσας χορῶν. Ἡ Ἀμερικὴ χόρευε Φόξ—τρότ κατὰ τὸ δίστασμα τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου καὶ δὲν ἄργησε νὰ τὸν φέρῃ καὶ στὴν Εὐρώπῃ. Σήμερα τὸ Φόξ—τρότ εἶναι ἓνας «στάνταρτ» ὅπως λέμε, χορὸς ποὺ δὲν ἔχει θέραια πιά τοὺς ἐξωφρενισμούς τοῦ προγόνου του.

Καὶ ὁ χορὸς αὐτὸς ἦρθε φυσικὰ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ. Κανεὶς δὲν ξέρει γιὰτί ὠνομάσθηκε Σίμμου. Μερικοὶ ἱσχυρίζονται ὅτι ὁ συνθέτης τοῦ τὸν ἐμπνεύσθηκε βλέποντας μιὰ μαύρη πλώστρα νὰ κεπαλᾷ τὰ ρούχα στὸ ποτάμι, γιὰτί τὸ «σίμμου» ἦταν μιὰ παρασάρκα τοῦ γαλλικοῦ «σεμὴ» ποικιλίαν. Πάντως αὐτὸ δὲν ἔχει καὶ μεγάλη σημασία. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι ὁ χορὸς δὲν ἄργησε νὰ διαδοθῇ σὲ ὅλο τὸν κόσμον. Ὅταν πρωτοφάνηκε στὴν Εὐρώπῃ δὲν διέφερε καὶ πολὺ ἀπὸ τὸν ἰνδικὸ χορὸ τῆς κοιλιᾶς. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀστυνομία τὸν ἔκρινε ἀσέμνο καὶ ἀντιβαίνοντα πρὸς τὰ χρηστὰ ἤθη τὸν ἀπαγόρευσε. Φυσικὰ, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν δὲν ἔπαυσε νὰ χορεύεται. Τὸ Σίμμου χορεύθηκε πολὺ στὴν ἐποχὴ τοῦ, δὲν μπόρεσε ὁμῶς νὰ μείνῃ στὸν κατάλογο τῶν χορῶν ὡς κλασσικὸς καὶ ἐπὶ, σήμερα τουλάχιστον ἡ νέα γενιὰ δὲν τὸν ξέρει καὶ ἴσως οὐτε νὰ τὸν ἐχὴ σκεφθῇ καν. Ἐπὶ, συμβαίνει μετὰ τοὺς περισσότερους χορούς. Κατακτοῦν εἰδικὰ τὸ χορευτικὸ κοινὸν βασιλεύουν γιὰ λίγο καιρὸ καὶ ὕστερα ἐξοχιοῦνται ὡς συμβαίνει καὶ μετὰ τοὺς περισσότερους ἐλαφρὰ τραγούδια. Σήμερα τὸ χούλα χούλα ἔχει κατακτῆσαι τὴν ὑφήλιον, ὕστερα ὁμῶς ἀπὸ εἴκοσι χρόνια ὅλοι θὰ τὸ χόρουν ἐγὰρ καὶ νὰ χορεύουμε, ποῖος ξέρει τί, ἴσως κάποιοι ὑπερμοντέρνο χορὸ ποὺ θὰ μάθουμε ἀπὸ τοὺς Ἀρειανούς.

1923

Το μπόστον ήταν ένας χορός που έκανε την εμφάνισή του το 1923. Όπως πίστευαν τότε το μπόστον θ' αντικαθίστασε το «πολύ γρήγορο» διεννέζικο βάλε και υπήρξε ο πρόδρομος του άργου βάλε. Οι ειδικοί του χορού είχαν κιόλας αρχίσει να γράφουν νεκρολογίες για το καλό, παλιό βάλε. Και κείνη την εποχή δεν είχαν και πολύ άπατηθη. Πράγματι το μπόστον προκάλεσε αίσθηση. Λέσχες «μπόστον» ξεφύτρωναν παντού σαν μανιτάρια, αλλά δεν κατόρθωσαν να εξαφανίσουν το διεννέζικο βάλε. Ο χορός αυτός—το μπόστον—που ήταν τότε της μόδας δεν υπάρχει πια, ούτε τον θυμάται κανείς πια, το βάλε όμως έμεινε και θα μένει... «Έχει πάθει ψύχωση ο κόσμος με το μπόστον, έγραφε μια αμερικανική εφημερίδα της εποχής εκείνης. Θάλεγε κανείς πώς δεν υπάρχουν άλλα προβλήματα που να απασχολούν τους ανθρώπους εκτός από το πώς χορεύεται το μπόστον, από τις φιγούρες του, από την τεχνική του. Είναι ο διάδοχος του βάλε; Είναι ο διάδοχος όλων των χορών, μια και κανένας δεν χορεύει τίποτε άλλο εκτός από το μπόστον; Κανείς δεν μπορεί να απαντήσει με βεβαιότητα. Το γεγονός είναι ότι έχει γίνει μεγάλος μπελάς στη ζωή μας, από το πρωί ως το βράδυ κι' απ' το βράδυ ως το πρωί».

1925

Μόλις διαδόθηκε ο χορός αυτός έγινε δημοφιλής, ώστε στη Γερμανία π.χ. χορεύονταν στους δρόμους όπως δείχνει και η φωτογραφία μας. Το ούαν - στέπ έγινε ακόμα πιο γνωστό χάρι στη θρασυότητα των διαφόρων συνθετών που έπαιρναν όλες τις μελωδίες των παλιών μουσικών και τις μετέτρεπαν στο ρυθμό του ούαν - στέπ. «Ο χορός της Άνι-τρας» του Γκρήγκ, ή δεύτερη ραψωδία του Λίστ, ο «Ριγολέττος» και η «Τραδιάττα» του Βέρντι έγιναν όλα ούαν - στέπ. Κανείς άλλωστε, δεν εύρισκε τίποτα το επίτημο σ' αυτό. Και με το ούαν - στέπ συνέβη, ότι και με τους σημερινούς χορούς: μόνο οι πολύ καλοί χορευτές μπορούσαν να ξεχωρίσουν το ούαν - στέπ από το σίμυμ. Οι νέοι της εποχής είχαν κυριολεκτικά ξετρελαθεί από το ούαν - στέπ (το «έ-να θήμα») όπως μεταφράζεται στα αγγλικά. Και οι γέροι... ω, οι γέροι όπως πάντα γκρινιάζαν και δυσανασχετούσαν.

1927

Ο χορός αυτός δεν ήταν τόσο δημοφιλής όσο το τσάρλεστον. Έπρεπε μάλλον κάποια σύγχυση. Αντίθετα προς τους χορούς που είχαν επικρατήσει ως τότε, το «μπλάκ-μπόττομ» δεν είχε βίαιες κινήσεις, αλλά χαμηλές και βαριές. Οι χορευτές έκαναν κινήσεις, όπως ακριβώς ένας νέγρος που λυγίζει κάτω από το πελώριο φορτίο του. Και φυσικά, ύστερα απ' αυτό, δεν είναι περιέργο πώς η διάρκεια του ήταν ελάχιστη. Εκείνο που είναι περιέργο είναι ότι και η σημερινή γενιά γοητεύθηκε με δυο έγγονα του μπλάκ-μπόττομ, το μάμπο και το καλίζω. Έννοείται, πώς και το μάμπο και το καλίζω, δεν έχουν ακριβώς τις ίδιες ναυαλικές κινήσεις του μπλάκ — μπόττομ. Είναι πιο αλλέγκροι χοροί. Το μπλάκ — μπόττομ, μ' όλο που δεν ήταν άσμενος, θεωρήθηκε στην εποχή του πολύ μοντέρνος χορός και ξεσήκωσε και τις απαραίτητες διαμαρτυρίες των ήθικολόγων γέροντων...

1926

Ένας άλλος «έξωφρενικός» χορός ήταν το τσάρλεστον. Ήταν χορός ενός μικρού νησιού της Νότιας Καρολίνας, από την οποία και διαδόθηκε. Στην αρχή επικράτησε στην πόλη Τσάρλεστον της ίδιας πολιτείας από όπου και πήρε το όνομά του. Από κει πήγε στη Νέα Υόρκη και δεν άργησε να διαδοθεί σε όλη την Εύρώπη. Τα θέματα του, για να χρησιμοποιήσουμε μια περιγραφή της εποχής εκείνης «χαρακτηρίζονται από τη στρέβλωση των ποδιών, που προέρχεται από το άνοιγμα των πτερυγών κατά το βάδισμα και ελαφρά κάμψη των γονάτων προς τα μέσα. Λόγω των στρεβλώσεων αυτών και των τρομαδών κινήσεων του σώματος, έχαρακτηρίστη ως εξαιρετικά ανθυγιεινός, γιατί προκαλούσε παραμορφώσεις των ποδιών, πτώσεις του στομάχου, κήλη κλπ.» Αυτά για όσους από τους παλιούς καταφέρονται κατά του χούλα - χούπ. Και όπως και για τον τελευταίο αυτόν, έτσι και για το τσάρλεστον, όλα αυτά τα σοβαρά και τρομερά δεν ίσχυσαν για να περιορίσουν τον ενθουσιασμό που προκάλεσε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά δημιούργησε και μόδα. Οι παληότεροι θυμούνται τα πανταλόνια τσάρλεστον.

1928

Κανείς δεν ξέρε πώς πήρε το όνομά του ο χορός αυτός. Αν όμως θέλετε να δείτε πώς τον χόρευαν οι πατεράδες κι' οι μητέρες μας κοιτάξτε τη φωτογραφία δεξιά. Κανείς δεν είχε πάρει στα σοβαρά το χορό αυτόν. Τον χόρευαν όμως και ήταν κι' αυτός εξαιρετικός σαν το τσάρλεστον. Κατά τη διάρκεια του χορού αυτού μπορούσε κανείς να αλλάξει τη ντάμα του. Και του χορού όμως αυτού η διάρκεια δεν ήταν μεγάλη. Θυμολέγεται πως ο Χαϊκουάθα ήταν αντιγραφή ενός χορού των Ιθαγενών της Χαβάης. Ίσως, δε γι' αυτό το λόγο να πήρε και το εξωτικό όνομά του. Οι ηλικιωμένοι έβαλαν σθεναρά πυρά εναντίον του, όχι τόσο γιατί ήταν άσμενος αλλά γιατί, ίσως, δεν κρατούσαν τα κότσια τους να τον χορεύουν και αυτοί, έπειδη απαιτούσε γρήγορες και ζωηρές κινήσεις. Η νεολαία, όμως ήταν κατευθυνόμενη μαζί του, όπως συμβαίνει πάντα με κάθε καινούργιο χορό.

«Υ ΠΑΡΧΟΥΝ μέσα στα σκοτεινά σχολεία μικρά παιδιά που κλαίνε διαρκώς...» Έλεγε ο περίφημος Γάλλος ποιητής Σουλλν Προυντόμ. Το παιδί που δεν έμαθε να ζήσει με τους συμμαθητές της ηλικίας του, που καταφεύγει στα φουστάνια της μητέρας του και δεν θέλει να παίξει, είναι ένα πλάσμα που δεν είναι κοινωνικό. «Αν το στρώ-υποφέρει: δεν είναι κοινωνικό. Αν το στρώ-ζετε ξαφνικά να μη στη συντροφιά των άλλων παιδιών ή να πάρει μέρος στο παιχνίδι τους, θα είναι άγριος, κι' αν θα πάρει μέρος δεν θα είναι καλός παίκτης, δεν θα παραδεχτεί ότι έχασε, θάνατι όπως λένε «αβολιάρης». Το παιδί αυτό, όταν γίνει έφηβος, θα δυσκολευθεί πολύ να πάρει μέρος σε μια αμίλλα.

Στις μητέρες ανήκει το καθήκον να φροντίσουν από πολύ νωρίς για τα παιδιά τους. Πρέπει να τα κάνουν να επάρουν το βάπτισμα από πολύ μικρά, να τους δείξετε να παίζουν, να κερδίζουν, να χάνουν, να δέχονται τη νίκη ή την ήττα τους. Από τη στιγμή που θα αρχίσουν να περπατά, και θα το παίρνετε μαζί σας στο δρόμο, στους φίλους σας, στους γείτονές σας, χωρίς το φόβο μήπως κολλήσουν μικρόβια (ή μικροβιοφοβία δυστυχώς είναι χαρακτηριστικό πολλών μαμάδων) έχετε καθήκον να φέρετε το μπέμπη σας σε επαφή με άλλους μικρούς και να τον αφήσετε να τα γυάλη πέρα μόνος του, χωρίς να έμπεδώνετε πολύ στους καυγάδες του, ούτε να τον παρηγορήτε πολύ φανερά ή να τον τιμωρήτε.

Έτσι το παιδί σας θα αρχίσει να μαθαίνει ότι πρέπει να τα γυάλη πέρα μόνος του, να ανταγωνίζεται με τα ίδια όπλα (στο παιχνίδι φυσικά). Για να είναι ευτυχισμένο και ισορροπημένο πρέπει να νοιώθει όπως όλα τα άλλα παιδιά από κάθε άποψη, να νύνεται κατά τον ίδιο τρόπο, να παίζει τα ίδια παιχνίδια.

Το παιδί δεν πρέπει να βάλει το καρναβάλι του στη σκάφη! Και αυτό, γιατί φοβάστε μή δραχή ή μη λερωθή. Για φαντασθήτε τη λύπη του και πόσο νοιώθει μειωμένο τον εαυτό του από την κοροϊδία των συνομηλίκων του. Είναι φυσικό, λοιπόν, να καταβύνη στο ψέμα, για να ξαναποκτήσει το «σεβασμό» των φίλων του. Ποιο παιδί δεν έκλαψε και δεν πήδησε ως εκεί πάνω όταν το υποχρέωσατε να πάει στο σχολείο με ένα παλτό που θα προκαλούσε τις ειρωνείες των συμμαθητών του; Αποτέλεσμα: να το βγάλει και να το κρατά στο χέρι, μόλις στρίψει τη γωνία, ενώ το κρύο είναι δυνατό.

Αν δεν είσατε ενθουσιασμένες με τα παιχνίδια που μένουν στην ίδια πολυκατοικία με σας, στη συνοικία σας ή στο σχολείο, αν τα βρίσκετε κακοσυνταγμένα και δεν θέλετε να δώτε τα δικά σας παιδιά να συναναστρέφονται μαζί τους πρέπει να σκεφθείτε: υπάρχει κίνδυνος να τα εμποδίσουν να συνάψουν μια αναπόφευκτη φιλία και αυτό μπορεί να χυθεί πολύ σοβαρότερος συνέπεια στο μέλλον, από μερικά «κακόλογα» που είναι πιθανόν να μάθουν.

Μπορεί πάλι το παιδί σας να δοκιμάσει δυσκολίες στο να συνάψει φιλίες, παρά τις δικές σας προσπάθειες στο σημείο αυτό. Συζητήστε τότε το ζήτημα με τους δασκάλους του. Η συνεργασία τους είναι πολύτιμη και αποτελεσματική: μπορεί να δώσουν στο παιδί την ευκαιρία να κάνει μια ευγενική περάσει, που θα το εξυψώσει στα μάτια των συμμαθητών του, θα σπάσει τον πάγο και θα ισοπεδώσει τα φανταστικά εμπόδια.

Ενθαρρύνετε τα παιδιά σας να προσκαλούν τους φίλους τους στο σπίτι και όχι μόνο αυτούς που προτιμάτε εσείς. Μπορείτε να ασκήτε με πολύ τακτική κάποια επίδραση που θα σας βοηθήσει στο ρόλο σας. Αν τα παιδιά σας ξέρουν ότι μπορούν να φέρουν τους φίλους τους χωρίς να τα μαλώσετε, θα σας χρωστάουν ευγνωμοσύνη.

Με λίγα λόγια, δώστε πάντοτε στα παιδιά σας την ευκαιρία να ολοκληρώσουν την προσωπικότητά τους να σπάσουν τον κύκλο της «τάξεως» στον οποίο έχουν τυχόν μεγαλώσει και να πάρουν τη θέση τους ανάμεσα στους συμμαθητές τους.

Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ

Η ανοιξιάτικη και καλοκαιρινή μόδα που έδειξαν οι μεγάλοι παρισίνοι οίκοι φέρνει πίσω την κλασική γραμμή, που για ένα περίπου χρόνο είχε ξεχάσει η γυναίκα. Η μέση τοποθετείται πλέον στη θέση της, η περιφέρεια τονίζεται και το κορσάκι πιο φαρδύ και πιο άνετο δείχνει το στήθος ενώ τα ντεκολτέ ανοίγουν τολμηρά για τα καλοκαιρινά φορέματα και εμφανίζουν το λαιμό σά μίσχο λουλουδιού. Αυτά με λίγα λόγια είναι τα γενικά γνωρίσματα της νέας μόδας.

ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΥ ΖΑΚ ΧΑΪΜ ΑΠΟ ΕΜΠΡΙΜΕ ΠΛΗΜΑ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕΝΟ ΜΕ ΚΟΡΔΕΛΑ

ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΖΑΚΕΤΑ ΑΣΟΡΤΙ ΑΠΟ ΚΑΡΟ. ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ. ΖΑΚΕΤΑ ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΗ

Καπέλα
όγκώδη και
έντυπωσιακά

Λαιμός μακρύς
και μαλλιά
άνασηκωμένα

Ντεκολτέ οβάλ
και σε σχήμα
καρδιάς

Όμοι φαρδείοι
τετράγωνοι
ή στρογγυλοί

Μέση φυσιολογική
ζώνη ύψηλη

Φούστες φαρδείς
στούς γοφούς

Μάκρος
φαρδειάς φούστας
από 45 - 47 εκατ.

Γιακάδες
ύψηλοι
ξεχειλωτοί

Μανίκια
φουσκωμένα
και έντυπωσιακά

Κουμπιά
μεγάλα

Ζακέτες
πολύ κοντές
με μπάσκα

Φορέματα
«σωλήνες»

Μάκρος
στενής φούστας
από 44 - 46 εκατ.

Η ΓΡΑΜΜΗ

Είναι πάλι της μόδας η μέση της σφήκας. Οι ζώνες είναι φαρδίες και σφίγγουν πολύ. Οι πλάτες φαρδύνουν και το κορσάκι έχει μιά άνεση. Τα μανίκια είναι πλούσια και φουσκωτά. Τα φορέματα μακραίνουν τόσο, ώστε να σκεπάζουν τα γόνατα. Το μάκρος γενικά για τις φαρδείς φούστες είναι 45 έως 47 πόντους ενώ για τις στενές είναι 44 ως 46 πόντους από το έδαφος. Οι περιφέρειες τονίζονται αρκετά.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Το ρόζ σε όλες τις αποχρώσεις, το πράσινο της μέντας, το λιλά, το μπέζ της άμμου και το κίτρινο του κεχριμπαριού, το λευκό και το μαύρο είναι πάντοτε κλασσικοί χρωματισμοί, που δεν έκαταλείπουν ούτε οι σχεδιαστές της μόδας ούτε οι κομψές γυναίκες.

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Για την άνοιξη τα μπουκλέ με την άραιη ύφανση και τα πολύ ελαφρά τριχά. Τα μοχαίρ με την κοντή τρίχα και για το καλοκαίρι τα σαντούγκ, οι όργάντζες, οι μουσελίνες, τα τουήλ, τα συνθετικά όρλόν, νάυλον και τασλάν.

ΣΤΕΝΗ ΜΕΣΗ ΤΟΥ «ΝΤΙΟΡ»

Τα μοντέλα, σχεδιασμένα από τον Υβ Σαιν Λωράν, τον διάδοχο του Ντιόρ, τα χαρακτηρίζουν :

Η τονισμένη ζώνη.
Η μακρύτερη φούστα.
Οι φαρδείς σε φυσικό μέτρο πλάτες.

Σημειώσαμε για σας από τη συλλογή:

- Μιά μικρή και ελαφρειά ζακέτα που ανοίγει αρκετά στο λαιμό.
- Ένα ντε πιές σε χρώμα μπλε φονσέ με ναυτικό γιαντά.
- Ένα πούκάμισο πρωτότυπο από σιφόν με πολλές σούρες και βολάν στο λαιμό.
- Δυο τριαντάφυλλα από ύφασμα τοποθετημένα στον ώμο του φορέματος.
- Έσάρπες που συμπληρώνουν την εμφάνιση και στερεώνονται στη ζώνη.
- Τα χρώματα που προτιμά ο Σαιν Λωράν είναι: το μπλε μαρέν για το θράδυ και το μαύρο, κόκκινο, λευκό για όλες τις ώρες της ημέρας.

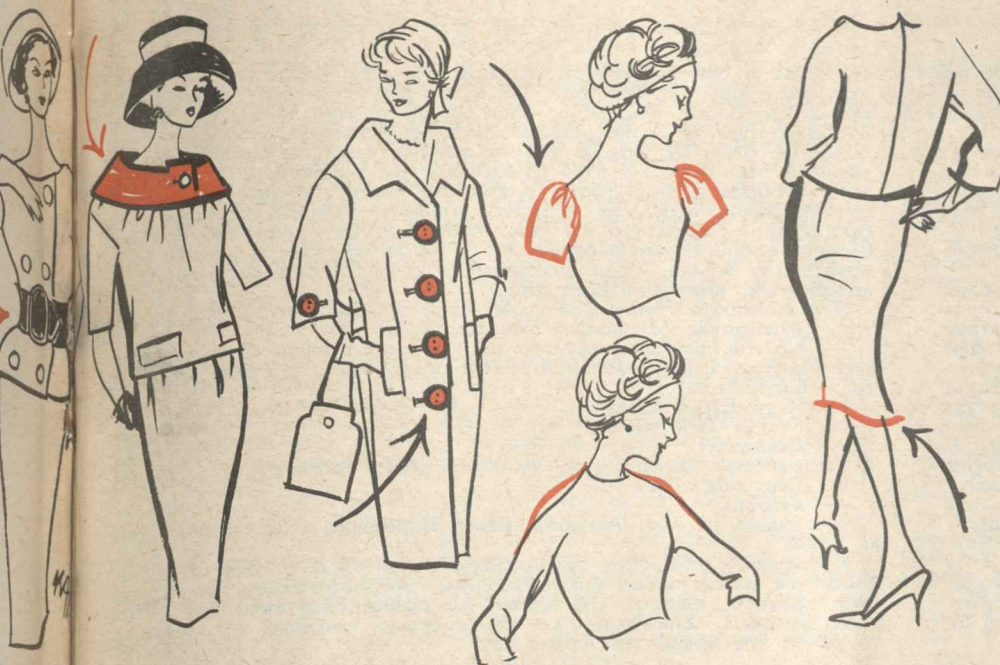
«ΜΠΟΥΚΕΤΟ» ΤΟΥ ΖΑΚ ΧΑΪΜ

Φαρδειά ζώνη.
Στενή φούστα.
Φαρδείς πλάτες.
Ξεχειλωτοί γιακάδες.

Ο Χαΐμ στη συλλογή του παρουσιάζει τα εξής:

- Φορέματα σε ίσια γραμμή στολισμένα με μεγάλα κουμπιά.
- Ζακέτες με χαμηλή μανικακόλληση.
- Πλούσια μανίκια στα απογευματινά φορέματα και στα παλτά.
- Έμπριμε ταγιέρ από βαμβάκερα ύφασματα.
- Παλτά καλοκαιρινά από πικέ ή λινό.
- Φούστες καρδ για την άνοιξη και φούστες από αλπακά για το καλοκαίρι. Τα χρώματα που λανσάρισε ο Χαΐμ είναι: Το σκούρο κίτρινο, το καφέ ανοικτό προς το μπλε, το πράσινο σε όλους τους τόνους, το ρόζ και το μπλε.

Α Ν Ω : ΝΤΕ ΠΙΕΣ ΑΠΟ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ ΕΜΠΡΙΜΕ ΥΦΑΣΜΑ ΣΕ ΊΣΙΑ ΓΡΑΜΜΗ. Η ΖΑΚΕΤΑ ΕΙΝΑΙ ΡΙΧΤΗ. Κ Α Τ Ω : ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥΗΝΤ ΜΕ ΦΑΡΔΕΙΑ ΖΩΝΗ ΚΙ' ΑΡΚΕΤΑ ΕΝΤΟΝΑ ΜΑΡΚΑΡΙΣΜΕΝΗ ΜΕΣΗ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η «ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ» ΤΗΣ ΣΑΝΕΛ

Ντεκολτέ οβάλ σε σχήμα καρδιάς. Παλτά ανοιξιάτικα με τονισμένη μέση. Φορέματα με πιέτες και σούρες. Ζώνες φαρδείς από ύφασμα ή δέρμα.

Στη συλλογή της εμφανίστηκαν:

- Ταγιέρ σε χρώματα μπέζ, με οβάλ ντεκολτέ και μακρυά ζακέτα.
- Φορέματα έμπριμε με ντεκολτέ σε σχήμα καρδιάς.
- Παλτά ανοιξιάτικα σε στυλ ρεντιγκότας.
- Ζακέτες φοδραρισμένες με το ίδιο ύφασμα της μπλούζας.

Η «ΜΠΟΥΛ» ΤΟΥ ΝΤΕΣΣΕ

Πλάτες φαρδείς. Μανίκια στρογγυλά. Μέση τονισμένη. Ντεκολτέ μεγάλα. Όμοι που τονίζονται ελαφρά.

Στις κομψές γυναίκες όλου του κόσμου ο Ζαν Ντεσσε προσφέρει:

- Φορέματα έμπριμε με σκούρα χρώματα.
- Φούστες φαρδείς με πιέτες και σούρες που να τονίζουν την περιφέρεια.
- Ταγιέρ που στρογγυλεύουν στις άκρες.
- Έλαφρά παλτά σε χτυπητά χρώματα.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Αυτά που θα φορεθούν και λανσάρουνται γενικά από όλους τους μαίτρ της μόδας είναι για το απόγευμα:

Μπλούζα από όργάντζα με πλούσια κοντά μανίκια ή με φαρδειά μακρυά που καταλήγουν σε μικρή μανσέτα.
Άνσάμπλ διάφορα — φόρεμα και παλτό — από συρά έμπριμε ή πουαντιγιέ.
Ταγιέρ μαύρα από γκρό με ζακέτες που φθάνουν ως το κόψιμο της μέσης.
Μεγάλοι γιακάδες από όργάντζα, ή από περκάλι ή από πικέ.

ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Λευκά φορέματα από όργάντζα ή μουσελίνα γαρνιρισμένα με ταντέλες και βολάν.

Μπλουζάκια κεντητά με μεγάλα ντεκολτέ και μέση σφήκας.

Χρώματα: Το πράσινο όξυντέ, το ρόζ κοραλί, το μαύρο για τα πολύ εφαιμοστά φορέματα και το χρυσοκίτρινο.

Όλων των χρωμάτων μπολερό που οι άκρες τους δένουν πίσω σε κόμπο και σέρνονται ως κάτω σαν δυο έσάρπες.

ΚΑΠΕΛΑ

Τα καπέλα είναι μικρά σαν κοτιγιόν από μαλακή ψάθα. Φοριούνται πρωί και απόγευμα. Για το θράδυ θα φορεθούν τα πολύ μεγάλα καπέλα από όργάντζα, από κρένα, ή από ψάθα. Άλλα έχουν μικρούς τεπέδες κι' άλλα διπλά μπόρ.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Γόδες από λευκό γλασε δέρμα, όχι πολύ μυτερές, επίσης πέδιλα για το πρωί από ζωηρόχρωμο δέρμα και πέδιλα για το θράδυ από σουέτ ή λουστρίνι.

3

Καρò καί Πιέ- ντέ-πούλ

Τὰ καρò καὶ τὰ πιέ ντέ πούλ σὲ μικρὰ ἢ μεγάλα σχέδια, εὐνοοῦνται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἐφετηνὴ ἀνοιξιὰτικὴ μόδα. Ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων εἶναι μεγάλη. Τὰ εἰσφρα παλτὰ καὶ τὰ ταγιέρ ἔχουν ἀνοιχτά, σχεδὸν ἀχνὰ χρώματα, ἐνὼ τὰ φορέματα, οἱ ζακέτες καὶ οἱ σπορ φοῦστες ἔχουν ἐντονούς χρωματισμούς. Τὸ Παρίσι φέτος λανσάρισε καρò καὶ πιέ ντέ πούλ ἀπὸ συνθετικὰ υφάσματα πού ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀντοχὴ τους ἔχουν καὶ θαυμάσια ἐμφάνισι σὰν σύνολο.

Φόρεμα με μεγάλη καρò. Ἡ φούστα ἔχει κουφότητες.

Καρò παλτò με χαμηλὴ μανικòκόλλησι καὶ γιὰκὰ ἀνδρικό.

Καρò φόρεμα σὲ ἴσια γραμμὴ, με ὀδὰλ ντεκολτέ.

Παλτò μονόχρωμο γαρνιρισμένο με καρò.

Ντέ πιές ἀπὸ πιέ ντέ πούλ. Ἡ ζακέτα εἶναι κοντὴ καὶ γαρνίρεται με μεγάλα κουμπιά.

Ζακέτα ἀπὸ δίχρωμο καρò. Ἡ πὰτ συνεχίζει ὡς τὸ λαιμό.

Ντέ πιές με μεγάλο πιέ ντέ πούλ. Ἐχει ζακέτα ἴσια καὶ πὰτ ἀπὸ τὸ στήθος.

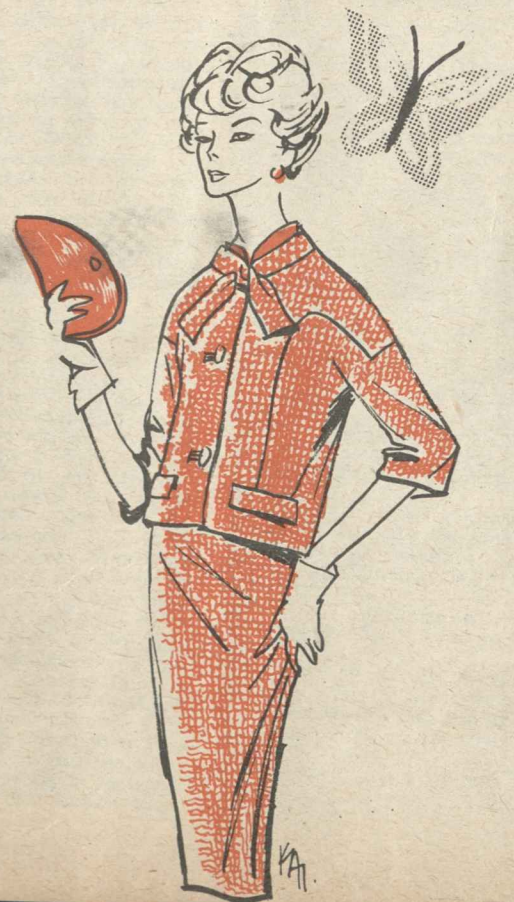
Φορεματάκι καρò σὲ ἴσια γραμμὴ με ζωνάκι στὴ μέση.

Φόρεμα φαρδύ με καρò μεγάλα. Ἐχει ξεχείλωτò γιὰκὰ.

Μαντò ἀπὸ πιέ ντέ πούλ στὴ νέα γραμμὴ. Ἡ μέση μαρκάρεται ψηλότερα με πὰτ καὶ 2 κουμπιά.

Ταγιέρ ἀπὸ πτὶ καρò, σὲ ἴσια γραμμὴ. Ἐχει ριχτὴ ζακέτα.

Ταγιέρ ἀπὸ πιέ ντέ πούλ. Ἡ φούστα ἔχει κουφωτὲς πιέτες καὶ ἡ ζακέτα εἶναι ριχτὴ.

Καρò ταγιέρ με κοντὴ ζακέ-τούλα πού κλείνει μπροστὰ με ἓνα λεπτò φιογκάκι.

Μιά γυναίκα στο «δρόνο του Διός»

Η δίσ Στελίνα Σταυρίδου, δεινή ορειβάτις, σ'α καλεί στις ψηλές κορυφές των ελληνικών βουνών

ΤΕΣΣΕΡΙΣ άνδρες και μία γυναίκα πραγματοποίησαν τον περασμένο μήνα μία από τις δυσκολότερες αναβάσεις σ' ελληνικά βουνά. Μέσα στην καρδιά του χειμώνα, με 25 βαθμούς κάτω από το μηδέν και με καιρικές συνθήκες όχι καλές, οι πέντε αυτοί θαρραλέοι ορειβάτες ανέβηκαν στο στεφάνι, μία από τις τρεις μεγάλες κορυφές του Όλυμπου, ύψους 2.910 μέτρα. Η κορυφή αυτή δεν είχε «πατηθεί» ποτέ έως τώρα χειμώνα καιρό. Μόνο καλοκαίρι. Επί κεφαλής της ομάδας ήταν ο έξοχος Έλληνας αναρριχητής Γιώργος Μιχαηλίδης, από την Αθήνα. Οι άλλοι είναι μέλη του Συνδέσμου Έλλήνων Ορειβατών Θεσσαλονίκης. Η γυναίκα ονομάζεται Στελίνα Σταυρίδου. Και οι άνδρες Γιώργος Αποστολίδης, Καραμπέτης, Αρζουμανιάν και Χρήστος Παπαδόπουλος. Η Στελίνα Σταυρίδου, πρώτη στο περπάτημα, στους κινδύνους, στο κουράγιο, απέσπασε τα συγχαρητήρια των συναδέλφων της. Η ομάδα ξεκίνησε από το Λιτόχωρο το πρωί 18 Ιανουαρίου και έπειτα από επτάωρη κοπιαστική πορεία σε μαλακό χιόνι, χρησιμοποιώντας ρακέτες, έφτασε στη σπηλιά 'Ιθακησίου, κοντά στα 2.000 μέτρα. Στη σπηλιά διανυκτέρευσε ανάθοντας φωτιά. Στο διάστημα της νύχτας άρρώστησε ο ένας κι' έτσι το πρωί ξεκίνησαν τέσσερις. Τώρα θάρχιζε το μεγάλο έγχείρημα. Δέθηκαν με σκοινιά,

Ανέκφραστη χαρά πλημμυρίζει τα μέλη της ομάδας όταν φθάνουν στη μεγάλη κορυφή.

φόρεσαν στα παπούτσια τους τα ειδικά καρφιά («κραμπόν») που έχουν την ιδιότητα να χώνονται στον πάγο, και πήραν δρόμο. Ύστερα από αρκετή πορεία έφθασαν στον παγωμένο «Λαϊμό της Σκούρτας». Ένας άγριος άνεμος τους δέριε. Δεξιά και αριστερά του λαιμού δάραθρα. Τέλος θγαίνουν στην Κοιλιάδα των Μουσών, απ' όπου αντικρύζουν μεγαλοπρεπή το «Θρόνο του Διός», το Στεφάνι. Το θερμόμετρο δείχνει 25 βαθμούς κάτω από το μηδέν. Το νερό στα παπούτσια τους έχει παγώσει. Προχωρούν παλεύοντας έναντι του ανέμου. Σε λίγο το έδαφος γίνεται σχεδόν κάθετο. Μπαίνουν σε ένεργεια οι μικρές σκαπάνες, τα «πριολέ». Ο έπι κεφαλής της σχοινοσυντροφιάς σκάβει σκαλοπάτια στον πάγο. Κάθε βήμα είναι και μία προσπάθεια, κάθε βήμα είναι και μία κατάκτηση. Προχωρούν με ζιγκ-ζαγκ. Και φθάνουν στο πρώτο δρόσημο. Έως εδώ έχουν έρθει και άλλοι ορειβάτες το χειμώνα (δύο ή τρεις). Μά ή μεγάλη, ή γιγάντεια δυσκολία είναι το δεύτερο δρόσημο που βρίσκεται λίγο πιο πέρα. Έχει περάσει το μεσημέρι. Οι ορειβάτες πρέπει να διασπαστούν. Ο Γιώργος Μιχαηλίδης δίνει το σύνθημα της τελικής εξορμήσεως. Αναρριχάται στον παγωμένο βράχο, ενώ οι υπόλοιποι «ασφαλιζονται». Ασφαλιζονται αυτός και ακολουθούν οι άλλοι. Όλοι τους είναι προσεκτικοί. Οι πνευματικές και σωματικές τους δυνάμεις βρίσκονται στο μέγιστο. Η παραμικρή αμέλεια μπορεί να στοιχίσει τη ζωή σε ολόκληρη τη σχοινοσυντροφιά. Ένα τελευταίο εμπόδιο, μία σχισμή που πρέπει να περάσουν. Μία σχισμή που κάτω της ξανοίγεται ένα δάραθρο εκατοντάδων μέτρων. Μά τώρα η ομάδα είναι άσφαλμένη. Ένα—ένα τα μέλη της την περνούν ενώ οι άλλοι είναι καλά στερεωμένοι και κρατούν γερά τα σκοινιά. Και να σε λίγο δρίσκονται όλοι συγκεντρωμένοι στο τελευταίο δρόσημο. Η χαρά που τους πλημμυρίζει είναι ανέκφραστη. Αγκαλιάζονται και φιλιούνται. Χάρη στην ομαδική προσπάθεια έπραγματοποίησαν ένα μεγάλο άθλο.

Είπαμε όμως ότι ανάμεσα στα μέλη της ομάδας ήταν και μία γυναίκα, η πρώτη γυναίκα που ανέβηκε στον Όλυμπο χειμώνα. Τι ένοιωσε αυτή η γυναίκα στη δύσκολη αυτή προσπάθεια; Μας το λέει η ίδια η Στελίνα Σταυρίδου στη συνέντευξη που δημοσιεύουμε παρακάτω. Η συνέντευξη της Στελίνας είναι και μία έκκληση προς όλους τους νέους και τις νέες να πάρουν το δρόμο του βουνού, που άταλώνει τις ψυχές και τα σώματα και δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μία ανώτερη ψυχική και πνευματική καλλιέργεια.

Μιλάει η Στελίνα Σταυρίδου

«Με την ορειβασία έχω πιά δεδη και συνηθίσει. Της έχω πάρει τον αέρα που λένε και νομίζω πως αυτό είναι το βασικό για να πετύχει κανείς κάτι καλύτερο.

Με το «Σύλλογο Έλλήνων Ορειβατών» (Σ.Ε.Ο.) Θεσσαλονίκης, του οποίου είμαι μέλος, είχα ξανανέβει τον περσινο χειμώνα στον «Μύτικα» του Όλυμπου που είναι και η ψηλότερη κορυφή. Το Στεφάνι όμως που είναι κατά 10 μ. περίπου χαμηλότερο είναι πολύ δυσκολότερο και δεν είχε ακόμη πατηθεί χειμώνα καιρό. Από

πέρσι σχεδίαζε ο Σ.Ε.Ο. Θεσσαλονίκης την ανάβαση στην κορυφή αυτή και ήταν μεγάλη η χαρά μου όταν πρό μηνός με περιέλαβαν στην ομάδα που θα την επιχειρούσε.

Ξεκινήσαμε με καλές καιρικές συνθήκες, αν και πολύ κρύο, από το Λιτόχωρο το πρωί της 18 Ιανουαρίου. Μία γυναίκα εγώ μεταξύ των άλλων ανθρώπων. Είναι αλήθεια πως πλαισιωμένη από τους έμπειρους αυτούς ορειβάτες—αναρριχητές, αισθανόμουν μία σιγουριά και δεν σκεπτόμουν καθόλου τις δυσκολίες που ήξερα πως θα συναντήσω. Στο βουνό και κυρίως στο δύσκολο χειμώνα το ψηλό βουνό, αισθάνεται πολύ δεμένος με τους συντρόφους σου και είναι μία κυριολεξία, γιατί αργότερα, στις μεγάλες δυσκολίες, δένεσαι σε «σχοινοσυντροφία» για ασφάλεια. Τότε αισθάνεσαι να παίρνεις δύναμη από το σύντροφό σου αλλά και να σου μεταβινη τις στιγμές αδυναμίας του. Την επομένη επάνω από τα 2.000 μ. στις παγωμένες επιφάνειες και επικίνδυνες πλαγιές, αισθανθήκα για μία ακόμη φορά την κοινή μοίρα που δίνει αρκτικά τα μέλη της «σχοινοσυντροφιάς».

Πλησιάζοντας στη βάση της κορυφής, αντικρίζω με κάποιο δέος την κοφτή σχεδόν παγωμένη πλαγιά, που μας κρύβει το δρόσημο. Ο «Θρόνος του Διός» όπως λέγεται αλλιώς το «Στεφάνι», είναι μεγαλόπρεπος το χειμώνα. Ένας σωστός τεράστιος θρόνος, θαρρείς πελεκητός από λευκό πεντελικό μάρμαρο. Δεν υπάρχει πιά πενηντήρι όνομασία. Από τις όνειροπολήσεις μου έρχεται να με δγάλη το τράχημα του σχοινιού από το οποίο συντράφους μου, που πιο προσγειωμένοι από μένα, έχουν αρχίσει τη δύσκολη αναρρίχηση σε πάγο. Η αποφασιστικότητά τους μου δίνει θάρρος και τους ακολουθώ σταθερά. Το τελευταίο αυτό κομμάτι, αν και σχετικά μικρό, είναι και το δυσκολότερο. Πρέπει να σκάβουμε με τα «πριολέ» μας σκαλοπάτια στον πάγο στα συνεχή δύσκολα και απόκρημνα περάσματα. Το κρύο εδώ είναι πολύ διαπεραστικότερο και ο δυνατός αέρας σηκώνει και στροβιλίζει το στρωμένο λιγιστό χιόνι γύρω μας μεγάλωνοντας τις δυσκολίες. Προχωρούμε σιγά αλλά σταθερά «ασφαλιζόμενοι» συνεχώς. Θαρρείς και η κορυφή σαν μαγνήτης μας τραβά.

Σαν φτάσαμε επάνω τότε μόνο νοιώσαμε σαν προσγειωμένοι άνθρωποι. Μία άλλη συγκίνηση μάς συνεπήρε και μάς έφερε τον έναν στην άγκαλιά του άλλου, σε μία βουδή αναγνώριση πως η μάχη κερδίστηκε χάρη στην συντονισμένη ομαδική προσπάθεια. Μία μάχη κυρίως κατά των εαυτών μας αφού νικήσαμε τις αδυναμίες μας. Μείναμε για λίγο εκεί επάνω, θαυμάζοντας ένα γύρω τις περήφανες χιονισμένες κορφές. Το ίδιο βράδυ, στη σπηλιά 'Ιθακησίου, στα 2.000 μ. όπου διανυκτερεύσαμε για δεύτερη φορά, κατάκοπη ύστερα από τη συνεχή ήμερησκη προσπάθεια, αλλά και εύτυχισμένη διπλά στη φωτιά σκεπτόμουν πως δεν υπάρχει ωραιότερο ομαδικό άθλημα από την ορειβασία.

Για μας τους Έλληνες ιδιαίτερα και λόγω χαρακτήρος που απορρέει ακριβώς από την ορεινή διαμόρφωση της γης μας, η ζωή στο βουνό είναι κάτι νομίζω το επιβεβλημένο, το απολύτως αναγκαίο για την ψυχική μας ισορροπία. Η ορειβασία θα έπρεπε γι' αυτό να είναι το έθνος μας άθλημα.

Αγοράζοντας προϊόντα
"Πειραικής Πατραϊκής"

εξασφαλίζετε την εγγύησι
μιας τελείως συγχρονισμένης
βιομηχανίας.

ΜΕ Ο,ΤΙ ΒΑΖΕΙ Ο ΝΟΥΣ ΣΕ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ, Η

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ΝΤΥΝΕΙ, ΓΤΟΛΙΖΕΙ, ΝΟΙΜΟΥΡΕΥΕΙ!

Αυτό το σήμα αποτελεί εγγύησιν,
ότι αγοράζετε γνήσιον υφάσμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ

Πώς θα δέσετε τή... ΓΥΝΑΙΚΑ

Για να διατηρήσετε σε καλή κατάσταση τα περιοδικά σας, και πρώτα απ' όλα τη «Γυναίκα», μέσα σε χαρτονένιο δέσιμο, υπάρχουν πολλοί τρόποι. Ο πιο απλός συνίσταται στην κατασκευή ενός στερεού καλύμματος από χοντρό χαρτόνι, που να κλείνει με δυο κορδέλες, που θα μπορούν να δένονται και να λύνονται εύκολα, όποτε θα τα χρειαζομαστε.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ

Αυτό το κάλυμμα θα περιλαμβάνει τρία μέρη: τα δυο κυρίως καλύμματα Α, που θα είναι ελαφρώς μεγαλύτερα απ' τα περιοδικά, δηλαδή 3—5 χιλιοστά φαρδύτερα και 6—8 χιλιοστά ψηλότερα, και τη ράχη Β, που θα έχει το ίδιο ύψος με τα καλύμματα και πλάτος ανάλογο προς το πάχος των περιοδικών, που θα πρέπει να μπει στο κάλυμμα.

Αυτά τα τρία χαρτόνια θα συνδεθούν με μία ταινία από χοντρό λινό πανί Γ που θα κολληθεί με μία πολύ δυνατή κόλλα. Στο σχήμα 1 βλέπουμε τα τρία χαρτόνια και την πάνινη ταινία. Στο εσωτερικό της ράχης θα κολληθεί μία ταινία από χοντρό χαρτί Δ, που θα σκεπάζει τις εσωτερικές άκρες των καλυμμάτων. Η ταινία θα εφαρμοσθεί απόλυτα στα διαστήματα ανάμεσα στα χαρτόνια, για να εξασφαλισθεί το καλό διπλωμα του βιβλίου (σχ. 2). Έπειτα, οι άκρες της πάνινης ταινίας θα διπλωθούν και θα κολληθούν προς τα μέσα.

Στα καλύμματα θα κολληθούν απ' έξω χαρτιά Ε, χρωματιστά, του είδους «παπιέ μαρμπρέ», από κείνα που χρησιμοποιούνται για το δέσιμο των βιβλίων. Τα χαρτιά αυτά θα τελειώνουν στο εσωτερικό μέρος των καλυμμάτων, όπως δείχνει το σχέδιο 3. Δύο γερές κορδέλες Ζ θα περασθούν μέσα από σχισμές, που θα γίνουν στις άκρες των χαρτονένιων καλυμμάτων. Η μία ά-

κρη της κάθε κορδέλας θα κολληθεί στο εσωτερικό του καλύμματος, και η άλλη θα βγαίνει απ' έξω και θα είναι ελεύθερη για να δεθεί.

Αν θέλει κανείς ένα δέσιμο ολωσθιόλου πάνινο, απλώνει το πανί σε μία σανίδα, το στερεώνει με τέσσερις τινέζες και του βάζει πολλή ψαρόκολλα, σε τρόπο ώστε να ποτισθεί καλά. Τα χαρτονένια καλύμματα τοποθετούνται επί τούτου, η ταινία του χοντρού χαρτιού κολλείται από μέσα (σχ. 4) και οι άκρες του πανιού διπλώνονται και κολλούνται εσωτερικά γύρω-γύρω. Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, θα πρέπει να διακοσμήσει κανείς την εσωτερική πλευρά των καλυμμάτων με κόλλες άστρου ή χρωματιστού χαρτιού που θα δώσουν στο δέσιμο σας την τελειωτική του όψη (Το Η στο σχ. 5). Τελειωμένο, θα είναι πολύ εμφανισίμο, αν έννοείται, έχετε δείξει την αναγκαία επιμέλεια κατά τη διάρκεια της κατασκευής (σχ. 6).

ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΑΒΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΤΕΥΧΟΣ

Αν θέλετε τα τεύχη σας να είναι στερεωμένα απλά μέσα στο χαρτονένιο κάλυμμα, και κατά τρόπο ώστε να μπορείτε, όταν θέλετε, να γράψετε το ε ή η 6 τεύχος, αρκεί να προβλέψετε γύρω από τη ράχη το πέρασμα τριών σειρών από λεπτό σπάγγο, στα τεύχη περιοδικού θέλετε να δέσετε. Στο σχήμα 7 υπάρχουν—για να φαίνονται καθαρά—μόνο δυο απ' αυτούς τους

σπάγγους, μέσα στους οποίους περνεί το κάθε τεύχος, αφού το ανοίξετε στις μεσαίες σελίδες του. Αυτός ο τρόπος έχει το μειονέκτημα ότι αφήνει να φαίνονται στη ράχη του δέσιμου όλοι οι σπάγγοι. Για να το αποφύγει κανείς πρέπει να προβλέψει αυτό το ενδεχόμενο τη στιγμή που ετοιμάζει τα χαρτόνια, πριν κολλήσει στη ράχη το πρώτο πανί.

Αντί να βάλετε ένα μόνο χοντρό χαρτόνι Β για να σχηματίσετε τη ράχη, τοποθετήστε έξω από το πρώτο άλλο χαρτί. Ανάμεσα στα δυο αυτά χαρτόνια, θα κολλήσετε τους 13 σπάγγους που θα συγκρατούν τα τεύχη ενός έτους. Αυτοί οι σπάγγοι είναι προτιμότερο να έχουν χρώμα ανάλογο με το χρώμα του σπαγγού μαρμπρέ που θα χρησιμοποιήσετε για το δέσιμο.

Κάθε σπάγγος θα πρέπει να βγαίνει από το πάνω μέρος της ράχης, και θα περνά μέσα από την πάνινη ταινία που θα είναι διπλωμένη εσωτερικά στη ράχη. Οι κόμποι με τους οποίους θα δένονται οι δυο άκρες του κάθε σπάγγου είναι προτιμότερο να πέφτουν ανάμεσα στα δυο χαρτόνια της ράχης, και μάλιστα ο ένας στο επάνω μέρος και ο άλλος στο κάτω, ώστε να μη μαζεψούν όλοι σ' ένα σημείο και φανή αυτό αργότερα στο εξωτερικό χαρτόνι.

Τέλος, μπορείτε να ράψετε τα τεύχη σας με πολλές βελονιές στερεάς κλωστής, που να περνούν από μπαμπακερές κορδέλες.

ΠΩΣ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΕ ΜΙΑ ΚΑΡΕΚΛΑ

Για να ράψετε τα διάφορα τεύχη που αποτελούν έναν τόμο, θα χρησιμοποιήσετε μία καρέκλα με κενή ράχη (σχ. 8). Αν θέλετε να ράψετε το βιβλίο με τρεις κορδέλες, θα τις δέσετε ταυτόχρονα με τον τρόπο που φαίνεται στο σχέδιο, και έτσι θα μπορείτε, τοποθετώντας σιγά-σιγά τα τεύχη το ένα πάνω στο άλλο στην καρέκλα, να κάνετε εύκολο το ράψιμο.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να βγάλετε τους μικρούς συνδετήρες που συγκρατούν τις σελίδες των περιοδικών—αν έννοείται υπάρχουν τέτοιοι συνδετήρες.—Αφού τα κατατάξετε σύμφωνα με τον αριθμό τους και τοποθετήσετε πάνω και κάτω από τη δέση των τευχών δυο διπλές (διπλωμένες) άσπρες κόλλες, τών ίδιων διαστάσεων με τα τεύχη, που θα χρησιμεύσουν ως εσώφυλλα,

και αφού προσέξετε ώστε τα τεύχη και οι κόλλες να είναι τοποθετημένα πολύ ίσια, ώστε να μην εξέχει τίποτα από πουθενά, σημειώστε στη ράχη τους, με το μολύβι, το μέρος όπου θα πρέπει να μπουν και να γίνουν οι κλωστές (σχ. 9). Για να διευκολύνετε τη ραπτική σας εργασία θα μπορούσατε (σφίγγοντας καλά όλα τα τεύχη και τις λευκές κόλλες είτε μέσα σε πλαίσια, ή και τις λευκές κόλλες είτε μέσα σε πλαίσια, να έχετε ανάμεσα σε δυο σανίδες που θα συγκρατούν με σπάγγους) να κάνετε χαρακίες, με τούβλα ενός καλοκαλοισμένου σουγιά, στα τρία μέρη όπου κάνουν τις μολυβιές (σχ. 9). Αυτές οι χαρακίες θα έχουν αρκετό βάθος ώστε να φταίνουν τις εσωτερικές σελίδες κάθε τεύχους. Έτσι το ράψιμο των τευχών θα είναι πολύ πιο εύκολο, αφού θα βλέπετε, χωρίς ψηλαφηλά, την ακριβή θέση όπου θα πρέπει να μη τη βελόνα στο εσωτερικό της κάθε σελίδας.

ΤΟ ΡΑΨΙΜΟ

Μπορείτε τώρα ν' αρχίσετε το ράψιμο. Τοποθετείτε τις διπλωμένες λευκές κόλλες στο εσωτερικό μέρος της ράχης της καρέκλας, κατόπιν τοποθετείτε το τσακίρι της να άκουμπά τα πρώτα δυο τεύχη. Με το δεξί χέρι παίρνετε τις τρεις κορδέλες, και κρατώντας την άνοιξη με το αριστερό χέρι. Με το δεξί χέρι παίρνετε με το άριστερο χέρι. Η μία γιγιά το δέσιμο, και γιγιά κλωστή, είδωχ ή μη γιγιά το δέσιμο, και γιγιά περνάτε στο ξεκίνημα, δηλαδή στο δεξί μέ- της της λευκής κόλλας (σχ. 10). Ξαναπαίνατε ρος της κόλλας στο εσωτερικό της διπλωμένης λευ- της κόλλας, την περνάτε δεξιά από την πρώτη κης κόλλας, και αφού βγεί η κλωστή, την περνάτε κορδέλα, και αφού βγεί η κλωστή, την περνάτε πάνω από την κορδέλα και τρυπάτε το χαρτί στην άριστερη μεριά της κορδέλας. Το ίδιο κά- νετε και για τις άλλες δυο κορδέλες, και τέλος περνάτε τη βελόνα στην άριστερη άκρη της δι- πλώς λευκής κόλλας. Τραβήξτε την κλωστή, α- φαινοτάς στο ξεκίνημα μία ελεύθερη άκρη, 8— 10 εκατοστόμετρα.

Τοποθετήστε τότε το πρώτο τεύχος, με την κορφή προς τα δεξιά, με την πρώτη σελίδα το- ποθετημένη πάνω στη διπλωμένη λευκή κόλλα, και ανοίχτο στη μέση. Περνάτε τη βελόνα από την άριστερη άκρη και συνεχίστε το ράψιμο με τον ίδιο τρόπο που χρησιμοποίησατε για τη λευκή κόλλα, αλλά προχωρώντας από τα άριστε- ρά προς τα δεξιά. Η κλωστή που θα βγεί στη δεξιά άκρη θα τεντωθεί και θα δεθεί με την ελεύ- θερη κλωστή, που άφησατε στο ξεκίνημα, όταν ράψατε τη διπλωμένη λευκή κόλλα.

Τοποθετήστε τώρα το δεύτερο τεύχος, περά- στε τη βελόνα δεξιά και συνεχίστε το ράψιμο όπως κάνατε για τα λευκά φύλλα. Η βελόνα που θα βγεί αριστερά θα περάσει μέσα από την κλωστή που συνδέει τα λευκά φύλλα και το πρώτο τεύχος, κι' έπειτα θα τρυπήσει την άρι- στερη άκρη του τρίτου τευχούς. Σ' αυτό, η βε- λόνα θα ακολουθήσει την ίδια διαδρομή με το πρώτο τεύχος. Η κλωστή που θα βγεί δεξιά θα περάσει μέσα από την κλωστή που συνδέει το πρώτο με το δεύτερο τεύχος, και αυτό θα συμ- βεί σε όλα τα τεύχη και στη λευκή κόλλα που θα τοποθετήστε στο τέλος του τόμου. Αυτό το ράψιμο λέγεται «ράψιμο κατά τεύχος».

Μερικές φορές γίνεται και ράψιμο κατά δύο τεύχη, για να μη σχηματίζουν οι κλωστές πολυ- χονδρό στρώμα στη ράχη του τόμου όταν τα τεύχη είναι πολλά (λ. χ. δέσιμο ενός τόμου με τεύχη της ίδιας χρονιάς). Σ' αυτές τις περιπτώ- σεις (σχ. 11) μόνο τα δυο πρώτα τεύχη θα ρα- φτούν εντέλως. Στα έποντα, η κλωστή θα περ- νά διαδοχικά και στα δυο τεύχη μαζί. Όταν τελειώσει το ράψιμο, ετοιμάστε τα χαρτόνια Α των καλυμμάτων, από τις κατάλληλες σχισμές των οποίων θα περάσουν οι τρεις κορδέλες, που θα κολληθούν εξωτερικά και εσωτερικά (σχ. 12).

Ένα ορθογώνιο από λεπτό χαρτόνι (Η) θα αντικαταστήσει το χαρτόνι Β, που αποτελούσε τη ράχη του πρώτου μας δέσιματος. Θα κολλη- θεί στη μέση του πανιού (σχ. 14) που θα καλύ- ψη τη ράχη και τις άριστερες άκρες των δυο χαρτονιών, όπου είναι κολλημένες οι άκρες των τριών κορδελών (σχ. 13). Το πανί, δηλαδή, θα καλύψη αυτές τις κορδέλες, ώστε να μη φαίνω- νται. Κατόπιν θα κολλήσετε το «παπιέ μαρμπρέ» Ε, που θα καλύψη εξωτερικά τα χαρτόνια, και το χρωματιστό χαρτί Ι, που θα αποτελέσει το ε- σωτερικό κάλυμμα και το εσώφυλλο. Το χαρτί Ι, δηλαδή, αποτελείται από ένα διπλό φύλλο, που το ένα κολλείται στο λευκό φύλλο, που έχει κολληθεί στο εσωτερικό μέρος του χαρτονιού, και το άλλο χρησιμεύει για εσώφυλλο, όπως φαί- νεται στο σχ. 15.

Έτσι δεμένα, τα τεύχη σας δεν θα κινδυνεύ- ουν πιά να καταστραφούν ούτε να χαθούν, και συγχρόνως θα έχετε τη χαρά ότι φτιάξατε μόνι- μως μία εργασία που μπορεί να είναι καλλι- τεχνική αν της δώσετε την πρόσφορα προσοχή. Ο Λούι Μπαρτνόν είχε πη κάποτε «Η βιβλιο- δέκτη είναι επάγγελμα, αλλά είναι και τέχνη!» Και δεν είχε καθόλου άδικο...

Κυριακάτικη έκδρομή...

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΡΟΜΠΕΡ Πέρασε για δεύτερη φορά έξω από το γραφείο της δεσποινίδας Μορσάνι και κοντοστάθηκε για λίγο.

— Έ, λοιπόν, όχι, δεν κάνω λάθος, είπε στον εαυτό του. Κόβω το κεφάλι μου ότι εδώ και δυο μέρες, η Έλενα Μορσάνι, η ιδιαι- τέρα του διευθυντού, έχει αρχίσει να με προσέ- χη. Χαμογέλασε ευχарιστημένος, διορθώνοντας μηχανικά τη γραβάτα του. Η Έλενα ήταν η ωραιότερη κοπέλλα της εταιρίας. Ήταν δε γνω- στό πως ο διευθυντής της έκανε γλυκά μάτια. Αυτή όμως δεν έδινε σημασία σε κανέναν. Πώς μπορούσε τώρα να προσέξει αυτόν, τον Ρομπέρ- το, ένα ταπεινό λογιστή.

Κάθισε στη θέση του και άρχισε να σχεδι- αζή από μνήμης το πρόσωπο της Έλενας. Δεν ήξερε ότι έχεις ταλέντο ζωγράφου, άκουσε κάποια στιγμή να του λη πάνω από τον ώμο του μία γυναικεία φωνή.

Ήταν η Έλενα! — Έ, τώρα πιά, το πράγμα γίνεται ολοφάνε- ρο. Η Έλενα ενδιαφερόταν γι' αυτόν. Δεν έ- πρεπε να φανή άνοητος και να αφήσει να του ξερύνει η ευκαρία.

Σε σκεπτόμουν, της είπε σιγά για να μην τον ακούσουν οι άλλοι συνάδελφοί του. Λογάρια- ζα να σου προτείνω να πάμε την Κυριακή εκ- δρομή.

— Μόνοι οι δυο μας; — Γιατί; Τι κακό υπάρχει σ' αυτό; — Τίποτα. Μά θα μπορούσαν να μάς δούν...

Να μάς παρεξηγήσουν. — Τότε πώς να κάνουμε; ρώτησε ο Ρομπέρ- το με άμνηχανία.

— Κάτι θα σκεφτούμε, τον ενέθαρνε η Έλενα. Όταν θα φύγουμε, πεινιμένε με κάτω.

Ενώ ο Ρομπέρτο κατέβαινε δυο δυο τις σκά- λες του γραφείου, νόμιζε ότι ανέβαινε στον έ- βδομο ούρανο. Ακόμη δεν μπορούσε να πιστέ- ψη, πως η Έλενα η απρόσιτη, που μπορούσε μ' ένα της χαμόγελο να κατακτήσει όποιον άν- τρα ήθελε, είχε διαλέξει αυτόν. Ναι, στ' α- λήθεια του δέιξε μία γυναικεία σαν την Έλενα. «Εύτυχος που φάνηκα αρκετά δυνατός ώστε να μην παρασυρθώ από τις αισθηματικές της «Ολγας» είπε μέσα του. Η σκέψη της «Ολγας» του χάλασε λίγο τη διάθεση. Δεν μπορούσε να καυχώθι ότι είχε φερθεί πολύ τιμία απέναντί της. Ύστερα από τόσα δνείρα και δροκους αίσ- της. Ύστερα από τόσα ανταλλάξεις όταν ήθε η νίας αγάπης που είχαν ανταλλάξει όταν ήθε η στιγμή να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις του, σκέφθηκε πως ένας άντρας, δεν πρέπει να παν- τρεύεται με την πρώτη γυναίκα που θα αγα- πήσει. Και να: που δεν είχε κάνει άσχημα.

Μά να, η Έλενα που τον περίμενε, κι' όλες εκεί στη γωνιά. Την πλησίασε και την έπιασε από το μπράτσο με θάρρος.

— Λοιπόν, σκέφθηκε τίποτα για την Κυριακή; τον ρώτησε εκείνη χαμογέλαστη.

— Μάλλον όχι. Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Έσύ;

— Θα μπορούσα να καλέσω μία φίλη μου με τον καθάριο της. Είναι καλά παιδιά. Άλ- λά ήθελα να ζητήσω τη γνώμη σου. — Όπως θέλεις, Έλενα. Έλπίζω μόνο να δεχθώ.

— Το έλπίζω και γώ. Λοιπόν αύριο το πρωί θα συναντηθούμε έξω από το καφεείο Μόκα.

— *

Στο ραντεβού έφθασε πρώτος ο Ρομπέρτο. Σε λίγο ήρθε και η Έλενα και ύστερα από με- ρικά λεπτά, σταματούσε μπροστά τους ένα κομψό αυτοκίνητο.

— Νά, έρχονται. Έκανε η Έλενα.

Από το αυτοκίνητο βγήκε ένας νέος ντυμέ- νος σπόρ, ψηλός, αθλητικός με «άερα», που θύ- μιζε έλαφρά Χόλλυγουντ.

Ο Ρομπέρτο κατάλαβε εαφνικά ότι το καφέ κοστούμι του δεν ήταν καθόλου κατάλληλο για μία κυριακάτικη έκδρομή. Και δεν ήταν μονάχα το κοστούμι, ήταν κι' όλα τα άλλα.

— Πού είναι το κορίτσι σου, Νίνο; τον ρώ- τησε εύθιμα η Έλενα.

— Όπου να είναι θα έρθη. Α, νάτη.

Ο Ρομπέρτο αισθάνθηκε για μία στιγμή πως το έδαφος υποχωρούσε κάτω από τα πόδια του. Το κορίτσι που σκεπτόταν μπροστά του και τον χαιρετούσε αδιάφορα, ήταν...

— Η Έλενα. Και όμως δεν φαινόταν να την προσέχει. Ο Ρομπέρτο είχε καρφωμένο το βλέμ- μα του στο ζευγάρι που καθόταν μπροστά του. Με σφιγμένες γραβιές, παρακολουθούσε τον Νί- νο που ώδηγούσε με το ένα χέρι, ενώ με το άλ- λο κρατούσε αγκαλιασμένη την Έλενα. Σε μία στιγμή μάλιστα, εκείνη έγερσε το κεφάλι και το άκουμπησε στον ώμο του. «Το θράσος της δεν έχει όρια» σκέφθηκε ο Ρομπέρτο με λύσσα.

«Αυτός ο μακαρίας, ξέρε να ξεμυαλίση τις γυναίκες» σκέφθηκε ο Ρομπέρτο. «Αλλά την Έλενα πηγε να διαλέξη. Κι' όμως γιατί όχι; Η Έλενα είναι έξυπνη, χαριτωμένη, μπορεί να μην είναι όμορφη, μά έχει ένα τύπο έντελως δι- κό της. Πως δεν το είχα προσέξει πιο πριν. Έ- νω η Έλενα παρ' όλο που είναι όμορφη δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί της».

— *

Τη νύχτα εκείνη ο Ρομπέρτο δεν μπόρεσε να κλείσει μάτι.

Ξύπνησε κακόκεφος. Όλη την ημέρα στο γρα- φείο του προσπαθούσε να αποφύγει την Έλενα, χωρίς να ξέρη το γιατί, μα όταν σχόλασαν τη βόρφη πάλι να τον περιμένει στην έξοδο.

— Γεια σου, Ρομπέρτο, του είπε, ενώ περ- νούσε το χέρι της στο μπράτσο του. Δεν σε εί- δα καθόλου σήμερα.

— Με συγχώρη, αλλά είμαι διασπαστός ά- παντρησε απότομα εκείνος.

— Α, καλά, έκανε εκείνη. «Ήθελα... να σε ρωτήσω αν μπορείς να με συνοδεύης αύριο στο σπίτι της Έλγας. Πρόκειται να γιορτάση τους αρραβώνες της».

— Μπά...

Δεν βρήκε τίποτ' άλλο να πη. Ένοιασε πάλι τη γη να στριφογυρίση κάτω από τα πόδια του. «Α, όχι... Όχι. Μέχρι εκεί και μη πέρα- κει».

Το ίδιο βράδυ χτυπούσε την πόρτα του σπι- τίου της Έλγας.

— Τι θέλεις, Ρομπέρτο;

— Όλγας, θέλω να σου μιλήσω.

— Δεν έχουμε πιά να πούμε τίποτα.

— Όλγας. Ήθελα να σου ζητήσω να γίνης γυναίκα μου.

Σου είπα η Έλενα ότι πρόκειται να άρ- ραβωνιαστώ και ζήλευες. Δεν είναι έτσι; Έ, λοι- πόν, μάθε ότι είναι ψέματα. Η Έλενα, με τον αρραβωνιαστικό της τον Νίνο σκηνοθέτησαν όλη αυτή την ιστορία για να με βοηθήσουν να σε ξενακερδίσω...

— Άλλά εγώ δεν θέλω να θυμελιώ- σω την εύτυχία πάνω σ' ένα ψέμα. Αντίο.

Η Έλενα τού γύρισε τις πλάτες και ετοιμά- στηκε να απομακρυνθί, μα την άλλη στιγμή δρέθηκε στην αγκαλιά του Ρομπέρτο.

— Όλγας, της είπε η Έλενα είχε δίκιο. Έπρεπε να φανταστώ ότι σε χάνω για να κα- ταλάβω πόσο σ' αγαπώ.

— Αντονέλλα Άλπινι

Ο Νίνο φλέρταρε συνεχώς με την Έλενα...

Κεφαλή τῆς Παυλίνας Βοναπάρτη, φτια-
γμένη ἀπὸ τὸ γλυπτὴ Κανόδοι (χαρακτι-
κὸ ἔργο τοῦ Τιριὰ)

ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ μιὰς κορσικανικῆς οἰκογενείας — μητέρας καὶ πέντε παῖδων, δύο ἀγοριῶν καὶ τριῶν κορισιῶν — ποῦ τὸ 1793, ἀναγκασμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κορσικὴν ἔμπαρκερ στὴ Γαλλία καὶ ἀφοῦ ἔμεινε γιὰ λίγο πρῶτα στὴ Βαλέτ καὶ ὕστερα στὴν Τουλών, καὶ καταστάλαξε τέλος στὴ Μασσαλία, θὰ σὰς περιγυρᾶμε, γιὰ τὴν εἶναι μὰ ἀπὸ τίς ποῦ ἐκπληκτικέες ἱστορίες ποῦ ἔχουν γυρῆ ποτέ. Ὅταν δὴνᾳν ἐκεῖ δὲν εἶχαν μαζί ποῦ οὐτὴ τὴν πὺ μὲν μὲν βαλίστρα, καμμιὰ ἀποσκευὴ, καὶ ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ κάνει πὺ πιστοτέη, καὶ τὴν παράδοξη τὴν περιπέτεια, γιὰ τὴν ἡτέρα ἀνομαζόταν Λετίτια Βοναπάρτη καὶ τὰ παῖδιά ἡ ἡτέρα καὶ Λουκιάνος, Ἑλίζα, Καραλίνα καὶ Παυλίνα, ἡ κορσικότερα Πωλίττα. Ὅλοι αὐτοί, γιὰ τὴν χρόνια κορσικότερα ἡ μέλλαν νὰ γίνον βασιλίδες, βασιλισσες, βασιλικές, πριγκιπίσσης καὶ νὰ μοιρασθῶν τὴν Εὐρώπῃ.

Στα Φάνοτα στη Μασσαλία, η κυρία Βοναπάρτη και τα παιδιά της έγκαστασθήκαν σ' ένα σπι-
τι στη γωνιά της οδού Καισσαρί και της πλα-
τείας των Αυγουστών. Πάμχατοι όλοι τους
ζούσαν από τις φιλανθρωπικές οργανώσεις που
τους προμήθηναν καθημερινά από μια στρατιω-
τική κουραμάν. Η μητέρα εργαζόταν ως πλύ-
στρα και η Καρολίνη τη βοηθούσε στη δουλειά
της. Κάθε μέρα όλοι έδελταν τις δυο γυναίκες
να πλένουν ρούχα σε μία στέρνα που και σημε-
ρά ακόμα χρησιμεύει σαν δημόσιο πλυντήριο.
Η Ν. Έλζιτ και η Δ. Σαβιέρ ήταν οι πρώτες

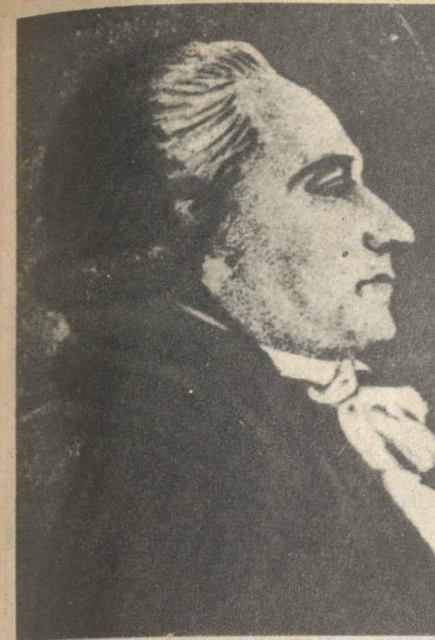
να ακόμα χρησιμοποιεί σαν δημόσιο πλυντήριο. Η Έλίζα και η Παυλίνα, ξέ άλλου, ήταν πασιγνώστες για τὸ χῆρι καὶ τὴν κοκετορία τους καὶ φυσικὰ ἡ κακοχολωσιεὶς ἐβρίναν καὶ ἐπαίρναν. Ἡ Παυλίνα ἦταν τότε μιὰ κοπελλίτσα δέκα τεσσάρων χρονῶν, πού ἔκανε ὅτι τὴς ἄρεσε, μᾶλλον δύσκολα καὶ διαδίδῃ καὶ νὰ γράφῃ καὶ προτιμοῦσε νὰ σκαρφάζουν τοὺς μαυρόστοιχους στὴν ἐξοχὴ γιὰ νὰ κλέβῃ φρούτα. Εἶχε ὅμως καλὸ χαρακτήρα, μὲ τὸ χαμογεῖν πάντα σὰν χεῖλη, ἀναπισσισμένη ἀπ' ὅλα καὶ δοχόταν εὐθύμα κάθε ἀνταρσία τῆς τύχης, τῆς ἄρεσε ὅμως νὰ χαζεύῃ τοὺς ἄνδρες στὸ δρόμο καὶ νὰ μὴ διστάσῃ νὰ κἀν αἰσθητὴν τὴν παρουσίας τῆς σ' αὐτοῦς.

Ἐνας παλιοῦσις ἔμπορος στὴν πόλιν κάποιος Νικόλας Γκλόρι, πού συνδεόταν μὲ στενὴν φιλίαν μὲ τὸν Ἰωσήφ, τὸν πῆρε στὴ δουλειὰ του κι' ἔτσι οἱ Βοναπάρτες ἄρχισαν νὰ θγαίνουν ἀπὸ τοὺς οἰκονομικὰς στενοχωρίες.

Τότε ακριβώς έφτασε στη Μασσαλία ο Στανίσλαος Φερρόν, σαν εκπρόσωπος της κυβέρνησ-
εως. Γιος του περιφημού «Αριστάρχου» του
Βολταίρου, κριτικός και λογοτέχνης ο ίδιος, μο-
ναρχικός στην αρχή και ύστερα φανατικός έπα-
ναστάτης, ο Φερρόν ήταν ένας απ' αυτούς που
κατέλυσαν τη Βασιλίλη. Φίλος του. Καμίλλου
Ντεμουλόν, μέλος της Κονβανσιόν, βασιλοκτόνος,
με καταπληκτική δράση κατά την περίοδο της
τρομοκρατίας, είχε διατάξει φοβερά αντίποινα
κατά της Τουλώνας, γενική σφαγή και μαδιακές
εκτελέσεις, και είχε αποφασίσει την καταστρο-
φή της πόλεως. 'Ο ίδιος είχε ψηφίσει τη σύλληψη
του φίλου του Ντεμουλόν και είχε στείλει στη
γκυλιότητα χιλιάδες ανθρώπους χωρίς δίκη. Τό
ονόμα του προκάλεσε τέτοιο τρόμο στους πλη-
θυσμούς της νότιας Γαλλίας, ώστε μόνο στην

Ἡ πριγκίπισσα Παυλίνα Μποργκέζε κατὰ μιὰ λιθογραφία τοῦ περασμένου αἰώνα. Ἦταν ἡ καὶ δεμένη ἀδελφή τοῦ Ναπολέοντος, ἔντεκα χρόνια νεώτερη του. Πέθανε στὴ φλωρεντία τὸ 1825.

Ὁ Στανίσλαος Φοερὸν, ὁ ἐπαναστάτης
 ποὺ ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἀγάπη τῆς Παυλίνας

Ὁ στρατηγὸς Β. Λεκλέρκ. Παιντρεύτηκε
τὴν Παυλίνα τὸ 1797 κι' ἔφυγε μαζί της

Κάμιλλος Μποργκέζε, ο δεύτερος σύζυγός
της (Ρώμη 1775 — Φλωρεντία 1832)

κραυγή «Έρχεται ο Φερών!» άδειάζαν όλόκληρα χαρία. Άργότερα, μετά την πτώση του Ροβесптόνου είχε μεταβληθεί σε ήλκυα της επικήκειας. Ήταν όμως πιά άργα. Είχε τελείως δυσαρεστήσει τους πάντες και τα πάντα. Τους είχε κάνει όλους έχθρους, είχε αρνήσει αναισχυντα τήν παλιούς συνεισκόχους του, είχε όδηγήσει τή χρυσή νεολαία στην έφοδο κατά τής Κωνσταντινής. Όπως ό Φιγκάρω, είχε «τά πάντα όη, τα πάντα δοκιμάσει» και τώρα, άσυνείδητος, χωρίς να ενδιαφέρεται γιά τίποτα, θρασυάτατος, δεν σκετόταν παρά την καλοπεράσι του.

δεν σκεφτόταν να πατήσει το περπάτημα του
 Στις άρχες του Διευθυντηρίου, σταλμένος
 στη Μασσαλία για να επαναφέρει «τη γαλήνη
 στη την τάξη» οι κείνη την περιοχή που είχε αλ-
 λοτε ερημώσει, πρόσφατα γιορτές, ζούσε μέ-
 στη στην χλιδή και άφραγκο θέαμα και ταυρομα-
 χίες στον πληθυσμό. Μία επιβλητική φουρά-
 σκετόταν πάντα μπροστά στο σπίτι του, όπου
 υπήρχε ένα πελώριο φανάρι ανάμεικτο νύχτα-
 μέρα.

Ο Στανίσλαος Φρερόν ήταν τότε παραπάνω από σαράντα χρονών, αλλά ήταν πάντοτε ο ώριμος ιππότης του παλαιού καιρού. Διατηρούσε την αλουργοειδή ελυσίγιστά του και στο πρόσωπό του είχε αποτυπωθεί μια έκφραση τρυφερής μελαγχολίας, που είχε γίνει τότε της μόδας. Ήταν κορσυσμένος από τις εφημέριες ερωτικές περιπέτειες. Είχε γνωρίσει τρικυμιώδη ζωή και θυελλώδη παθή, και η καρδιά του, χορτασμένη πιά, αισθανόταν την ανάγκη να έγκταλει-σθαι σε μία βαθεία και παυσιγενή στοργή.

Εἶδε τὴν Παυλίναν Βοναπάρτη καὶ τὴν ἀγά-
πησε.

ἡ Παυλίνα ἦταν τότε δεκαπέντε χρονῶν. Ἰο-
κορή της ἦταν ἕνα ἀληθινὸ γλυπτικὸ ἀριστοτε-
χνισμὸν, σὰν μουμουτοῦκι πού βρίσκεται στὴν ἀν-
θησι τοῦ ἑνός ἑνὸς πρόσωπου γεμάτο ἀγνόνητο,
ὁλόσκινο μαλλιά, χεῖλη κατακόκκινα καὶ γεμά-
τα ἰσχυρά, εὐθύμη, παράξενη, ἀνεξάρτητη.
Καὶ τὸ παράδοξο εἶναι ὅτι ἡ Παυλίνα ἐνίσωκε
ἀληθινὴ λατρεία γιὰ τὸν ἄνδρα αὐτόν, πού εἶχε
ἐνα παρελθὸν γεμάτο ἐρωτικές καὶ τραγικές πε-
ριπτώσεις.

Ἦταν ὁ τρομερὸς αὐτὸς ἐπαναστάτης καὶ ἡ ἀνυπότακτη κοπέλλα τῆς Κορσικῆς τόνισαν μαζὶ τὸ αἰώνιο καὶ ὑπέροχο τραγούδι τοῦ ἔρωτα.

Ἡ Παυλῖνα τοῦ ἔγραψε, μὲ τίς ἀνορθογραφίες τῆς γράμματά γεμάτα πάθος: «Καλέ μου, γλυ-

κες, γραμμάτια... Ώ, αγαπημένε μου, είδαλό μου...
 ής μου φίλε... Ω, αγαπημένε μου, όλη τη δύναμη μου
 σ' αγαπάω και θά σε αγαπάω... σ' αγαπάω, σ' αγαπάω
 της ψυχής μου παντοειδή... σ' αγαπάω, σ' αγαπάω...
 πώ, σ' αγαπάω πολυαγαπημένε μου!...»
 Φερών γίνεται παιδί όπως και τα μαλλιά του. Κι
 στέλνει μία μπουκλία από τα μαλλιά του, αλληλοκυ-
 οί δύο προσπαθούν να συναντηθούν, αλληλοκυ-
 τάζονται σιωπηλά, πιάνονται από το χέρι και
 νοιώθουν τρεμολίσισμα να τους συγκλονίζει. Σαν
 λίγο όμως μπόρεσαν να ιδωθούν χωρίς έμποδια.
 «Ή υπήρθε της Παυλίνης, ή Λετίτσια, έκλινε τη
 μάτια, γιατί θεωρούσε αρκετά καλή τυχή γιά
 την κόρη της το γάμο της με τον Φερών. Ή
 Παυλίνα εμφανίζεται στην άμαξα του Φερών
 στο πλευρό του στο θέατρο, πγαίνειάν κάθε μέ

ρα στο σπίτι του. Αυτός δεν φαίνεται να ζητάει παρά μονάχα για την ιδιότητα αυτή και αυταρχική κοπελλίστα. Όταν η κυβέρνηση τον εκάλυσε έπαινελημένα στο Παρίσι, άρνηθηκε να ύπακουση για να μην άφήση ούτε μία στιγμή την Παυλίνα του.

«Ο έρωτας του φανατικού αυτού επαναστάτη με την εξαλλή εκείνη κοπελίτσα, που μία μέρα θα γινόταν πριγκίπισσα Μποργκέζε και δούκισσα Γκουαστάλλα είναι ένα από τα ρομαντικότερα επεισόδια στην ιστορία.

Για όλα αυτά όμως ο Φερρόν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Μασσαλία, αλλά επειδή δεν μπορούσε να αποφασίσει να φύγει χωρίς την Παυλίνα, ούτε η Παυλίνα να μείνει χωρίς αυτόν, αποφάσισαν να παντρευτούν χωρίς χρονοτρίβη. Στο άναματίζοι όμως η κατάσταση των Βοναπάρτην είχε αλλάξει. Ο Ίωσηφ είχε παντρευτεί την αδελφή του προεσταμένου του, την Ίουλία Γκλαρβί και ήταν τώρα πια πλούσιος. Ο άλλος αδελφός του, ο Ναπολέων, είχε παντρευτεί μια δασήμνη επίσης γυναικα και ήταν αρχηγός της στρατιάς της Ιταλίας. Η μητέρα τους, πρακτική γυναικα, υποστήριξε τώρα ότι ο Φερρόν, που δεν είχε καμιά μόνιμη θέση, έπρεπε να περιμένει να βρή καμιά σπουδαία θέση, πριν δημιουργήσει οικογένεια. Ο ίδιος έραστές, απειλησιμένοι, απογοητευμένοι και κάνοντας αναριθμήτους όρκους να μην έχασαν ο ένας τον άλλο και να αλληλογραφούν κάθε μέρα.

Τὸν ἀλλοῦ κατακρίνει ὁ Θεὸς καὶ ὁ Χρῆστος. Ἡ Παῦλιν ἀμένει πιστὴ γιὰ λίγων καιρὸ καὶ γράφει τὸν φίλο της φλογερὸς ἐπιστολὴς. Ὁ Φερρὸν, ποὺ εἶχε δεχθῇ τὶς βιολιότατες ἐπιθέσεις τῶν παλινῶν συναδελφών, εἶχε κατηγορηθῇ γιὰ ἐκδημιουργίας, λεηλασίας, μεταστάσι ἀπὸ κόμης σὲ κόμμα, προσπαθεῖ ἀκόμα νὰ ἀγωνισθῇ, ἀλλὰ μάταια. Δὲν εἶναι πιά τίποτα, δὲν ἔχει κανένα ἀξίωμα, εἶναι διαγνόμενος καὶ περιφρονήσιμος, τὸν πέρασμά του ὅλοι κάνουν πῶς δὲν τὸν ξέρουν, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης δηλώνει καθαρά ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δεχθῇ ποτέ γιὰ γαμπρὸ του τὸν ἐξωφλημένο πιά αὐτὸν ἄνθρωπο.

«Η διακοπή αυτή των σχέσεων στοίχισε στην Παυλίνα πολλά δάκρυα και ό φερωνό δοκίμασε άνευποτο πόνο. Κάθε μέρα τον έβλεπαν όλο και πιο θλιμμένο, πιο σκυμτό, πιο άγριο, πιο κουρασμένο από τη ζωή... Στο τέλος περιόρισθη-
κε σε μία τράωλη της οδού Σαυταμάν, έλπι-
ζοντας ακόμα, όνειρευοντας μίαν άγνήτη α-
λλαγή. Και εκεί ακριβώς έμενε το γάμο της επι-
στης Παυλίνης με το στρατηγό Δελεράκ. Τότε
υιωνόθοντας αληθινή απόγνωση εγκαταλείφθηκε
στο μοιραίο.

Εφάρτε στο σημείο να μην έχη ούτε ψωμί.
Όταν οι Θεριμωριανοί ήρθαν στην Αρχή, κάθε
ας πήρε το μερίδιό του από τη λεία. Ο οποίος
δεν μπόρεσε να πλουτίσει κατέλαβε σημαντική
αξίωματα. Ο Φερρόν δεν πήρε τίποτα. Έγινε
ράβδος από πολλές άναμονες στους αντιπάλους του
των φίλων του, των προσατεωμένων του ή
χθες, γυρίζει το βράδυ στο σπίτι του άπια-
σμένος. Έχει φτάσει στο σημείο να ζητιανεύ-
ει βοήθεια από του την αρρόνητα, δεν είναι
πια παρά ένας άξιοφθόρος και εξωφλημένος
γέρος. Ή μόνη του χαρά είναι να τρυπώνει σ

κάνένα θέατρο, τις δραυδές τών μεγάλων παρ-
ραστάσεων, γιά να βλέπη από μακριά κρυφά
τή γυναίκα, τόν στρατηγόν Λελεκλή, τήν Παυ-
λίνα του, να ακτινοβολή από ευτυχία και όμορ-
φία. Βλέπε, να ή ή τή πλάσμα του αγαπά άκό-
μα, μπαίνει στη σκιά μέσα στην όποια παρα-
κολουθεί τή λαμπρή ούρα του άφνειο πίσω της,
τά όνόματα τών άνδρων που καυχιούνται, ως
τήν έκασαν δική τους, αλλά, δέν απέκτησαν, πώ-
πως αυτός, τή μικρή καρδιά της, όταν άκόμα
ήταν άβικτη.

πῶς ἀπὸ τοῦτο τοῦ Βοναπάρτη, ὁ ἄνθρωπος δι-
ορίζεται τέλος ἐπαρχος στὴν Καί, σὺ νησί τοῦ
Αἰγαίου. Δομολογῶ. Ἦταν ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁ-
ποία ἀφοῦ εἶχε ἀποφασίσει τὴν ἐκκατάσταση κα-
τὰ τὸν μαῦρον τοῦ Τουρσάν - Λουδερτί, εἶ-
χε ἀναδεῖσθαι τὴν ἀρχὴν αὐτὴν στὸ στρατιωτὸν Λεκ-
λέκρ. Ὁ Φερὸν πῆγε στὴ Βρέστη γιὰ νὰ ἐπιβί-
βασθῇ καὶ βρῆκε τὴν πόλιν εἰς ἑορτασμό. Ὁ ἀρ-
χὸς τοῦ λιμένος καὶ ὁ δήμος ὑποδέχονταν ἐπι-
σημῶς τὸ στρατιωτὸν Λεκλέκρ καὶ τὴν Παυλί-
να, ποὺ θὰ ἐπιβίβανταν τὴν ἐπομένην στὸ
πλοῖο «Ὁκεανὸς». Μὲ τὸ ἴδιο πλοῖο θάπρεπε
νὰ φύγῃ καὶ ὁ Φερὸν: ἐπὶ ἐνῇ ἀολοκροῖ μὴνά
θα ἦταν υποχρεωμένος νὰ τὴν ἐλθέτῃ καὶ νὰ τα-
ξίδευσθαι διπλὰ τις... Ὁχι! δὲν εἶχε τὸ κουράγιο
νὰ ἐμφανισθῇ στὴ γυναικία ποὺ τόσο εἶχε ἀγα-
πήσει, ἐστὶ φτωχὸς, ἐξοδωλιμένος, ταπεινωμέ-
νος καὶ ὑποταμένος ἄλλων. Τὴν ὥρα ποὺ ἐφυ-
γε τὸ πλοῖο ἀνιῆθηκε ἐνῇ τέτοιον γολγοθὰ καὶ
ἐβῆνε στὴ Βρέστη.

“Αφησε τὴ Γαλλία λίγες εβδομάδες ἀργότερα καὶ μάλις ἐφθασε στὸν Ἅγιο Δομῆνικο πέθανε ἀπὸ δυσεντερία. Ἦταν τότε σαραντα ὀχτῶ χρονῶν.

Ἡ Παυλίνα, ἡ χαϊδεμένη ἀδελφὴ τοῦ Βανα-
πάρτη, ἦταν τόσο χαριτωμένη, τόσο κοπανά-
κιδ καὶ τελεία ὁμορφὴ, ὥστε ἐκὰς χρόνια μετὰ το
θάνατό της ἡ προτομὴ της να εἶχε ἀκόμα ἐπα-
νά. Ἦξε ἄλλου, φυλακιστὴ καὶ ἀπίστευτο ὁρ-
θαθὸ, προκίεσμένη με θαυμαστὴ ἀγωνία, δὲν ἦ-
ξερε παρά μίαν μινύτα ἐπιστήτην, ποὺ ἀντίθε-
τε σὲ σημεῖο ἀναστάσις τελειότητης· τὴν ἐπι-
στήτην να γίνεται εὐχαρίστη, νὰ ἀποστὰ θαυμα-
σμό, νὰ μεθὰ τίς καρδιές καὶ πόσὴν πολὺ τίς αἰ-
σθάνεις ὅλων τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὴν πληροῦσαν.

σθήςει όλων των ανδρών που υπηρέσαν εραστής της. Ο αριθμός αυτόν που υπηρέσαν τον ανδραβή ακόμα είναι μεγάλος και ο θρόνος του ανδραβή ακόμα υπάρχει πολύ. Πρώτος κατά χρονολογικά σειρά υπηρέσε χωρίς αμφιβολία, όταν η Παυλίνα δεν υπηρέσε ακόμα ούτε δεκαπέντε χρόνων, ένας Μαρσεγιέζος με το όνομα Μπιγιόν, που τον ποιοιούσε σαπουνιού. Αυτός την είχε έλθεισε σε γάμο, αλλά ο Ναπολέων, που από τότε κιόλας ανειρενόταν, ένας καλύτερο μέλλον για την οικογένειά του, αντίταχθηκε σ' αυτό. Υστερα πηθε ο Φερφον, που λατρευτική από την Παυλίνα. Κατόπιν ο στρατηγός Λεκλέρκ, που έκειναι την παντρευτική λίγο γωτερο καί ο οποίος αφού την παντρευτική την έφερε στον Άγιο Δομνίκο, όπου Παυλίνα δείχνει υποδειγματική σύζυγος. Έκει ακότως, δίνοντας διαρκώς χορούς η Παυλίνα διαφωρούσε για τον κίτρινο πυρετό που δεκάτι έζε το έκστατευτικό σώμα. Οι χοροί αυτοί εί-

ή Μαγεμένη Γῆ...

ξιά των φρικτών ημερών που είχε ζήσει.

Ο Πήτερ που ένοιωθε την κατάσταση της ψυχής της νέας, είπε στην Τζίνικς:

— Θά ήθελα να πάρης τη μιά Χάμιλτον επάνω και να την βάλεις στο κρεβάτι.

Η Μαίρη διαμαρτυρήθηκε:

— Όχι.

— Όχι. Ναι. Πρέπει να αναπαυηθεί. Θά ξεπαύσετε ως το μεσημέρι. Σας υπόσχομαι να πεταχτώ ως εδώ εκείνη την ώρα.

— Άλθθαια;

— Άλθθαια. Βάλτην σε ένα καλό ζεστό μπάνιο πριν τη δάλης στο κρεβάτι, Τζίνικς, και ξανακατέβα.

Έχω να σου δώσω οδηγίες. Φτάνοντας στην πόρτα η Τζίνικς έβριζε ένα γρήγορο βλέμμα πίσω της.

— Θά σε δώ σε λίγο, Ντένις, είτε με ένα ύφος που προσπαθούσε να κάνει αδιάφορο.

Ο Ντένις έκανε ένα δῆμα προς το μέρος της και σταμάτησε.

— Θά περιμένο, είπε. Θά με βρίς στον κήπο.

Την κτύπαε καθώς ανέβαινε τη σκάλα δίνοντας το μπράτσο της στη Μαίρη και ύστερα γυρίζοντας στον Πήτερ:

— Ξέρεις ότι παντρευθήκαμε προδόλιου.

Ο Πήτερ τον κτύπαε κατάπιηκτος.

— Παντρευθήκατε;

— Ναι. Ζήτησα από τον Ρόουλαντ να μάς παντρώη. Δεν θά το πούμε σε κανένα πριν να γυρίσω από την Ουάσιγκτον.

— Έλαβα ένα τηλεγράφημα να πάω εκεί κάτω. Πέθανε ένας γέρος θείος μου και έχω να άρχω ληθώ με διάφορες υποθέσεις. Είμαι κληρονόμος του, αν αυτό δηλαδή μπορεί νάχη κάποια σημασία, γιατί φανταζόμην πως δεν θάγουν μείνει, και πολλά πράγματα από τη μικρή του περιουσία. Αυτό θά καθυστερήσει βέβαια λίγο το μήνα μας του μέλιτος.

— Άλλά τί είναι μια μικρή καθυστέρηση για τη Τζίνικς και για μένα, όταν έχουμε μια δόκιμη ζωή ευτυχίας μπροστά μας;

Σ' αυτό το άναμεταξύ, φτάνοντας στο δωμάτιο της Μαίρης, οι δυο νεαρές γυναίκες φλυαρούσαν.

— Θά το πιστεύατε, έλεγε η Τζίνικς, ότι σήμερα το πρωί παντρευθήκα;

— Όχι, τη μικρούλα μου! Έκανε η Μαίρη.

— Μά δεν είμαι μικρούλα! Είμαι πάνω από εκατό χρονών, αυτό είναι σίγουρο.

— Και ποιάς είναι ο ευτυχισμένος σύζυγος;

— Μά ο Ντένις! Νόμιζα πως όλος ο κόσμος τ'όφερε.

— Άφησε τη Μαίρη για μια στιγμή για να πάη να δάλη ζεστό νερό στο μπανιέρα και ύστερα ξαναγύρισε λέγοντας:

— Μά φυσικά δεν μπορούσατε να το ξέρετε... Έδώ είναι τα ρούχα σας; ρώτησε δείχνοντας ένα συρτάρι του κομπού. Θά σάς τα ετοιμάσω όλα όσο να κάνετε το μπάνιο σας.

— Όταν η Μαίρη ξαναγύρισε λίγα λεπτά αργότερα, τυλιγμένη σε ένα μπουνοβί, βρήκε το κρεβάτι έτοιμο και τη Τζίνικς να της δίνει μια νυχτική, ένα υπέροχο αλθήθαια πράγμα ρόζ πάλ με αραχνένια δαντέλα.

— Αυτό είναι νυχτικό για νιόπαντρη, είπε η Τζίνικς.

— Τό αγόρασα στο Παρίσι. Όταν σέφτομην τί λεφτά έδωσα...

— Μά σκεφτόσαστε. Κανείς από μάς δεν τολμάει να σκεφθ' εδώ. Ζούμε άπλάς το παρόν.

— Άλλά σεις, ρώτησε ζωηρά η Μαίρη, δεν ζήτε για τον Ντένις;

— Άκριδώς γι' αυτό δεν τολμώ να το σκεφθώ! Βλέπετε, δεν άπρεπε νάχαμε παντρευθ'. Είμαστε και οι

δυο χωρίς λεφτά, άλλά ο Ντένις είναι δέβαιος πως θά μάς θρέψη το μάνα από τον ούρανό... Είναι ίσως αλθήθαια ότι ο καλός Θεός θά βρή μέσο να μάς δάλη από το αδιέξοδο αυτό. Ο Ντένις είναι δέβαιος γι' αυτό, άλλά αυτός ζή σ' άστρα...

Η Μαίρη χωμένη τώρα στο κρεβάτι της, ρώτησε με ευγένεια:

— Μπορώ να σάς εκφράσω τις καλύτερες μου ευχές για την ευτυχία σας;

— Ναι. Άλλά δεν πρόκειται ούτε το μήνα του μέλιτος νάχουμε. Ένας θείος του Ντένις πέθανε άσφινικά χτες τη νύχτα και πρέπει να φύγη το μεσημέρι για την Ουάσιγκτον. Δεν πιστεύω στους κακούς οίανους, άλλά τί θά έλεγε, μια κηδεία δεν είναι ευχάριστο πράγμα!

Πήγε να κλείση το στόρ του παρδαύρου και ξαναβρε κοντά στο κρεβάτι:

— Άγαπήόμαστε όμως τόσο πολύ οι δυο μας και ο Ντένις... Όχι, ο καλός Θεός τον έκανε δλο φως; το βλέπει κανείς να λάμψη γύρω του!

Η φωνή της Τζίνικς έτρεψε.

— Σας φαίνονται άνοητη, δεν είναι έτσι; συνεχίσε. Δεν έχετε έρωτευθ' ποτέ σεις; έ;

— Όχι. Άλθθαια.

— Τί έννοείτε άχι αλθθαιά;

— Έ, νά, μου συνέβη μερικές φορές να σκεφθώ...

— Μια γυναίκα δεν σκέφτεται, όταν αγαπά. Θέλετε μήπως να πῆτε ότι υπήρξαν άνδρες που σάς αγαπήσαν και δοκιμάσατε τότε την επιθυμία να τους αγαπήσετε;

— Ίσως.

— Δεν είναι όμως αυτό η αγάπη. Άλλά δεν είναι τώρα ώρα για συζήτηση. Θάρθω να σας ευνυησω στη μία μετά το μεσημέρι, πρόσθεσε χαμογελώντας.

Για μια στιγμή δίστασε, ύστερα άσφινικά σκύβοντας φίλησε τη Μαίρη στο μάγουλο.

— Οί οσκόμοε, είπε, δεν πρέπει ποτέ να κάνουν τέτοιο πράγμα, άλλά είσαατε τόσο... τόσο άμορφο!

— Βρίσκετε; Άλθθαια;

— Όχι, αγαπητή μου, μά το ξέρετε υποθέτω!

Και η Τζίνικς είχε κιόλας φύγει, άφοι έκανε στο κατώφλι της πόρτας μια χαριτωμένη χειρονομία άποχαιρετισμού.

Κατέβηκε άμέσως στην βιβλιοθήκη, όπου ο Πήτερ την παρουσίασε στον Χάμιλτον.

— Η μίς Μπόουι που θά σάς περιποιηθ', του έπτε.

Ο Χάμιλτον τού έβριζε ένα έχθρικό βλέμμα:

— Λυπούμαι, άλλά δεν έχω ανάγκη...

— Θά χρειασθίτε τις φροντίδες της, είπε ο Πήτερ.

— Η κόρη μου είναι άρκετή.

— Όχι, δεν είναι άρκετή. Κινδυνεύετε να πάθετε καμιά άίμορρα γία τη νύχτα. Η μίς Μπόουι ξέρει άμέσως τί θά κάνει, πράγμα που δεν ξέρει η κόρη σας.

Με τή χείλη άσπρη, ο Χάμιλτον ρώτησε:

— Θέλετε να πῆτε ότι είναι σοδαρή ή κατάστασι; μου;

— Μά δέβαια, απάντησε ο γι�τρός. Δεν θά σάς το έλεγα, αν δεν φέροντε αντίρρησης γία την παρουσία μιάς νοσοκόμης. Έχει προσδληθ' μια άρτηρία και δεν είναι άστειο αυτό.

— Κρίμα που δεν κατάφερα να κάνω μια δουλειά της προκοπής, γρύλλισε δούθυμα ο Χάμιλτον.

Κανείς δεν τού απάντησε. Ο Πήτερ έδινε οδηγίες στη Τζίνικς:

— Δεν μπορούμε να τον άνεβάσουμε στο δωμάτιό του και πρέπει να κατεβάσουμε ένα κρεβάτι.

Τό κρεβάτι κατεβάστηκε και σε λίγο, σαν από θαύμα, ο Χάμιλτον βρέθηκε άνετα τοποθετημένος σ' αυτό.

— Κρίμα που δεν κατάφερα να κάνω μια δουλειά της προκοπής, γρύλλισε δούθυμα ο Χάμιλτον.

τό, ενώ η Τζίνικς σε ένα δίσκο τού φέρνε το πρόγευμα.

— Δεν θέλω να φάω, είπε με θυμό ο Χάμιλτον.

— Έφτιαξα μόνη μου την όμελέτα, είπε η Τζίνικς, ενώ ο δόκτωρ φέρνει, με τον Ρόυμπεν φρόντιζαν γία το κρεβάτι σας.

— Έφαγα όμελέτες στη Γαλλία, είπε ο Χάμιλτον. Γιατί με δάσετε να τις φάω στην Άμερική, όπου κανένας δεν ξέρει να τις φτιάξη;

— Και εγώ έχω φάει στη Γαλλία, είπε η Τζίνικς. Και μ' άρεσαν πολύ. Έμαθα επίσης να τις φτιάχνω.

— Πού;

— Στο «Ετουάλ Ρούζ».

— Στο «Ετουάλ Ρούζ», στής Μαντάμ Ρουσταίν;

— Μά βουί, μονσιέ («Άλλά ναι, κύριε»). Γιατί άχι; Μά μια πέστροφα στην άρχη και σπαράγγια στο τέλος.

— Πώς συνέβη να βρεθίτε κεί κάτω;

— Λίγο πριν να ρθ' ή καταστροφή εδώ πέρα, μ' έναν πλούσιο πελάτη. Ξαναγυρίσαμε χωρίς δέκαρά.

Μιλώντας είχε τοποθετήση το δίσκο μπροστά του. Ο Χάμιλτον τ' άφαγε δλα. Πώς μπορούσε, άλλωστε, να γινή αλλοιώς με ένα τόσο θαυμάσιο πρόγευμα, έναν ευωδιαστό έλεκτο καφέ και τη νεαρή νοσοκόμα του που αντάλλαζε μαζί του τις άναμνήσεις της;

Γιατί ο Χάμιλτον αγαπούσε το καλό φαί. Η ώρα του φαγητού ήταν γι' αυτόν κάτι το έξαιρετικά σπουδαίο. Δείχνοντας τα λουλούδια που η Τζίνικς είχε τοποθετήσει γι' αυτόν στο δίσκο, ο πηληγώμος έπτε:

— Τό καλύτερο απ' όλα ήταν αυτά τ' άτριαντάφυλλα!

Η Τζίνικς όμως καταλάβαινε ότι και χωρίς τ' άτριαντάφυλλα ή όμελέτα θά είχε κάνει την κατάρκτησή της.

— Άν όμως δεν υπήρχε ή όμελέτα; Η νεαρή νοσοκόμα έδιωξε από το μυαλό της τη σκέψη αυτή.

Σε λίγο μπήκε η Τζούλια να πάρη το δίσκο και η Τζίνικς πήγε να κλείση το στόρ, έτσι που το δωμάτιο θυθίστηκε σε ένα άπαλο πράσινο φως. Για πρώτη φορά απ' ότου ήρθε να τον τυτηήση ή δυστυχία, ο Χάμιλτον σκεφτόταν ότι ή ζωή ήταν καλή. Οί μαύρες σκιές που τον τριγύριζαν έφευγαν μπροστά στο δροσερό νεανικό πλάσμα με την άσπρη μπλούζα.

— Άν μπορούσα μονάχα να κοιμηθώ...

Κι' έκλεισε τα μάτια του.

Όταν τ' ξανάνοιξε, μία ώρα αργότερα, ή μικρή του νοσοκόμα ήταν καθισμένη κοντά στο παρδαύρο, με το κεφάλι σκυμμένο πάνω σε ένα βιβλίο. Στον έλαφρο θόρυβο που είχε κάνει ο Χάμιλτον καθώς κινήθηκε, ή νέα σκώθηκε και έτρεξε κοντά του ρωτώντας:

— Θέλετε τίποτα;

— Όχι, ξαναγύρισε στο βιβλίο σας.

Η Τζίνικς υπάκουσε και εκείνος την κτύπαε ώρα πολλή μέσα από τ' άμισόκλειστα βλέφαρά του.

Στό τέλος δεν μπόρεσε να αντίσταθ' στην επιθυμία να τή ρωτήσει:

— Τί διαβάζετε εκεί;

— Ένα βιβλίο στο όποιο γίνεται λόγος γία τον Δαβίδ.

— Πιστεύετε σε όλες αυτές τις ιστορίες;

— Πιστεύω σ' αυτό που διαβάζω τώρα.

Ζύγωσε κοντά του, κρατώντας άνοιχτό το βιβλίο και ήρθε και έκαστε δίπλα στο κρεβάτι.

— Θά θέλατε, τόν ρώτησε, να σάς διαβάσω μια παράγραφο;

— Αυτός απάντησε με δισταγμό:

— Ναι... αν θέλετε.

Η νέα άρχισε να διαβάξη, ενώ ο Χάμιλτον, άκίνητος μέσα στα μάξιλάρια του, άκουγε τή φωνή που έλεγε:

— «Και συνέβη μια μέρα, όταν τό πονηρό πνεύμα τάραιε την ψυχή τού Σαουλ, να πάρη ο Δαβίδ την άρπα του και να παίξη με τ' άδάχτυλά του τις χορδές. Και ο Σαουλ ένοιωσε άνακούφισι και ή ψυχή του άρχισε να

ήσυχάζη. Και άπτελευθερώθηκε από τό πνεύμα τού κακού.»

ΙΥ

Όταν ή Μαίρη Χάμιλτον έμπαινε ήταν προχωρημένο άπόγευμα. Όλα ήταν σιωπηλά στο σπίτι. Πήγε πρ παράθυρο και έσκυψε μήπως τέτοιο πράγμα, Μαίρη; Θέλω να κάνης κάτι γία μένα.

Σταμάτησε και άπευθυνόμνος στην Τζίνικς:

— Θά ήθελα να μείνω μόνος με την κόρη μου, είτε.

Η Τζίνικς βήκε από τό δωμάτιο, άλλά άφησε την πόρτα μισάνοιχτη. Και όταν, λίγες στιγμές αργότερα ήρθε ο Πήτερ, τού έπτε:

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

σάκκω και σποδώ, όπως λένε οι παπδες.

— Πάω να αλλάξω φόρεμα, αν το θέλεις, είπε με γλυκό ύφος ή Μαίρη.

— Σου ζήτησα μήπως τέτοιο πράγμα, Μαίρη; Θέλω να κάνης κάτι γία μένα.

Σταμάτησε και άπευθυνόμνος στην Τζίνικς:

— Θά ήθελα να μείνω μόνος με την κόρη μου, είτε.

Η Τζίνικς βήκε από τό δωμάτιο, άλλά άφησε την πόρτα μισάνοιχτη. Και όταν, λίγες στιγμές αργότερα ήρθε ο Πήτερ, τού έπτε:

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

Ο Πήτερ τού έλεγε: «Ο πυρετός του έχει ανέβει λιγάκι και δεν έχει πολύ έκκαθαρισμένες ιδέες.

— Πηγαίνετε γρήγορα να άπτελευθερώσετε την καμινέτα τή μικρή. Ο άρρωστός μου μ' έβγαλε έξω και δεν ήθελα να πάω κόντρα.

ή Μαγεμένη Γῆ...

μέσα από δάση πορτοκαλιάς. Αύριο η Μαίρη θα παίρνε το μονοπάτι αυτό κι' ο Μπουν Μάσγκραϊβ θα μπορούσε και αυτός να θαυμάσει την ομορφιά της... 'Ο Πήτερ δεν ήθελε ούτε να το σκεφθῇ. Θὰ ήθελε να στείλῃ ὁ Χάμιλτον ὁποιοδήποτε ἄλλον ἐκτός ἀπὸ τὴν κόρη του. 'Ο Μπουν ἀσκούσε μεγάλη γοητεία καὶ τὸ ήξερε καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸ καὶ ἡ ματαιοδοξία του θὰ ἱκανοποιῶταν ἐξαιρετικά ὅταν βλέπετε ὅτι ἡ Μαίρη θὰ ἐπηρεαζόταν ἀπὸ τὴ γοητεία του αὐτῆς. Καὶ φυσικὰ δὲν θὰ ἄφινε νὰ τοῦ ξεφύγῃ μιά τέτοια κατάκτησι!

Υ

Τὸ πρῶτ' ἦταν κυρίως πὺν ὁ Μπουν Μάσγκραϊβ βρισκόταν σὲ καλύτερη φόρμα. Ἀγαποῦσε τὸ πρῶνόν, γιὰ τὸ ψυχρὸ ντῶς πὺν ἔπαιρνε, γιὰ τὸ θαυμάσιο πρῶγευμα πὺν ἔτρωγε γιὰ τὴν ἡμέρη πρῶνῃ ομορφίᾳ τὸν πορτοκαλιῶνα του. Ἐκανε καθε μέρα πρῶτ' - πρῶτ' περὶ τὰ ἀνάμεσα στὰ δένδρα, πρῶτ' ἀρχιστὶ τὴν καθημερινὴν ἀσχολίαν.

Γιατὶ ὁ Μπουν εἶχε γιὰ τὴν πορτοκαλιῶνα του μιά λατρεία σχεδὸν φανατικὴ. Εἶχε ἀγαπήσει ὡς τώρα πολλές γυναῖκες, ἀλλὰ καμμιά μὲ τὸ θερμὸ αὐτὸ πάθος πὺν εἶχε ἀγαπήσει τὰ δένδρα του. Ἀπὸ τὴ στιγμή πὺν, ἀποπρυνόμενος σὰ νυφὸς, σκόρπιζαν γύρω τους τὸ ὑπεροχὸν ἄρωμα τους, μέχρι τὴ στιγμή πὺν ὁ χρυσὸς καρπὸς τους, ἦταν ὥριμος γιὰ συγκομιδὴ, ὁ Μπουν τὴν φρόντιζε μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια. Γενικά ἦταν ἀνθρώπος ἀρκετὰ τεμπέλης, ἀλλὰ ἡ δραστηριότητά του δὲν εἶχε ὅρια ὅταν ἐπρόκειτο νὰ περιποιηθῇ τὴν πορτοκαλιῶνα του.

Μ' ἕνα λόγῳ, εἶχε μέσα του κάποια ποιητικὴ φλέβα, μολοντὶ κανένας δὲν τὸ ὑποπτευόταν, οὔτε καὶ ἡ μητέρα του, κι' ὅλοι τὸν πίστευαν πὺν σκληρὸ καὶ ἀπὸ τὴν πέτρα. Σκληρὸ μάλιστα σὰν Σάβλιν πὺν ἀπαιτούσε ἕνα κομμάτι σάρκα ἀπὸ κείνον πὺν παραλείπετε νὰ ἐξοφλήσῃ ἕνα χρέος του σ' αὐτόν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἦταν ἕνας Σάβλιν νέος καὶ ὠραίος, ἔχοντας συναίσθησι τὴν γοητείας πὺν ἀσκούσε, τὴν δύναμει πὺν ἀντιπροσώπευε. Γιατὶ τὰ ἀπέραντα κτήματά του ἦταν ἐλεύθερα ἀπὸ κάθε ὑποθήκη. Εἶχε τὴν καταθέσει του στὴν τράπεζαν τοῦ Βορρᾶ, μακριὰ ἀπὸ τὴν διακυμάνει τὴν ἀγορᾶς. Εἶχε δὴ ἀπὸ τὴν κρίσι μὲ τέρასτια περιουσία κι' αὐτὸ γιὰ δὲν εἶχε κάνει χάρι σὲ κανέναν. Φτωχὸς στὰ μικρά του χρόνια, εἶχε ἀγωνισθῇ νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐννοοῦσε νὰ παλαίωῃ ὡς τὸ τέλος. Καμάρωνε γι' αὐτὸ, ὑπερήφανος γιὰ τὸ ὠραῖο του σπιτί καὶ γιὰ τὸ σεβασμὸ πὺν ἐνέπνεε, χάρι στὴν τέρასτια περιουσία του.

Ἐκείνῳ τὸ πρῶτ' ἔκοψε μερικὰ πορτοκαλὶα καὶ γύρισε στὸ σπιτί του γιὰ τὸ πρῶγευμα. Τὰ καθάρισέ μ' ἕνα μαχαίρι καὶ ἀρχισε νὰ τὰ τρώῃ. Τὴν ἴδια στιγμὴν ὁ ὑπὲρ τὸν πῦρ. Ἄλεκ τοῦ ἔφερε μερικὰ πτηνὰ πῦρ ψάρια, πὺν εἶχε πιᾶσει ὁ ἴδιος στὸ ποτάμι, μὲ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Πήγαῖνε συχνὰ στὸ ψάρεμα τὴ νύχτα καὶ τότε ἦταν πὺν τὸν εἶχε δῇ ἡ Μαίρη, καθὼς περνοῦσε στ' ἀμάξι μὲ τὸν Πήτερ μετὰ τὴν ἀπώπειρα αὐτοκτονίας τοῦ πατέρα της.

Πίσω ἀπὸ τὸν ὑπὲρ τὴν μητέρα μιά γάτα μὲ χρωματισμὸ μαῦρο, ἄσπρο καὶ πορτοκαλὶ, μιά ράτσα πὺν ἀφθονεῖ στὴ Φλωρίδα. 'Ο Μπουν δὲν θὰ μπορούσε νὰ πῇ γιὰ πὺν λόγῳ εἶχε διαλέξει αὐτὴ ἀνάμεσα σ' ἕνα σωρὸ ἄλλες πὺν τοῦ εἶχαν προσφέρει. Τὸ μικρὸ δὴ ὡς τὸν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ τὸν ἀκολουθοῦσε σὰν ἕνα σκυλάκι, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν ὑπακούῃ ποτέ. Καὶ ὁ Μπουν, πὺν ἀπαιτοῦσε ὑπακοὴ ἀπὸ ὅλους πὺν τὸν περιβάλλανε, διασκεδάζε πολὺ στὴ σκέψι ὅτι τὸ μικρὸ αὐτὸ ὡς τὸν τολμοῦσε τὸν ἀψηφά. Τὸ εἶχε ὀνομάσει Μπουτ

καὶ τ' ἀγαποῦσε ἴσως γιὰτὶ τὸ ἔμοιαζε στὸν ἀτίθασο χαρακτήρα. 'Ο Ἄλεκ ἔστρωσε χαλὼ ἕνα χαρτί καὶ ὁ Μπουν κάθησε ἐπάνω περιμένοντας νὰ τοῦ ριζῇ ὁ κύριός του τὰ κόκκαλα ἀπὸ τὰ ψάρια.

Ὅταν τελείωσε τὸ πρῶγευμά του, ὁ Μπουν σηκώθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι. 'Η γάτα τὸν ἀκολουθῶσε καὶ διευθύνθηκαν καὶ οἱ δύο πρὸς τὸν πορτοκαλιῶνα. Οἱ ἐργάτες γιὰ τὴν συλλογὴ τῶν καρπῶν δὲν εἶχαν ἔρθει ἀκόμα. 'Ο Μπουν καὶ ὁ Μπουν περπατοῦσαν μόνοι τους ἀνάμεσα στὰ δένδρα, εὐχαριστῶντο καὶ οἱ δύο. 'Ο Μπουν φοροῦσε μπότες πὺν ἔβθαν ὡς τὸ γόνάτο, ἕνα πανταλόνι βελούδινο καὶ ἄσπρο ποικιλισμὸ μ' ἀνοιχτὰ γιαντὰ. Δὲν φοροῦσε καπέλο καὶ τὰ πυκνὰ μαῦρα μαλλιά του ἦταν χτενισμένα πρὸς τὰ πίσω. Τὰ γκρίζα μάτια του, μὲ τὸ ἀδυσημένο βλέμμα τους, φωτίζονταν ἐκείνῃ τὴ στιγμὴ ἀπὸ ἕνα φῶς πὺν σπᾶνε οἱ γνωστοὶ του εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ δένδρα διαδέχονταν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, κατὰφορτὰ ἀπὸ χρυσούς καρπούς. 'Ο δροσερός καὶ καθαρὸς πρωϊνὸς ἀέρας τὸν μεθοῦσε σὰν μεθυσιτικό ποτὶ.

— Ὠραία μέρα, Μπουτ! φώναξε σὲ μιά στιγμὴ.

Ἡ γάτα ὅμως ἔμεινε ψυχρὴ γιὰτὶ εἶχε τὰ μάτια προσηλωμένα σὲ κάτι, πὺν ἐκινεῖτο ἀθρόοβα μέσα στὸ χορτάρι. Κάποιο φίδι ἴσως. Καὶ πράγματι, ἦταν ἕνα φίδι λεπτὸ καὶ μακρὸ καὶ τελείως ἀβλαβές. 'Ο Μπουν τὸ σκότωσε μὲ ἕνα ραβδί πὺν κρατοῦσε. Ἡ γάτα ἀποκαρπύθηκε κυνηγώντας μιά σαύρα καὶ σὲ λίγο ἐναγύρισε στὰ ἴχνη τοῦ κυρίου της. Λίγη ὥρα ἀργότερα εἶχαν φτάσει στὴν ἄλλη ἀκρὴ τοῦ δάσους, κοντὰ σὲ ἕνα σπιτί πὺν ἔμενε ἡ μητέρα του Μπουν. Σ' αὐτὸ τὸ σπιτί, ἄλλωστε εἶχε γεννηθῇ ὁ ἴδιος. Ἦταν ἕνα φτωχικὸ σπιτί, ὅλλὰ τώρα ἦταν φρεσκοδαμμένο ἄσπρο καὶ περιβαλλόμενὸ ἀπὸ περτέρια, πὺν ἕνας κηπουρὸς φρόντιζε μὲ ἐπιμέλεια. Στὴν ἀκρὴ μιάς δεινροστοιχίας διακρινόταν τὸ ὠραῖο καὶ μεγάλο σπιτί ὅπου ἔμενε ὁ Μπουν, ἀλλὰ ἡ μητέρα του εἶχε ἀρνήθῃ κατηγορηματικά νὰ πῇ νὰ μείνῃ μαζὶ του. «Θὰ μείνῃ στὸ σπιτί μου ὅσο ζῶ, παιδί μου», τοῦ εἶχε πῇ. «Ἐνόντισα μπουστὰ στὸν πατέρα σου ὅσο ζούσε, δὲν θὰ γονατίσω ὅμως τώρα μπροστὰ σὲ σένα».

Ἐνοίωθε, βέβαια, τὴν ἐπιβολὴ πὺν ἀσκούσε ὁ γυνὸς της, ἀλλὰ ἀρνιόταν νὰ ἀναγνωρίσῃ σ' αὐτὴν ἕναν ἀφέντη. Αὐτὸ ὡστόσο δὲν τὴν ἐμπόδιζε νὰ ἀγαπᾷ τὸ γιὸ της μὲ ὅλη τὴν τὴν καρδιά.

Ὁ Μπουν τὴ βρῆκε ἐκείνῳ τὸ πρῶτ' στὸν κῆπο της πὺν ἦταν φυτεμένος μὲ λάχανα. Ἦταν περιποιημένη καὶ διατηροῦσε ἀκόμα ἴχνη μίας περασμένης ομορφιάς, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὺν εἶχε γοητεῖσει τὸν πατέρα του Μπουν. Καταγόντα ἀπὸ μιά οἰκογένεια τὴν Γεωργιάς, πὺν οἱ ἀριστοκρατικὲς τὴν παραδόσεις δέχθηκαν γερὸ χτύπημα ἀπὸ τὸ γάμο της μ' ἕνα ἄνδρα κατωτέρου της. Καὶ φυσικὰ εἶχε κούρσι πᾶς ὀριστικὰ κάθε σχέσι μὲ τοὺς δικούς της.

Ὁ Μπουν ἐρχόταν νὰ τὴ δῇ κάθε πρῶτ', Ἡ μητέρα του πηλασίασε πρὸς τὸ μέρος του.

— Τόσο πρῶτ' στὴ δουλειά, μαμά; — Βγῆκα νὰ κόψω ἕνα λάχανο. — Θάρβῳ ἴσως νὰ φῶ μαζὶ σου. — Ἐρεῖς πόσο μὲ ἀρέσουν τὰ φαγητά πὺν μαγειρεύεις.

— Αὐτὸ μὲ εὐχαριστεῖ, εἶπε ἡ μητέρα του κάνοντας ἀέρα μὲ ἕνα μεγάλο μῦθον καπέλο πὺν φοροῦσε γιὰ τὸν ἥλιο. Καὶ πρόσθεσε:

— Ἐμαθα δὲν πὺν πούλησες τὸ Χουαίτ Φέδερ;

— Ναί, σὲ κάποιον Χάμιλτον ἀπὸ τὴν Βιργίνια.

— Πόσο;

— Ὁ Μπουν εἶπε ἕνα ποσὸ.

— Εἶναι πολλὰ. Μπουν, πᾶρα πολλὰ καὶ τὸ ξέρετε.

Αὐτὸς ἔβαλε τὰ γέλια.

Μὴν ἀνακατεύεσαι, μαμά, εἶπε. Κάνω ὅ,τι ἐγὼ καταλαβαίνω καὶ δὲν πέφτω ἔξω.

— Μέχρις ὅτου ὁ Θεὸς δάλη τὴ μύτη του στὴ δουλειὰ σου.

— Ὁ Θεὸς εἶπε: «Θεώθησε τὸν ἑαυτὸ σου γιὰ νὰ σὲ βοηθήσῃ κ' ἐγώ». Ἐχω καὶ γὼ ὅπως ὅλοι τὸ δικαίωμα νὰ κάνω περιουσία. Μ' ἀρρουν τὰ λεφτὰ γιὰτὶ μ' αὐτὰ ἀποκτῶ ὅ,τι θέλω.

— Δὲν ἀπόκτησες ὅμως μ' αὐτὰ οὔτε τὴν ἀγάπη καμμιάς γυναίκας, οὔτε κανέναν φίλο. Ἄν καὶ ἀναρωτιέμαι πόλλες φορὲς ἂν εἶσαι ἱκανὸς νὰ ἀγαπήσῃς ἄλλον ἐκτός ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου.

— Ναί, μαμά, ἔσένα. Ἄν ἔβλης μὲ πιστεύεις, ὅμως εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι ἔσένα σὲ ἀγαπᾷ.

Ὁ Μπουν δὲν συνήθιζε νὰ ἀφίνεσαι γιὰ πολλὰ ὥρα στὴν αἰσθηματικὴν συγκινήσεις. Κάθε πρῶτ' ἐπισκεπτόταν τὴν μητέρα καὶ αὐτὸ ἦταν ἀρκετὸ γιὰ ὅλη τὴν ἡμέρα. Εἶχε ἄλλα πράγματα νὰ σκεφθῇ. Ἐκείνῳ τὸ πρῶτ' ὅμως στὸ μυαλὸ του γυρίαν διαρκῶς τὰ λόγια τὴν μητέρας του: «Ἀναρωτιέμαι πόλλες φορὲς ἂν εἶσαι ἱκανὸς νὰ ἀγαπήσῃς ἄλλον ἐκτός ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου».

Καὶ ὅσοι ὅμως τὸν γινώριζαν ἀναρωτιόνταν πόλλες φορὲς γιὰτὶ δὲν παντρεύονταν. Τὴν ἴδια ἐρώτησι ἔκανε καὶ αὐτὸς στὸν ἑαυτὸ του. Εἶχε ἀγαπήσει διάφορες γυναῖκες, ἀλλὰ ἤθελε γιὰ συντροφὸ τοῦ μιά γυναίκα διαφορετικὴ ἀπὸ κείναις πὺν εἶχε γνωρίσει. Μιά γυναίκα πὺν μοιάζῃ τὴν μητέρα του. Ὅχι στὴν ἐμφάνισι γιὰτὶ τὴν ἤθελε νέα καὶ ὁμορφὴ. Οὔτε καὶ διανοητικὰ, γιὰτὶ τὴν ἤθελε μοντέρνα καὶ μορφωμένη. Τὴν ἤθελε νὰ εἶναι ὁμοία ἀπὸ τὴν ἠθικὴ πλευρά: νὰ ὑποκύπτῃ δηλαδὴ σ' αὐτὸν χωρὶς ὅμως νὰ συντριβεῖται. Μιά γυναίκα πὺν νὰ μπορῇ νὰ ἀντισταθῇ ἀρκετὰ δυνατὰ γιὰ νὰ μπορῇ κι' αὐτὸς νὰ δείχνῃ τὴν ἐπιβολὴ του.

Ὁ πατέρας του ἦταν σκληρὸς στὴ μητέρα του. Ὁ Μπουν ὠνευρεῖτο νὰ εἶναι μαλακὸς στὴ γυναίκα του. Τὴν ἤθελε πολὺ ὁμορφὴ γιὰ νὰ τὴν ἐγκαταστήσῃ μέσα στὸ πολυτελές-στατο σπιτί του. Τὴν ἤθελε καλύτερη ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του, σὰν τὴν μητέρα του. Καὶ κείνῳ πὺν ἤθελε ἐννοοῦσε νὰ τὸ ἔχῃ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πὺν περιέμενε.

Προχωρώντας εἶχε φθάσει σ' ἕνα σημείον ὅπου ἔδλεπε τὸ γαλάζιο νερὸ πὺν ποταμὸν στὴν ἀκρὴ μιάς δεινροστοιχίας ἀπὸ πορτοκαλιῶνες. Ἀγαποῦσε τὸ μέρος αὐτὸ καὶ σταθῆκε λίγο ἀποθαυμάζοντας το.

Καὶ, ἐξαφνικὰ, δέκρινε μιά σιλουέτα κοντὰ του. Μιά σιλουέτα πὺν φῶτιζε σὰν μὲ φωτιστὸφάνο ὁ ἥλιος καὶ πὺν φαίνονταν νὰ ἀνηκῇ στὸ δάσος αὐτὸ μὲ τὴν πορτοκαλιῶνα σὰν μιά νεράιδα πὺν εἶχε προβάλλει ἀπὸ τὰ γαλάζια νερά «ὁ ποταμοῦ».

Τὸ κίτρινο φόρεμα καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά τὴν νέας τὴν τὴν ἔβλεπον σὰν ἕνα πέπλο ἀπὸ χρυσάφι, ἐνὸς τὸ πρόσωπὸ της ἦταν πλημμυρισμένο ἀπὸ φῶς. Γύρω της, οἱ χρυσοὶ καρποὶ πὺν κρέμονταν στὰ κλαδιά τῶν δένδρων, τὰς μᾶτια τὸν νιπὸν φάνηκε σὰν ἡ ἐστάρκωσι τὴν ομορφιάς, σὰν κάτι τὸ ὑπερκόσμιον.

Ἐκανε ἕνα δῆμα πρὸς τὸ μέρος της καὶ ὅταν τὰ μάτια τους συναντήθηκαν, ἡ κοπέλλα μίλησε:

— Εἶμαι ἡ Μαίρη Χάμιλτον, εἶπε. Μὲ στέλνει ὁ πατέρας μου.

Υ

Ἡ Μαίρη εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ πολὺ ἔμπροσθεν τοῦ πρῶτ', χωρὶς ἐνδοιασμό, γὰ νὰ κἀν τὸ διάδημα πὺν τὴν εἶχε ἐπιφορτίσει ὁ πατέρας της στὸν Μάσγκραϊβ. Ὁ Χάμιλτον εἶχε ἐπιμείνει σ' αὐτὸ στέλνοντάς της μῆνυμα μὲ τὴν Τζίνκς: «Θέλω νὰ πᾶς ἀπὸς Μαίρη».

Ὁ Πήτερ εἶχε ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ πολὺ πρῶτ', γιὰτὶ κάποιος εἶχε ἔρθει καὶ τὸν εἶχε πάρει γιὰ τὸν ἀδελφὸ του πὺν εἶχε πέσει θύμα δυστυ-

χήματος. Ἡ Τζίνκς ἦταν ἀπαρνητικὴ μὲ τὸν ἀρρωστὸ της καὶ τὴν Μαίρη, ὕστερα ἀπὸ ἕνα γοῦν πρῶγευμα εἶχε φύγει, γεμάτη γιὰ τὴν ὑπόδοχὴ πὺν θὰ τὴν γινώσκαις σκίες τοῦ μεγάλου σπιτί.

Ἐξῶς ὁ καιρὸς ἦταν δροσερὸς καὶ ὁ ἀέρας γεμάτος ἀρώματα. Τὰ περὶ κλαδιδοῦσαν στὰ κλαδιά. Μαίρη καὶ πᾶσις κολυμποῦσαν στὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ ἐνὸς τὴν ὁρὴν σπᾶνε ἀκίνητοι «μερικὸ ἄσπρο ἐκείνῳ, ὅλος, ὅταν οἱ ἄλλοι δὲν ἀνακατεύονται στὴ δουλειὰ μου. Ἰσα - ἴσα περδίζουν ὑποχωρώντας».

Εἰσάσε πολὺ σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας! εἶπε ψυχρὰ ἡ Μαίρη.

Καὶ γιὰτὶ νὰ μὴν εἶμαι; — Καὶ πὺν ἔρετε ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ σωστό; Ἐγὼ στὴ θέσι σας θὰ ἐνοιασθῇ φρικὰ νὰ βλέπω τοὺς ἄλλους νὰ σκύδουν μπροστὰ μου, μὴν καὶ μόνο γιὰτὶ θὰ ἦμουν ὁ ἰσχυρότερος. — Μὰ ἐγὼ δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τοὺς ἄλλους. Τὸν ἑαυτὸ μου μόνο σκεφτομαι.

Αὐτὸ ἦταν μιά ἀνείσχυνη ὁμολογία, ἀλλὰ ἡ Μαίρη ἐνοιασθῇ νὰ τὴν συγκρατῇ ἡ εὐκρινεία αὐτῆς. — Εἶμαι βέβαιη ὅτι δὲν μιλάτε σοβαρά.

— Σὰς βεβαίω ὅτι μιλάω σοβαρῶτα. Ἡ νίκη ἀνήκει στὸν ἰσχυρότερο. Ἐκείνῳ πὺν θέλω νὰ ἔχω, τὸ ἔχω.

— Τὸ πετυχαίνετε ἴσως εἰς βάρος κάποιου ἄλλου; ρώτησε ἡ Μαίρη, πὺν τὰ μαγούλα τὴν κοκκίνισαν. Ἐξαφνικὰ. Ἐστὶ τὸ σπιτί μας δὲν θάπρεπε ποτὲ νὰ μᾶς τὸ εἶχατε πούλησει, κύριε Μάσγκραϊβ! Εἶναι ἀπίστω μέρος! Ἡ καμινάδα τὴν κουζίνας, οἱ σωληνὲς εἶναι χάλια, κατσαορίδες σ' ὅλες τὴς γωνίες, τὰ ταβάνια σ' ὅλα τὰ δωμάτια σκασμένα... Τὸ δωμάτιό μου ἔχει τόσα σκασιμάτα πὺν ροῦβᾶναι νὰ κοιμηθῶ μέσα.

— Τὶ θέλετε ἀπὸ μένα;

— Νὰ μᾶς δώσετε πίσω τὰ λεφτὰ μας καὶ νὰ μᾶς ἀφῆσετε νὰ φύγουμε.

Ὁ Μπουν κῦτταξε μὲ προσοχὴ τὰ χρυσὰ μαλλιά τὴν Μαίρης. — Ὅχι, εἶπε ἀργά, δὲν θὰ σὰς ἀφήσω νὰ φύγετε. Σώσατε γιὰ μιά στιγμὴ καὶ πρόσθεσε:

— Πού θὰ πηγαίνατε ἂν σὰς ἐδίνα πίσω τὰ λεφτὰ σας;

— Μακριὰ ἀπὸ δῶ! φώναξε ἡ νέα.

— ἔχετε κανένα σχέδιο;

— Ὅχι, γιὰτὶ ὁ πατέρας μου εἶναι ἀρρωστός.

— Τὶ θὰ κάνατε ἂν δεχόμουν νὰ ἐπισκευάσω τὸ σπιτί, νὰ ἀλλάξω τοὺς σωληνὲς, νὰ χρωματίσω τὰ ταβάνια καὶ τὰ πατώματα, γιὰ νὰ γίνω ὅπως τὰ εἶχατε ὠνευρεθῇ;

Τὸ ὄφους τοῦ ἦταν εὐθυμο καὶ τὰ μάτια του γελούσαν καθὼς τάλεγε αὐτὰ.

— Μὲ κοροϊδεύετε!

— Καθόλου! Μπορᾷ σίγουρα νὰ κάνω τὸ σπιτί σας εὐχάριστο. Ἐξέρω ἂν αὐτὲς τὴς δουλειές. Ἄν θέλετε ἔλατε ὡς τὸ σπιτί μου, ἐκεῖ κάτω. Θὰ ὀρετὶ τὴν ἔχω κάνει. Ἦταν ἀληθινὸν ἐρεῖπιον ὅταν τὸ ἀγόρασα καὶ τὰ ὅλα εἶναι μιά ἀπὸ τὴς ὠραιότερες ἐπιπλάσεις τὴν περιοχῆς.

— Φοβᾶμαι ὅτι δὲν ἔχω καιρὸ.

— Ἀς μὴν ἔχετε, δρῶστε λίγο.

Ἐνοίωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ σὲ λίγο βρισκόταν σ' ἕνα καταπληκτικὸ σπιτί. Καταπληκτικὸ γιὰτὶ ἡ λαμπρότητα τοῦ ἦταν ἀπρὸς ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὁ Μπουν εἶχε καλὰ χρησιμοποιοῦσε τὰ χροιάματά του. Εἶχε φέρε διακοσμητὲς ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ἐνοιασθῇ τὸς ὁδηγῆς τὶ ἤθελε.

— Ὅχι παλὰ ἐπιπλά, προπάντων, τοὺς εἶχε πῇ. Δὲν κληρονομήσα τίποτα καὶ δὲν θέλω νὰ ἔχω ἀντικείμενα πὺν χρησιμοποιοῦσαν ἄλλοι.

Ἐπῆλτε τοὺς σχεδιαστὲς σας νὰ ἐπισκευάσω τὸ κτήμα μου, τὴς πορτοκαλιῶνας μου. Ἀπ' αὐτὲς θὰ ἐμπνευσθῶν ἔτσι πὺν τὸ σπιτί αὐτὸ νὰ ἐνοιασθῇ σὲ ἀπόλυτη ἁρμονία μὲ τὸ κτήμα.

— Μήτέρα σας ἦταν ἐκείνη;

— Ὁ Μπουν πρόσθεσε τὴν ἐκπλήξι πὺν φάνηκε στὸ πρόσωπὸ τὴν νέας.

— Ναί. Μάζεψε λάχανα. Θὰ σὰς προκάλεσε σίγουρα ἐκπλήξι. Πολλοὶ παραενοεῖνται βλέποντάς τὴν ἔτσι, ἐνὸς θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ὅ,τι ἤθελε. Ἐπιμείνει ὅμως καὶ προτιμᾷ νὰ κρύβεται, ἐνὸς θὰ ἤθελε.

νὰ τὴν ἔχω στὸ σπιτί μου. Μπᾶ, ἴσως νὰ εἶναι καλύτερα ἔτσι. Δὲν εἶμαι δολικὸς ξέρετε.

— Ἀλήθεια;

Ὁ Μάσγκραϊβ ἤλθε καὶ κάθησε δίπλα της.

— Αὐτὸ σίγουρα δὲν σὰς ἐνδιαφέρει καὶ θὰ βρισκίτε ὅτι μιλᾷ πολὺ γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου. ἔχετε βέβαια δίκιο, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ σὰς δώσω νὰ καταλάβετε μιά καὶ καλὴ μὲ πῶν ἔχετε νὰ κάνετε. Δὲν εἶμαι δολικὸς γιὰτὶ μ' ἀρέσει νὰ κάνω τοῦ κεφαλαίου μου. Δὲν εἶμαι ὅμως κακὸς διὰ τοῦ δόλου, ὅταν οἱ ἄλλοι δὲν ἀνακατεύονται στὴ δουλειὰ μου. Ἰσα - ἴσα περδίζουν ὑποχωρώντας».

Εἰσάσε πολὺ σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας! εἶπε ψυχρὰ ἡ Μαίρη.

Καὶ γιὰτὶ νὰ μὴν εἶμαι;

— Καὶ πὺν ἔρετε ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ σωστό; Ἐγὼ στὴ θέσι σας θὰ ἐνοιασθῇ φρικὰ νὰ βλέπω τοὺς ἄλλους νὰ σκύδουν μπροστὰ μου, μὴν καὶ μόνο γιὰτὶ θὰ ἦμουν ὁ ἰσχυρότερος.

— Μὰ ἐγὼ δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τοὺς ἄλλους. Τὸν ἑαυτὸ μου μόνο σκεφτομαι.

Αὐτὸ ἦταν μιά ἀνείσχυνη ὁμολογία, ἀλλὰ ἡ Μαίρη ἐνοιασθῇ νὰ τὴν συγκρατῇ ἡ εὐκρινεία αὐτῆς.

— Εἶμαι βέβαιη ὅτι δὲν μιλάτε σοβαρά.

— Σὰς βεβαίω ὅτι μιλάω σοβαρῶτα. Ἡ νίκη ἀνήκει στὸν ἰσχυρότερο. Ἐκείνῳ πὺν θέλω νὰ ἔχω, τὸ ἔχω.

— Τὸ πετυχαίνετε ἴσως εἰς βάρος κάποιου ἄλλου; ρώτησε ἡ Μαίρη, πὺν τὰ μαγούλα τὴν κοκκίνισαν. Ἐξαφνικὰ. Ἐστὶ τὸ σπιτί μας δὲν θάπρεπε ποτὲ νὰ μᾶς τὸ εἶχατε πούλησει, κύριε Μάσγκραϊβ! Εἶναι ἀπίστω μέρος! Ἡ καμινάδα τὴν κουζίνας, οἱ σωληνὲς εἶναι χάλια, κατσαορίδες σ' ὅλες τὴς γωνίες, τὰ ταβάνια σ' ὅλα τὰ δωμάτια σκασμένα... Τὸ δωμάτιό μου ἔχει τόσα σκασιμάτα πὺν ρο

Το μαλλί Μοχαίρ είναι πολύ τής μόδας και το προτιμούν όλες οι γυναίκες που ξέρουν να διαλέξουν γιατί έχει πολλά προσόντα: Είναι ζεστό και ανάλαφρο σαν πούπουλο αλλά και πολύ εύκολο να πλεχθεί, γιατί κατά προτίμηση πλέκεται με χονδρές βελόνες που αποδίδουν καλύτερα την πλέξι με το μαλλί αυτό και συγχρόνως δεν πηγαίνει πολύ μαλλί, πράγμα που είναι υπολογίσιμο, γιατί το μόνο του μειονέκτημα είναι η λίγο αλμυρή τιμή του. Πάντως έχει μια πραγματικά ωραία εμφάνιση στη μεγάλη ποι- κιλία των πλεκτών που πλέκονται με αυτό το θαυμάσιο μαλλί.

1. ΕΝΑ ΑΣΠΡΟ ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί Μοχαίρ φανταζί βελόνες Νο 5, 4 περίπου πήχες μεταξωτή κορδέ- λα φαρδύς 5 εκ., 4 κουμπιά μεγάλα.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1=1 π. καλή, 1π ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις βελόνες σας 78π και πλέξτε λά- στιχο 1+1. Έως ότου έχετε μήκος 28 εκ. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε τις μασχά- λες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελό- να από 4π, 2π και 1π.

Πλέξτε κατόπιν ίσια, έως ότου έχετε γενικό μήκος 47 εκ. οπότε θα σχηματίσετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 7π (3 φορές). Ταυτοχρόνως σε γενι- κό μήκος 48 εκ. θα σχηματίσετε το πάρσι- μο του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 10π σε 1 φορά. Θα πλέξετε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρυστά, κλείνοντας προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η βελόνα από 4π και 2π.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλτε στις βελόνες σας 48π και πλέξτε λά- στιχο 1+1. Προς τα αριστερά θα πλέξετε ίσια έως ότου έχετε μήκος 29 εκ. προς τα δεξιά θα σχηματίσετε την πρώτη κουμπότρυπα όταν θα έχετε πλέξει 4½ εκ. Για την κουμπότρυπα θα κλείσετε τους 3π που είναι μετά τους ακρι- νούς 4π και θα τους ξαναπροσθέσετε στην έπο- μένη βελόνα. Τις άλλες 3 κουμπότρυπες θα σχηματίσετε με τον ίδιο τρόπο κάθε 11 εκ. Όταν θα έχετε πλέξει 41 εκ. εν όλω θα σχη-

ματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας προς τα δεξιά κάθε 2η βελόνα από 10π, 5π, 3π και 2π.

Σε γενικό μήκος 29 εκ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη κλείνοντας προς αυτή την μεριά κα- θε 2η βελόνα από 4π και 1π (2 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 47 εκ. εν όλω θα σχηματίσετε τον ώμο κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 7π (3 φορές).

Πλέξτε και το αριστερό μπροστινό με τον ί- διο τρόπο αλλά αντίκρυστά και χωρίς τις κουμ- πότρυπες.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις βελόνες σας 56π και πλέξτε λά- στιχο 1+1 επί 9 εκ. Στο σημείο αυτό σχη- ματίστε το στρογγύλευμα, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα προς τα δεξιά μόν 4π και 3π (5 φορές) και προς τα αριστερά 2π (6 φορές), 3π και 4π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε σε 1 φορά.

Πλέξτε και το άλλο μανίκι με τον ίδιο τρό- πο, αλλά αντίκρυστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ενώστε τα μπροστινά με την πλάτη. Ράψτε τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώ- στε τα μανίκια. Ρελιάστε όλες τις άκρες με την κορδέλα αφού την διπλώσετε στη μέση. Γυρί- στε στα μανίκια ένα στρίψωμα 1 εκ. Κάντε φεστόνι γύρω στις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

2. ΚΟΜΨΗ ΜΑΡΙΝΙΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 180 γραμ. μαλλί Μοχαίρ σε χρώμα μπλε σιέλ, τουρκουάζ ή γερανί—κόκκινο, βελό-

Μοχαίρ, μοχαίρ, μοχαίρ!...

νες Νο 2½, 1 φερμουάρ, βελόνες Νο 1½.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Μους=όλα οι βελόνες πλέκονται καλή. Λάστιχο 1+1=1 π. κα- λή, 1π ανάποδη.
ΔΕΙΓΜΑ: Για να έχετε ένα τετράγωνο 5 εκ. θα πλέξετε 14π επί 40 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις βελόνες σας 134π και πλέξτε μους. Όταν θα έχετε πλέξει 8 εκ. θα αρχί- στε να προσθέτετε κάθε 5 εκ. και στις 2 άκρες από 1π (7 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 44 εκ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλεί- νοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π, 2π (2 φορές) και 1π. Κατόπιν κάθε 4η βελόνα από 1π (2 φορές) και κάθε 6η βελόνα 1π (5 φορές).

Σε γενικό μήκος 53,5 εκ. θα σχηματί- στε το άνοιγμα της πλάτης χωρίζοντας τους πόν- τους σας στην μέση. Αφήστε τους αριστερούς πόντους να περιμένουν και πλέξτε μόνον τους δεξιούς αφού τους προσθέσετε προς τα αριστε- ρά 2π για το στρίψωμα του ανοίγματος.

Όταν θα έχετε πλέξει 56 εκ. θα προσ- θέτετε προς τη μεριά της μασχάλης κάθε εκατοστό από 1π (5 φορές) και σε γενικό μήκος 58 εκ. κατόπιν θα σχηματίσετε την πένα κατά τον εξής τρόπο: πρώτα θα σημαδεύετε τον πόν- τιο από τα αριστερά. Κάθε 2 εκ. θα κλεί- νετε από 1π δεξιά από τον πόντο που σημα- δεύατε (3 φορές).

Σε γενικό μήκος 62 εκ. θα σχηματί- σουν ώμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κα- θε 2η βελόνα από 2π (16 φορές) και 1π (3 φο- ρές). Όταν θα έχετε γενικό μήκος 63,5 εκ. θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλεί- νοντας προς τα αριστερά κάθε 2η βελόνα από 7π, 3π (2 φορές) 2π (2 φορές) και 1π (7 φο- ρές).

Πάρτε τώρα τους αριστερούς πόντους που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξτε και αυτόν τον ώμο με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίκρυσ- τά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις βελόνες σας 142π και πλέξτε μους. Όταν θα έχετε πλέξει 7 εκ. θα αρχί- στε να προσθέτετε και στις 2 άκρες από 4,5 εκ. από 1π (7 φορές).

Σε γενικό μήκος 37,5 εκ. θα σχηματί- σουν πένες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 2η βελό- να θα αφήσετε απλεκτούς και στις 2 άκρες από 4π (10 φορές). Κατόπιν θα πλέξετε σε όλους τους πόντους έως ότου έχετε γενικό μήκος 46,5 εκ. (στα πλάγια θα έχετε 44 εκ.) Στο ση- μείο αυτό θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλεί- νοντας και στις δύο άκρες κάθε 2η βελόνα από 6π, 3π, (2 φορές) 2π (3 φορές) και 1π κα- τόπιν κάθε 4η βελόνα 1π (2 φορές) και κάθε 6η βελόνα 1π (4 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 56 εκ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κα- θε 1 εκ. από 1π (5 φορές) και σε γενικό μήκος 57,5 εκ. θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 6π. Αφή- στε τους δεξιούς πόντους να περιμένουν και πλέ- ξτε μόνον τους αριστερούς κλείνοντας προς τα δε- ξιά τους κάθε 2η βελόνα 2π (3 φορές) και 1π (6 φορές) κάθε 4η βελόνα 1π (5 φορές) και κάθε 8η βελόνα 1π (2 φορές).

Σε γενικό μήκος 61,5 εκ. θα σχηματί- σουν ώμο, κλείνοντας προς τα αριστερά κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές) και 2π (15 φορές).

Πάρτε τώρα στις βελόνες σας τους δεξιούς πόντους που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξτε και αυτόν τον ώμο, με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίκρυστά.

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΕΣ ΤΩΝ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Βάλτε στις βελόνες Νο 1½, 12π και πλέξτε μια λωρίδα 43 εκ. Κλείστε τους πόντους και πλέξτε άλλη μια λωρίδα όμοια.

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 12π και πλέξτε μια λωρίδα μήκους 40 εκ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ενώστε την πλάτη με το εμπρός. Γυρίστε στο κάτω μέρος ένα στρίψωμα 3 εκ. Ράψτε τις

λωρίδες στα μανίκια και στο λαιμό. Ξεχειλώστε λίγο τη μία άκρη που θα ενώσετε στο πλεκτό με κρυφές βελονιές και στην άλλη άκρη περάστε 2 κλωστές μαλλί για να το σφίξετε λιγάκι. Έτσι θα στρώνη πολύ καλύτερα. Ράψτε το φερμουάρ.

3. ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. μαλλί Μοχαίρ φανταζί και 75 γραμ. μαλλί λεπτό στο ίδιο χρώμα. Βελόνες Νο 7 για το Μοχαίρ, Νο 2 για το απλό.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις χονδρές βελόνες 70π με το Μοχαίρ μαλλί και πλέξτε ζέρσευ. Όταν θα έχετε πλέ- ξει 6 εκ. προσθέστε και στις 2 άκρες και κάθε 6 εκ. κατόπιν από 1π (5 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 39 εκ. εν όλω θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα, 3π, 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές).

Σε γενικό μήκος 53 εκ. καθώς και στα 55 εκ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες από 1π και σε γενικό μήκος 57 εκ. θα σχηματίσετε 2 πένες κατά τον εξής τρόπο: Μια κλωστή θα σημαδεύετε τον πρώτο και τον τελευταίο, α- πό τους μεσαίους 28π. Κάθε 2,5 εκ. θα κλεί- νετε από 1π δεξιά από τον πρώτο και αριστερά από τον τελευταίο πόντο (2 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 58 εκ. το όλον θα σχηματί- σουν ώμο, κλείνοντας προς αυτήν τη με- ριά κάθε 2η βελόνα από 4π (4 φορές) και 3π (2 φορές).

Με τις λεπτές τώρα βελόνες και το λεπτό μαλ- λί θα σηκώνετε στο κάτω μέρος 190π και θα πλέξετε 4 εκ. ζέρσευ, 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και πάλι 4 εκ. ζέρ-

γενικό μήκος 63 εκ. θα σχηματίσετε το πά- ρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 10π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αν- τικρυστά, κλείνοντας προς τη μεριά του λαι- μού από 5π.

Με τις βελόνες Νο 2 και το απλό μαλλί θα σηκώνετε στο κάτω μέρος 140π και θα τους πλέξετε 4 εκ. ζέρσευ, κατόπιν θα πλέξετε 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και κατόπιν πάλι 4 εκ. ζέρσευ για στρίψωμα.

ΕΜΠΡΟΣ

Με τις χονδρές βελόνες και το Μοχαίρ μαλλί θα αρχίσετε 76π και θα πλέξετε ζέρσευ. Στα 6 εκ. και κατόπιν κάθε 5 εκ. θα προσθέτετε και στις 2 άκρες από 1π (6 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει εν όλω 39 εκ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές) και 1π.

Σε γενικό μήκος 40,5 εκ. θα σχηματί- στε το ντεκολτέ χωρίζοντας τους πόντους σας στη μέση. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρυστά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 4η βελόνα από 1π (10 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 53 εκ. θα προσ- θέτετε προς τη μεριά της μασχάλης κάθε 1 εκ. από 1π (3 φορές).

Τέλος σε γενικό μήκος 58 εκ. θα σχη- ματίσετε τον ώμο, κλείνοντας προς αυτήν τη με- ριά κάθε 2η βελόνα από 4π (4 φορές) και 3π (2 φορές).

Με τις λεπτές τώρα βελόνες και το λεπτό μαλ- λί θα σηκώνετε στο κάτω μέρος 190π και θα πλέξετε 4 εκ. ζέρσευ, 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και πάλι 4 εκ. ζέρ-

σεύ που θα το χρησιμοποιήσετε για στρίψωμα.
ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις χονδρές βελόνες 36π με το Μοχαίρ μαλλί και πλέξτε ζέρσευ. Όταν θα έχετε 3,5 εκ. θα αρχίσετε να προσθέτετε και στις 2 ά- κρες κάθε 3 εκ. από 1π (11 φορές) και όταν θα έχετε γενικό μήκος 40 εκ. θα σχηματίσετε το στρογγύλευμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π, 2π (8 φορές), 3π (2 φορές) και τους υπόλοιπους 8π σε 1 φορά.

Με τις βελόνες Νο 2 και το απλό μαλλί ση- κώστε στο κάτω μέρος του μανικιού 80π και αφού πλέξετε 4 εκ. ζέρσευ και 1 βελόνα ανά- ποδη στην καλή μεριά του πλεκτού, πλέξτε άλ- λα 4 εκ. ζέρσευ για το στρίψωμα.

Πλέξτε και το άλλο μανίκι όμοιο.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Ράψτε τις ραφές και ενώστε τα μανίκια. Με λεπτές βελόνες και το απλό μαλλί θα σηκώνετε γύρω στο ντεκολτέ 183π, εκ των οποίων τους 49π θα σηκώνετε στην πλάτη. Σημαδεύτε κα- τόπιν τον πόντο που είναι στην μύτη του εμπρός. Πλέξτε τώρα στρογγυλά ζέρσευ κλείνοντας σε κάθε βελόνα πριν και μετά από αυτόν τον πόν- το από 1π. Αφού πλέξετε 2 εκ. θα πλέξετε 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και πάλι 2 εκ. ζέρσευ προσθέτοντας όμως τώρα από 1π πριν και μετά από τον πόντο που είχατε σημαδέψει. Κλείστε τώρα τους πόν- τους και αφού διπλώσετε αυτό το κομμάτι στη μέση, ράψτε την άκρη του στο μέσα μέρος με κρυφές βελονιές. Γυρίστε στο κάτω μέρος τα στρίψωματα και ράψτε τα με κρυφές βελονιές.

Χ. Κ.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ του 90ου παραρτήματος

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΣΥΝΟΛΟ
(Φορέματος και ζακέτας)

Η εποχή που θα εγκαταλείψουμε τα χοντρά μας παλτά έφτασε, γι' αυτό θα πρέπει να τα αντικαταστήσουμε με ένα κομψό ταγιέρ ή ένα πρακτικό σύνολο. Στο παράρτημά μας θα δείτε το πατρόν του κομψού αυτού φορέματος και της άσορτι ζακέτας. Κατάλληλο ύφασμα είναι το μονόχρωμο διπλόφαρδο μάλλινο, σε όποιαδήποτε ποιότητα. Πάντως τα χρώματα που θα φορεθούν την άνοιξη είναι τα κίτρινα, από το μπέζ—κίτρινο της άμμου μέχρι το έντονο κίτρινο του κίτρου.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρόν του φορέματος και της ζακέτας αποτελείται από έννη κύρια κομμάτια. Από αυτά θα κόψετε τα υπ' αριθ. 1, 3 και 7 διπλά χωρίς ραφή, τα υπ' αριθ. 2, 4, 5, 6 και 9 δύο φορές το καθένα, και το υπ' 8 τέσσερις φορές. Θα κόψετε ακόμη δυο μούστρες για τη ζακέτα από τη γραμμή τοποθετήσεως μούστρας του κομμιτιού υπ' αριθ. 5. Θα χρειαστήτε και φόδρα για να φοδράρετε το φόρεμα και τη ζακέτα. Κόψτε από τη φόδρα, διπλό χωρίς ραφή, το κομμάτι υπ' αριθ. 3 καθώς και τα κομμάτια της ζακέτας αφού προηγουμένως τα ενώσετε. Θα φοδράρετε επίσης και τις ζώνες του φορέματος και της ζακέτας. Δώστε να σάς ντύσουν δυο αγκράφες στο φάρδος που θα έχουν οι τελειωμένες ζώνες.

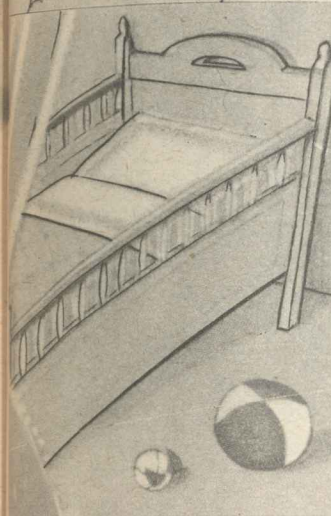
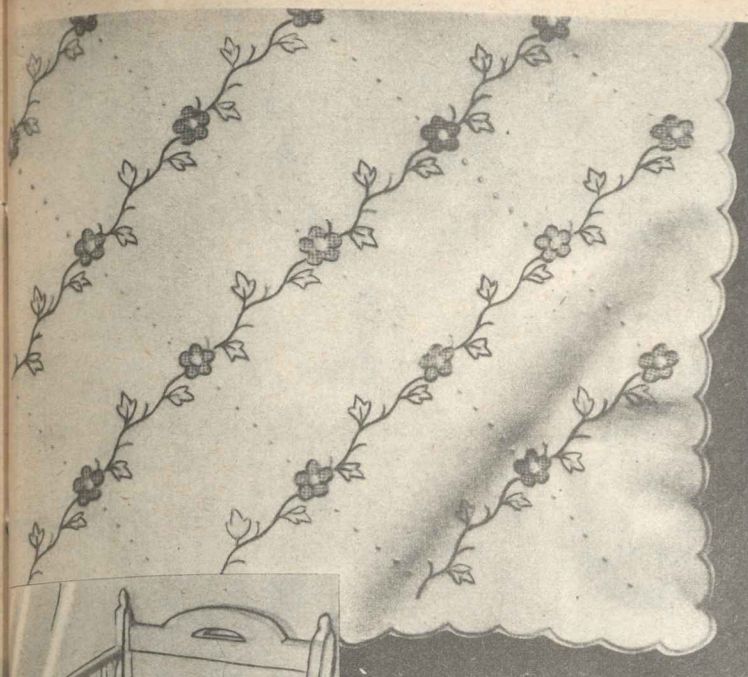
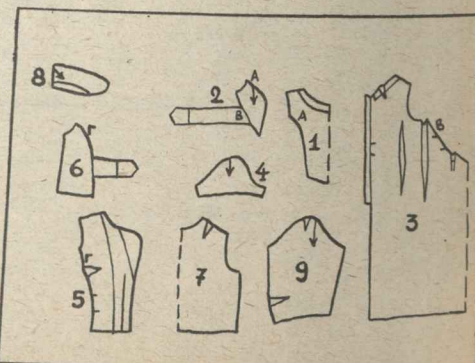
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα έννη κομμάτια του πατρόν, από το παράρτημα, παρακολουθώντας τις διαφορετικές γραμμές τους, σε διαφανές χαρτί. Αντιγράψτε και όλα τα σημάδια τους. Προεκτείνετε το κομμάτι υπ' αριθ. 3 όσο χρειάζεται για το μάρκος σας κλείνοντας και τις πένες ανάλογα. Τοποθετήστε τα κομμάτια στο διπλωμένο ύφασμα σας και κόψτε αφιόνοντας για τις ραφές και τα στριψώματα.

Τρυπώστε, τις πένες και τη ραφή της φούστας, τη ραφή για να ενώσετε τα πλάινά (υπ' αριθ. 2) με το κεντρικό μπροστινό του κορσάκι και τις ραφές των μανικιών. Το κομμάτι υπ' αριθ. 3 θα δουλεύεται συγχρόνως με τη φόδρα του.

Προβάρετε και ενώστε το μπροστινό κορσάκι με το υπόλοιπο φόρεμα. Κάντε τις διορθώσεις και γαζώστε πένες, ραφές και ώμους. Τοποθετήστε τα μανίκια και γαζώστε τα. Γαζώστε ένα φερμουάρ πίσω στην πλάτη, γυρίστε και ρελιάστε το ντεκολτέ και τη ζώνη και ράψτε τα στριψώματα.

Ενώστε τα κομμάτια 5 με το 6 προσέχοντας να συμπίσουν τα ψηφία, αφού τρυπώστε τις πένες των πρώτων κομματιών. Τρυπώστε τις πλάινες, τους ώμους και τις ραφές των μανικιών. Προβάρετε και γαζώστε. Τοποθετήστε τις μούστρες και τα μανίκια και ετοιμάστε το γιακά, του θα τον τοποθετήσετε στη θέση του. Γυρίστε τη ζώνη και ράψτε τη φόδρα της. Ράψτε το στρώμα και την αγκράφα. Ράψτε τη φόδρα και τοποθετήστε τη αφού σιδερώσετε τη ζακέτα.

604 ΣΕΝΤΟΝΑΚΙ: Το απλό αυτό σχέδιο που θα δείτε στο παράρτημα θα το κεντήσετε στο μαξιλαράκι και το σεντονάκι του μικρού κρεβατιού. Όλο το σχέδιο θα γίνη άνεπατό και φεστόνι με λευκή ή βαλσασιή, ή ρόζ κλωστή. Το τελείωμα του σεντονιού θα γίνη με ένα στρίψωμα και αν θέλετε θα κεντήσετε και γωνιά. Την ίδια γωνιά θα κεντήσετε στο μαξιλαράκι σχηματίζοντας τρεις πλευρές όπως βλέπετε στο σχέδιο. Το ίδιο σχέδιο μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε και για σεντόνι μεγάλο καθώς και μαξιλαρία αν τα προτιμάτε κεντημένα.

605 ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΦΑΓΗΤΟΥ: Το σχέδιο που σάς δίνουμε στο παράρτημα είναι πολύ φινό για να κεντήσετε το τραπέζομαντήλο του φαγητού σας. Με το μοτίφ αυτό θα σχηματίσετε ένα σεμέν έπάνω στο τραπέζι προεκτείνοντάς το όσο θέλετε. Θα κεντήσετε σε λευκό λινό με λευκή ή μπέζ κλωστή, με ριζοδελονια άνεπατό και κοφτό. Το κοφτό θα το κάνετε με λεπτό φεστονάκι κάνοντας συγχρόνως και τα μικρά κομπάκια όπως σάς δείχνουμε στο μικρό σχέδιο που βρίσκεται στο παράρτημα. Όλο το άλλο τραπέζομαντήλο θα μείνι ακέτο. Το τελείωμά του μόνο θα γίνη με ένα φαρδύ λωρό που θα κεντηθή με ίδια κλωστή που θα χρησιμοποιήσετε στο κέντημα.

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ του 90ου παραρτήματός μας

602 ΣΕΜΕΝ - ΝΤΕ - ΤΑΜΠΛ: Αυτό το δημοφιλές σεμέν είναι κεντημένο σε λινό ύφασμα με φιλ—τιρέ, ριζοδελονια (τα φύλλα και τα κλαδιά) και άνεπατό τα πουά. Το σχέδιο που θα δείτε στο παράρτημα θα το προεκτείνετε ανάλογα με το μέγεθος του ύφασματός σας. Μπορείτε να το κεντήσετε με λευκή κλωστή ή με χρωματιστή σε ποιοδήποτε χρώμα, ή και να μεταχειριστήτε δυο αποχρώσεις πράσινο για τα κλαδιά και τα φύλλα, ρόζ πολύ πάλ για τα λουλούδια και μπέζ—γκρί για τα πουά. Το τελείωμα θα γίνη με φεστόνι στο μπέζ χρώμα.

603 ΜΠΟΥΚΕΤΑΚΙΑ: Σε όποια ποιότητα μεριά, όπως στη γωνιά των μαξιλαριών ή του σεντονιού σας, σε ένα σεμέν ή καρέ ή ακόμη στις κουρτίνες και τα κουβέρ—λι της κρεβατοκάμαράς σας. Ανάλογα με το που θα τα χρησιμοποιήσετε θα δώσετε και τα ανάλογα χρώματα, όπως αποχρώσεις πράσινου, ρόζ, βαλσασιή, μόν πάλ. Μπορείτε ακόμα να κεντήσετε και με λευκή κλωστή. Όλα τα μπουκετάκια θα γίνουν άνεπατό, φιλ—τιρέ και ριζοδελονια. Μπορείτε αν θέλετε να κάνετε τα λουλουδάκια πουάν—ντόμπρ αν αυτό σας διευκολύνει καλύτερα.

606 ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΑΞΙΛΑΡΙ: Στο προηγούμενο παράρτημα σάς είχαμε δώσει το χαριτωμένο σχέδιο του Ντιόνι για να το χρησιμοποιήσετε στο δωμάτιο του παιδιού. Σας δίνουμε σε αυτό το τεύχος ένα ακόμη νόστιμο σχέδιο που μπορείτε καθώς και το προηγούμενο να το κεντήσετε σε μαξιλαρί, σε κάλυμμα ντιβανιού, σε κουρτίνες κ.λπ. Θα το κεντήσετε σε χοντρό λινό ύφασμα δύο απλικσιών με τσόχα μαύρη, άσπρη γκρι και κόκκινη. Τις άκρες των ποδιών, των χεριών, κάτω από την ύψα, κάτω από το χέρι, το πρόσωπο και το λαιμό θα κεντήσετε με την άσπρη τσόχα. Μαύρο θα γίνη το σώμα, το στόμα, οι κόρες των ματιών και τα φρύδια. Με γκρι θα γίνουν τα ματιά, και με κόκκινο η γλώσσα και η μύτη. Θα χρησιμοποιήσετε κλωστές στα χρώματα που έχει η τσόχα σας.

607 ΜΕΤΡΗΤΟ: Μπορείτε να το κεντήσετε με μαλλί σε χοντρό έταμπ για ταπεταρία. Θα κεντήσετε με ένα χρώμα εκάτι όλο το σχέδιο και θα κάνετε το φόντο με μπέζ ή πράσινο. Το ίδιο σχέδιο μπορείτε να το κεντήσετε και για σεμέν—ντε—ντάμπλ με τα ίδια χρώματα. Αν το σχέδιο είναι στενό μπορείτε να επαναλάβετε τη γραμμή μια ή δυο φορές ακόμη, διακόποντάς την με πέντε ίσιες γραμμές. Αν θέλετε μπορείτε να κεντήσετε σε δυο τόνους πράσινα τα φύλλα και δυο τόνους μπέζ—καφέ τα κλαδιά και τα κοτσάνια. Τις ενδιάμεσες γραμμές θα τις κεντήσετε με την πράσινη κλωστή.

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο το TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τα ρούχα, έγγυάται:

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός αφρός του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αιχμαλωτίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξεβγάλμα.

Εύκολία:

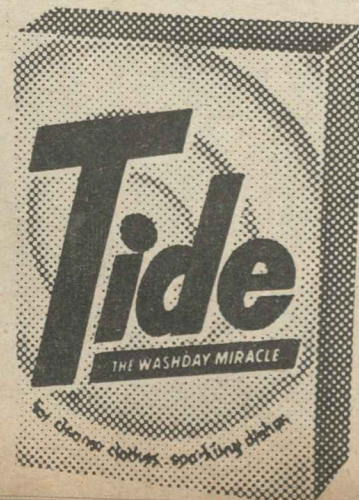
Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τα ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (εκτός ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χαλάτε τα χέρια σας.

Οικονομία:

Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο αφρό, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το TIDE πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρει τα ρούχα, γι' αυτό και τα ρούχα σας θα βαστήξουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Το TIDE είναι άβλαβές για τα χέρια σας. Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πεισδητε μόνες σας ότι:

**ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ
ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!**

Η ΣΥΓΓΝΩΜΗ

Για να συγχωρέσεις
πρέπει να λησμονήσεις

ΓΙΑΤΙ είναι τόσο δύσκολο να συγχωρέσουμε και να ξεχάσουμε το κακό που μας έκαναν; Μήπως η μνησικακία είναι ένα φυσικό αίσθημα; Άλυτο πρόβλημα στο οποίο δυσκολεύεται κανείς να απαντήσει.

Αυτόματα, επαναστατούμε εμπρός στην απογοήτευση που μας δημιουργεί η συμπεριφορά των άλλων. Η θεληματική προσβολή που μας κάνει κάποιος, μας χτυπά μέσα στην ψυχή και πονεμένοι λέμε: «Σε μένα να κάνω τέτοιο πράγμα...»

Όλες οι ψυχρότητες ανάμεσα στους συγγενείς ή τους φίλους γεννιούνται από το γεγονός ότι κανείς δεν μπορεί να συγχωρέσει τον άλλο. Όποτε θέλησα να μπω στη μέση και να συμφιλιώσω δύο ανθρώπους, δρῆκα και από τα δύο μέρη μία αδιεξέλιξη φεβερῆ.

Είναι πολύ παράξενο, γιατί να μας είναι τόσο δύσκολο να συγχωρέσουμε τους άλλους, αφού κι' εμείς κάπου θα έχουμε σφάλει και κάποιου τη συγχώρεση χρειαστήκαμε.

Ίσως να είναι και αυτό μία αίσθηση επανάληψης του εὐαγγελικού ρητού για το «κάρφος» το άγιο στο μάτι του άλλου και «την δοκὸ» το μαδέρι που δεν το βλέπουμε αν και είναι στο δικό μας μάτι.

Σε μία δμοια περίπτωση το δικό μας σφάλμα μοιάζει με το κάρφος. Του άλλου όμως το σφάλμα, Θεέ μου, είναι ασήκωτο σ'α μία σιδερένια δοκός.

Οι πιο καλόκαρδοι... καταφέρνουμε να συγχωρέσουμε, όχι όμως και να ξεχάσουμε. «Συγχωρώ, αλλά δεν λησμονώ». Μά πως λοιπόν νομίζουμε ότι μπορούμε να συμβιβάσουμε τα ασυμβίβαστα αυτά αισθήματα; Με τα λόγια αυτά σπανερώναμε ότι η συγγνώμη μας είναι επιφανειακή, επιπόλαιη, μία απόφαση συγχώρεσως όχι όμως και μία συχώρεση αληθινή.

Και έτσι ξαναρχίζουμε σχέσεις ως πούμε φιλικές, ενώ στο βάθος της καρδιάς μας υπάρχει πάντα μία αμφιβολία, μία δυσπιστία. Αυτά τα αισθήματα ψευτίζουν όλες τις άλλες εξωτερικές εκδηλώσεις μας. Με μία κίνηση, ένα λόγο κάποτε, όλα τα παλιά ξαναρχονται... δεν έχουμε λησμονήσει.

Και όμως με λίγη καλή θέληση και ειλικρίνεια προς τον ίδιο τον εαυτό μας, θα μπορούσαμε να ξεγυμνώσουμε πολλά από κείνα που οι άλλοι μας κάνουν.

Ποτέ βέβαια δεν μπορούμε να μιμούμε στην καρδιά του άλλου, αυτό ισχύει όχι μόνο για ό,τι δημιουργεί πίκρα αλλά και για ό,τι δημιουργεί χαρά. Μπορούμε όμως να σχηματίσουμε μία κοίση, αν αναλογισθούμε πως αισθανθήκαμε έμεις και τί κάναμε έμεις σε μία παρόμοια περίπτωση.

Λίγο να σκεφθούμε με ειλικρίνεια, θα παραδεχθούμε ότι και μεις κάναμε τα ίδια και ίσως και χειρότερα σε κάποιον άλλο. Μπορούμε λοιπόν να βρούμε μίαν εξήγηση για τη συμπεριφορά των άλλων απέναντί μας. Ένα πράγμα που έχει ήδη την εξήγησή του, είναι κάτι που αρχίζουμε να το παραδεχόμαστε.

Χρειάζεται μία προσπάθεια για να συγχωρέσει κανείς. Ας κάνουμε την προσπάθεια αυτή ειλικρινά, ολοκληρωτικά, γιατί μονάχα η αληθινή ή «δαθεία» συγγνώμη σῶνει για πάντα την προσβολή.

Και μην ξεχνάμε ότι η μνησικακία είναι ένα ασήκωτο μολύβι. Πόσο ποιά έλαφρύς γίνεται κανείς άμα το πετάξει πέρα.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

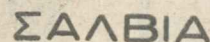

ION
Δεν είναι τυχαίο

Το ότι και οι δύο συμφωνούν
για την ανωτερότητα της
ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ ION

...Γιατί όλοι συμφωνούν!

ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ

Κήπος με παρτέρια ἀπὸ σάλδια.

61

«Γερά προύνια» που καθιέρωσαν περίφημες συνταγές στη γαστρονομική τέχνη...

ΣΤΟ διδύμο του «Φυσιο-λογία της γαστρονομίας» — περίφημος Μπριγιάν — Σαβαρέν γράφει: «Η ανακάλυψη ενός καινούργιου φαγητού συμβάλλει περισσότερο στην ευτυχία της ανθρωπότητας απ' ό,τι η ανακάλυψη ενός νέου άστρου». Ήταν τότε η εποχή των μεγάλων ανακαλύψεων στη μαγειρική. Ο 18ος και 19ος αιώνας σημείωναν το τέλος των «γίγαντιαίων» γευμάτων των αρχαίων και του μεσαίωνα. Και στον τομέα αυτόν σημειώθηκε «επανάσταση στη φύση» του Ζαν-Ζακ Ρουσσώ. Το περίεργο εντούτοις είναι ότι η επανάσταση αυτή στη φύση εκδηλώθηκε με μια άνευ προηγουμένου ραφινάριση της μαγειρικής τέχνης. Οι διασημότεροι μάγειροι προσλαμβάνονταν από τους μεγάλους του κόσμου αυτού. Λογότεχνες, πολιτικοί και καλλιτέχνες θεωρούσαν τιμητικό να ξέρουν να μαγειρεύουν και να καλοτρώνε κι' έγραφαν περίφημα έργα γύρω απ' τη μαγειρική. Οι πιο γνωστοί, που απέκτησαν παγκόσμια φήμη, καλοφαγάδες ήταν οι παρακάτω:

Ο ΜΠΡΙΑ — ΣΑΒΑΡΕΝ (1755—1826)

Ακόμα κι' αν δεν έχετε ιδέα από μαγειρική, ασφαλώς θα έχετε ακούσει το όνομα του Μπριγιάν — Σαβαρέν. Ο Αντέλμ Μπριγιάν — Σαβαρέν, δικαστικός και συγγραφέας, έγραψε πολυάριθμα νομικά διδύλια, που ξεχάστηκαν τελείως. Ένα υπήρξε το έργο του που τον έκανε άθάνατο, ή «Φυσιολογία της γαστρονομίας» που θεωρείται ως το εγχειρίδιο των καλοφαγάδων. Ήταν βουλευτής στη Συντακτική Συνέλευση κι' αναγκάστηκε να φύγει από τη Γαλλία κατά την περίοδο της Τρομοκρατίας. Πήγε πρώτα στην Κολωνία, ύστερα στη Λαζάνη και τέλος στην Αμερική, όπου έζησε, άλλοτε καλά, άλλοτε άσχημα, παίζοντας βιολί, μέχρις ότου ξαναγύρισε στη Γαλλία. Τα αποφθέγματα του ανθρώπου αυτού είναι γνωστά, αλλά εκείνο που είναι άγνωστο είναι οι συμβουλές του για την τέχνη της δεξιότητας. Είναι όμως τόσο επίκαιρες, τόσο πρακτικές και διακρίνονται τόσο για την ψυχολογία τους, που θα μπορούσε κανείς να γράψει διδύλιο δόκτορα, με τον τίτλο «Εγχειρίδιον φιλοδεξιάς». Λέει συγκεκριμένα: Μη προσκολλητέ ποτέ περισσότερους από 12 συνδαιτυμένες. Λίγο ενδιαφέρει αν οι άσχιες τους είναι διαφορετικές, αρκεί τα γούστα τους να είναι κοινά, ώστε να σπάσει ο πάγος μετά τις πρώτες στιγμές της δεξιότητας. Η τραπεζαρία πρέπει να φωτίζεται καλά. Η τάξη των πιάτων που θα σερβιρισθούν, πρέπει να προχωρή από τα πιο βαριά φαγητά στα ελαφρότερα, ενώ τα κρασιά θα σερβιρισθούν αντίστροφα, πρώτα τα ελαφρώς και ύστερα τα βαριά. Προγύμναση που εφαρμόζεται άλλωστε και σήμερα. Οι έργασίες του Μπριγιάν — Σαβαρέν συνετέλεσαν πολύ στην ανάπτυξη της μαγειρικής τέχνης. Ένα δε θαυμάσιο γλυκό, το σαβαρέν, ονομάστηκε έτσι μετά το θάνατό του. Αφ' όσον επίσης μερικές διαλεχτές συνταγές φαγητών.

Ο ΚΑΡΕΜ (1784—1833)

Όταν ο Αντουάν Καρέμ ήταν δέκα χρονών ο πατέρας του, ένας ερμάνης, πατέρας 25 παιδιών και μικρής συγχρόνας, τον πέταξε έξω από την πόρτα, λέγοντας του: «Πάει να βρεις δουλειά!» Ο καλός άγγελος του μικρού παιδιού τον ώθησε σ' ένα εστιατόριο, όπου ο ιδιοκτήτης του τον προσέλαβε σαν μαθητευόμενο και τον δίδαξε το επάγγελμα. Και το άγορό αυτό, που μόλις καταφέρνε να διαβάσει καλά να γράφει, έγινε όχι μόνο ο πιο διάσημος Γάλλος μάγειρος, αλλά και το όνομα που έμεινε παροιμιώδες κι' αναφέρεται όταν πρόκειται να

ΣΑΒΑΡΕΝ

ΚΑΡΕΜ

ΖΑΧΕΡ

ΕΣΚΟΦΙΕ

ΒΑΤΕΛ

ΡΟΣΙΝΙ

Οι διάσημοι καλοφαγάδες!

χαρακτηρίστη ένας ιδεώδης μάγειρος. Είναι, κατά κάποιον τρόπο ο ιδρυτής της γαλλικής κουζίνας. Ο Αντουάν Καρέμ έγινε επίσης ο αρχιτέκτονας της λαχαραπομπαστικής, φτιάχνοντας πελώρια γλυκά σε διάφορα σχέδια που προκαλούσαν τον θαυμασμό των συγχρόνων του. «Επί δέκα χρόνια ήταν αρχιμάγειρος του πρίγκηπα Ταλλεφράνδου και των αυτοκρατόρων της Ρωσίας και της Αυστρίας. Εκεί όμως που διακρίθηκε περισσότερο ήταν στο βαρύνου Ρότσιλντ, που το τραπέζι του έθεωρείτο από τους πολιτικούς, τους λογοτέχνες και τους ζωγράφους, σαν το πρώτο στην Ευρώπη. Ο Καρέμ έγραψε πολλά έργα που αποτελούν αθηνεία, και που τα πιο γνωστά είναι «Ο Παρισινός μάγειρος» κι' «Ο Παρισινός βασιλικός λαχαραπομπαστής». Σήμερα, οι περισσότερες από τις συνταγές του είναι πολύπλοκες και στοιχίζουν πολύ ακριβά.

Ο ΖΑΧΕΡ

Η τούρτα Ζάχερ, όπως και το ξενοδοχείο Ζάχερ στη Βιέννη έκαναν το όνομα αυτό περίφημο. Όμως κανείς σχεδόν δεν θυμάται σε ποιόν ανήκει το όνομα αυτό, ενώ ξέρουμε όχι μόνο την αρχική συνταγή της τούρτας, αλλά και το έτος της κατασκευής της. Το 1832, ο νεαρός Ζάχερ, μαθητευόμενος μάγειρος τότε στο σπίτι του πρίγκηπα Μέττερνιχ, είχε την θρασύτητα να στείλει στο τραπέζι του πρίγκηπα μια τούρτα δικής του κατασκευής. Η επιτυχία του σημειώσε δεν τον μέθυσε καθόλου, ούτε τον έκανε να φαντασθεί ότι από το γεγονός αυτό θα άλλαζε η κατάσταση της οικογένειάς του. Μισό αιώνα αργότερα, ο γιός του ανέφερε ότι τέσσερα άτομα δούλευαν κάθε μέρα για να φτιάσουν την περίφημη αυτή τούρτα, από την οποία έστειλαν 200—400 κομμάτια σ' όλο τον κόσμο. Δίνουμε εδώ την αρχική συνταγή, όπως την άφησε ο Φράντς Γιουράντιν, αρχιλαχαραπομπαστής του ξενοδοχείου Ζάχερ της Βιέννης στο διδύλο του «Ακουώντας τους συγγραφείς της μαγειρικής τέχνης»:

«Χτυπάτε ελαφρά 140 γραμμάρια (45 δράμια) βούτυρο και 80 γραμμάρια (25 δράμια) ζάχαρη. Προσθέτετε 180 γραμμάρια (60 δράμια) σοκολάτα λυωμένη ζεστή κι' ύστερα το ένα μετά το άλλο, 8 κροκούς αυγών και βανίλια. Χτυπάτε σε άφρο τα 8 ασπράδια των αυγών με 80 γραμμάρια (25 δράμια) ζάχαρη. Ύστερα τ' ανακατεύετε όλα με προσοχή. Προσθέτετε στο μείγμα 140 γραμμάρια (45 δράμια) αλεύρι και το ψήνετε σε μείον φούρνο. Κατόπιν το γλασάρετε. —Βράζετε 150 γραμμάρια (50 δράμια) τριμμένη σοκολάτα με 150 γραμμάρια (50 δράμια) ζάχαρη και 40 δράμια νερό. Όταν το μείγμα αυτό γίνη αρκετά πυκνό, το απλώνετε πάνω στην τούρτα, που θα έχετε προηγουμένως γαρνίρει με δερύνκοκο γλυκό.

Ο ΕΣΚΟΦΙΕ (1846—1935)

Με τον Αύγουστο Έσκοφιέ ξαναγυρίζουμε σε μια καινούργια εποχή της μαγειρικής τέχνης, όπου βασιλεύει η απλότητα, όχι μόνο στις συνταγές, αλλά και στην παρουσίαση των πιάτων. «Είμαι ο αυτοκράτωρ των Γερμανών, αλλά σεις είστε ο αυτοκράτωρ της κουζίνας», του είπε μια μέρα ο Γουλιέλμος Β'. Η Γαλλία τον έκανε μέλος της Λεγεώνας της Τιμής για τη μαγειρική του τέχνη. Τα διδύλια του για τη μαγειρική και πρό πάντων ο «Οδηγός μαγειρικής» του μεταφράστηκαν σ' όλες τις γλώσσες και σημειώσαν επανειλημμένες εκδόσεις. Η συνάντησή του με τον περίφημο Σεζάρ Ριτς είχε σαν αποτέλεσμα την μεγάλη νεώτερη ξενοδοχειακή εξόρμηση. Ο Έσκοφιέ υπήρξε ο αρχιμάγειρος της αλυσίδας των μεγάλων ευρωπαϊκών ξενοδοχείων Ριτς, ανάμεσα στα οποία αναφέρονται το «Σαβόι Κάρλτον»

του Λονδίνου, το «Ριτς» στο Παρίσι και το «Εσπλανάντ» στο Βερολίνο. Είναι ένας από τους λίγους «σέφ» (αρχιμαγείρους) που έζησαν την ηλικία των 88 χρονών κι' εργάστηκαν επί 43 ετών, δηλαδή από ηλικία 12 ως 74 ετών. Σε ηλικία 74 ετών δρυσόταν στην Έλβετία όταν παραιτήθηκε από τη σταθούμα του και δέχτηκε την επίσημη προεδρία της ΖΙΚΑ, (έλβετικής εκθέσεως μαγειρικής τέχνης) στη Ζυρίχη. Η σημερινή γενιά των αρχιμαγείρων διαμορφώθηκε, άμεσα ή έμμεσα, απ' αυτόν.

Ο ΒΑΤΕΛ (1635—1671)

Από την ιστορία μαθαίνουμε, ότι ο Βατέλ, έπιστάτης του πρίγκηπος Κοντέ, αυτοκτόνησε, γιατί ένα δείπνο που παρέθεσε ο πρίγκηπας στο βασιλιά Λουδοβίκο ΙΔ' δεν ήταν πολύπλοκα. Για τον Βατέλ ξέρουμε πολλά πράγματα που δεν επιτρέπουν να δεδιώσουμε ότι ήταν μάγειρος. Γεννημένος από Έλβετους γονείς, είχε στο μέγαρο του πρίγκηπα Κοντέ την ευθύνη για όλα τα φαγητά του κτηνίου. Νά πως διηγείται το έπεισόδιο η διασημή Γαλλίδα συγγραφέας κυρία Σεβίλλη: «...ο άνθρωπος αυτός, που τον γνώρισα, βλέποντας ότι σήμερα το πρωί δεν ήρθε το φασκο φάρι που περίμενε, δεν πρόσεξε ν' αφήσει στη ντροπή του τον περίμενε και αυτοκτόνησε μ' «χειρίδιο». Εντούτοις το όνομα του Βατέλ είναι συνδεδεμένο με την τέχνη της μαγειρικής. Ο Βατέλ ήταν ένας αθηνάϊος Γάλλος μάγειρος», γράφει η Άλεις Ούρμπας, σ' ένα διδύλο μαγειρικής που έχει τον τίτλο: «Είναι μαγειρεύει στη Βιέννη».

Ο ΡΟΣΙΝΙ (1792—1868)

Αν υπάρχουν πολλοί καλοφαγάδες ανάμεσα στους μουσικούς, είναι αναμφισβήτητο ότι οι μεγάλοι μουσικοί ήταν ραφινάρισμα καλοφαγάδες. Ο Ροσσίνι, ο συνθέτης του «Κουρέ της Σεβίλλης» και 37 άλλων μελοδραμάτων, δεν ήταν μονάχα καλοφαγάς, μα και περίφημος μάγειρας, που δημιουργούσε νέες απολαύσεις για τον ούρανισκο. Κάποτε έγραψε σε κάποιο φίλο του τα εξής: «Δεν είναι οι όπερές μου εκείνες για τις οποίες θα μιλήσουν πολύ, αλλά για την καινούργια συνταγή σαλτσας, που έφτιαξα και που σπεύδω να σας την ανακοινώσω. Παίρνετε λάδι της Προβηγκίας, αγγλική μουστάρδα, γαλλικό ξύδι, πιπέρι, αλάτι και τα ανακατεύετε όλα μαζί. Προσθέτετε λίγες φιλοκομμένες τρούφες. Το άρωμα που αναδίνει η σάλτσα και οι τρούφες είναι για εκείνον που ξέρει να φάει μια υπέροχη απόλαυση. Αλλάθεια, οι τρούφες είναι ο Μότσαρτ των μανιταριών». Η έκφραση του Ροσσίνι για την τρούφα «Μότσαρτ των μανιταριών», είχε γενική απήχηση στις διεθνείς κουζίνες, γιατί τη γαρνιτούρα από τρούφες και σπινάκι χήνας την ονομάζουν «ά λα Ροσσίνι». Εκείνου που αγαπούσε ιδιαίτερα ήταν τα απωλάια χωρίς κεφάλι, δικής του επινοήσεως, που στήθια όπως θα φανταζόταν κανείς δεν είναι πουλιά, αλλά φέτες μοσχαρίσιου κρέας τυλιγμένες γύρω από γέμιση και δεμένες με κλωστή, έτσι που μοιάζαν με πουλιά χωρίς κεφάλι.

*

Θα μπορούσε κανείς να πη πως ένα καλό φαγητό δεν γεμίζει μόνο το στομάχι, αλλά και τον πνεύμα, και την ψυχή. Πολλοί λένε πως δεν είναι μόνο τέχνη, το να ξέρεις να μαγειρεύεις καλά, αλλά να ξέρεις και να φας. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν τώνε ενδιαφέρει ότι και να φάνε. Υπάρχουν όμως και άλλοι, σαν τους περιφημούς καλοφαγάδες που αναφερόμαστε, οι οποίοι έχουν αναγάγει το φαγητό σε υψηλή περιωπή τέχνη!

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

* ΣΥΝΕΧΕΙΑ: από τη σελ. 61 *

Μια την ημέρα ένδοξως. Ταυτοχρόνως με την έμπνοή σου να παίρνουνε 3 δισκία Σπασμολυσίν ή Σπασμομι-μολυσίν. Θεραπεία τριμήνη.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

...νευρολόγος - ψυχίατρος

ΜΙΚΡΗ ΚΥΡΙΑ: Η εύσυγκνησία και η ταραχή που αισθάνεστε όταν βλέπετε πρόσωπο που σας συγκινεί, κατέπε το κοκκίνισμα του προσώπου σας όταν ντροπιάτε, είναι εκδηλώσεις φυσιολογικές, οι οποίες ρυθμίζονται από το συμπαθητικό νευρικό σύστημα. Εάν όλα αυτά σεις τα αισθάνεστε έντονα, τότε σημαίνει ότι έχετε υπερεσυστήματα του συμπαθητικού νευρικού συστήματος, το οποίο είναι ελεύθερο που μεταδίδει των άλλων ρυθμίζει και τη σπαστική και διαστολή των αιμοφόρων αγγείων. Σοβαρό δεν είναι η κατάσταση σας. Έχει δικό ο σύμ-μωσας σας, αλλά είναι έντονη. Σας συνιστά να κάνετε καμιά είκοσι-πενήντα φορές στο ήπιο σας πλέγμα του συμπαθητικού νευρικού συστήματος, δηλαδή στη κοιλιά σας. Έκ παραλλήλου σας συνιστά να παίρνετε και μια κουταλιά του γλυκού Πασινε-δόλ μεσημέρι και βράδυ προ του φαγητού, καθώς και ένα δισκίο Μπελε-γικά, προί μεσημέρι και βράδυ.

ΜΠΡΟΓΚΛΙΝ: Να κάνετε από πει-δί σας ένα έγκεφαλογράφημα, να εξε-τάσετε τα κόπρανα του, πασατολογι-κά, να εξετάσετε το αίμα του κατά Βασμαν, να κάνετε κρανιογραφία και να μου στείλετε το αποτέλεσμα για να προσανατολισθώ και αναλόγως σας κα-θοδηγήσω για τη θεραπεία του. Αυτά δεν είναι τα ποσοστά δουλειές για να λυθούν άπλως με μια συμβουλή. Χρει-άζεται σοβαρή μελέτη και παρακολού-θησι.

ΚΙΤΡΙΝΗ: Διερωτάσθε γιατί σας αποπνέει ο σύμωσας σας και δεν ξε-ρετε εάν είναι άνικκος ή εάν σας ά-πατά. Αλλά άφκει να του γκρινιάζετε ότι σας άπατά για να τον κλέψετε να σας μισή. Αλλά δεν άποκαλείται με τη λήστευσία σας να έπαθε ψυχική έ-κνικνότητα. Νομίζω ότι σεις μόν έχε-τε ανάγκη να θεραπεύσετε τη λήστευσ-ία σας και να γίνετε τρυφερότερη, αυτός δεν να ύποπτη κάποια τωμική θε-ραπεία.

ΑΘΗΝΑΙΑ. Τρίτολι: Το ζήτημα για το οποίο ύπάζετε τη γνώμη μου είναι περισσότερο κοινωνικό, παρά Ιατρικό. Μου γράφετε ότι σας άπέκριναν ότι ο σύμωσας σας έπαψε από μικρός από έπιληψία και με ρωτάτε εάν η έπιλη-ψία θεραπεύεται ή όχι και εάν πρέπει να τον γαρίσετε. Μόνον εάν άποκαλυ-φθή η πακαλούσα αίτία και ύπάρξη τρόπος να εκρίζωθή αυτή, μόνον τότε είναι δυνατό να θεραπευθή. Η έπιλη-ψία, πάλιν, είναι πολύ σπάνια. Αλλά, ύπάρχουν πολλοί και πολλές που πάντως από έπιληψία και έν τούτοις δεν καταφεύ-γουν σε διάλυση. Αυτό εξαρτάται από τις ψυχικές διαθέσεις εκάστου. Σεις μόνι σας θα άποφασίζετε εάν ύποπτη ή όχι να κάνετε τη θυσία να άνεχθή-τε την κατάστασή του.

ΑΙΜΥ: Να γίνετε πιο πρακτική και να μην σκέπτεσθε από πράγματα. Δέν είναι καμιά σημασία. ΟΜΟΡΦΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΧΩΡΙΣ ΜΥ-ΡΩΔΙΑ. Κύπρι: Κατά περίεργη έπι-πτασι και σεις άναυαγείτε για το έβιο πόνγμ. Αφίστε τον έαυτό σας έβιο-πώρο να γελάει όσο θέλει για να ξε-πάσει και θή όποτε ότι δεν θα σας ένοιαζε πιά να γελάσετε. Αυτά παθαί-νουν τα παιδιά στο δημοτικό σχολείο, τα οποία όσο προσπαθούν να συνκα-τάξουν να μην γελούν, γρήγορα άδου-νται το δάσκαλο, τόσο περισσότερο ξε-σπούν σε γέλια. Η νευρική έπιληψία σας αυτή θα κατευθυνθή όταν συναναστρα-φείτε περισσότερο κόσμο και ξεθαρευ-θήτε λιγάκι. Άλλωστε καλότερα να εί-σθε γελιστή παρά σκυθρωπή.

ΑΙΑΗ: Να παίρνετε μια κουταλιά του γλυκού Νεβράλ μεσημέρι και βρά-δυ προ του φαγητού και ένα δισκίο Ποσά προί μεσημέρι και βράδυ ύστε-ρα από το φαγητό.

ΜΙΡΚΑ: Η έλξη και μάλιστα ά-πο άνδρα που έλξηται η γυναίκα στην ηλικία 70 ετών είναι παθολογικό σύμπτωμα. Έο' όσον μάλιστα έχει την ιδέα ότι θέλετε να την δηλητηριά-σετε για να άπαλλαγθή απ' αυτόν, έλξηται έόσον παρουσιάζει συμπτώ-ματα μανίας καταδιώξεως, πρέπει ό-μως προσέξτε να τον βάλετε σε νευροψι-χιατρική κλινική να κάνει θεραπεία. Προσέξτε τον γιατί ύποπτη να γίνη έπικίνδυνη. Μην το παίρνετε για ά-στέίο το πόνγμ, γιατί ο άνθρωπος ύποφέρει πολύ.

Κ. ΓΑΡΦΑΛΙΔΗΣ

Μέλι ή ιδανική τροφή

Το πρωί απαραίτητον το μέλι
Είναι πηγή υγείας & ζωτικότητας

Αγοράζετε ποιότητα

Έκατομμύρια γυναίκες στην Αμερική και Ευρώπη για να έχουν καλοβαμμένα και γερά νύχια χρησιμοποιούν το μοναδικό βερνίκι ονύχων

DURA-GLOSS

ΠΡΟΣΟΧΗ: Είναι το μόνο που περιέχουν FLEX-FILM συστατικό για να δυναμώση τα νύχια.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΜΑΞ ΛΙΒΑΣ
ΓΩΝΙΑ ΑΘΗΝΑΙΟΣ & ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 28.560

'Απόκρηες στη Βιέννη

ΒΙΕΝΝΗ, Μάρτιος.—'Απόκρηες! Και χρειάζαμε τόσα χρήματα για να διασκεδάσουμε λίγο. Τόσα και τόσα χρήματα!

«Οι απόκρηες είναι μόνο για τους πλούσιους», μου είπε η γυναίκο-
λα που έρχεται και με παραδουλεύει.

Μια τέτοια κοδέντα δεν θα την ακούσετε στη Βιέννη, παραδείγμα-
τος χάριν. Οι απόκρηες, όπως και κάθε μία εορτή είναι για όλους. Δεν
'ε' ακουμπήθη το κεφάλι της στην παλάμη της ή Βιεννέζα, 'ν' αρχίστη τις
κλάμες, «έχ! είμαι φτωχιά», ατελείωτα άχ και βόα. Και δεν θα πέσει σε
άσπρη μελαγχολία.

Κατ' αρχήν εργάζεται η Βιεννέζα. «Οχι μόνο η Βιεννέζα, αλλά και η
Γαλλίδα και η Γερμανίδα. Κατ' αρχήν εργάζεται η γυναίκα η μεσευρω-
ταία, πρέπει να πούμε. Το πούγγι της πιθανόν να μην είναι παραφου-
σκωμένο, πάντως υπάρχει ένα πούγγι. Μά φυσικά παίζει ρόλο και η δια-
παιδαγωγία.

Εμείς οι Έλληνίδες, θ' απαντήσουμε «καλά εύχαριστώ», στην ερώ-
τησι «πως τα πάμε». Και σε λίγο, αρχίζουμε ένα ατέλειωτο κομπολόι
από παράπονα, κλάμες, απογοητεύσεις, δάκρυα. Η Γαλλίδα δεν απαντά
«καλά ευχαριστώ». Στη γλώσσα μας θα μπορούσαμε έτσι να την πού-
με την απάντησι της: «σιγά - σιγά όλα θα πάνε καλά». Η Γερμανίδα
συνηθίζει 'ν' απαντά: «'Οφείλουν όλα να πάνε καλά. Και η Βιεννέζα λέ-
γει: «Τά καταφέρνω».

Τα καταφέρνει να είναι πάντα χαμογελαστή. Τα καταφέρνει να είναι
καλοντυμένη και μέσα και έξω από το σπίτι. Τα καταφέρνει να είναι τα
παιδιά της ευταρουσίαστα, το σπίτι της καλοστρωμένο, να εορτάζει άν-
θρωπινα χριστουγεννα, Πρωτοχρονιά, Πάσχα, τα καταφέρνει να διασκε-
δάσει την απόκρηά της.

Βέβαια δεν παλεύει μονάχη της η Βιεννέζα. Της παραστέκεται ο
Δήμος της Βιέννης, με τα φθηνά του σπιτί, της παραστέκεται το Κρά-
τος, με τις τόσο εύριες και ανακουφιστικές του κοινωνικές ασφαλίσεις.
Μά ωστόσο, παρόλα αυτά, δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε την αξιο-
σύνη της Βιεννέζας.

Προτείνω να πούμε σ' ένα διεννέζικο στίτι τώρα με τις απόκρηες.
Το στίτι που θα μπορούσε να είναι ένα εργατικό σπιτί, το στίτι της
παραδουλεύτριας μας θα είναι. Σπίτι, δηλαδή ένα δωμάτιο και κουζίνα.

Η εστίαση είναι καθαρή, γυαλισμένο το πόμολο, 'Η κουζίνα της
είναι και η είσοδος του σπιτιού της. Από την κουζίνα μπαίνει στο δω-
μάτιο. Οικονομία χώρου. Τι κουζίνα είναι όμως έτοιμη εδώ; Ούτε βρώ-
μα, ούτε καθαρή κατσαρόλα πάνω στο τζάκι. Όλα τα κουζίνα κλα-
πασκουμάτα κρυβούνται. Θα ξαναπροβάλουν, την ώρα που θα τα χρει-
αστούν. Μετά θα ξαναμπουν στο ντουλάπι. Το τραπέζι με τις καρέκλες,
είναι η τραπέζια της οικογένειας.

Μα εκείνο που θα τραβήξει την προσοχή μας, εδώ στο στίτι της πα-
ραδουλεύτριας, με τη σημερινή μας την επίσκεψη, θα είναι οι απόκρηάτι-
κες κορδέλες. 'Αποκρηάτικες κορδέλες σ' όλα τα χρώματα συνδέουν όλες
τις άκρες και τις γωνίες της κουζίνας. 'Αποκρηάτικες, μεγάλες, χρω-
ματιστές, χάρτινες δεντάλιες και ένα πλήθος άλλα αποκρηάτικα, φθη-
να, χάρτινα στολισμάτα στους τοίχους. 'Αποκρηάτικο καπελίνο φορεί
το παιδάκι κι 'αποκρηάτικη μπιτάρα στη μπουλά του.

Είναι 'Απόκρηες! Για το παιδί της άνορασε το αποκρηάτικο γλυκό.
Τα γνωστά μας «κράπφεν». Τα αγόρασε. Δεν ξεροσπάλασε άφες βρι-
θα, μπροστά στο τζάκι, να τα φτιάξει και να της κοπεί η μέση και να
χάσει το κέρι της. Φυσικά, αγόρασε πολύ λιγότερα, μα οικονομίσει το
κέρι της κι' αυτό θεωρείται το κυριώτερο. Το παιδί της, κάθε μέρα έ-
χει το κράπφεν του, κάθε μέρα φορεί την αποκρηάτικη μπιτά, το απο-
κρηάτικο καπελίνο και διασκεδάει κάθε μέρα με τις αποκρηάτικες κορ-
δέλες, δονώντας τις από δω, εκεί.

Το Σάββατο θα πάει και η ίδια στο καπνείο — αποκρηάτικα στο-
λισμένο θα είναι και το καπνείο — με τον άντρα της και θα τα κοπα-
νίσουν οι δύο τους.

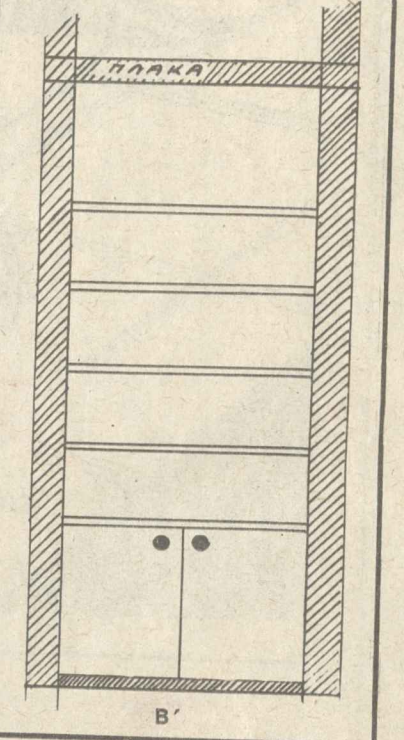
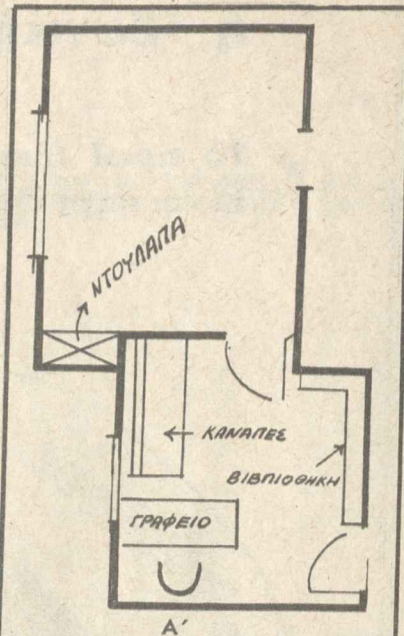
Στο τέλος της 'Αποκρηάς θα τα κρύψει τα στολίσια κι 'αποκρηά-
τικα σε 'Ιδαίτερο κουτί, όπως έχει κρύψει και τα στολίσια τα χριστου-
γεννιάτικα και τα στολίσια του Πάσχα.

Δεν ξέρω αν ευχαριστήθηκα μ' αυτή την αποκρηάτικη επίσκεψη,
νομίζω όχι, έπειδή... δεν μάς τράταραν. Δεν προσφέρουν τίποτα. 'Οχι.
Δεν προσφέρουν. 'Εκτός εάν είστε προσκαλεσμένος. 'Ο προϋπολογισμός
δεν θα στραβοπατήσει, έστω και αν πάτε επίσκεψη, έστω και αν είναι
'Απόκρηες. Το ζευγάρι θα γυρίσει ίσως στραβοπατώντας το δρόμο στο
σπίτι, μα ο προϋπολογισμός θα στέκεται γερά στα πόδια του. Διότι...
Διότι εμείς είμαστε φτωχοί άνθρωποι, κυρία μου. Είμαστε εργα-
τικοί. Και πρέπει να έχουμε το νου μας, όταν θέλουμε να διασκεδάου-
με τις γιορτές μας και όταν θέλουμε να είμαστε όπως πρέπει.

Π. Μαξίμου

"Π. Δρόσος"
'Υφάσματα
'Επιτηλώσεις
ΕΡΜΟΥ 37 ΤΗΛ 21-437 ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

σας συμφωνώ να είναι υφαντό υφασ-
μας σέεται συνήθως την κο-
λύ. Στο ύψος που έχουν τα έπι-
πλα πρέπει να τοποθετηθεί υφαντό
ζεστό χρώμα γκρενά, κεραμί-
λι κλπ. Στην Άθινα θα δοθεί
στο κατάστημα 'Αλφειά, που
δδδ Βουκουρεστίου.

Α. Δ. 482: Δεν μου γράφετε
πό που μου στέλνετε το γράμ-
μα. Οι δυο μικρές ντουλάπες
και άριστερα των κρεβατιών δεν
παι να γίνουν βαθύτερες από 40
πόντους. Τα κρεβάτια και οι ντου-
λάπες να γίνουν από εύλογο
πλάτος. Κατά τα άλλα είναι σύμ-
πλεκ.

Θ. Ο., Αίγιο: Χρώμα υφαν-
ταπειταρίας προς το πράσινο
διδ. Τοποθετήστε ακόμα και
μπά. Στο κώλ, δύο πολυθρόνες
και ένα τραπέζι.

ΤΖΟΥΛΙΑ, Ένταυθα: Στο
θα τοποθετήσετε κονσόλα και κα-
θη στον τοίχο απέναντι στην ε-
σο, από φερ - φορέ. 'Ο χώρος
τραπέζιας είναι πολύ μικρός
τόσα μεγάλα κομμάτια. Είναι
φονος να τα πουλήσετε και να
σι τους να τοποθετήσετε στα
μην μπορεί χαμηλό στενωπάρ
πολυθρόνες. Σε περίπτωση
χρησιμοποίησης αναδιπλούμε-
νής. Με το δείγμα που μου
λάτε ταίριαζει πράσινο σκούρο.

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ Σ. Α.: 'Ε-
νός σεβεται συνήθως την κο-
λύ. Στο ύψος που έχουν τα έπι-
πλα πρέπει να τοποθετηθεί υφαντό
ζεστό χρώμα γκρενά, κεραμί-
λι κλπ. Στην Άθινα θα δοθεί
στο κατάστημα 'Αλφειά, που
δδδ Βουκουρεστίου.

Α. Δ. 482: Δεν μου γράφετε
πό που μου στέλνετε το γράμ-
μα. Οι δυο μικρές ντουλάπες
και άριστερα των κρεβατιών δεν
παι να γίνουν βαθύτερες από 40
πόντους. Τα κρεβάτια και οι ντου-
λάπες να γίνουν από εύλογο
πλάτος. Κατά τα άλλα είναι σύμ-
πλεκ.

Θ. Ο., Αίγιο: Χρώμα υφαν-
ταπειταρίας προς το πράσινο
διδ. Τοποθετήστε ακόμα και
μπά. Στο κώλ, δύο πολυθρόνες
και ένα τραπέζι.

ΤΖΟΥΛΙΑ, Ένταυθα: Στο
θα τοποθετήσετε κονσόλα και κα-
θη στον τοίχο απέναντι στην ε-
σο, από φερ - φορέ. 'Ο χώρος
τραπέζιας είναι πολύ μικρός
τόσα μεγάλα κομμάτια. Είναι
φονος να τα πουλήσετε και να
σι τους να τοποθετήσετε στα
μην μπορεί χαμηλό στενωπάρ
πολυθρόνες. Σε περίπτωση
χρησιμοποίησης αναδιπλούμε-
νής. Με το δείγμα που μου
λάτε ταίριαζει πράσινο σκούρο.

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

Π.Α.Κ., Μυτιλήνη: Στο κούβα-
του δημιουργείται, στο παλόνι
τοποθετήστε ράφια όπως έμο-
νούνται στο σχ. Β'. Η πόρτα
στον αριστερό χώρο. Τα
στον αριστερό χώρο. Τα

ήστε εκάτι No 320 και 319 για τις
τελείες και τους κύκλους. Για τα «X»
και τις πλάγιες γραμμές θα μετακι-
νηθείτε κίτρινα No 483 και 481. Τα
χρώματα αυτά είναι για μεταξιά «Ε-
λεφαντός». Όσο για το σχέδιο 571
δεν νομίζω ότι θα μπορούσε να δο-
θεί άμεσο συνδυασμό με τα πετα-
τάκια που έχετε κεντήσει. Θα ήταν
προτιμότερο να κεντήσετε με τα ίδια
χρώματα που κάνετε και τα πετατά-
κια.

ΑΝΤΩΝΕΛΑ: Διδάστε την προ-
νομή απάντησι μου.
ΑΡΑΠΑΚΙ Καραδότσι: Το τί λι-
νό θα χρησιμοποιήσετε για το τρα-
πεζομάντλο του σαγηνού που θα φτιά-
ξετε εξαστάρι, όπως καταλαβαίνετε,
από το σχέδιο που θα διαλέξετε. 'Ε-
γώ θα σας πρότεινα το σχέδιο 'Υ'
αριθ. 595 του 234ου τεύχους μας. 'Ε-
το κορτό που δημοσιεύουμε στο παρόν
τεύχος. Για το πρώτο θα πρέπει να
πάρτε λίγο ευρωπαϊκό λευκό. 'Όσο
για το δεύτερο προτιμήστε να 'ν' κεν-
τήσετε σε Ιταλικό εκρύ. 'Όσο για
γυαλισμένο λινό είναι κάτι μοντέρνο.
Πόσο θα χρειαστείτε εξαστάρι από
μεγάλο που το θέλετε, είναι όμως πολύ
πρακτικό να μην το κάνετε πολύ με-
γάλο για να το χρησιμοποιήσετε και για
τοσά. Το μονογράμμά σας θα δημοσι-
ευθεί προσέχως.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Κ.Σ. Σάμος: 'Αρχαί-
κό σχέδιο μετρητό είναι το 598 του
234ου τεύχους μας, αλλά δεν νομίζω
πως είναι κατάλληλο για μεταξιά.
Σχέδια για μεταξιά δεν δημοσιεύου-
με πολλά γιατί δεν συνήθιζαν πλε-
ον. 'Ισως σε προσέχει τεύχος να δη-
μοσιεύσουμε.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ: Πει-
ρασιεύ: Το μονογράμμά σας θα δη-
μοσιευθεί προσέχως.

Θ. Ο., Αίγιο: Τα μοντέρνα γαλι-
είναι μονόχρωμα σκέτα, σε παστέλ
χρώματα δροσμών. 'Υπερ κλπ. Πάντως
για να σας εξηγήσουμε θα δημο-
σιεύσουμε σε προσέχως τεύχος 'Επε-
λη ενδεικτικού προσωπικά για υφαντά
μονόχρωμα γαλι. Αν θέλετε γράψτε
μας τι στοιχείο το μέτρο και αν έ-
σας υφαινετε για τούλημα. Σχέδιο
για μεταξιά είναι δημοσιεύουμε. Πο-
λά και πάρα θα ξαναδημοσιεύσουμε.
Αν θέλετε είναι, υποθέτω, θα σας
απάντησι η συντάκτις της μόδας.

ΕΛΜΑ, Θεσσαλονίκη: Πατρών για νυ-
κτικό έγινε δημοσιεύει στο 234 τεύ-
χος. Σε προσέχει τεύχος θα δώσουμε
και «Μπελμπυ - ντόλ». Τα αρχικά σας
θα δημοσιεύουν προσέχως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙ-
ΚΑΣ»: Σοφάδες: Πολλά σχέδια μετρο-
τά για σεμνέν έγινε δημοσιεύει. Δεν
φροντίζουμε ότι σας δεσμεύει αν γρά-
ψουν για έπιπλα. Και πάρα όμως θα
ξαναδημοσιεύουμε.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ
...μαγειρικής
Σ. Γ.: Τη συνταγή για τη γιουρ-
τόπητα τη δημοσιεύουμε σε προηγου-
μένο τεύχος. Για το «Μυσταίο λο-
υ» να κοιτάτε τη λίστα των υφασμα-
των προηγούμενων την κάνετε υτεκα-
τα. 'Εγώ είχα γράψει για την άνοιξη
χτό, έσοχη δερνάται: κίτρινο, κα-
κέλα: γκριά - σταχτιά άνοιχτά. Τα
ντουλάπια της κουζίνας θα γίνουν ε-
πας το Σχ. Γ' που δημοσιεύω για
σας. Λύσι για κουζίνα—πρόχειρο
τραπέζιας έχω δημοσιεύει σε προ-
ηγούμενο τεύχος.

ΣΑΛΟΝΙ: κίτρινο - κρέμ, τρα-
πέζια: γκρι - διολε, υποδοχή: γα-
λάσινο, είσοδος: μπλε - κεραμί-
λι άνοιχτό, κοίτη: ροζ - διολε άνοι-
χτό, έσοχη δερνάται: κίτρινο, κα-
κέλα: γκριά - σταχτιά άνοιχτά. Τα
ντουλάπια της κουζίνας θα γίνουν ε-
πας το Σχ. Γ' που δημοσιεύω για
σας. Λύσι για κουζίνα—πρόχειρο
τραπέζιας έχω δημοσιεύει σε προ-
ηγούμενο τεύχος.

ΑΝΝΑ ΔΟΥΚΑ-ΙΤΟΥ: Πειρασιεύ:
να συνδυάσετε το άνασπατ σας με ά-
παρά γράμματος γκρι άνοιχτά, ή
πλευρα αναλόγως τι πηγαίνει καλύτε-
ρα. Αλλά φυσικά για την άνοιξη. Πάρε
τι παρόν μπορείτε να το φοράτε με
παρα έλαττωμα από σινετ ή δέρμα.

ΙΟΥΛΗ Κασέλα: Βεβαίως μπορείτε
να κοιτάτε τη λίστα των υφασμα-
των προηγούμενων την κάνετε υτεκα-
τα. 'Εγώ είχα γράψει για την άνοιξη
χτό, έσοχη δερνάται: κίτρινο, κα-
κέλα: γκριά - σταχτιά άνοιχτά. Τα
ντουλάπια της κουζίνας θα γίνουν ε-
πας το Σχ. Γ' που δημοσιεύω για
σας. Λύσι για κουζίνα—πρόχειρο
τραπέζιας έχω δημοσιεύει σε προ-
ηγούμενο τεύχος.

Θ. Ο., Αίγιο: Τη ζακέτα σας να τη
πάρτε τρούκα-κό, με έλαττωμα τό-
τε και για τα άλλα. Τα άλλα να
είναι βέβαια. 'Επίσης μπορείτε να
πάρτε το γιακά με λάστιχο πλε-
ον σε γαλάζιο γκρι σκούρο.

ΛΟΡΑ Κ.: Θα είχατε πολύ κομψά
μην με τα φορέματα που έχετε έ-
παι. Να αγοράσετε μαύρες σατέν
όλες και άσπρη γάντια. 'Εχετε 'ν' ο-
πας πας φορούνται με όποιαδήποτε
αυτινέ τούλινα. Τα γάντια υποθέ-
τω στα κατσαρόλια γυναικείων εί-
ναι. Για την έτολ συμφωνώ άπολύτως.
Προσέχει την κορτίνα και την ένω-
αί της. 'Η ζώνη νομίζω πως δεν
παιλάται. Καλή διασκεδασί.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ
...παραρτήματος
Κ. ΣΕΡΑΦΕΙΔΟΥ: Λαμία: Το μο-
νογράμμά σας θα δημοσιευθεί σε προ-
ηγούμενο τεύχος. 'Ομορφο σέτ θα δο-
θεί το 238 τεύχος, αλλά θα ξαναδημο-
σιεύουμε.

ΛΕΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Λεμεσός:
Για είχα απαντήσει μένω το περι-
οδικό στο προηγούμενο γράμμα σας
και πάρα σας λέω ότι δεν μου έση-
γησε ακριβώς τι θέλετε. Στείλτε μου
πάλι το σχέδιο με περισσότερες λεπτο-
μέρες ζωγραφισμένο το λασό του
και ποιά ακριβώς θέλετε να πένουν τα
κορτά ή τα λουλούδια.

ΜΑΙΡΗ Ι. Γ. Αίγιο: Για το 589
τεύχος όπως γράφουμε θα χρησιμοπο-
ήστε εκάτι No 320 και 319 για τις
τελείες και τους κύκλους. Για τα «X»
και τις πλάγιες γραμμές θα μετακι-
νηθείτε κίτρινα No 483 και 481. Τα
χρώματα αυτά είναι για μεταξιά «Ε-
λεφαντός». Όσο για το σχέδιο 571
δεν νομίζω ότι θα μπορούσε να δο-
θεί άμεσο συνδυασμό με τα πετα-
τάκια που έχετε κεντήσει. Θα ήταν
προτιμότερο να κεντήσετε με τα ίδια
χρώματα που κάνετε και τα πετατά-
κια.

ΑΝΤΩΝΕΛΑ: Διδάστε την προ-
νομή απάντησι μου.
ΑΡΑΠΑΚΙ Καραδότσι: Το τί λι-
νό θα χρησιμοποιήσετε για το τρα-
πεζομάντλο του σαγηνού που θα φτιά-
ξετε εξαστάρι, όπως καταλαβαίνετε,
από το σχέδιο που θα διαλέξετε. 'Ε-
γώ θα σας πρότεινα το σχέδιο 'Υ'
αριθ. 595 του 234ου τεύχους μας. 'Ε-
το κορτό που δημοσιεύουμε στο παρόν
τεύχος. Για το πρώτο θα πρέπει να
πάρτε λίγο ευρωπαϊκό λευκό. 'Όσο
για το δεύτερο προτιμήστε να 'ν' κεν-
τήσετε σε Ιταλικό εκρύ. 'Όσο για
γυαλισμένο λινό είναι κάτι μοντέρνο.
Πόσο θα χρειαστείτε εξαστάρι από
μεγάλο που το θέλετε, είναι όμως πολύ
πρακτικό να μην το κάνετε πολύ με-
γάλο για να το χρησιμοποιήσετε και για
τοσά. Το μονογράμμά σας θα δημοσι-
ευθεί προσέχως.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Κ.Σ. Σάμος: 'Αρχαί-
κό σχέδιο μετρητό είναι το 598 του
234ου τεύχους μας, αλλά δεν νομίζω
πως είναι κατάλληλο για μεταξιά.
Σχέδια για μεταξιά δεν δημοσιεύου-
με πολλά γιατί δεν συνήθιζαν πλε-
ον. 'Ισως σε προσέχει τεύχος να δη-
μοσιεύσουμε.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ: Πει-
ρασιεύ: Το μονογράμμά σας θα δη-
μοσιευθεί προσέχως.

Θ. Ο., Αίγιο: Τα μοντέρνα γαλι-
είναι μονόχρωμα σκέτα, σε παστέλ
χρώματα δροσμών. 'Υπερ κλπ. Πάντως
για να σας εξηγήσουμε θα δημο-
σιεύουμε σε προσέχως τεύχος 'Επε-
λη ενδεικτικού προσωπικά για υφαντά
μονόχρωμα γαλι. Αν θέλετε γράψτε
μας τι στοιχείο το μέτρο και αν έ-
σας υφαινετε για τούλημα. Σχέδιο
για μεταξιά είναι δημοσιεύουμε. Πο-
λά και πάρα θα ξαναδημοσιεύουμε.
Αν θέλετε είναι, υποθέτω, θα σας
απάντησι η συντάκτις της μόδας.

ήστε εκάτι No 320 και 319 για τις
τελείες και τους κύκλους. Για τα «X»
και τις πλάγιες γραμμές θα μετακι-
νηθείτε κίτρινα No 483 και 481. Τα
χρώματα αυτά είναι για μεταξιά «Ε-
λεφαντός». Όσο για το σχέδιο 571
δεν νομίζω ότι θα μπορούσε να δο-
θεί άμεσο συνδυασμό με τα πετα-
τάκια που έχετε κεντήσει. Θα ήταν
προτιμότερο να κεντήσετε με τα ίδια
χρώματα που κάνετε και τα πετατά-
κια.

ΑΝΤΩΝΕΛΑ: Διδάστε την προ-
νομή απάντησι μου.
ΑΡΑΠΑΚΙ Καραδότσι: Το τί λι-
νό θα χρησιμοποιήσετε για το τρα-
πεζομάντλο του σαγηνού που θα φτιά-
ξετε εξαστάρι, όπως καταλαβαίνετε,
από το σχέδιο που θα διαλέξετε. 'Ε-
γώ θα σας πρότεινα το σχέδιο 'Υ'
αριθ. 595 του 234ου τεύχους μας. 'Ε-
το κορτό που δημοσιεύουμε στο παρόν
τεύχος. Για το πρώτο θα πρέπει να
πάρτε λίγο ευρωπαϊκό λευκό. 'Όσο
για το δεύτερο προτιμήστε να 'ν' κεν-
τήσετε σε Ιταλικό εκρύ. 'Όσο για
γυαλισμένο λινό είναι κάτι μοντέρνο.
Πόσο θα χρειαστείτε εξαστάρι από
μεγάλο που το θέλετε, είναι όμως πολύ
πρακτικό να μην το κάνετε πολύ με-
γάλο για να το χρησιμοποιήσετε και για
τοσά. Το μονογράμμά σας θα δημοσι-
ευθεί προσέχως.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Κ.Σ. Σάμος: 'Αρχαί-
κό σχέδιο μετρητό είναι το 598 του
234ου τεύχους μας, αλλά δεν νομίζω
πως είναι κατάλληλο για μεταξιά.
Σχέδια για μεταξιά δεν δημοσιεύου-
με πολλά γιατί δεν συνήθιζαν πλε-
ον. 'Ισως σε προσέχει τεύχος να δη-
μοσιεύσουμε.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ: Πει-
ρασιεύ: Το μονογράμμά σας θα δη-
μοσιευθεί προσέχως.

Θ. Ο., Αίγιο: Τα μοντέρνα γαλι-
είναι μονόχρωμα σκέτα, σε παστέλ
χρώματα δροσμών. 'Υπερ κλπ. Πάντως
για να σας εξηγήσουμε θα δημο-
σιεύουμε σε προσέχως τεύχος 'Επε-
λη ενδεικτικού προσωπικά για υφαντά
μονόχρωμα γαλι. Αν θέλετε γράψτε
μας τι στοιχείο το μέτρο και αν έ-
σας υφαινετε για τούλημα. Σχέδιο
για μεταξιά είναι δημοσιεύουμε. Πο-
λά και πάρα θα ξαναδημοσιεύουμε.
Αν θέλετε είναι, υποθέτω, θα σας
απάντησι η συντάκτις της μόδας.

ΕΛΜΑ, Θεσσαλονίκη: Πατρών για νυ-
κτικό έγινε δημοσιεύει στο 234 τεύ-
χος. Σε προσέχει τεύχος θα δώσουμε
και «Μπελμπυ - ντόλ». Τα αρχικά σας
θα δημοσιεύουν προσέχως.

Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ - 17 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Μην σπεύδετε να κρίνετε από την πρώτη εντύπωση. Κρατήστε κάποια επιφύλαξη και μόνο εάν τα πράγματα εξελιχθούν περισσότερο αφήστε τον εαυτό σας να αναμειχθεί σ' αυτό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Είναι ένα πολύ τυχερό δεκαπενθήμερο που θα παίξει σημαντικό ρόλο σε όλη σας τη ζωή. Η κατάσταση θα διαμορφωθεί μόνη της και δεν θα δρεθήτε σεις σε κάθολου δυσκολία θέσι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Όλα θα εξελιχθούν ομαλά. Ίσως δεν θα έχετε εντυπωσιακά αποτελέσματα, αλλά τα πράγματα θα έλθουν έτσι που δεν θα σας προκαλέσουν καμιά άγνοια τελείως δυσάρεστη.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Ένα θαυμάσιο γεγονός θα σας χαρίσει τη χαρά και την ευτυχία αλλά προσοχή! Η τέχνη είναι πώς να κατορθώσετε οι ευτυχισμένες αυτές ημέρες να κρατήσουν αρκετό διάστημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Βάλτε λίγο νερό στο κρασί σας και μεταλλάστε τους ενθουσιασμούς σας. Προσέξτε μάλιστα μήπως παρουσιάσει και παρετυπίες που δεν θα παίρνουν ποτέ στη ζωή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Η συμπεριφορά σας θα έχει αποδοτικά αποτελέσματα. Θα είναι ο καλύτερος συντελεστής στην όλη εξέλιξη και πείρα των πραγμάτων και θα δημιουργήσει πολύ εύνοικες συνθήκες.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Είτε το θέλετε είτε όχι η κατάσταση είναι αυτή και πρέπει να κανονίσετε τις πράξεις σύμφωνα με αυτή. Εάν έλθετε σε αντίθεση σίγουρα δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα το καλό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Βρείτε μια λύση και τακτοποιήστε τα ζητήματα. Εάν θέλετε να πράξετε τα πράγματα και θα θέσετε το σκηνικό θα περιπλέξετε και σεις μπλεγμένη. Καλύτερα να είστε επιεικής.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Δώστε τόπο στην όλη. Υποχωρήστε έστω και αν είστε δικαίωτοι. Πως έχετε δική. Η συμπεριφορά σας αυτή δεν πρόκειται να σας βλάψει. Τουναντίον θα συντελέσει στη νίκη σας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Μην χώνετε τη μύτη σας παντού γιατί στο τέλος θα δρεθή το μπλε σας. Κυττάξτε τα δικά σας προβλήματα και τα ένδια φέροντα του στενού σας οικογενειακού περιβάλλοντος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Χρησιμοποιήστε την επιρροή σας για να επιτύχετε τη χάρη που σας ζητούν έστω και αν δεν πρόκειται τώρα άμεσα να κερδίσετε έσείς τίποτα. Το μέλλον ίσως είναι επικερδές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Η ευτυχία είναι μέσα στο σπίτι σας και μόνο εκεί να την αναζητάτε. Μάθετε να τη διακρίνετε και μάθετε να τη διατηρήσετε και ιδίως να την αξιοποιήσετε. Αυτό είναι το μυστικό σας.

ΛΕΩΝ
(23 'Ιουλίου—22 'Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Μην σας άνησιν η σιωπή. Στο διάστημα αυτό τα πράγματα θα ξεκαθαρίσουν και θα μπορείτε να πάρετε πιο συγκεκριμένες αποφάσεις. Στο μεταξύ να είστε απόλυτα ήρεμοι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Αυγούστου): Κυττάξτε ακόμη μακρότερα. Μην περιόριζετε τον ορίζοντα των πραγμάτων που σας ενδιαφέρουν. Πρέπει να έχετε υπ όψιν σας ότι η ζωή δεν σταματάει στο σημείο αυτό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Αυγούστου): Πρέπει να αποφεύγετε την υπερκόπωση και αν είναι δυνατό να ελάττετε σύντομα τις συνθήκες της εργασίας σας και της ζωής σας πριν περάσει η κατάλληλη αυτή στιγμή.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 'Αύγ.—22 Σεπτ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Αυγούστου): Φροντίστε να δημιουργήτε όλο και καινούργια ενδιαφέροντα και μη μένετε προσκολλημένοι στο ίδιο εντυπώσι. Αυτό θα σας ζωρήσει και θα σας δώσει εχωριστή ευχαρίστηση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Θα δρεθήτε λίγο σε μια δυσκολία θέσι, μάλλον για οικονομικά ζητήματα, αλλά μη γάστε το θάρος σας γιατί θα υπάρξει τρόπος να τακτοποιηθούν όλες αυτές οι δυσκολίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Ενδιαφερθείτε περισσότερο για τις υποθέσεις του στενού σας περιβάλλοντος και αφήστε τους πασαρέα. Χάνετε πολύτιμο καιρό που θα μπορούσατε να τον διαθέσετε διαφορετικά.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτ.—22 'Οκτωβ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Μην ζητάτε βίαιες λύσεις γιατί αυτό είναι εσκότο μαχαίρι. Μπορεί να προκύψουν καταστάσεις που όχι μόνο να μην είναι προς το συμφέρο σας αλλά και να σας βλάψουν πολύ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): Και αν συναντήσετε καμιά δυσκολία ή έλθουν τα πράγματα διαφορετικά από ό,τι θα θέλατε μην το πάρετε κατάκαρδα. Όλα θα τακτοποιηθούν και θα εξομαλυνθούν σύντομα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): Μην κοροσθήτε να επιμένετε. Στο τέλος θα επιτύχετε αυτό που επιδιώκετε έστω και αν τώρα σας φαίνεται δύσκολο να επιτευχθεί. Χρειάζεται μόνο συστηματική παρακολούθηση.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 'Οκτ.—22 Νοέμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): Μάθετε να συγχωρείτε. Δεν θα σας ωφέληση καθόλου να κρατήσετε άλλη στάση. Κάντε έσείς το νόος σας και αδιαφορήστε τελείως για τη συμπεριφορά των άλλων προσώπων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Πρέπει να μάθετε να υπερασπίζετε τον εαυτό σας. Μην αφήνετε να δημιουργούνται εντυπώσεις που δεν σας συμφέρουν, ακόμη περισσότερο όταν αυτές δεν είναι πραγματικές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Μη δυσανασχετήτε όταν έλθε να έρχονται όπως τα θέλετε. Μάθετε να περιμένετε και συγχωρείτε να ελπίζετε. Με αυτό τον τρόπο θα μπορούσατε να κερδίσετε τη δύσκολη μάχη.

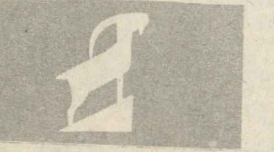

ΤΟΞΟΘΗΣ
(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Μη ζητάτε πάντα το υλικό συμφέρον. Πολλά φορές το ήθικο συμφέρον και η ψυχική ικανοποίηση αξίζουν πολύ περισσότερο από τα υλικά πράγματα και συγκεκριμένα το χρήμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Μη διατάζετε να παραδενήτε την ανυπακοή άλλων προσώπων σε ώριμο ζήτημα. Είναι μάταιο να θέλετε να επιμεινετε σε κάτι που είναι ξένο από την πραγματικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Οι πρώτες ημέρες είναι οι πιο δύσκολες αλλά εύκολα θα συνθίσετε στην καινούργια κατάσταση και θα βρείτε τρόπο να την κάνετε όχι μόνο άνεκτη αλλά και πολύ ευχάριστη.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Πλησιάζετε προς το τέλος. Γι' αυτό να πάρετε καινούργιες ενδείξεις και να επιδιώξετε με περισσότερη θέληση αυτό που έχετε για σκοπό και δεν θα μετανοήσετε ποτέ στη ζωή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Μην εκθέτετε τον εαυτό σας σε κίνδυνο. Μόνη σας δημιουργική αυτή την κατάσταση και δεν παύετε κανένα μέτρο για να τη διορθώσετε και να αντιμετωπίσετε τη ζωή αισιόδοξα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Τίποτα δεν είναι αδύνατο. Γι' αυτό να πάρετε τα μέτρα σας να μη συμβεί ό,τι δεν θέλετε. Να φροντίσετε τις υποθέσεις που είναι άσχημοι καιρός να τις καλύτερεσετε πιο πολύ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 'Ιανουα.—19 Φεβ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Αφήστε κατά μέρος τους εγωισμούς και φερθήτε απλά και ειλικρινά. Δώστε στον εαυτό σας τη χαρά της αγάπης και όλα τα άλλα θα εξομαλυνθούν και τα πολύ εύκολο τρόπο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Θα δρεθήτε μια επίσκεψη που θα σας προσεγγίσει μεγάλη χαρά. Έκτος από την ψυχική ευχαρίστηση θα έχετε και μια υλική ικανοποίηση γιατί θα λάβετε και ένα καλό δώρο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Τακτοποιήστε όπως πρέπει τις υποθέσεις σας πριν να έλθουν κάτι καινούργιο. Μην ξεχνάτε τις διάφορα περιπλοκά προβλήματα γιατί θα αντιμετωπίσετε με δυσκολία.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—28 Φεβρουαρίου): Σας επιφυλάσσεται ένα ευχάριστο δεκαπενθήμερο με πολλά χαρούμενα γεγονότα που αφορούν και έσας προσωπικά και άλλα αγαπημένα πρόσωπα που σας περιβάλλουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Μην χάνετε την εμπιστοσύνη σας σε ανθρώπους που σας αγαπούν και ενδιαφέρονται για σας. Αυτοί θα βρουν τρόπο να σας δώσουν ό,τι σας λείπει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Μη δημιουργείτε θόρυβο. Προτιμάτε να έχετε γήστε με μυστικότητα και μόνο όταν θα είσαστε σίγουροι για το αποτέλεσμα ότι θα είναι σίγουρα επιτυχές. ΣΙΒΥΛΛΑ

Λύσεις

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΤΗΤΑ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

Ορίζοντες:
1) ΚΑΠΗΝΕΡΓΑΤΗΣ. 2) ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. 3) ΤΟΤΕ — ΟΜΑΔΑ. 4) ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ. 5) ΠΡΟΒΛΕΨΗ. 6) ΣΕΒΑΣΜΟ. 7) ΤΙΣ. 7) ΝΑ — ΣΙΝΑΤΡΑ. 8) ΟΜΑΔΑ — ΣΕΝ — ΣΙΝΑΤΡΑ. 9) ΠΥΡ — ΤΣΙΠ. 10) ΡΕΓΜΑ — ΣΑΛΙ. 11) ΕΛΗ — ΣΙΝΑΤΡΑ.

Καθέτως:
1) ΚΑΤΑΠΙΝΩ — ΡΕ. 2) ΑΝΟΥΡ — ΑΜΠΕΛ. 3) ΠΙΤ — ΣΙ — ΑΥΓΗ. 4) ΝΤΕΠΙΣ — ΡΑ. 5) ΕΞ — ΡΙΣ — ΛΑ. 6) ΡΙΓΑ — ΑΝΕΙΣ. 7) ΣΛΟΑΝΣ. 8) ΑΚΟΜΑ — ΕΛΑ. 9) ΜΑΣΤΡΑΠΑΣ. 10) ΗΡΑ — ΠΑΡΑ. 11) ΣΩΤΗΣ — ΗΝΑ.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΘΡΟΙΣΜΑ 15
Στην πρώτη σειρά αριθμούς θα μπουν οι αριθμοί: 6, 1, 8, στη δεύτερη 7, 5, 3 και στην τρίτη 2, 9 και 4.

ΑΛΥΣΙΔΑ

ΧΑΛΙΜΑΤΙΜΗΛΟ ΣΑΡΑΚΙΝΑΜΑΝΗ
(Χαλί, λίμα, μάτι, μήλα, τσάνες, Όσας, Σάρα, ραί, Κίνα, τσάν, Μάνη.

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΣ

Γελσον, Υψηλός, Νάτο, Αύγου, Ιαχή, Καθημέρι, Αρξάκης, Κατηρή, Αγία, Ιωάν, Κλητός, Αμάρ, Ράλλης, Παβέλα, Ούτα, Υγιές, Ζαίμης.

Η παροιμία που σχηματίζεται γινάικα και καρπούζι ή τύχη στα διαλέγια.

ΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ

Η παροιμία που σχηματίζεται όταν τοποθετηθούν τα συμφωνία στην κατάλληλη θέση είναι:
Στου ικαφού την πόρτα του βελώνος δρόντα.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
'Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έκαστην 9—12—5—7 ως και επί συνεπείας.
Χ. Τρικοπτή 113, τηλ. 6134/0

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΣΟΦΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
Βραβείον τηλεπαθείας με κρας αποστάσεως Έταρσις Ψυχικών Έρευνών.
Δέχεται καθ' έκαστην 9—11 και 4—7, οδός ΦΛΩΡΙΝΗΣ 8 (πάρδος Άχαρνών), στα σις Άγ. Παντελεήμονος.
Τηλέφ. 872-624

Γ. ΚΗΛΛ'ΙΔΙΤΗΣ
'Ιατρός Παθολόγος
Δέχεται καθημερινώς 6—7 εκτός Σαββάτου

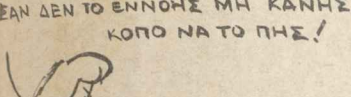
ΟΤΕ ΔΕΝ ΜΟΥ ΛΕΞΕ ΠΡΟΣ Μ'ΑΓΑΠΑΣ

ΣΕ ΑΓΑΠΩ

ΕΑΝ ΔΕΝ ΤΟ ΕΝΝΟΗΣ ΜΗ ΚΑΝΗΣ ΤΟ ΚΟΠΟ ΝΑ ΤΟ ΠΗΣ!

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ;

ΣΕ ΑΓΑΠΩ

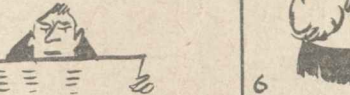
ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΤΟΤΕ — ΔΕΝ ΣΕ ΑΓΑΠΩ!

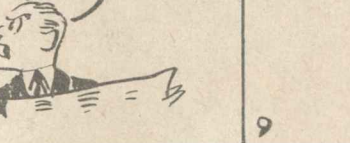
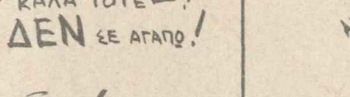
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ;

ΣΕ ΑΓΑΠΩ

ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΤΟΤΕ — ΔΕΝ ΣΕ ΑΓΑΠΩ!

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ;

ΣΕ ΑΓΑΠΩ

ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΤΟΤΕ — ΔΕΝ ΣΕ ΑΓΑΠΩ!

ΧΙΟΥΜΟΡ

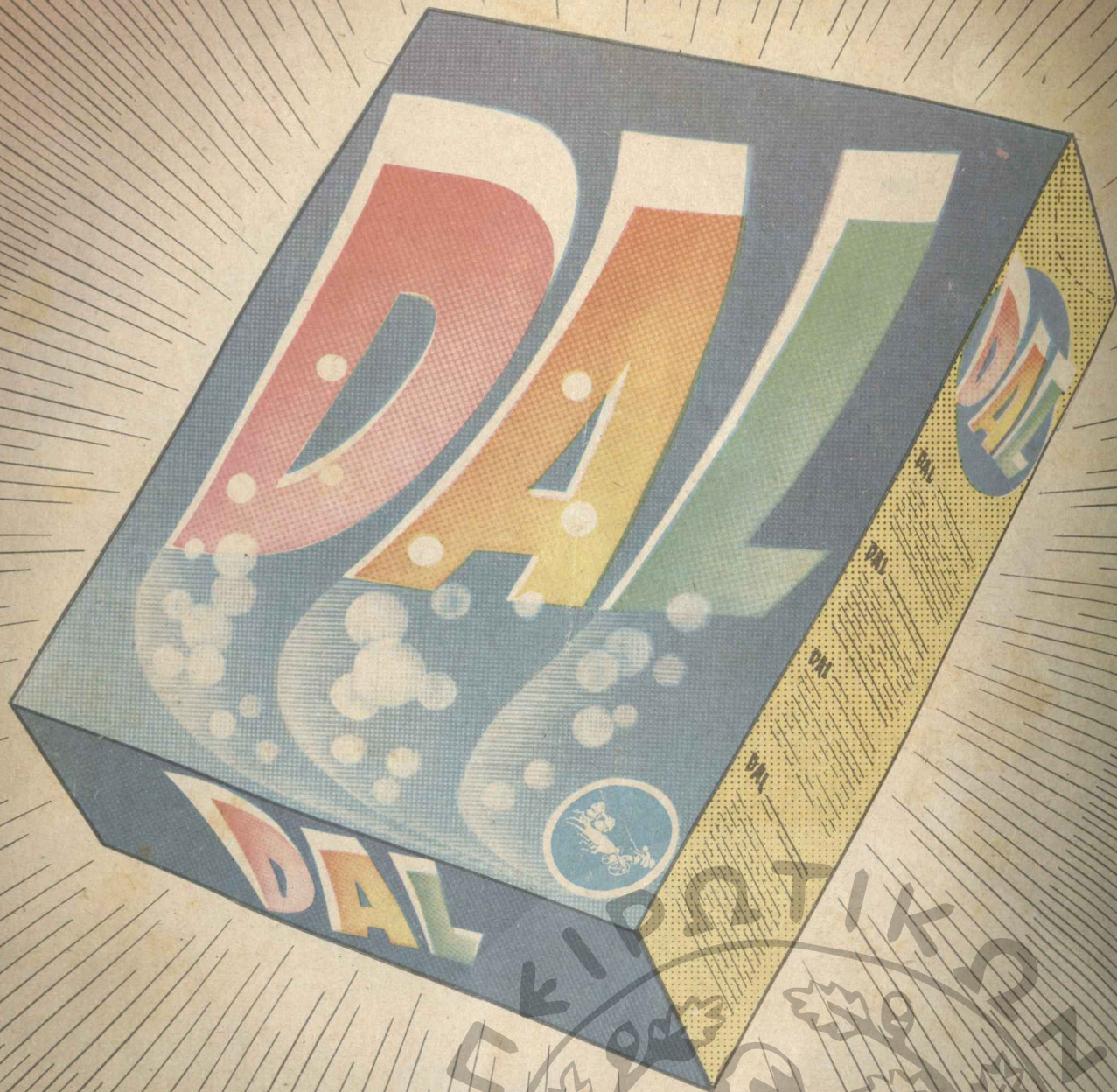

Μην κάνης έτσι, καυμένη. Είναι η καινούργια υπηρέτρια.

Είναι βέβαια συνταγή της μαμάς μου, αλλά εκείνη είχε 12 παιδιά!

Χωρίς λόγια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ